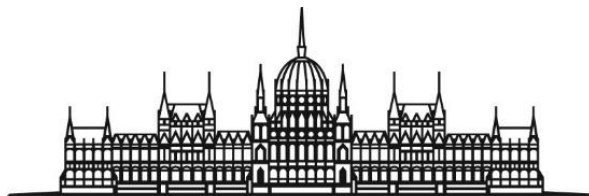

Országgyűlési Napló

Jakab István, Lezsák Sándor és dr. Oláh Lajos
elnöklete alatt

Jegyzők: *Dócs Dávid, Gelencsér Attila,*
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	24779
Napirend előtti felszólalások:	
Toroczkai László (Mi Hazánk).....	24779
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	24781
Tordai Bence (Párbeszéd).....	24782
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	24783
Bencze János (Jobbik).....	24786
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	24787
Vajda Zoltán (MSZP).....	24789
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	24791
Varju László (DK).....	24793
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	24794
Móring József Attila (KDNP).....	24795
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	24797
Bánki Erik (Fidesz).....	24799
Dr. Czepek Gábor energiaügyi minisztériumi államtitkár.....	24800
A vállalkozások adóterheit csökkentő intézkedésekről szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája.....	24802
Gerlaki Bence nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	24802
Törő Gábor , a Törvényalkotási Bizottság előadója.....	24807
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24807
Dr. Dávid Ferenc , a DK képviselőcsoportja részéről.....	24810
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24813
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	24815
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	24821
Varju László (DK).....	24828
Vigh László (Fidesz).....	24830
Gerlaki Bence nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	24830
A vállalkozások adóterheit csökkentő intézkedésekről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	24833
A mûhús előállításának és forgalomba hozatalának tilalmáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	24833
A Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 2023. évi LV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	24834
Egyes adótörvények adminisztrációt csökkentő és jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	24834
Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	24835
Egyes törvényeknek a társasházi építmenyi jog bevezetésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	24835
Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	24836
Interpellációkra adott válaszok elfogadása:	
„Ha Önök ártatlanok, akkor miért vagy kiért hazudoznak a Szőlő utca ügyében?” címmel benyújtott interpelláció (I/13064.) határozathozatala.....	24836

„Miért nem adnak tisztességes béremelést a szociális és gyermekvédelmi dolgozóknak?” címmel benyújtott interpelláció (I/13070.) határozathozatala	24836
„Mikor kapnak méltó megbecsülést a kulturális szférában dolgozók?” címmel benyújtott interpelláció (I/13069.) határozathozatala	24836
„A Dunakanyar is a Balaton sorsára jut?” címmel benyújtott interpelláció (I/13065.) határozathozatala	24837
„Ez lenne az 'áttörés jellegű' béremelés a szociális szférában?” címmel benyújtott interpelláció (I/13062.) határozathozatala	24837
„Mit tervez a kormány a szociális és gyermekvédelmi intézményrendszer megerősítése érdekében?” címmel benyújtott interpelláció (I/12786.) határozathozatala	24837
„Állóháború a háziiorvosi fronton?” címmel benyújtott interpelláció (I/13063.) határozathozatala.....	24837
„Miért csak a választásig lehet SZÉP-kártyával fizetni a boltokban?” címmel benyújtott interpelláció (I/13060.) határozathozatala	24837
Szabó Timea fegyelmi ügye	24837
<i>Gelencsér Attila</i> jegyző	24838
Egyes törvényeknek a tizennegyedik havi nyugdíj és a tizennegyedik havi ellátás bevezetésével összefüggő módosításáról szóló előterjesztés összevont vitája.....	24839
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24839
Törő Gábor , a Törvényalkotási Bizottság előadója	24841
Gy. Németh Erzsébet , a Törvényalkotási Bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	24842
Felszólalók:	
Dr. Mészáros Lajos (Fidesz)	24843
Gy. Németh Erzsébet (DK)	24847
Hollik István (KDNP)	24849
Ander Balázs (Jobbik)	24851
Novák Előd (Mi Hazánk).....	24856
Kanász-Nagy Máté (független)	24861
Gréczy Zsolt (DK).....	24862
Bodó Sándor (Fidesz)	24863
Varga Zoltán (DK)	24864
Varga Ferenc (független)	24866
Barkóczy Balázs (DK).....	24867
Kálmán Olga (DK)	24867
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	24869
Dudás Róbert (Jobbik)	24872
Szabadi István (Mi Hazánk)	24875
Gy. Németh Erzsébet (DK)	24877
Gréczy Zsolt (DK).....	24878
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	24879
A számviteli és adózási szakemberek napjáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	24883
Dr. Fónagy János (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	24883
Gerlaki Bence nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24885
Felszólalók:	
Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24885
Földi Judit , a DK képviselőcsoportja részéről.....	24886
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24887
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	24888
Dr. Fónagy János (Fidesz) előadói válasza	24889

A globális minimumadóval kapcsolatos információk cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24889
Gerlaki Bence nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	24889
Felszólalók:	
Balla Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24890
Földi Judit , A DK képviselőcsoportja részéről	24891
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24892
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24893
Fogyasztóvédelmi tárgyú törvényeknek a mikro-, kis- és középvállalkozások támogatását és jogharmonizációt célzó módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24895
Gerlaki Bence nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	24896
Felszólalók:	
Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24899
Földi Judit , a DK képviselőcsoportja részéről.....	24900
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24901
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24902
Gerlaki Bence nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előadói válasza	24906
Az államháztartási tárgyú törvényeknek a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló 2011/85/EU irányelv módosításáról szóló, 2024. április 29-ei (EU) 2024/1265 tanácsi irányelv átültetésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24908
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24908
Felszólalók:	
Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24911
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24912
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	24914
A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24914
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24914
Felszólalók:	
Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24915
Barkóczy Balázs , a DK képviselőcsoportja részéről.....	24916
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24918
Komjáthi Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24919
Dr. Fónagy János nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	24922
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2024. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24923
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési Bizottság előadója, a napirendi pont előadója	24923
Felszólalók:	
Dr. Szabó Tünde , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24925
Barkóczy Balázs , a DK képviselőcsoportja részéről.....	24926
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24929
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	24930
Kálmán Olga (DK)	24933
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési Bizottság előadójának előadói válasza.....	24934
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2026. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24934
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési Bizottság előadója, a napirendi pont előadója	24935
Felszólalók:	
Dr. Szabó Tünde , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24936
Kálmán Olga , a DK képviselőcsoportja részéről	24937
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24937
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	24938
Barkóczy Balázs (DK).....	24941
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési Bizottság előadójának előadói válasza.....	24942

A környezetvédelemmel, a hulladékgazdálkodással és a víziközmű-szolgáltatással összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24942
Dr. Gondola Csaba energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	24942
Felszólalók:	
Bencsik János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24945
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	24946
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24950
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	24952
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	24955
V. Németh Zsolt (Fidesz).....	24957
Csárdi Antal (független)	24959
Dr. Keresztes László Lóránt (független).....	24961
Csárdi Antal (független)	24967
Dr. Keresztes László Lóránt (független).....	24967
V. Németh Zsolt (Fidesz).....	24971
Dr. Keresztes László Lóránt (független).....	24971
Dr. Gondola Csaba energiaügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	24972
A méltányos adathozzáférésre és -felhasználásra vonatkozó harmonizált szabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló törvényjavaslat, valamint a nyilvántartásokkal és digitalizációval összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig	24974
Dr. Solymár Károly Balázs energiaügyi minisztériumi államtitkár	24974
Felszólalók:	
Dr. Pajtók Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24976
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	24977
Dr. Solymár Károly Balázs energiaügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	24979
Napirend utáni felszólalások:	
Sztojka Attila (Fidesz)	24980
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	24982
Az ülésnap bezárása	24984

Az ülésen jelen voltak:

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, HIDVÉGGHI BALÁZS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, TÁLLAI ANDRÁS agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár, DR. GONDOLA CSABA államtitkár, DR. SOLYMÁR KÁROLY BALÁZS államtitkár, ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az európai uniós ügyek minisztériumának, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, ILLÉS BOGLÁRKA külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, GERLAKI BENCE államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
12. ülésnapja

2025. november 18-án, kedden
(9.00 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 12. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Toroczkai László frakcióvezető úr, Mi Hazánk-képviselőcsoport: „Aktuális közügyek” címmel. Frakcióvezető úr, öné a szó.

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Orbán Viktor ismét lebukott. Ismét kiderült az, hogy nem azt kell nézni, hogy mit mond a magyar kormány, hanem azt kell nézni, hogy mi az, amit tesz. Ráadásul az is kiderült - immáron sokadjára -, hogy egészen mást mond Orbán Viktor Magyarországon a magyaroknak, mint külföldön a külföldieknek. Ugyanis a minap adott egy interjút a németországi Bild című lapnak, amely interjúban - szó szerint idézem, csak hogy azt a részt nyugodtan ugorjuk át, amikor esetleg azzal jönnek, hogy mi nem pontosan idézzük a miniszterelnök urat, tehát - konkrétan ő azt mondta, hogy „nekünk vendégmunkásaink vannak”. Most az angolból próbálok gyorsan fordítani. Tehát: „nekünk vendégmunkásaink vannak, mi nem hívjuk őket migránsoknak, vendégmunkásoknak hívjuk őket, két évre jöhetnek, aztán utána újabb két évet kérhetnek, végül pedig állampolgárságért folyamodhatnak”.

No, hát eddig egészen mást állított Orbán Viktor, egészen mást állított a kormány. Azt mondta a kormány, hogy itt egy darab migráns sincsen Magyarországon, Magyarországot megvédi a migrációtól. A Mi Hazánk Mozgalom megalakításának a pillanata óta, én személy szerint pedig jóval korábban polgármesterként is mindent elkövettem azért, hogy valóban ez így is legyen, egyetlenegy migráns se legyen Magyarországon.

Most viszont kiderült az, hogy Orbán Viktor és a Fidesz-kormány valójában átver minket, először vendégmunkásnak hívja ugyanezeket a migránsokat - akik ráadásul ugyanebből a régióból jönnek sok esetben, ahonnan a migránsok is jönnek -, aztán utána pedig magyar állampolgárok lesznek belőlük.

Szeretném felhívni a magyar kormány figyelmét arra, hogy vannak a világon sokkal hazafiasabb kormányok, jobban működő államok is, mint például az Öböl menti arab országok, ahol ugyan sok vendégmunkás

van, de soha - értik: -, soha nem kaphatnak gyakorlatilag állampolgárságot. Ugyanis onnantól kezdve, hogy állampolgárságot kapnak, onnantól kezdve megváltoztathatják a politikai rendszert, onnantól kezdve megváltoztatják az adott ország kultúráját, a vallását, mindent, és onnantól kezdve akár majd a következő generáció - lehet, hogy még az első nem, de a következő generáció - pedig megváltoztatja majd a bünygyi statisztikákat. Erre rengeteg példát látunk Európában.

Németországban a 60-as években pontosan így kezdődött az a migrációs probléma, amire oly előszeretettel szeret a magyar kormány, a Fidesz és maga Orbán Viktor is hivatkozni. A 60-as években azt mondták Németország vezetői, konkrétan az NSZK vezetői, hogy a gazdaságnak van szüksége vendégmunkásokra, ezért vendégmunkások jönnek. Ezek a vendégmunkások ma már több generáció óta német állampolgárok, és látjuk, hogy milyen társadalmi konfliktusokhoz vezetett ez a döntés. Most önök pontosan ugyanezt teszik.

Ráadásul, ami súlyosbítja az önök bűnét, az az, hogy olyan gazdaságpolitikát folytatnak folyamatosan, hogy mindig a globális nagyokat - akár nyugatról, akár keletről jönnek, önök mindig a globális nagyokat - támogatják. Most októberben is jó pár ilyen bejelentést tett Szijjártó Péter külügyminiszter, a Rheinmetalltól kezdve a Mercedesig, hogy a legutolsó ilyen bejelentést is említsem, folyamatosan támogatják azokat a globális nagyokat, akik kifejezetten vendégmunkásokra építik a saját üzletpolitikájukat. Ezzel a gazdaságpolitikával lehet azt mondani, amit egyébként Orbán Viktor is említ ebben a külföldi interjúban, hogy idén 35 ezer vendégmunkásra van szükség, aztán majd ezek a globális nagyvállalatok jövőre azt mondják, hogy most már 100 ezerre, ugye, épül a következő évben, előrevetítem - mert, ugye, épül a BYD üzeme, óriási gyára is Szegeden, nekik -, majd újabb ezrekre lesz szüksége, aztán végül majd eljutunk oda, hogy több százezer vendégmunkást igényelnek évente, és önök majd széttárvják a kezüket, és annyit mondanak, hogy hát, a gazdaságnak szüksége van rájuk, aztán pár év múlva mindannyian állampolgárságot fognak kapni.

Emiatt a Mi Hazánk Mozgalom, függetlenül attól, hogy most mit fognak majd mondani - mert Orbán Viktor lebukatta önöket, tehát önök hazudnak a migrációval kapcsolatban, a Mi Hazánk Mozgalom ezért -, önökben nem bízva be fog nyújtani egy olyan törvényjavaslatot, olyan módosítást, ami kizárja annak a lehetőségét, hogy a vendégmunkások valaha Magyarországon állampolgárságot kapjanak. Nem kell ehhez nagyon messzire mennünk, csak mondjuk, az Öböl-térségig - meg kell nézni a katarit, az Egyesült Arab Emírségeket, a szaúd-arábiai és a többi országot, sorolhatnék még nagyon sok országot a világon, - a saját törvényeit, amelyek kizárják annak a lehetőségét, hogy valaha állampolgárságot kapjanak bármilyen bevándorlók, bármilyen vendégmunkások, ezzel megváltoztatva az adott országnak - ahogy említettem - a kultúráját, a nyelvét, a

szokásait, a hagyományait, az egész országot gyakorlatilag megváltoztatva, végső soron pedig a bűnügyi statisztikákat is rettenetesen lerontva.

Tehát a Mi Hazánk Mozgalom - készülhetnek arra - be fog nyújtani egy ilyen törvénymódosítást, ami megvédi Magyarországot mindenféle ilyen tömeges migrációtól. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fónagy János miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Nézzük először a magyar szabályozást! Magyarországon csak a magyar állam által meghatározott célból, jogcímen és feltételek teljesülése, valamint az állam ilyen döntése esetén lehet átmenetileg tartózkodni és munkát vállalni. A tartózkodási engedély időtartama nem lehet határozatlan idejű. A vendégmunkás-tartózkodási engedély legfeljebb két év határozott időtartamú tartózkodásra jogosít Magyarország területén, amely legfeljebb egy évvel hosszabbítható meg. A magyarországi tartózkodásra való jogosultság lejártával a külföldi állampolgárnak az ország területét haladéktalanul el kell hagynia.

A családtagok nem csatlakozhatnak a Magyarországra érkező vendégmunkásokhoz. A harmadik országbeliek létszáma Magyarországon idén február óta egyébként minden hónapban csökken. A csökkenést az okozza, hogy a kormány 2025. január 1-jével szigorította a vendégmunkások foglalkoztatásának szabályait. Idéntől a vendégmunkások csak olyan országból érkezhetnek, amellyel Magyarország visszafogadási egyezményt kötött, vagy rendelkezik Magyarországon olyan, az adott állam, ország által államilag elismert szervezettel vagy irodával, amely kötelezettséget vállal arra, hogy a jogszabályok be nem tartása esetén állampolgára elhagyja Magyarország területét, és visszatér a küldő országba.

Mintegy 300 foglalkozásból kizártuk a tartózkodási engedéllyel érkező harmadik országbeli állampolgárokat. 2024-ben a harmadik országbeli munkavállalók esetében egy 65 ezer fős kvóta volt érvényben. Ennyi volt tavaly a kiadható munkavállalási engedélyek száma. Csökkentettük a kiadható engedélyek számát: 2025-ben a kiadható foglalkoztatási célú tartózkodási engedélyek és vendégmunkás-tartózkodási engedélyek száma összesen nem haladhatja meg a 35 ezret.

A külföldi országból érkező munkavállalók aránya 2024-ben Magyarországon volt a legalacsonyabb a foglalkoztatottak számához viszonyítva a V4-országokban. Hazánkban ez az arány 2,9 százalék volt, Szlovákiában 4,3 százalék, Lengyelországban 7,1 százalék, Csehországban pedig 16 százalék volt.

(9.10)

Ez a jelenleg hatályos magyar szabályozás. Hogy a Bild a miniszterelnök esetleges nyilatkozatát milyen

módon interpretálja, ennek a nemzetközi gyakorlatáról mi is tudunk, önök is tudnak hosszú példákat sorolni, hogy ki mit mondott, és mi hogyan jelent meg nyomtatásban.

Egyébként, ha már frakcióvezető úr külön foglalkozott az állampolgárság kérdésével, szeretném a figyelmét felhívni arra, hogy a vendégmunkásokra vonatkozó szabályozásoktól teljesen független hazai szabályozás szerint az állampolgárság megszerzése külön államigazgatási engedélyezés tárgya, tehát az általam előbb elmondott szabályozások mellett az állampolgárság megszerzésének igen szigorú szabályai vannak Magyarországon, amelyek a legjobb tudomásom szerint az elmúlt évek során nem változtak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Tordai Bence frakcióvezető úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Magyarországon háromféle ember él: aki már nyugdíjas, aki majd később lesz nyugdíjas, és azok, akik meg sem érik a nyugdíjkorhatárt. A Fidesz az elmúlt másfél évtizedben mindannyiuknak nagyon sokat ártott.

Kezdjük az utóbbiakkal! Magyarország az elkerülhető halálozások tekintetében az Európai Unióban a második, harmadik legrosszabb mutatókat produkálja. Évente 50 ezer honfitársunk hal meg megelőzhető vagy elkerülhető halálokok miatt. Magyarországon gyakorlatilag nincsen népegészségügyi program, nem foglalkoznak az egészséges életmód terjesztésével, ennek a szemléletnek az erősítésével. Éppen ellenkezőleg: minden, amit a politikájukban tesznek, és minden, amit a közösségi médiában és az egyéb médiaplatformjaikon pörgetnek, az éppen az egészségtelen életmódot szolgálja.

Igazán nem akarok a testszégyenítés bűnébe esni, de mégiscsak fejtől búzlik a hal, mégiscsak Orbán Viktor Magyarország legismertebb embere, és nem igazán mindegy, hogy milyen példát mutat 10 millió honfitársának. Én értem, hogy nagyon kemény a harc a kilókkal, és nagyon nehéz önmagunkat legyőzni, de mégiscsak arról az emberről beszélünk, aki folyamatosan harcol, és állítólag folyamatosan győzelmeket arat. De oké, az ember gyarló, esendő és gyenge, és Orbán Viktor különösen az, de akkor legalább ne beszélne arról, hogy a pálinkázás, a pacalzábálás és a disznóbéltöltés a magyarok nemzeti sportja, egy olyan országban, ahol egyébként is tömegek küzdenek alkoholizmussal, elhízással, magas vérnyomással, vagy éppen szenvednek a dohányzás következményeitől.

Magyarország pocsék egészségi állapotban van, és nem elég mindez, önök egyenesen szitokszóvá próbálták tenni a slim fitet. Tehát az, hogy valaki nem túlsúlyos, hanem vékony, sportos, egészséges életet él, az

mintha valami bűn lenne az orbáni Magyarországon. Nem véletlen, hogy nagyon sokan vannak, akik egyszerűen nem érik meg a nyugdíjkorhatárt.

Vannak aztán azok, akik ugyan nyugdíjba fognak menni, de a nyugdíjuk sokkal alacsonyabb lesz, mint lehetett volna, ha például önök nem zabrálják el a magánnyugdíjpénztári megtakarításokat. 3000 milliárd forintot vettek el az emberektől, a saját megtakarításaikat, és előadtak hozzá egy mesét, amit „kiflicsücsök” királykisasszonnyal mondtak el. Azt mondták, hogy egyéni számlákra fogják átvezetni ezeket az összegeket. 13 éve várjuk az egyéni nyugdíjszámlákat; 13 éve várják azok, akiknek a magánnyugdíjpénztári megtakarításait önök egy törvénnyel elrabolták, hogy mikor jelenik már meg az állami nyugdíjrendszerben az a korábbi megtakarítás, amit felhalmoztak az egyéni nyugdíjszámláikon.

És akkor térjünk rá az aktuális nyugdíjasokra, azokra, akiket önök több mint 15 éve folyamatosan megkárosítanak. Az úgynevezett inflációkövető nyugdíjmelés azt jelenti, hogy teljesen leszakadt a magyar nyugdíjasok átlagos járadéka a bérektől. Látszik ez a GDP-arányokon is: 2010-ben a GDP több mint 11 százaléka ment nyugdíjakra, most pedig 8 százalék körül. De még súlyosabb a kép, ha megnézzük, hogy mennyit kapnának a nyugdíjasok, ha továbbra is a svájci indexálás lett volna hatályban 2010 óta. 65 százalékkal lenne magasabb most a nyugdíjuk! Az az az átlagnyugdíj, ami most kevesebb mint 250 ezer forint - és tegyük hozzá, hogy a mediánn nyugdíj pedig 210 ezer forint, és akkor ez az öregségi nyugdíj, nem az összes nyugdíjas járandóságának az átlaga -, szóval a kevesebb mint 250 ezer forintos átlagnyugdíj több mint 400 ezer forint lenne, ha önök nem vették volna el a svájci indexálást a magyar nyugdíjasoktól. Önök havonta több mint 150 ezer forinttal károsítják meg a magyar nyugdíjasokat.

És akkor most bedobnak a választás előtt egy egyheti nyugdíjmelést? Tudják mennyi 1 hét az 52-höz képest? Kevesebb mint 2 százalékos extra nyugdíjmelésről beszélünk. Nem 65 százalékról, amivel tartoznak a magyar nyugdíjasoknak, hanem 2 százalékról. Úgyhogy megkérném, hogy ezt ne hatalmas eredményként adják elő, ne nézzék hülyének az idős honfitársainkat. Adják meg a tiszteletet egy ledolgozott élet munkájának! Kapják össze magukat, vagy inkább - inkább ne. Most már húzzák össze magukat, és abban a kis időben, ami hátra van, ne tegyenek több kárt! Köszönöm szépen. *(Zsigó Róbert: A frakció majd megőrült.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó, miniszterhelyettes úr. *(Soltész Miklós Tordai Bence felé: Jó nagy suttyó vagy!)*

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tudja, képviselő úr, mi

még akkor is a nyugdíjmelésről és a 14. havi nyugdíj bevezetéséről fogunk beszélni, amikor ön már csak az internetről követi ennek a parlamentnek a munkáját.

Amivel kezdte, tisztelt képviselő úr, tehát van azért sok mindennek a legalja. De hogy ön ilyen mélységekbe jut, mint ami a mai mondanivalója volt, hogy a másik embernek a testalkatát akarja ön támadni itt, a parlamentben, és ez az érve önnek mint országgyűlési képviselőnek, mint olyan embernek, akit emberek tizezrei megválasztottak, hogy itt üljön a parlamentben, és összesen ennyit tud mondani, amit valaki egy sötét utcasarkon körülbelül átkiabál a másik oldalra, és ön országgyűlési képviselőként ezt a példát mutatja az embereknek. Arról beszél, hogy aki a közéletben tevékenykedik, az példa a többi ember számára, majd mutatja az elrettentő példát, hogy milyenek nem szabad lenni. *(Soltész Miklós: Suttyó.)*

Mert ha az ön gyerekével valaki ezt csinálná az óvodában, iskolában, kikérné magának. *(Tordai Bence közbeszól.)* Bemenne a másik szülőhöz, hogy miért mondja ezt az ön gyerekére, mert nem viselné el. Majd bejön a parlamentbe, és pont azt teszi, amit nem viselne el, nem tűrne el nagyon helyesen apaként, ha saját gyerekével tennék az iskolában, ha ilyeneket mondanának vele kapcsolatban, tisztelt képviselő úr. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Tordai Bence: Ezt majd Orbán apjával megbeszéljük!)* Szégyellje magát! Ennyi ön! Ennyit az ön elveiről, meg az ön politikai, hogy úgy mondjam, céljairól.

Ön ugye, bent ül egy frakcióban, amely annak a pártnak a frakciója, amelyből kilépett, mert azt mondja, hogy nem tud egyetérteni annak a pártnak a politikájával, amely pártnak a neve itt, a kijelzőn az ön neve alatt van. Ennyit az ön elveiről, tisztelt képviselő úr. *(Tordai Bence: Évi 50 ezer az elkerülhető halálozás, erről beszéljen!)* Elmondja, hogy nem ért egyet a Párbeszéd elveivel, majd a Párbeszéd frakcióját vezeti csak azért, hogy még felszólalhasson, hogy esetleg megszerezze a lehetőséget, hogy újrainduljon a következő választáson, talán legyen valami lehetősége, és még addig is felvegye a frakcióvezetői fizetését. Ilyen a magyar politikatörténetben nem volt, tisztelt képviselő úr, hogy valaki egy olyan párt frakcióvezetője, amely pártból kilépett, mert nem ért egyet azzal a párttal. *(Soltész Miklós: Sumák! - Hidvéghi Balázs: Sunyi sumák! - Az elnök csenget.)* Mondhatjuk sumákságnak is, mondhatjuk elvtelenségnek is, mondhatjuk gerinctelenségnek is, mondhatjuk féktelen pénz- és hatalomváagnak is az ön részéről. *(Tordai Bence tapsol.)* Ezek után még önnek áll feljebb, tisztelt képviselő úr.

Ami nem viselné el, még egyszer mondom, ha a saját gyerekével szemben tennék az iskolában, esetleg azt ön se tegye itt, a parlamentben. Talán próbáljon meg így példát mutatni. Ezzel ön a saját politikai pályáján az egyik mélypontot biztosan elérte. Ez egy koppanás volt lent, a mélypont. Ez az ön üzenete a progresszív, nyugatos, olvasott, művelt, a New York Timesszal ébredő baloldalnak, akik ennyire műveltek, ennyire összetetten látják a világot. Majd bejön, és

méltatlan módon beszél, mint egy csúfolódó óvodás, aki a másik gyereket csúfolja az óvodában.

Ennyi ön. Ez a valóság a baloldaltól. Lehet szép máz, hogy önnek van bármi elve, meg bármi ismerete meg olvasottsága, de ennyi. Egy féktelen düh, egy alpári düh kirohanása a jobboldallal, a nemzeti oldallal szemben. Ennyi ön. *(Tordai Bence nevet és tapsol.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Viszont követheti... *(Tordai Bence nevetve: Nemzeti oldal! Mesélj még!)* Ennyit tud: gúnyolódni. Most is csak ennyit csinál. Ennyi. Ezért vannak 1 százalék alatt, mert ennyit tudnak: gúnyolódni, semmi többet. *(Tordai Bence: 52 százalékat kaptam...!)*

(9.20)

Tisztelt képviselő úr, viszont még ön előtt is ott van a lehetőség. Amikor Karácsony Gergely hasonló hibát követett el, ő legalább elnézést kért. Önben van legalább annyi tartás, mint Karácsony Gergelyben, hogy elnézést kérjen, hogy bocsánatot kérjen? Ő az ön pártjának a tagja, a volt pártjának a tagja. Tud annyit tenni, mint Karácsony Gergely, hogy elnézést kér? *(Tordai Bence: Megtennéd, hogy válaszolsz a kérdésre?)* Karácsony Gergely ezért elnézést kért. Ön elnézést kér? Karácsony Gergelyben legalább annyi volt, hogy utólag, miután a kommentelők szétszedték emiatt, legalább elnézést kért. Ön elnézést kér? *(Tordai Bence: Te elnézést kérsz annak az 50 ezer embernek a hozzátartozóitól, aki idő előtt halt meg? Elnézést kérsz a nyugdíjasoktól?)* Tisztelt képviselő úr, ön mondott szavakat itt a parlamentben, és a szavainkért vállalni kell a felelősséget. Ön elnézést kér, mint Karácsony Gergely, ezekért a szavakért? Önben még ennyi sincsen!

Tisztelt Képviselő Úr! Ami az egészségben eltöltött évek számát és a várható élettartamot illeti: a mi kormányzásunk alatt Magyarországon öt évvel nőtt az egészségben eltöltött várható évek száma, és két és fél évvel nőtt a várható élettartam. Október 23-án, amikor az Eurostat köszöntötte Magyarországot a nemzeti ünnepen, azt írta ki, hogy az egészségben eltöltött várható évek száma Magyarországon elérte az európai átlagot. Ezt értük el az elmúlt években. És, tisztelt képviselő úr, mi vagyunk azok, akik úgy emeltük a nyugdíjakat, hogy azoknak az összege több mint duplájára emelkedett, a vásárlóereje pedig 25 százalékkal nőtt az elmúlt években. A baloldal elvenni tudta a 13. havi nyugdíjat, mi pedig visszaadni tudtuk a 13. havi nyugdíjat. És csak mi vagyunk képesek arra, hogy évről évre heti-heti összegekkel a 14. havi nyugdíjat is a magyar nyugdíjasoknak biztosítsuk. Önök azt mutatták be, hogy kell azt elvenni, mi azt mutatjuk, hogy kell azt odaadni a magyar nyugdíjasoknak.

De a végén is azt mondom, képviselő úr, hogy kövesse Karácsony Gergely példáját és kérjen elnézést, nagyon gyorsan! *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bence János

képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A vidéki ember is élni akar!” címmel. Öné a szó, képviselő úr!

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Nem szeretnék előre elnézést kérni, én szeretnék maradni a klasszikus parlamenti keretek között, hiszen annak vagyok a híve. Én is az egészségügyről fogok beszélni, ezt előre tárom, és várom majd államtitkár úr remélhető pozitív válaszát a dologra. Ismét a saját körzetemmel jönnek elő, mert hiszek a klasszikus parlamenti munkában, hiszek a képviselői hivatásban, hogy nekem az a dolgom és feladatom, hogy elsősorban ahol élek, azokat az embereket képviseljem, a tőlük érkező információkat gyűjtssem be, és a tőlük érkező kéréseket tolmácsoljam a kormány irányába, hiszen akárki akárhogy vitatkozhat, a kormány, főleg kétharmados felhatalmazással az egyetlen, aki cselekedni tud bármiért, aki pénzt tud átcsoportosítani, és megoldásokat tud kínálni arra a problémára, amit ilyenkor előhoz egy országgyűlési képviselő. És nagyon remélem, hogy az önök számára a statisztikákon túl létezik ebben a témában olyan megoldási javaslat, ami jó lesz annak a vidéknek, ahonnan én jöttem.

Ismét a simontornyai orvosi ügyelet témáját hoznám elő, és előterjesztem, hogy a statisztika nem gyógyít. Tehát nem statisztikákat kérnék, hanem azt szeretném, hogy kialakuljon egy párbeszéd. Az elmúlt több mint egy év megmutatta, hogy nagyon-nagyon komoly problémák vannak az egészségügyi ellátásban, és ennek képviselőként utánajártam, részben személyes tapasztalattal a lakosságnál, részben a mentésben dolgozóknál, és most az ő kérésüket tolmácsolnám az önök irányába.

Teljesen abnormális dolognak tartják, hogy miután a pincehelyi kórház 2015-ben, nevezzük így, át lett alakítva elfekvővé, ápolási osztállyá, az ott működő labor is halálra lett ítélve. Ha a pincehelyi önkormányzat nem finanszírozza a labor működését, ami a rossz infrastruktúrájú körzetünkben - értve ezt a közlekedésre - az emberek egészségéhez járul hozzá, akkor megszűnik a laborellátás. Nagyon sok idős és beteg embernek egy elöregedő körzetben, ahonnan jöttem, nagyon-nagyon fontos lenne, hogy ez a labor működjön. Ebben kérem az önök segítségét, hogy folytassunk párbeszédet, hogy legyen lehetőség arra, hogy ez a labor működjön normális keretek között, és ne egy amúgy is kivézetetett szegény önkormányzatnak kelljen fenntartania.

A másik, amit többször elmondtam, hogy a simontornyai orvosi ügyelet megszüntetése óriási hiba volt. Hatvan kilométerre vannak tőlünk a kórházak. Távol kerültünk az ügyelektől. A paksi ügyelet 40 perc alatt tud kiérni Simontornyára, ha nagyon tiporják, akkor is 30 perc. Vannak olyan visszajelzések, hogy lényegében nem is jönnek ki, és az emberek nem jutnak megfelelő egészségügyi ellátáshoz. Simontornyán két dolgot kérnek, vagy segítsenek abban, hogy visszakapja a térség az orvosi ügyeletét, mert nagyon-nagyon fontos lenne az. Ha pedig ebben nem tudnak

segíteni, akkor van még egy kérés: van egy mentőállomásunk, viszont nincs esetkocsink. Egy esetkocsi nagyon-nagyon sokszor mentene életet. Kérjük ki önök a statisztikákat, hozzáférnek, hogy hányszor rendelnek máshonnét esetkocsit, milyen módon érkezik ki, hányszor érkezik a térség központjába, Simon-tornyára vagy a környékre mentőhelikopter, pont az esetek súlyossága miatt.

A napokban történt egy eset. Én megbízom a mentőszolgálat dolgozóiban, akik azt mondták, ha kiér az esetkocsi, az illető, egy idős ismerősöm menthető lett volna. Tudom, hogy ez mindig vaglyagos és vannak benne érzelmek, de szükségünk lenne egy esetkocsira. Ez az eset is ezt mutatja, és még több ilyen eset van, ami a betegekkel történt. Úgyhogy arra kérem önöket, alaposan gondolják végig, hogy mit adnak ennek a térségnek.

Hogy mi a helyzet a mentőkkel, kicsit rávilágítanék. Igen, elismerem, hogy a statisztika szerint van mentőszolgálat, amely ellát minket. De önök szerint normális-e az, hogy a Sárbogárdról induló mentőautó, amely Ozorán vesz fel beteget egy sima katéteres ügyben, amit el lehetne látni egy ügyeleten, a végén Siófokon köt ki? Fejér megye, Tolna megye, Somogy megye, így megy az autó. De ugyanez megvan visszafelé is. Egy esetkocsi vagy az ügyelet a mentőszolgálat terheit csökkentené. Egy ügyelet jobb egészségügyi ellátáshoz juttatná a térségben élőket, főleg az akut esetekben.

Úgyhogy én egy dolgot kérdeznék - ha itt helyben nem is tudnak rá válaszolni, és komolyan nem statisztikákat kérek -, hogy hajlandók-e a párbeszédre. Én egy dolgot kérnék az illetékes minisztériumtól: válaszoljanak arra, hogy hajlandók-e leülni egy személyes egyeztetésre, hajlandók-e leülni egy személyes tapasztalatcserére, ahol be tudjuk mutatni azt az élethelyzetet, amibe a környékünkön több mint tízezer ember került. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence miniszter-helyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az egészségügy rendszerének pont az az egyik fontos újítása, hogy folyamatosan igyekszik alkalmazkodni a betegek elvárásaihoz, illetőleg azokhoz az ellátási számokhoz is, amiket az előző hónapok, az előző negyedév produkál. Így a NEAK ma már úgy adja a finanszírozást is az intézményeknek, úgy határozza meg azt a betegkört, amennyit el tud látni egy-egy kórház, egy-egy rendelő, hogy megnézi az előző hónapok számait, és ha valahol láthatóan egyre több beteg jön, egyre több beteg érkezik, akkor úgy növeli annak az intézménynek a várható finanszírozását is, pontosan azért, hogy ne legyen sehol semmikor pénzügyi akadály vagy korábbi kapacitásmeghatározás, ami akadályozza azt, hogy betegeket lássanak el. Tehát ebben a

rugalmasságot természetesen önnek is fel tudom ajánlani, mint ahogy mindenki másnak is.

És ha önöknek többféle javaslatuk van a környék egészségügyi ellátásával kapcsolatban, érdemes róla beszélni. Ezekre mindig is nyitottak voltunk, hiszen sokszor lehet, hogy van alapja, de sokszor lehet, hogy igazából, ha a valós számokkal, összegzésekkel találkozik ön is vagy mások is, akkor látják, hogy miért az volt a racionális döntés, amit akár a labordiagnosztika kapcsán, akár az ügyelet kapcsán meghoztak a döntéshozók a mentőszolgálatnál vagy a laborhálózatnál. A laborhálózatnál igyekeztünk azzal javítani a hatékonyságot, hogy egy országos szervezetrendszerbe igyekeztünk vinni koordináltan ezt a feladatot.

Az ügyeletnél pedig már egy elég hosszú ideje tartó tapasztalatunk van, hiszen 2023. február 1-je óta, ha novemberig nézem az adatokat, közel 2 millió betegellátásra került sor az ügyeletben, egész pontosan 1 millió 964 ezer beteg ellátására került sor az új ügyeleti rendszerben. Ebből 195 ezer betegnek a telefonos segítségnyújtás is elegendő volt abban az állapotban, 133 ezer esetben kivonult az ügyelet, tehát nem kellett bemennie az illetőnek az ügyeleti pontra, hanem az ügyelet ment ki, hiszen azzal, hogy elindítottuk az ügyeleti rendszert, mindenhova vettünk egy-egy új, direkt magasabb felépítésű autót, pontosan azért, hogy akár rosszabb utakon is a külső, külterületi helyekre is ki tudjon érní. Annak külön sofőrje van, abban külön iPad van, ami a navigációt segíti, külön speciálisan kialakított csomagtere van, ahova az orvosi felszereléseket be kell tenni, tehát az orvosnak nem kell azzal foglalkozni, hogy hova megy, milyen útvonalat választ, neki csak a beteg ellátásával kell foglalkozni. A sofőr az erre vásárolt autóval, ami egy országos hálózat része a mentőszolgálatnál, elviszi, és ott a beteget el tudja látni. Ez történt 133 459 esetben, illetőleg ambuláns ellátás történt több mint 1,6 millió esetben.

(9.30)

Ahogy talán ön is utalt rá, talán nem, a betegek döntő többsége, 92-93 százaléka, 1 millió 823 ezer beteg esetében enyhe vagy középsúlyos panasz volt csak, amellyel az ügyelethez fordultak, jóval kisebb volt az az esetszám, ahol súlyosabb panaszok voltak, de nyilván, amikor felhívják a 1830-at - ami szintén egy újítás, hogy nem kell a helyi telefonszámot megjegyezni, nem kell azt nézni, hogy az egyik településen ez az ügyeleti telefonszám, a másikon az; országosan mindenhol 1830, és ez jól működik -, nos, ha ott helyben, már a telefonálás során érzékeli a betegirányító, az operátor, hogy súlyos gondról van szó, akkor rögtön a mentőszolgálathoz kapcsol át, és akkor rögtön mentőt küldenek, nem pedig az ügyeletre megy be az illető.

Ez tehát egy országosan felépített rendszer, amelynél azért mondhatjuk azt, hogy a területi elosztása ideális, hiszen hétköznap óránként egy, a hétvégi napokon óránként két beteg jut átlagosan egy ügyeleti

ellátóhelyre. Ez tehát azt jelenti, hogy nem alakultak ki sorok, nincs hosszú várakozás, ezért van idő kimeni is a betegekhez. Nyilván lehet, hogy valahol változnak a társadalmi viszonyok, és valamit igazítani kell. Erre mi természetesen mindig nyitottak vagyunk egy-egy helyen, de összességében országosan, ha azt mondjuk, hogy hétköznap egy beteget kell ellátni, hétvégén két beteget kell ellátni egy óra alatt, akkor azt látjuk, hogy összességében ez egy jól megtervezett, kellő kapacitás, amely a betegeknek biztonságot nyújt, mert ha bemegy az ügyeleti pontra, ha kijön az ügyeleti autó, akkor megkaphatja az ellátást.

Amit ön mondott a saját példájában, hogy van egy mentőszolgálat, az egy különös lehetőséget biztosít, hiszen magát az ügyeleti ellátást is a mentőszolgálat szervezi. Tehát hogyha ott, az ön körzetének azon a helyen van egy mentőállomás is, ahol önök erősebb jelenlétet szeretnének, akkor pedig pláne van ebben perspektíva, hiszen ott olyan dolgozók vannak szinte mindig, folyamatosan, akik el tudják látni a betegeket. Úgyhogy, tisztelt képviselő úr, önnek van helyi tapasztalata (*Az elnök csenget.*), azt örömmel vesszük, a mentőszolgálat mindig is rugalmasan alkalmazkodott azokhoz az igényekhez, amelyek a betegek gyógyítása szempontjából fontosak. (*Bencze János: Köszönöm.*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm a miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Vajda Zoltán képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! 2025. november 18-a van, ami azt jelenti, hogy pontosan 145 nap van még hátra a választásokig, 145 nap, ami ráadásul egy olyan kisebbségi kormány esetében, mint a maguké (*Moraj és derűltég a kormánypártok soraiban.*), annyira rövid idő, hogy igazából ügyvezető kormányként illene viselkednie. A maguk leköszönő kormánya ugyanis már a '22-es választások után nem sokkal elveszítette a társadalom többségének támogatását, amikor pont az ellenkezőjét csinálták annak, amit a választások előtt ígértek. Azt ígérték, hogy nem emelnek adót, azt ígérték, hogy nem nyúlnak a rezsidíjakhoz.

Ehhez képest mit tettek? Eltörölték a katát, ezzel sokszorosára emelték vállalkozók százezreinek az adóterhét. És ez még nem minden. Egy önkényesen meghúzott határ felett kétszeresére emelték az áramdíjat és hétszeresére a gázarat. A magyar családok átérték, mit jelentenek ennek a kormánynak az ígérétei, pontosan jól tudják, hogy ugyanez lenne várható a maguk kisebbségi kormányától '26 után is. Erre szerencsére csekély esély mutatkozik, mert a maguk kisebbségi kormánya már egy éve tartósan hátrányban van, elvesztették a társadalom támogatottságát.

Egy kisebbségi kormánynak pedig úgy is kell viselkednie: váljanak szépen ügyvezető kormánnyá,

amíg le nem köszönnek végre! Minden magyar család sokkal-sokkal jobban járna. Mert mit látunk ehelyett? Elképesztő kapkodást, tűzoltást, teljes a gazdaságpolitikai káosz - ez lesz Nagy Márton öröksége. A majd jövőre 4 százalékos lesz a növekedés minden évben megígérő miniszter kénytelen volt a nevére venni, hogy örül, ha 0,5 százalékkal növekszik idén a magyar gazdaság. És csak egy apró megjegyzés: az a Lengyelország, amelynek szomszédjában szintén háború dúl, amelyre ugyanúgy érvényesek a háborús szankciók, kb. 3 százalékkal nő idén, pont úgy, ahogy a megelőző években is. Azt is hallhattuk, hogy a Nagy Márton-féle trükkök besülésével együtt a költségvetési hiány is elszáll: az eredeti 3,7 százalékból 4,1, majd 4,5 lett, a múlt héten pedig már 5 százalék. Erre képes a maguk kisebbségi kormánya.

Elhibázott gazdaságpolitikájuk miatt négy éve olyan mocsárba kormányozták szeretett hazánkat, amelyből képtelenek kivezetni, sőt a hiány elszállásával az adósságszolgálat is az egekben jár: minden egyes magyar a csecsemőtől az aggastyánig napi ezer forintot, vagyis havonta 30 ezret fizet csak kamatokra a maguk leköszönő kormánya miatt, a tőkéről nem is beszélve, ott fejenként több mint 6 millió 700 ezer forint adósságot mutat a számláló. Ennek kell majd véget vetnünk jövő tavasszal, mert a maguk kisebbségi kormánya adósságba taszítja szeretett hazánkat, a kamatkifizetés ördögi körébe hajszolja a családokat. Ezért nem jut elég pénz közösségi közlekedésre, amiért napi szinten omlik össze a vasúti közlekedés. Ezért kell hónapokat, sőt néha éveket várni egy-egy műtetre. Ezért kell különórákra járatni a gyerekeket, mert a közoktatásban nincs kellő számú szaktanár. A Fidesz csak ezt tudná nyújtani 2026 tavasza után is - de nem fogja, mert bukni fognak.

Tisztelt Országgyűlés! Ide vezetett Magyarországot a maguk kisebbségi leköszönő kormánya. Hagyják már békén a magyar gazdaságot, ha már segíteni nem tudnak annak bajain, legalább kárt ne okozzanak többet! Orbánt nem érdeklik egyébként a magyar társadalomnak a problémái, csak az, hogy kivel fog legközelebb találkozni egy távoli kontinensen, vagy hogy miképp tudná megőrizni a hatalmát. Na de van egy rossz hírem: nem fog sikerülni. 145 nap múlva a maguk kisebbségi kormánya ténylegesen leköszönő kormánnyá fog válni. Megszabadulunk végre a Nagy Márton-féle lázálmodtól, a soha be nem teljesülő ígéretektől is.

Tegyenek meg minden magyarnak egy szívességet, és álljanak át végre az ügyvezető kormánynak megfelelő működésre! Szeretett hazánk ugyanis ennél a gazdaságpolitikai rémálomnál sokkal többet érdekel - érdemel. (*Dr. Répássy Róbert: Nem mindegy, hogy érdek vagy érdelem!*) '26 tavaszán esélyt kapunk arra, hogy véget vessünk az eladósodásnak, véget vessünk az egyre növekvő kamatterheknek. A kormányváltás után ugyanis a maitól teljesen eltérő gazdaságpolitikára lesz szükségünk.

Ahogy korábban is kifejtettem, úgy ma is tartom: 1. haza fogjuk hozni az európai uniós pénzeket, ami

minden magyarra nézve közel egymillió forintot jelentene; 2. ki fogjuk tűzni a reális euróbevezetési céldátumot, és azt tartani is fogjuk; 3. szakítani fogunk a gyűlölködő, agresszív és lekezelő politikájukkal. *(Rétvári Bence: Mert most annyira alázatos vagy! Annyira alázatos vagy!)* Szóval, a maguk kisebbségi kormánya működjön már úgy, mint egy ügyvezető kormány *(Az elnök csenget.)*, leköszönő kormányként, hiszen úgylis bukni fognak. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr, meg kell jegyezzem önnek, hogy én önt Vajda Zoltán képviselő úrnak szólítottam. *(Vajda Zoltán: Igen.)* Remélem, értjük egymást! E házban legalább ennyi tiszteletet adjunk meg egymásnak *(Vajda Zoltán: Orbán miniszterelnök úr.)*, és ez a miniszterelnök úrnak is kijár. *(Vajda Zoltán közbeszól.)*

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Varju László képviselő úr, DK-képviselőcsoport... *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból, köztük: Várjunk!)* Pardon! *(Közbeszólás: Válasz!)* Elnézést kérek! A kormány nevében Fónagy János miniszterhelyettes úr válaszol. *(Vajda Zoltán felé:)* Látja, elviszi a gondolatokat. Igen, öné a szó, miniszterhelyettes úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Bevallom, ez a kisebbségi tudat engem is megzavart *(Derültség a kormánypártok soraiban.)*, úgyhogy megérték minden ilyen félrecsúszást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Nem szívesen megyek bele én ilyen szóváltásokba, de nekem ma reggel az az érzésem, hogy ön a saját kisebbségi komplexusát akarja ránk kivetíteni. Nézzen körül! Nem mi vagyunk kevesebben, önök. Úgyhogy a tízes számrendszerben - aminek ön nálam jobb tudója -, nyilvánvaló, hogy a kevesebb, az kevesebb, mint a több. No, ennyit a jelzőkről!

Egyébként, tisztelt képviselőtársaim, engedjék meg, hogy korábbi nyilatkozatainkhoz hasonlóan ismételten megerősítsem, hogy megítélésünk szerint Magyarország pénzügyei rendezettek, a költségvetés stabil, a kormány képes minden szükséges forrást előteremteni az olyan, a családokat, a nyugdíjasokat, a fiatalokat és a vállalkozásokat támogató programokhoz, mint például a fix 3 százalékos Otthon Start program, a fix 3 százalékos kkv-hitel, a családi adókedvezmény megduplázása, a két- és háromgyermekes anyák szja-mentessége, a nyugdíjasok 30 ezer forintos élelmiszer-utalványa vagy a sok milliárd forintos Demján Sándor-program.

(9.40)

Egyébként engedjék meg, hogy a teljesség kedvéért arra is felhívjam a figyelmet, hogy a magyarországinál lényegesen nagyobb költségvetési hiányok is vannak az Európai Unióban, Magyarország pedig az

elsődleges egyenleget tekintve kifejezetten jól áll. A kormány a megszorításokkal szemben mindig is a pénzügyi fegyelmet választotta, amin az elmúlt három évben esetenként változtatnunk kellett, az kizárólag a háborúnak a következménye. A kormány döntései megalapozottak, az intézkedéseknek megvan a pénzügyi és gazdasági alapja.

A TISZA nem támogatja a 14. havi nyugdíjat, át akarják alakítani a nyugdíjrendszert. Nem támogatják azt, hogy a legalább két gyermeket vállaló édesanyáknak adómentességet adjunk, és nem támogatják azt, hogy kétszeresére növeljük a gyerekek után járó adókedvezményt.

Tisztelt Képviselőtársam! A rendelkezésemre álló idő nem teszi lehetővé azt, hogy teljes egészében ismertessem az elmúlt évek átfogó adócsökkentési programját. Engedje meg, hogy csak a közelmúlt legaktuálisabb eseményeire hívjam fel a figyelmet, nevezetesen a tegnapi bejelentésekre, ahol is a miniszterelnök úr bejelentette, hogy megállapodott a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara vezető testületével és vezetőivel egy 11 pontos intézkedési csomaggal kapcsolatban, amely alapvetően tovább javítja a magyar vállalkozók helyzetét.

Ennek főbb elemei: az alanyi áfamentesség fokozatos emelése; az átalányadózóknak költségnyadáinak emelése; a főállású egyéni vállalkozóknál a szochoalap csökkentése; kiszélesítjük a kisvállalati adóra jogosultak körét; százmillió forintos adókedvezménnyel támogatjuk a környezeti károk helyreállítását és a zöldberuházásokat; adókedvezményt adunk a magyar energiaellátóknak az infrastruktúra korszerűsítésére; megemeljük a kiskereskedelmi adó határsávjait - itt számításaink szerint mintegy 3500 cég jár jobban; fél évvel eltoljuk az üzemanyagok jövedékiadó-emelését; továbbra is csökkentjük az adminisztrációs terheket; a taoelőleg értékhatárát 5 millió forintról 20 millióra emeljük - ez mintegy 20 ezer céget érint kedvezően; megemeljük a mikrogazdálkodók egyszerűsített beszámolójának értékhatárát; és végül, de nem utolsósorban a NAV 80 ezer egyéni vállalkozó számára a speciális egyszerűsítés érdekében automatikusan elvégzi a biztosítottak bejelentését, és negyedévre csökken a szochobevallás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Én úgy gondolom, hogy az elmúlt éveknek az adócsökkentési folyamata és részben a tegnap bejelentettek *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* együtt azt mutatják, hogy az ön jóslata reményeim szerint megalapozatlan, és jövőre ugyanebben a szituációban alkalmunk lesz találkozni. Köszönöm figyelmét. *(Vajda Zoltán: Meglátjuk! - Derültség az MSZP és a DK soraiban. - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Most napirend előtti felszólalásra következik Varju László képviselő úr, DK képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úr az előbb azt mondta: koppanás a mélyponton. Hát, valóban az, csak ez éppen a Fidesz gazdaságpolitikája. Repülőrajt ígéretéből tragikus földbe állás lett: Magyarország gazdasági fejlődése, növekedése az európai uniós források nélkül megállt, ráadásul az idecsődített akkumulátorgyárak csak bajt, betegséget és idegeneket hoztak a nyakunkba.

Az orbáni gazdaságpolitika látványos összeomlásának bizonyítéka nem csupán a gazdasági növekedés elmaradása, de itt van még az Amerikába menekülők utolsó harácsolása a magyar nép vagyonából. Ráadásul önök növekvő inflációt és költségvetési hiányt teremtetek, mint négy évvel ezelőtt - a zuhanás azóta tart. Akkor a pénznyomdaként eladósított Magyar Nemzeti Bank segítségével megállították, átmenetileg fékeztek a zuhanást, de az nem állt meg. Ezért most hitelért kuncsorognak más államoknál, de a háborúzó Oroszország nem tud, a hitelszerződéseit eltitkoló Kína nem akar adni, Európában pedig nincs becsülete az Orbán-rezsimnek.

Mi az orbáni megfejtés? Jöjjön Amerika és az IMF fővárosa, Washington, ahol persze az üzletemberek bármiről meg tudnak állapodni, csak az amerikai elnök által közvetített Citibank kell hozzá. Amit az Orbán-kormány éppen csinál, az az, hogy sikerként próbálja eladni a hatalmas politikai és gazdasági csőd amerikai hitelszerződéssel való eltakarását. A Donald Trump amerikai elnökkel kötött megállapodás nem más, mint egy óriási uzsorahiteles mentőöv a hiú amerikai elnöktől a mellette hangoskodó, korrump hatalom kisemberének. A Donald Trump amerikai elnökkel kötött megállapodás záloga nem más, mint az atomzsebszerződés megismétlése a magyar nép megkérdezése nélkül, csak nem Moszkvában írják, hanem Washingtonban; üzletemberek megállapodása a magyar nép bőrére.

De a bénaságukat bizonyítja, hogy még haza sem értek, már lebukott az egész delegáció a hazugsággal, hogy Trump elnök örök időkre szóló mentességet biztosít az Oroszország elleni olajszállítási szankciók alól. Orbán Viktor a legteljesebb természetességgel mondta a magyarok arcába, hogy határozatlan ideig vásárolhatnak a nevünkben orosz olajat. Tehát Orbán Viktor azt állítja, hogy engedélyt kapott, hogy szándékai és érkei szerint határozatlan ideig támogathatja a háborús agresszor Oroszországot, és határozatlan ideig élvezheti a háború olcsóbb orosz olajban rejlő, piszkos közvetítői előnyeit. De hiába húztak kollektíven piros sapkát, gyorsan lebuktak. Még haza sem értek, maga az amerikai külügyminiszter leplezte le a hazugságot: csak a választások évének végéig kaptak üzletelési lehetőséget, ugyanúgy, mint ahogy az Orbán Viktor által megszavazott, egyébként az aláírást, az átállást toleráló európai megállapodás szerint van.

De ezért kellett volna Amerikába menni, és az amerikai elnöktől engedélyt kérni? Nem! Önöknek a hitel kell a politikai hatalmuk átmentéséhez, a pillanatnyi túléléshez. Tudják: az európai uniós forrás

nem kell, az ugyanilyen mértékű 20 milliárd dollárra pedig szükségük van. De ennek ára van, amit a magyar néppel fizettetnek meg.

Nos, az amerikai elnök külön engedélye kellett ahhoz, hogy Orbán Viktor, a kormány több milliárd dollárt kifizethessem az orosz olajért. De itt nincs vége, mert a papíron békepárti kormányunk amerikai fegyvereket, amerikai nukleáris erőműveket, amerikai gázt vásárol. Az üzletemberek megállapodtak - üzletemberek megállapodása a magyar nép jövőjéről, az ukrán nép kárára. Fantasztikus megállapodás, amely után egyszerre van kiszolgáltatva a magyar energia-politika a háborúzó Putyinnak és a fél világra vámot kivető amerikaiaknak. Az európai népekkel kötött, népszavazásunkkal létrejött szövetséget Orbán Viktor önkényesen lecserélte az oligarchák szövetségére.

De hogy ne felejtsek el - és államtitkár úrral kezdem, ezért neki üzenem újra -, még egy igazságtalanságról szólnom kell, bár szorosan nem tartozik a témához. Soha - ismétlem, soha - nem fogjuk hagyni, hogy az állami szervek által védelt pedofilhálózat bűnei büntetlenül maradjanak. Nem fogjuk hagyni (*Az elnök csenget.*), hogy a Szőlő utcai javítóintézet igazgatója egykori áldozatainak hangja elhaladjon. Köszönöm a figyelmet. (*Szórványos taps a DK soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fónagy János miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Miniszterhelyettes úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztában vagyunk és tisztában vagyunk vele, hogy önöknek kellemetlen, és rosszul érinti önöket, hogy Magyarország és az Amerikai Egyesült Államok közötti kapcsolatban egy új kor, egy új aranykor következik, és tisztában vagyunk azzal is, hogy önöknek különösen fáj, hogy ennek keretében miniszterelnök úr és Trump elnök úr egy pénzügyi védőpajzs létrehozásában állapodtak meg. Az önök állításaival szemben ez a védőpajzs nem egy hitelkonstrukció, és különösen nem egy olyan, Magyarország szuverenitásának ártó hitel, mint amit annak idején az ön pártjának egykori vezetője, Gyurcsány Ferenc kötött az IMF-fel.

(9.50)

Ez a pénzügyi megállapodás egy határozott ígéret, egy kötelezettségvállalás az amerikai kormányzatól arra az esetre, ha Magyarországot, a magyar gazdaságot, illetve a forintot külső spekulációs támadás érné. Az Egyesült Államok érdekelt Magyarország pénzügyi stabilitásában, mert Magyarország mindig népszerű célpont volt az amerikai befektetőknek, akik jelentős mértékben járultak hozzá hazánk gazdasági és technológiai fejlődéséhez, ezért Magyarország számíthat és számít az Egyesült Államokra.

A védőpajzs tehát megelőző eszközként funkcionál azok elrettentésére, akik politikai célból, aljas módon spekulálni kívánnak a forint ellen. Annak ellenére, hogy önök ezt következetesen állítják, az Amerikai Egyesült Államok által nyújtott védőpajzs semmibe nem került a magyar embereknek, és a kormányzattal, illetve a gazdasági szereplőkkel kötött megállapodások csak segíteni fogják a magyar gazdaság további fellendülését.

Ami a magyar költségvetést illeti: a magyar gazdaság és ezáltal a költségvetés is stabil alapon áll, amit bizonyít az is, hogy Magyarország az egyetlen olyan ország az Európai Unióban, amely egyszerre tudja végrehajtani történelme legnagyobb otthonteremtési és családi adócsökkentési programját; mindezt ráadásul úgy, hogy a költségvetési hiány és a GDP-arányos államadósság nem növekszik, annak ellenére, hogy a brüsszeli szankciók és az Unió elhibázott gazdaságpolitikája válságba sodorta egész Európát. Az előbbieken alapján körvonalazódik, hogy a baloldal minden próbálkozása ellenére a magyar delegáció elsöprő sikert ért el Washingtonban.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön említette az olaj- és gázzankciókra vonatkozó megállapodás korlátját, amely a sajtóban valóban polémia vetett fel. Miniszterelnök úr nyilatkozata egyértelmű volt: Magyarország kérésére Trump elnök úr kezét nyújtott. Ez egy kettőjük közötti megállapodás. Ez a megállapodás meggyőződésünk szerint addig van érvényben, amíg az Amerikai Egyesült Államok elnökét Trumpnak, Magyarország miniszterelnökét pedig Orbán Viktor-nak hívják. Köszönöm figyelmét. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Móring József Attila képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Fontos feladatunk, hogy közösen erősítsük meg elkötelezettségünket a gyermekvédelmi rendszerben lévő gyermekek iránt, mert egy ország jövőjét nemcsak a gazdasági mutatók, beruházások és infrastruktúra jellemzi, hanem mindenekelőtt az, hogy hogyan bánik a legkiszolgáltatottabbakkal, a gyerekeivel.

Meggyőződésünk, hogy minden gyermek érték, és minden gyermeknek joga van ahhoz, hogy biztonságban, szeretetben és fejlődést támogató környezetben nőjön fel. Ez alól nem kivétel az a több ezer gyermek sem, aki ma nevelőszülőknél, gyermekotthonban vagy nevelőotthonban él. Ezért az elmúlt időszakban olyan intézkedéseket hoztunk, amelyek célja a gyermekotthonok folyamatos fejlesztése és a gyermekek életkörülményeinek javítása. Elköteleztünk vagyunk a korszerű, családias jellegű ellátási formák iránt,

ahol a gyerekek nem intézetben, hanem valódi közösségekben élhetnek, ahol megtapasztalhatják a figyelmet, a törődést és a támogatást. Az állam szerepe ezekben az élethelyzetekben pótolhatatlan. Amikor egy gyermek állami gondozásba kerül, akkor a kormány felelőssége is egyértelmű: biztonságot teremteni, jövőt adni, esélyt biztosítani.

Az állami ellátásban jelenleg mintegy 23 ezer gyerek nevelkedik, kétharmaduk nevelőszülőknél, egyharmaduk intézetben, de mintegy négyszázan vannak fiatalok a börtönökben is. A nevelőszülőknél való elhelyezés áll a legközelebb a családhoz, éppen ezért tartjuk kiemelt fontosságúnak, hogy érdemben segítsük a nevelőszülői ellátást, hiszen a nevelőszülők azok, akik nap mint nap ott vannak a gyermekek mellett, megküzdnek a nehézségekkel, a traumákkal, a kihívásokkal. Ők mentik meg azokat a helyzeteket, amelyeket sokszor mások már reménytelennek látnak. A gyermekek helyzetének javítása csak a nevelőszülővel együtt lehetséges. Ezért dolgozunk a bérfejlesztéseken, a képzések bővítésén, a szakmai utánpótlás erősítésén.

A mi szemünkben a nevelőszülők munkája nem egyszerűen hivatás, hanem küldetés, amely nélkülözhetetlen a társadalom stabilitásához. Magam is ismerem nevelőszülőket, csak a legnagyobb tisztelet és szeretet hangján tudok beszélni arról a gondoskodásról, amit náluk tapasztaltam. A kormánynak kötelessége mindenben támogatni a nevelőszülőket és rajtuk keresztül a rájuk szoruló gyerekeket is. Az állami gondoskodásban élő gyermekek támogatása ugyanis nem csupán szociális, hanem nemzetstratégiai feladat is. Ezek a fiatalok a jövőnk részesei. Az a feladatunk, hogy minden lehetséges eszközzel támogassuk őket abban, hogy önálló, magabiztos, felelősségteljes felnőtté váljanak. Minden magyar gyerek értékes, vigyáznunk kell rájuk. Hálával és köszönettel tartozunk azoknak az embereknek, nevelőszülőknél, akik vállalják a felnevelésük felelősségét.

Éppen ezért a szociális ágazatban dolgozóknak 2026. január 1-jével 15 százalékos béremelést biztosítunk, és kidolgoztunk egy hárompontos akciótervet a nevelőszülők támogatására. Az intézkedéscsomag értelmében megduplázzuk a nevelőszülők alapdíját; a korábbi alacsonyabb kiegészítő díj helyett ezentúl minden nevelt gyermek után jár az alapdíj a nevelőszülőknél; a speciális szükségletű, fogyatékkal élő gyermeket nevelő szülőknél a neveléshez kapcsolódó többletdíját szintén megduplázjuk. A gyermekvédelmi gondoskodásban élőknek pedig biztosítjuk az ingyenes jogosítványszerzés lehetőségét, beleértve az elméleti és gyakorlati képzés költségeinek megtérítését is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány elkötelezettsége világos: olyan gyermekvédelmi rendszer működtetése, amely megfelel a XXI. század elvárásainak, és valódi, kézzelfogható segítséget nyújt a gyermekeknek minden élethelyzetben. A cél egyszerű, de rendkívül fontos, hogy egy gyerek se érezze úgy, hogy egyedül maradt, amikor elhagyja az otthont, vagy kilép a nevelőszülői légkörből.

Hiszünk abban, hogy a megfelelő törődéssel, szakmai támogatással és szeretettel ezek a gyerekek esélyt kapnak arra, hogy megtalálják helyüket a társadalomban, és meg is tesszük mindent azért, hogy minden gyermek biztonságos, szeretetteljes háttérrel kapjon, mert minden gyermeknek joga van a méltó jövőhöz. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Miniszterhelyettes úr, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt képviselő úr! Tisztelt Ház! A kormányzásunk középpontjában a gyerekek és a családok állnak immár 15 éve. Ahogy lehetett, minden évben növeltük a családtámogatások mértékét: jöhetett járvány, lehettek háborús évek, mint az elmúlt három és fél év, de akkor is, minden évben a családok támogatásai Magyarországon nőttek, mert a családok megerősítése számunkra kiemelten fontos. A családalapítással kapcsolatos bármilyen anyagi nehézségek leküzdése számunkra kiemelten fontos. Ezért jöhetett bármi, a családtámogatások bővültek Magyarországon, ezért kiemelkedően magas, 4-5 százalékos között van GDP-arányosan a családtámogatások mértéke Magyarországon.

Ugyanakkor vannak olyan gyerekek, akik annak ellenére, hogy igyekszünk a családokat megerősíteni, mégsem tudnak valamilyen okból a családjuknál nevelkedni. 23 ezer ilyen gyerek van, akiket valamilyen okból - vagy valamilyen tragédia miatt, vagy más okból - nem tudnak a vér szerinti szüleik nevelni. Itt olyan döntést hoztunk még 2014-ben, hogy ezeket a gyerekeket, ha 12 éven aluliak, mindenképpen valamilyen családias körülmények között kell nevelni, nevelőszülőknél kell nevelni, mindemellett pedig párhuzamosan erősíteni is kell a nevelőszülői hálózatot, bővíteni is kell a nevelőszülők részére nyújtható juttatásokat. Ezt így tettük az elmúlt években is, és így tesszük most is, hiszen most is tovább növekednek a nevelőszülői juttatások.

Ennek is köszönhető, hogy az elmúlt 15 évben nőtt a nevelőszülők száma, és továbbra is azt szeretnénk, ha a gyerekek nem nagy intézményekben, személytelen, nagy intézményekben, ahol nincs elég törődés, nincs elég figyelem velük kapcsolatban, hanem minél kisebb közösségekben nőnének fel akkor, ha sajnos nem tudják a szüleik nevelni őket. Lakásotthonokban, ami önmagában is egy nagyobb családi házméretű hely, ahol akár tíz-tizenkét gyerek is elfér, éjjel-nappal, két-két gondozó vigyáz rájuk, ő segíti őket a fejlődésben, a nevelésben.

(10.00)

Akit pedig nevelőszülőknél lehet elhelyezni, ők még kisebb közösségekben, kettő-, három-, négy-, ötfős

közösségekben tudnak a nevelőszülőknél felnőni. Ez a legfontosabb, hogy a következő generációban minél többen ilyen körülmények között tudjanak élni.

Ezért javult az ellátás olyan szempontból is, hogy nem nagy intézményekben van most már a gyerekek többsége, elsősorban olyanok vannak csak intézményi körülmények között, akik valamilyen speciális gondozásra, speciális ellátásra szorulnak, mert a testi fogyatékoságuk vagy az értelmi fogyatékoságuk miatt kell valamilyen speciális intézményben gondozni őket. De akinél nincs ilyen vagy az enyhébb fokú, azok már lakásotthonban vagy nevelőszülőknél vannak.

És fontos az a döntés, amit a kormány hozott az elmúlt hetekben, amelyre ön is utalt, képviselő úr, amely tovább javítja a helyzetet. Egyrészt, hogy akik gyerekotthonokban vannak, ott az étkezésnek a napi minimumösszegét 4 ezer forintra emelte a kormányzat; a ruházatra fordítható keretösszeget minimum 200 ezer forintban határozta meg évente; bevezette az új, 50 ezer forintos sportolási támogatást; emellett minden járásban új gyermekvédelmi és gyámügyi álláshely kerül kialakításra, és ezzel párhuzamosan a gyermekvédelmi gyámok száma is bővül, és a gyámi pótlék is megemelkedik körülbelül 50 százalékos mértékben. Tehát azok is, akik ezeknek a gyerekeknek a felnevelését kívülről nézik, és nézik, hogy megfelelő körülmények között vannak-e, nincs-e valami visszaélés velük kapcsolatban, azoknak a száma és azoknak a díjazása is nő. Mindemellett pedig ingyenes B kategóriás gépjárművezetői engedély megszerzéséhez is támogatást ad most már az állam azoknak a gyerekeknek, akik így nőnek fel, hiszen általában ezt a szülők fizetik ki, ahol nincsenek szülők, ott az állam az ő helyükre belép.

Ahogy említettem is, körülbelül 70 százaléka a gyerekeknek már családias környezetben van, és csak 30 százaléka van intézményi környezetben.

Nagyon fontos a nevelőszülői díjazás további emelése. Azért beszélek további emelésről, mert ezt már a korábbi években is emeltük, hiszen aki gyerekről gondoskodott, 15 ezer forintot kapott korábban, most már ennek a többszörösét; és a jövő évben ez tovább fog emelkedni. Egyrészt a nevelőszülők díjazásánál az egy gyermek után járó alapidíjat a minimálbér 30 százalékaról 60 százalékra emeltük, tehát megdupláztuk. Másrészt nemcsak az első, hanem minden nevelt gyermek után az alapidíj jár, tehát ha valaki két gyereket, három gyereket nevel, akkor kétszer, háromszor akkora összeget kap. Aki speciális igényű gyermeket nevel, ott is megdupláztuk a pótlék mértékét. Bízunk benne, hogy ez is segít abban, hogy a nevelőszülők minél jobban tudjanak gondoskodni a gyerekekről, minél többen jelentkezzenek nevelőszülőnek, hiszen ez a célunk. Ha valakinek az élet egy olyan nehézséget adott, hogy nem a vér szerinti szülei nevelik, akkor a nevelőszülőknél azt a szeretetet kaphassa meg, azt a gondoskodást, figyelmet, törődést kaphassa meg, amit mi mindnyájan a szüleinktől kaptunk meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti fel szólalásra jelentkezett Bánki Erik képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elnézést kérek, csak egy kis dugóba keveredtem, és most sikerült beérnem az ülésterembe. Szóval, mint ismeretes, a washingtoni magyar-amerikai csúcstalálkozónak óriási tétje volt, mégpedig az, hogy sikerül-e megvédeni Magyarország energiaellátásának biztonságát és a rezsicsökkentés eddig elért eredményeit.

A csúcstalálkozón Donald Trump, az Amerikai Egyesült Államok elnöke és Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke megállapodást kötöttek arról, hogy az Egyesült Államok teljes és időkorlát nélküli szankciómentességet ad Magyarországnak az orosz energetikai szektort érintő amerikai szankciók alól. A szankciós mentesítés a Török Áramlat földgázvezetéken és a Barátság kőolajvezetéken történő mindenmű szállításra vonatkozik. Mindez azt jelenti, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy Magyarország energiaellátása biztonságban van. A rezsicsökkentés eredményeit pedig meg tudjuk védeni, így továbbra is Magyarországon lesz az egész Európai Unióban a legalacsonyabb energiaár. Ha Orbán Viktor miniszterelnök úr nem jutott volna egyezsége az előző héten Washingtonban, ha nem sikerült volna mentességet kapni az orosz földgáz és kőolaj beszerzésére, akkor az energiaárak Magyarországon bizony háromszorosára emelkedtek volna.

Fontos megemlíteni, hogy az amerikai szankciók alóli mentesség mindaddig érvényben van, amíg Orbán Viktor a miniszterelnök Magyarországon és Donald Trump elnöki hivatalban van.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Jól látható, hogy a magyar ellenzéki pártok támogatásával Brüsszelben továbbra is azon dolgoznak, hogy Magyarország dolgát megnehezítsék a földgáz- és kőolajbeszerzés ügyében, ezzel pedig Magyarország energiabiztonságát kockáztassák és megszüntessék a rezsicsökkentést. A brüsszeliiek azonnal léptek: bejelentették, hogy hiába mentesül Magyarország az amerikai szankciók alól az energiahordozók terén, ők 2027-től akkor is betiltják az orosz energiahordozók importját egész Európában. Ők folytatni akarják a háborút és a szankciókat. Brüsszel máris támadásba lendült a rezsicsökkentés védelmét garantáló Orbán-Trump-megállapodás ellen.

Az ő háborús tervük része az is, hogy levágják Magyarországot az orosz energiáról. Mindez azt jelenti, hogy ha ma a Brüsszel-barát kormány irányítaná Magyarországot, akkor novembertől három-, négy-szeresére emelkednének az árak. Ezt kapták volna karácsonyra a magyar családok egy olyan kormánytól, amely a magyar emberek érdekei helyett Brüsszel érdekeit képviseli.

A Fidesz-frakció ezzel szemben kiáll a rezsicsökkentés fenntartása mellett, és nem fogja megengedni azt, hogy Brüsszel a magyarokkal fizettesse meg az ukrainai háború és a gyors ukrán európai uniós csatlakozás árát. A megőrzött rezsicsökkentés eredményeként ugyanis ma a villamos energia ára Magyarországon 10 euró 40 cent 100 kilowattóránként. Ez a legalacsonyabb érték az egész Európai Unióban. A földgáz ára hazánkban 3 euró volt, szintén 100 kilowattóránként, az Európai Unió átlagára pedig 11 euró 40 cent pillanatnyilag. Magyarország ezzel az Unió legkedvezőbb gázárát biztosította a magyar háztartások számára.

A nemzeti konzultáció segít megvédeni a rezsicsökkentést is. Örömteli hír, hogy már több mint egymillió ember töltötte ki a nemzeti konzultációt. Ezúton is szeretném kérni honfitársainkat arra, hogy minél többen tegyék meg ezt, minél több ember mondja el a véleményét, annál határozottabb álláspontot tud képviselni Orbán Viktor miniszterelnök úr Brüsszelben.

A nemzeti konzultáció segít megvédeni a rezsicsökkentést és segít megvédeni a magyar családokat. A háborús adóemelő politika veszélyeztet mindent, amit az elmúlt 15 évben elért a polgári kormány, a családi adórendszert, az adókedvezményeket, az édesanyák és a fiatalok alanyi adómentességét, Európa legalacsonyabb személyi jövedelemadóját és legalacsonyabb társaságiadó-kulcsát, valamint Magyarország biztonságos energiaellátását, így a sokat említett rezsicsökkentést is. Nem túlzás azt mondani tehát, képviselőtársaim, hogy az adóemelések megélhetési válságba sodornának sok-sok magyar családot, a nyugdíjasokat, a vállalkozókat egyaránt. Fontos tehát, hogy minél többen töltsük ki és küldjük vissza a nemzeti konzultációs ívet, amelyet november 30-áig tudnak megtenni.

Amíg nemzeti kormánya van Magyarországnak, addig mindig a magyar érdek lesz az első. Ez azt jelenti, hogy nem fogjuk az olcsó energiát külső nyomásra elhagyni, és nem fogjuk felszámolni a rezsicsökkentést csak azért, hogy helyette az ukrán háborút finanszírozzuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Czepek Gábor miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a kérdését, amely fontos azért, mert bekövetkezett az, amire még akár nyolc évvel ezelőtt sem lehetett példát találni, hogy a magyar államnak egyértelműen kedvező megállapodásokat próbálja átkeretezni az ellenzék, és ebben segítséget nyújt neki az Európai Unió is.

Még néhány ciklussal ezelőtt is elképzelhetetlen lett volna az, hogy magyarítani kell, miért előnyös, amikor a magyar miniszterelnököt partnerként kezeli

az Amerikai Egyesült Államok mindenkori elnöke. Még néhány ciklussal ezelőtt is elképzelhetetlen lett volna, hogy magyarázni kell, hogy előnyös az, ha az olaj- és gázszállítások fenntartása megmarad.

Még néhány ciklussal ezelőtt is elképzelhetetlen lett volna az, hogy magyarázni kell, miért jó az, ha olcsóbb energiával rendelkezik az ország, vagy miért jó az, ha fenntartható energiaforrásra, atomerőművekre vonatkozó megállapodásokat köt a kormány. Még néhány ciklussal ezelőtt is elképzelhetetlen lett volna, hogy magyarázni kell, hogy a több forrásból való energiabeszerezés előnyt jelent az országnak, hisz a miniszterelnök LNG-szállításokról és változatos atomenergiái fűtőanyag-megállapodásokról nyilatkozott a sajtónak is, és ezzel erről állapodott meg Trump elnökkel.

(10.10)

De hagyján, mert lehet, hogy ehhez rétegzettebb gondolkodás kell! De ennek a minősített esete az, ahogy ezt ön is citálta a felszólalásában, hogy a megállapodásoknak a rezsicsökkentésre vonatkozó hatását is vitatják, ami azért nem új keletű, hisz teszik ezt 2013 óta, ugyan változatos formában - legyen szó kötelezettség-szegési eljárásokról, legyen szó országjelentésekről, legyen szó irányelvekről, legyen szó sajtónyilatkozatokról -, de az Európai Unió és a magyar ellenzék is a rezsicsökkentés, a rezsivédelem megszüntetését propagálja. Miért teszik ezt? Egy világos politikai logikából: ez egy bal- és jobboldali választók által egyaránt támogatott intézkedés, amelyet ha gyengítenek, ha megtörnek, azzal az Orbán-kormány politikai legitimitációját törlik meg, és végső soron a hatalomra jutásukat segítik.

Ez nem vált be az előző választások során sem, és nem fog beválni a 2026-os választás során sem, pedig nem nehéz felfedezni az összefüggést az USA-magyar megállapodás és a rezsicsökkentés között.

1. A továbbiakban is jön Magyarországra az orosz olaj, ami olcsóbb, mint a nyugati olaj.

2. A továbbiakban is jön Magyarországra az orosz gáz, ami olcsóbb, mint a nyugati gáz.

3. A továbbiakban Magyarország változatos forrásból tudja a Paksi Atomerőművet fűtőanyaggal ellátni, ami Közép-Európában az egyik legolcsóbb fajlagos elektromos áramot termelő üzem. Mindez oda vezet, hogy a rezsicsökkentés fenntarthatóvá válik és fenntartható marad. Ha ez nem történt volna meg, tisztelt képviselő úr, ahogy ön is említette, ez 2 milliárd euró energiaszámla-növekedést okozott volna az országnak, ami 800 milliárd forint. Pont ez az összeg az, amibe a rezsicsökkentés kerül a magyar költségvetésnek, és ha ezt nem tudtuk volna fenntartani, az háromszoros árakat eredményezett volna minden családnak.

De ahogy szintén helyesen megemlítette képviselő úr, ez csak az egyik hadszíntér volt. A másik az Európai Unió, ahol - az Amerikai Egyesült Államokkal ellentétben - a józan ész alapján nehéz tárgyalásokat folytatni. Az Európai Unió tovább menetelt arra,

hogy '27-re ki kívánják tiltani az orosz olajat és gázt az európai piacról, így Magyarországról is. Ehhez cseletvetettek: nem egyhangúságot, hanem minősített többséget követelő intézkedésekbe csomagolták be a szándékaikat.

Mit lehet ez ellen tenni? Három eszközünk is van.

1. Jogi eljárásokat kell folytatni, mert azért az nem működik, hogy az Európai Unió tisztségviselői ilyen mértékben megszegik a saját szabályaikat, és minősített többséggel fogadnak el egyhangúsági intézkedéseket.

2. A diplomáciai kapcsolatokat ne hanyagoljuk el. Az, amit a patrióta összefogás jelentett a magyar-amerikai viszonyban - a józan ész alapján lehet beszélni -, az működőképes európai viszonylatban is, hogy minél több patrióta kormány csatlakozik az Európai Tanács munkájához.

A 3. pedig: változatos energiaforrásokra van szükség, de a lényeg viszont az, hogy az új leosztást a kártyaasztalnál a béke fogja jelenteni, és azok az országok, amelyek akadályozzák a békét, azok margóra fognak kerülni, de Magyarország nem fogja elkövetni ezt a hibát (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), erről biztosíthatom képviselő urat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **vállalkozások adóterheit csökkentő intézkedésekről** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/13110. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tisztelt Országgyűlés! Először az előterjesztő, Gerlaci Bence államtitkár úr felszólalására kerül sor. Mielőtt megadnám a szót, tájékoztatom, hogy a nyitóbeszédre, a vitában történő további felszólalására és az esetleges zárzó ismertetésére összesen 25 perces időkeret áll a rendelkezésére. Megadom a szót, államtitkár úr, parancsoljon!

GERLAKI BENCE nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A kormány 2025. november 17-én nyújtotta be a vállalkozások adóterheit csökkentő intézkedésekről szóló T/13110. számú törvényjavaslatot. Magyarország képes arra, hogy a brüsszeli háborús gazdaságpolitika helyett nemzeti, magyar gazdaságpolitikát építsen. Lehetséges folytatni azt a gazdaságpolitikát, amely nem a háború felé megy, hanem a magyar gazdaság nemzeti érdekeit követi.

A háború rossz hatással van a magyar és az egész európai uniós gazdaságpolitikára. Egy háború által blokkolt gazdasági növekedés mellett is ki kell tartanunk amellett, hogy saját, nem háborús nemzeti gazdaságpolitikát folytassunk. A korábbi kitűzött célokat nem adjuk fel. A kormány abban állapodott meg

a vállalkozókkal, az MKIK-val, hogy az adóterheiket csökkenteni fogja, és az őket terhelő bürokráciát vissza fogja vágni.

Amit a kormány vállal, azt be is tartja. Ezt láthatja mindenki a családok és a nyugdíjasok esetében is, és ez érvényesül a magyar kis- és középvállalkozásoknál is. A kormány és az MKIK között több mint egy évtizede fennálló együttműködés mára a hazai gazdaságpolitika egyik stabil pillérévé vált. Ezt a hosszú távú, folyamatos szakmai párbeszédre épülő partnerséget 2025. május 30-án megállapodás erősítette meg, melyben többek között adócsökkentésre, adóegyszerűsítésre vonatkozó további célkitűzéseket fogalmaztak meg a felek. Miniszterelnök úr és az MKIK elnökének tegnapi, vagyis a 2025. november 17-ei megállapodásában a felsorolt intézkedések ennek a szakmai együttműködésnek az eredményei.

Az önök előtt fekvő 11 pontos javaslat ennek az együttműködésnek az újabb gyümölcse. A vállalati adócsökkentési csomag olyan érdemi, az egyéni vállalkozókat, a mikro-, kis-, közép- és nagyvállalatokat egyaránt érintő adócsökkentési és adóadminisztráció-csökkentési intézkedéseket tartalmaz, amelyek összességében a jövő évben, vagyis 2026-ban 80-90 milliárd forintos könnyebbséget jelentenek a magyar vállalkozások számára.

Nézzük, milyen adócsökkentő intézkedések bevezetéséhez kéri a kormány az Országgyűlés egyetértését! Tisztelt Képviselők! A következő években egyre több vállalkozásnak tesszük lehetővé, hogy alanyi áfamentességet választhasson, azaz legálisan mentesüljön az áfafizetés alól, és egyúttal áfabevallást se kelljen készíteniük. Jelen kormányzat 2010 óta négy alkalommal emelte az alanyi áfamentes értékhatárt, 5 millió forintról lépcsőzetesen 18 millió forintra. A legutóbbi emelésre idén került sor, amikor 2025. január 1-jétől 12-ről 18 millió forintra növeltük ezt az értékhatárt.

Itt azonban nem állunk meg, folytatjuk a kis- és középvállalkozások adó- és adminisztrációs terheinek csökkentését. Ennek érdekében, egyeztetve a kamarával, a kormány arról döntött, hogy az alanyi adómentességi értékhatárt három lépcsőben 24 millió forintra emeli. Ezt a lépcsőzetességet úgy érjük el, hogy jövőre, vagyis 2026. január 1-jétől 20 millió, '27. január 1-jétől 22 millió és '28. január 1-jétől 24 millió forintra nő ez az értékhatár. Az intézkedés hosszú távú, kiszámítható, tervezhető jogi környezetet biztosít a legkisebb vállalkozások számára, melynek eredményeképpen 2028-ra mintegy 29 ezer vállalkozás számára nyílik meg a lehetőség arra, hogy gazdasági tevékenységét áfafizetés és áfabevallás benyújtása nélkül folytathassa Magyarországon.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyéni vállalkozók a vállalkozói tevékenységből származó jövedelmük kiszámítása és az azzal összefüggő adókötelezettségek meghatározása során többféle adózási mód közül választhatnak. Az általányszabályozás az egyéni vállalkozók által választható kedvező és egyszerű adózási mód. Nem véletlen, hogy több százezer egyéni vállalkozó

választja ezt az adózási formát. Ennél az adózási formánál nem a vállalkozásoknak kell - jelentős adminisztráció mellett - a saját költségeiket számontartani, hanem a törvény által meghatározott költséghányad levonásával állapíthatják meg, hogy a bevételükből mekkora összeg számít jövedelemnek, és hogy hogyan kell adót fizetniük. Ezért az egyéni vállalkozók számára ez az adózási mód rendkívül nagy könnyebbséget jelent adminisztrációs szempontból is.

(10.20)

A hatályos szabályok szerint ezt az adózási módot választó vállalkozók a főszabály szerint 40 százalékos költséghányad levonásával állapíthatják meg az adókötelezettség alá eső jövedelmüket. A kormány önök előtt fekvő javaslata az igazolás nélkül elszámolható költség általános mértékét két lépcsőben 50 százalékra emeli; 2026. január 1-jétől 45 százalékra, 2027. január 1-jétől pedig 50 százalékra. Az intézkedés révén 2026-ban 10-12 milliárd forinttal, 2027-ben pedig további 10-12 milliárd forinttal nagyobb jövedelem maradhat az általányszabályozást választó egyéni vállalkozóknál.

Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Szintén az egyéni vállalkozóknak segít, hogy 2026. január 1-jétől azonos lesz a vállalkozók által fizetendő minimum szociális hozzájárulási adó és társadalombiztosítási járulékalapja. A javaslat eltörli a 112,5 százalékos szorzó alkalmazását a szociális hozzájárulási adó alapjának megállapításánál. Ennek eredményeképpen mintegy tízmilliárd forintot hagyunk ezen vállalkozások zsebében. Összességében ez 140 ezer vállalkozást érint.

Tisztelt Ház! Kicsit nagyobb méretű, növekedésorientált mikro-, kis- és középvállalkozások számára a kisvállalati adó, rövidítve kiva, jelent kedvező és kisebb adminisztrációval járó adózási alternatívát. A javaslatunkban a kisvállalati adó belépési és bennmaradási értékhatárait duplájára emeljük annak érdekében, hogy a kiva minél több növekedni szándékozó és tudó kis- és középvállalkozás számára jelentsen egyszerű és kedvező adózási lehetőséget. Az adónem kialakításakor 2013-ban is nyilvánvaló volt, hogy a jövő sikeres kkv-jai elsősorban az érdemi tőkével és foglalkoztatottal bíró hazai kis- és középvállalati körből emelkedhetnek ki. Ezért a kiva koncepciójának kialakítása során kiemelten fontos szempont volt, hogy a keretrendszer a lehető legnagyobb mértékben segítse az ambiciózusabb, dinamikus növekedésre képes vállalkozásokat. A törvényjavaslat alapján a jövőben három-ötezer vállalkozásnak, főleg középvállalati szektorba tartozó cégeknek is lehetőségük lesz a kivát választani. Ezek a vállalkozások jelentős foglalkoztatást, mintegy 150 ezer embernek adnak munkát. A belépési feltételek közül az állományi értékhatár 50-ről 100 főre, míg a bevétel és a mérlegfőösszeg-határ 3 milliárd forintról 6 milliárd forintra emelkedik. A kilépési határok is ezzel összefüggésben emelkednek, 12 milliárd forintos bevételig maradhatnak a vállalkozások a kiva adónemben, összesen 200 fő eléréséig.

Tisztelt Országgyűlés! A társaságok beruházásait számos intézkedéssel ösztönözzük. 2026-tól a vállalkozások által igénybe vehető társaságiadó-kedvezmények spektruma tovább fog szélesedni a kármentesítéshez nyújtott adókedvezménnyel, valamint a tiszta iparhoz kapcsolódó beruházásokkal. A legalább 100 millió forint értékű környezeti károk felszámolására, az ökoszisztéma-helyreállításra vagy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás érdekében megvalósított beruházások után járó adókedvezmény célja a fenntartható fejlesztések ösztönzése és a barnamezős beruházások támogatása, ide sorolható például a régi ipari területek újjáélesztése, ezeket is mind támogatni szeretnénk.

Szintén a vállalkozások által igénybe vehető adókedvezmények skáláját bővítené a fejlesztési adókedvezmény keretében elérhető támogatás, melynek célja az olyan beruházások ösztönzése, amelyek hozzájárulnak az energia- és iparszektor dekarbonizációjához.

Emellett szintén a taóban egy másik adókedvezmény-jogcímet is bevezettünk az önök előtt fekvő törvényjavaslattal. Ez alapvetően az Európai Bizottság által elfogadott Clean Industrial Deal State Aid Framework elnevezésű új állami támogatási keretrendszeren alapszik, így a tiszta iparhoz kapcsolódó beruházások adókedvezményben részesülhetnek, csakúgy, mint más európai uniós versenytársaiknál.

Tisztelt Ház! Emellett az energetikai infrastrukturális beruházások megvalósulását is támogatjuk a Robin Hood-adón keresztül, 2026-tól az energetikai infrastruktúra létesítését vagy korszerűsítését szolgáló beruházásokra a Robin Hood-adó alanyainak adókedvezmény lesz elérhető. Az adókedvezményt hat adóévben számított adófizetési kötelezettség 80 százalékáig lehet érvényesíteni. Az adókedvezmények körét tágíthatja továbbá a 2026-tól a törvényjavaslatban szereplő villamosenergia-elosztói engedéllyel rendelkező energiaellátók által érvényesíthető, az energetikai infrastruktúra fejlesztésére irányuló beruházások után igénybe vehető adókedvezmény. A gazdaság élénkítése és az energiaátmenet szempontjából kulcsfontosságú beruházások megvalósításához fognak az elosztói fejlesztések hozzájárulni. Ilyenek lehetnek például az új ipari beruházások, a mesterséges intelligencia, az e-mobilitás, a fűtéselektifikáció vagy az okosmérés, hálózati igények fejlesztése.

Tisztelt Képviselők! A törvényjavaslat szerint valorizáljuk a kiskereskedelmi adó sávhatárait, mert azok nem változtak 2020 óta. Eszerint a jelenlegi 500 millió forintos, 30 milliárd forintos, illetve 100 milliárd forintos értékhatárok, sávok helyett 1 milliárd forintos, 50 milliárd forintos és 150 milliárd forintos sávhatárokat javasolunk az adókulcsok változtatásának mellett. A módosítás a 2025. évi adókötelezettségre is érvényes lesz, így a már befizetett adóelőlegek visszaigényelhetők, a be nem fizetett előlegek viszont csökkenthetők.

A kormány mindent megtesz a családok és a vállalkozások védelme, illetve az infláció alacsonyan tartása mellett, ezért döntöttünk az üzemanyagok 2026.

évi inflációkövető jövedékiadó-emelésének fél évvel történő elhalasztása mellett. Az inflációs adókorrekció elhalasztása segítséget nyújt a mindenkori kormányzati cél eléréséhez, hogy a hazai üzemanyagárak a szomszédos országok átlaga alatt maradjanak. Az intézkedés, melynek költségvetési hatása 15-20 milliárd forint, 2026-ban hozzájárul, hogy az Európai Unióban továbbra is az egyik legalacsonyabb jövedékiadó-mérték legyen Magyarország.

Tisztelt Ház! Áttérve az adócsökkentésről az adó-adminisztráció csökkentésére, itt újabb intézkedéseket vezetünk be. A társasági adóban a társaságiadó-előleg gyakoriságához tartozó általános értékhatárt felemeljük 2026-tól 5 millió forintról 20 millió forintra. Mindez azt jelenti, hogy a jövőben havi adófizetési kötelezettség csak azokra az adózókra vonatkozik majd, amelyek az előző évi fizetendő társasági adójukban 20 millió forintnál nagyobb értéket tapasztaltak. A többi társaságnak elegendő lesz a havi helyett negyedéves bevallást készíteni. A törvényjavaslat eredményeképpen rendkívül sok kis- és középvállalkozás átállhat negyedéves előlegfizetésre, ami kevesebb adminisztrációs terhet és kevesebb banki költséget fog jelenteni ezeknek a vállalkozásoknak.

Tisztelt Országgyűlés! Emellett a számviteli törvény módosítása a vonatkozó EU-s irányelv adta lehetőségekkel élve a legkisebb méretű vállalkozások számára kedvez azáltal, hogy 20 százalékkal emeli a mikrogazdálkodói egyszerűsített éves beszámoló készítésére vonatkozó értékhatárokat. A megemelt értékhatárok mellett további öt-tízezer mikrogazdálkodó dönthet úgy, hogy a mikrogazdálkodói egyszerűsített éves beszámolót készíti el. A számviteli törvény javasolt módosítása 2026. január 1-jétől lép hatályba. A magasabb határértékek először a 2026. évi beszámolóra lesznek alkalmazhatók.

Tisztelt Képviselők! A javaslat intézkedéseket kezdeményez az egyéni vállalkozók adminisztrációs kötelezettségének egyszerűsítése érdekében is. Megszűnik az a kötelezettség, amelynek értelmében az egyéni vállalkozóknak az egyéni vállalkozói nyilvántartásba vétel mellett külön be kell jelentkezni a biztosított nyilvántartásba is, ugyanis azt a jövőben a NAV, az adóhatóság fogja hivatalból kezdeményezni. Emellett a javaslat egységes negyedéves kötelezettségként rögzíti az egyéni vállalkozók szociális hozzájárulásiadó- és járulékkötelezettség-bevallásának gyakoriságát, függetlenül attól, hogy az átalányadózás vagy vállalkozói jövedelemadó szabályai szerint teljesítik az szja-fizetési kötelezettségüket. Jelenleg az átalányadózást alkalmazók negyedévente, míg a költségeiket tételesen elszámoló vállalkozók havonta teljesítik ezeket a kötelezettségeket. Mi úgy gondoljuk, hogy érdemes ezt egységesíteni, így a tételesen költségelszámolókat mentesítjük a havi bevallás alól.

(10.30)

Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat minden egyes intézkedése segíti megőrizni az elmúlt

években elért eredményeket, csökkenti a magyar vállalkozók és vállalkozások adókötelezettségét, illetve adminisztrációs terheit, illeszkedik a kormány adócsökkentő és adóegyszerűsítő politikájába, ezért kérem, hogy szíveskedjenek azokat támogatni és elfogadni. Köszönöm a figyelmet. *(Bánki Erik tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom, hogy a vitában történő további hozzászólására és a vita végén a zárzó elmondására összesen 9 perc áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Törő Gábor képviselő úrnak, a Törvényalkotási Bizottság előadójának. Parancsoljon!

TÖRŐ GÁBOR, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság 2025. november 17-én tartott ülésén megtárgyalta a vállalkozások adóterheit csökkentő intézkedésekről szóló T/13110. számú törvényjavaslatot. Az előttünk fekvő adócsomag egy újabb példája annak, hogy a magyar kormány következetesen kitart az adócsökkentések és az üzleti adminisztráció egyszerűsítésének politikája mellett.

A javaslat érdemi könnyítéseket hoz a magyar vállalkozásoknak: többek között bővíti a béren kívüli juttatások körét a rendvédelmi, lakhatási támogatással, emeli az átalányadózóknak költséghányadát, és komoly, célzott adókedvezményeket vezet be a környezetvédelmi és a tiszta technológiai beruházások ösztönzésére. Jelentős segítség továbbá az alanyi adómentesség értékhatárának emelése, valamint a kiva feltételeinek bővítése. A magyar gazdaság további fejlődése érdekében elkerülhetetlen, hogy a versenyképességünket növeljük és a vállalkozásbarát környezetet megteremtjük, ez a javaslat pedig pontosan ezeket a célokat segíti elő.

Tisztelt Ház! Az összegző jelentést a bizottság a Hárszabály 46. §-a alapján 38 igen szavazattal, ellen-szavazat és tartózkodás nélkül elfogadta. Köszönöm a figyelmet. *(Bánki Erik tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Frakciónként 30-30 perc, a független képviselőknek 8 perc áll rendelkezésükre. Megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat nagyon fontos könnyítéseket, egyszerűsítéseket és adócsökkentő elemeket tartalmaz, amelyek a hazai mikro-, kis- és középvállalkozások életét fogják megkönnyíteni. Egy olyan ékes példája ez a törvényjavaslat-csomag a kormány és az érdeképviseleti szervezetek közötti együttműködésnek,

a folyamatos kommunikációnak és kapcsolatnak, amely, azt gondolom, hogy mindannyiunk számára példaértékű lehet.

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara korábban már megkereste a kormányt, és egy hosszú egyeztetési folyamat indult arról, mely intézkedések lennének fontosak annak érdekében, hogy csökkenteni tudja a kormány a vállalkozások adminisztrációs terheit és csökkenteni tudja az adófizetési kötelezettségüket; éppen azért, hogy ebben a nehéz időszakban, amikor Európa gazdasága stagnál, Európa erős gazdaságai, mint a német gazdaság vagy a francia gazdaság, visszaesőben vannak, ebben a nehéz környezetben mégis tudjunk fejlődni, mégis előre tudjunk lépni. Az annak köszönhető, ha a hazai vállalkozások beruháznak, ha azokat a fejlesztési elképzeléseiket, amelyeket már évek óta dédelgetnek, elkezdik megvalósítani, ezáltal növelik az árbevételüket, új munkahelyeket tudnak teremteni, sokkal stabilabbá válnak. Ez Magyarországnak, a magyar kormánynak is érdeke, ezért a Fidesz képviselőcsoportja nagy örömmel fogadta a kormánynak ezt a törvényjavaslat-csomagját. Megvizsgálva a törvényjavaslat elemeit, részelemeit, annak minden egyes részét támogatni kívánjuk és támogatni is tudjuk.

2010 óta Magyarország Kormánya az adóterhek csökkentésére épülő stratégiát követ, amelynek célja, hogy több lehetőséget, nagyobb szabadságot és kiszámítható fejlődést biztosítson a magyar embereknek és a magyar vállalkozásoknak. Az adócsökkentés politikája nem csupán gazdasági döntés, hanem abból az alapelvől indul ki, hogy a megtermelt érték legjobb helye ott van, ahol az létrejött: a családnál, a vállalkozásnál, a dolgozó embereknél. Amikor a kormány csökkenti az adókat, akkor valójában azt üzeni, hogy bízik az ország polgáraiban, abban, hogy erőfeszítéseikből gyarapodás születik, bízik abban, hogy a legjobban ők tudják azt, hogy mire van szükségük, így a legjobban az, ha ők döntenek el, hogy mire fordítják a bevételeiket.

Meggyőződésünk, hogy ez a fajta megközelítés ösztönzi a munkavállalást, támogatja az innovációt és erősíti a vállalkozói szellemet. A kevesebb adó nem kevesebb országot jelent, hanem erősebb alapot, olyan gazdaságot, amely nem fékezi, hanem ösztönzi az egyént és a vállalkozásokat is. Tisztában vagyunk azzal, hogy a jövő kihívásai egyre összetettebbek, a XXI. század gazdasági környezete gyorsan változik, így csak azok az országok maradhatnak versenyképesek, amelyek képesek rugalmasan reagálni a folyton változó gazdasági környezet kihívásaira. Az adócsökkentő politika éppen ezt a rugalmasságot teremti meg, mozgásteret ad a beruházásoknak, biztonságot a családoknak, növekedési lehetőséget a hazai vállalkozásoknak.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A tisztelt Ház asztalán fekvő törvényjavaslat fontos eleme az alanyi adómentes értékhatár három lépcsőben történő megemelése. Ahogyan azt államtitkár úr az expozéjában is kiemelte, 2010 óta eddig

négy alkalommal emelte ezt a kormányzat, 5 millió forintról közel három és félszeresére, 18 millió forintra. A legutóbbi emelésre 2025. január 1-jén került sor, akkor 12 millió forintról 18 millió forintra emelkedett ez az értékhatár.

A kis- és középvállalkozások adó- és adminisztrációs terheinek csökkentése érdekében most ezzel a javaslattal az értékhatár további növelésére kerül sor, egyetértve ebben az érdekképviseleti szervezetekkel, amelyek kezdeményezték ezt a lépést. Ennek megfelelően az alanyi adómentesség értékhatára ezt követően három lépcsőben 18 millió forintról 24 millió forintra emelkedik: 2026. január 1-jétől első lépésként 20 millió forintra, 2027. január 1-jétől 22 millió forintra, majd 2028. január 1-jétől 24 millió forintos értékhatárra. Ez az intézkedés hosszú távon kiszámítható és tervezhető jogi környezetet biztosít a hazai kis- és középvállalkozások részére, további kisvállalkozásoknak biztosítva azt, hogy gazdasági tevékenységüket anélkül végezhesék, hogy áfát kellene fizetniük vagy áfabevallást kellene benyújtaniuk.

A javaslat fontos célja az átalányadózó egyéni vállalkozók költséghányadának növelése is, amelynek köszönhetően az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozók általános jelleggel alkalmazandó 40 százalékos költséghányada a javaslat szerint két lépcsőben 50 százalékra fog emelkedni: először 2026. január 1-jétől 45 százalékra, majd 2027. január 1-jétől 50 százalékra. Ez azt jelenti, hogy 2026-ban - a vállalkozási tevékenység jellegétől függően - az átalányadózást választó egyéni vállalkozóknak 3 172 364 forint, 2027-ben pedig 3 489 600 forint éves bevételig egyáltalán nem keletkezik adóbefizetési kötelezettsége.

Az egyéni vállalkozók biztosított bejelentésének egyszerűsítése terén elmondható, hogy a hatályos jogszabályok szerint az egyéni vállalkozóknak az egyéni vállalkozók nyilvántartásba, illetve az állami adó- és vámhatóságához történő bejelentésekor külön-külön bejelentést kell tennie. Ezután ez megváltozik, hiszen a módosítás értelmében elég lesz egy, az állami adó- és vámhatóság felé történő bejelentés, és azt az állami adó- és vámhatóság majd továbbítja. Tehát a vállalkozónak egy egyszerűsített, egylépcsős ügyintézésre nyílik ezáltal lehetősége.

Így folytatódik a szolgáltató állam kiterjeszkedése, amelyet 2010-től elkezdtünk, amikor azt mondtuk, hogy Magyarországnak, a magyar kormányának egy olyan államigazgatást kell működtetnie, amely szolgáltató jellegű állam, tehát arra törekszik, hogy minél egyszerűbb, lehetőleg egyablakos ügyintézés biztosítson nemcsak a vállalkozásainak, hanem minden egyes polgárának.

(10.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! A mikrogazdálkodói egyszerűsített éves beszámoló készítésére vonatkozó, számviteli törvényben meghatározott értékhatárok 2023-ban megemelésre kerültek ugyan, azonban az Európai Unió ezt követően fogadta el azt a 2013/34-

es, számviteli irányelv értékhatárainak emeléséről szóló irányelv-módosítást, amely a megemelt irányelvi értékhatárok szerint lehetőséget ad az értékhatárok további emelésére. A javaslat ezért egy 20 százalékos emelést irányoz elő, amellyel a mikrogazdálkodói egyszerűsített éves beszámoló készítésére vonatkozó értékhatár megemelkedik a későbbiekben. A mérlegfőösszeget pedig 150 milliőről 180 millió forintra, az éves nettó árbevételt pedig 300 milliőről 360 millió forintra fogja módosítani. Mindkét esetben tehát 20 százalékos emelést irányoz elő.

Az értékhatárok emelésével további, körülbelül 5-10 ezer mikrogazdálkodó dönthet úgy, hogy az egyszerűsített éves beszámoló helyett mikrogazdálkodói egyszerűsített éves beszámolót készít ezek után.

A számviteli törvény tervezett módosítása 2026. január 1-jén lép hatályba, a magasabb határértékek először a 2026. évi beszámolóban lesznek alkalmazhatók.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A gazdaságpolitika akkor sikeres, ha ez az emberek mindennapi életében is érezhetővé válik, ha több marad a fizetésből hó végén, ha könnyebb vállalkozni, ha vonzóbbá válik a munka. Az adócsökkentés pontosan erről szól, arról, hogy az ország versenyképesebb legyen, az emberek pedig egyre jobban éljenek. Közös felelősségünk, hogy ezt az utat tovább járjuk úgy, hogy közben megőrizzük a stabilitást, támogatjuk a fejlődést és megóvjuk a jövő generációk lehetőségeit. Hiszünk abban, hogy egy olyan országot építünk, ahol a teljesítmény számít, ahol a munka érték, és a siker mindannyiunk életét előbbre viszi.

Az elhangzottak ismeretében úgy vélem, hogy ez a törvényjavaslat támogatásra jogosult, a Fidesz-frakció természetesen támogatni fogja ezt a javaslatot, és arra kérem képviselőtársaimat is, hogy ők is támogassák, hiszen minden egyes eleme a hazai mikro-, kis- és középvállalkozások életét fogja megkönnyíteni és vállalkozását teszi sikeresebbé. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dávid Ferenc képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. DÁVID FERENC, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Bánki Úr! Nem fogom megismételni azokat a felsorolásokat, amiket önök részletesen elmondtak erről a 11 pontos programcsomagról, de azzal kezdeném, hogy igazából a legértékesebb részének az adminisztratív intézkedéseket tartom, és nem azokat, amelyeket - hogy mondjam - forintban, illetve adókedvezményben kínálnak nekünk.

Kezdeném először formai kérdésekkel. Nem igazán vagyok rabja a formai kérdéseknek, de itt fontosnak tartok két dolgot megjegyezni. Az egyik, hogy tegnap délelőtt jelentette be miniszterelnök úr és a kamara elnöke ezt a csomagot meg ennek a részleteit.

Tegnap volt gazdasági bizottsági ülésünk, elnök úr is ott volt, és nagyon szerencsésnek tartottam volna, ha ezt az adótörvénycsomagot a Gazdasági Bizottságban akkor vesszük napirendre, tehát egy kicsit, hogy mondjam, improvizatív módon is, de legalább megbeszéljük, mert Bánki képviselőtársam elmondta, hogy a Fidesz-közösség támogatja, de mennyivel jobban hangozna a dolog, ha azt is mondhattuk volna, hogy a Gazdasági Bizottság is támogatja ezt a törvénycsomagot.

A másik kérdés, ami szintén formai jellegű, és én az előterjesztésben és az indokolásban nem találtam meg, államtitkár úr, de hát láttuk is, hogy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarával egyeztettek ezt a programot, sőt nagyon sok kamarai igény is megfogalmazódott. Nekem annyi hiányérzetem van a formai kérdésekben, és majd megmondom, hogy nem pusztán csak formai ügyről van szó, hogy azt nem találtam meg, hogy a vállalkozói közösségekkel, érdekképviseletekkel ezt megtárgyalták-e, mert én természetesen híve vagyok a kamarai struktúrának, és azaz, hogy önök tárgyalnak az MKIK-val, a világon semmi baj nincs, de egyet azért ne felejtsünk el, a kamara nem érdekképviseleti szervezet. A kamara egy köztisztület, egy gazdasági önkormányzat. Kérdezem államtitkár úrtól, hogy az érdekképviseleti szervezetekkel - hogy csak a nagyobbakat mondjam, a Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetsége és a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége - ezt megtárgyalták-e a versenyszféra és a kormány általános konzultációs fórumán.

Innentől a kérdésem már nem csak formai. Miután tartanak a bértárgyalások, és nem mondok azt, hogy elakadtak, mert nem vagyok ott, drukkolok, hogy sikerüljön, de ezek a kérdések, hogy milyen bérmegállapodás lesz az elkövetkező évben Magyarországon, ezt nyilvánvalóan a versenyszféra és a kormány általános konzultációs fórumán illik megtárgyalni a három tárgyaló félnek. Nyilvánvalóan befolyásolja őket, hogy hogyan alakul a jövő évi vállalkozói adóteher. Tehát ezért nagyon fontos lenne, ha ez szinkronban lenne, hogy milyen ajánlatot tenne.

Csak mondok egy példát. Egy 80-90 milliárdos csomagról beszélünk. Ha 1 százalékkal csökkennének a munkaadói terhek, mondjuk, a bérek vonatkozásában, az rögtön 200 milliárd lenne. Ezt csak az árnyok kedvéért mondok, meg azért, hogy mennyire fontos lett volna vagy lenne, ha ezt megtárgyalták volna, mondjuk, az érdekelt vállalkozói, hangsúlyozom, érdekképviseletekkel.

A következő, nekem problémát jelentő dolog, hogy a miniszterelnök úr elmondta teljesen világosan, érthetően, hogy ennek a csomagnak a megcímkezett forrása a bankadó. Ez mindenkinek tetszik, mert Magyarországon a bankokra jó mutogatni, meg jó szidni őket, ebben egészen komoly konszenzus van az országban, de azt sose felejtsük el, hogy ezt a 80 milliárd forintot, miután nem szociális intézményekről beszélünk, hanem pénzintézetekről, be fogják hajtani a vállalkozókon és a munkavállalókon,

sőt a lakosság széles körein be fogják hajtani. Tehát azért itt ne legyenek olyan nyugodtak, ez jónak hangzik, hogy most megdupláztuk a bankadót, mondom, mindenki ebben az országban ezt nagyon kedveli és nagyon szereti hallani, de ennek következményei vannak, és ezzel önöknek számolni kell.

A másik olyan jellegű kérdés, ami úgy érzem, egy picit túlértékeli ennek a csomagnak a jelentőségét, amit egyébként, még egyszer mondom, nem tartok mellékes csomagnak, csak túlértékeli, amikor azt mondják, hogy itt 80-90 milliárd forintról van szó. Szeretném hangsúlyozni, hogy Magyarország bruttó hazai terméke 82 000 milliárd volt '24-ben; idén nem tudom, szerintem több. Ez azt jelenti, hogy ez a 80 milliárd forint nem teszi ki a magyar bruttó hazai termék 0,1 százalékát sem. Még egyszer mondom, nem lekicsinylem, nem tartom rossz irányúnak, de összességében ez nem egy nagy durranás, hogy egy 80 000 milliárdos GDP-nél letecsünk egy csomagot 80 milliárdról.

Felmerül bennem az a kérdés is a legkisebb rosszindulat nélkül, kérem, ezt higgyék el, hogy ez miért most jutott eszükbe itt az év végén, mikulás előtt és karácsony előtt. Ezeket a lépéseket nyugodt szívvel lehetett volna már fél évvel, egy évvel ezelőtt is bevezetni. Nem történt meg. A magyar mikro-, kis- és középvállalkozások nem most vannak kínban, hanem évek óta kínban vannak. Tehát még egyszer mondom, ezeket az intézkedéseket abszolút nem tartom negatívnak, de talán lehetett volna, hogy mondjam, korábban, esetleg lépcsőzetesen, esetleg nagyobb tételben meghozni.

Mindenképpen meg kell jegyeznem azt is, ismerve a kormány törekvéseit is, hogy a kiskereskedelmi adóknál határozottan kimondták, hogy sávokat eltolnak. Hogy mondjam, ezt ilyen féleredménynek, félidei eredménynek még talán el tudom fogadni, de a meccs végén azért igazán az lenne a jó, ha az ágazati különadót - és itt most rámutatnék a kiskereskedelmi különadóra - kivezetnék. Önök is tudják, a kiskereskedelmi különadó gyakorlatilag egy 31,5 százalékos általános forgalmi adót jelent, mert árbevétel-alapú.

Tehát én azt gondolom, hogy nagyon-nagyon sokat tennének a magyar vállalkozásokért és az infláció csökkentése érdekében, ha úgy kezdenék meg az árbevétel-alapú adók csökkentését, hogy mondjuk, elkezdenék először kivezetni a kiskereskedelmi adót, majd utána - álom, álom, édes álom - az áfacsökkentéshez is hozzájárulnának, és előbb-utóbb áfacsökkentésre is sor kerülne.

Befejezésül két gondolatot szeretnék még államtitkár úrral és elnök úrral közölni. Az egyik, hogy elsősorban szimbolikus jellegűnek tartjuk ezt a lépéssorozatot. Még egyszer mondom, a végén majd nyíltan is ki fogom mondani, hogy mi az ítéletünk és mi a véleményünk róla, de gyakorlatilag a magyar kisvállalkozók, mikrovállalkozók, nanovállalkozók nagy kínjait nem enyhíti. Elsősorban akár a hazai és exportpiacok vonatkozásában, akár az energiaterhek vonatkozásában, akár a versenyképesség és költségviselő-képesség vonatkozásában ez nem akkora tétel, hogy ez

érdemben megváltoztassa a magyar kisvállalkozások környezetét. Hangsúlyozom, nem tartjuk rossz irány-
nak, de egyébként azért ez nem fogja megrengetni a
magyar mikro- és kisvállalkozók környezetét.

Azért mondanék még egy példát befejezésül, ami
engem egy picit nyomaszt, és lehet, hogy el lehet ezt
ütni viccel, de én azért nem ütném el államtitkár úr
helyében.

(10.50)

Egy 80 milliárdos csomagról beszélünk, amit le-
het soknak tartani, lehet kevésnek tartani. De abban
a vonatkozásban, hogy a Samsung gödi egysége 130
milliárdot kap, egy szingapúri cég, amely a Budapest
Honvéd legnagyobb támogatója, 49 milliárdot kap,
tehát két vállalkozás megkap csaknem 180 milliárd
forint forró pénzt - mert ez forró pénz, amit ők kap-
nak -, és egyébként meg százezernyi vállalkozás érje
be 80 milliárd forinttal, amit majd csepegtetve adó-
kedvezményként meg egyéb vonatkozásban megkap-
nak, ennek az ellentmondását, azt gondolom, önök is
érezik, megtévezve azzal, hogy azért a gödi Samsung,
úgy mondanám, egy pöttyös vállalkozás, úgy tudom,
azért voltak vele kisebb-nagyobb problémák. Ők szó
nélkül megkapják a 130 milliárdot, a kisvállalkozók
meg legyenek nagyon hálásak a 80 milliárdért!

Zárszóként annyit mondanék, hogy nem örülök
annak, hogy nem tudtuk bizottságban megvitatni.
Nyilvánvalóan azért szavaztuk meg a kivételes eljá-
rást, mert fontosnak tartjuk ezt a kérdést, tehát nem
lehet elengedni. Ismereteim szerint ma erről szavazni
is fogunk. Azt tudom mondani, hogy ezekkel a kétsé-
gekkel, ezekkel a kritikai megjegyzésekkel szimboli-
kus intézkedésnek tartjuk. Nagyon javasolnánk, hogy
legyenek bátrak, bátrabbak ebben az ügyben, és én azt
fogom javasolni a DK közösségének, a DK frakciójá-
nak, hogy támogassák ezt a javaslatot annak ellenére,
hogy elmondtam azokat a problémáimat, kritikai ész-
revételeimet, fenntartásaimat, amelyeket egyébként
most is fenntartok és mondok. Köszönöm szépen
megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt
Országgyűlés! Megadom a szót Hollik István képvil-
selő úrnak, a KDNP-képviselőcsoport vezérszónoká-
nak. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja
részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!
Tisztelt Ház! Én kezdeném azzal, hogy 2010 óta a
jobboldali, konzervatív, kereszténydemokrata kor-
mány azt az egyszerű és világos elvet vallja, hogy sike-
res gazdaságpolitikát csak együttműködésre lehet
építeni. Lehet azt mondani, hogy ez evidencia, de saj-
nos nem az, úgyhogy mielőtt még a konkrét javasla-
tokról beszélnek, azért szeretném felhívni mindenki-
nek a figyelmét arra, hogy lehet, hogy evidencia az,
hogy csak a politika, a kormány és a gazdasági élet
együttműködésével, annak segítségével lehet sikeres

gazdaságpolitikát csinálni, csakhogy sok helyen ez ma
mégsem egyértelmű.

Ha például megnézzük Brüsszel intézkedéseit,
akkor pontosan ennek az együttműködésnek az el-
lenkezőjét tapasztaljuk. Ha például megnézzük az
európai járműgyártást és egyébként a brüsszeli poli-
tikákat, az elmúlt évek elhibázott politikáit, akkor
azt láthatjuk, hogy szinte az összes brüsszeli intézke-
dés negatívan érintette az európai vállalkozásokat.
Az európai vállalkozások felhívták a brüsszeli dön-
téshozók figyelmét, hogy az, amit tesznek, kárté-
kony, káros, rontja az európai cégek versenykép-
ségét, mégsem történt semmi. Sőt, mikor legutóbb
Von der Leyen asszony Amerikában járt, akkor ígé-
retet tett arra - hogy ez hogyan betartható, arról
most inkább ne beszéljünk -, hogy az egyébként is
nehéz helyzetben lévő európai vállalkozások majd
600 milliárd dollárt fognak befektetni az Amerikai
Egyesült Államokba.

Tehát az elmúlt években azt láthatjuk, hogy Brüs-
szelben nem egyeztettek a vállalkozásokkal. A teljes,
egyébként még az európai versenyképességet jelentő
járműipart semmibe vették, figyelmen kívül hagyták
a szempontjait. Az ideológiai alapú zöldítéssel, az
erőltetett elektromosautó-átállással nehéz helyzetbe
hozták, és majd mikor egyébként legyengítették az eu-
rópai versenyképességet, kimennek Amerikába, és az
európai vállalkozások nevében azt mondják, hogy
majd még 650 milliárd dollárt költsenek el az egyéb-
ként is gyengélkedő európai cégek Amerikában. Hát,
ez minden, csak nem az együttműködés talaján álló
gazdaságpolitika! Na, ennek az ellenkezőjét kell csi-
nálni! Azért szerettem volna erre felhívni a figyelmet,
mert bár - még egyszer mondom - az együttműködés
alapvető elv kéne legyen a gazdaságpolitika irányítá-
sában, sajnos ez mégsem az.

Azt gondolom, hogy a miniszterelnök tegnapi be-
jelentése újabb bizonyítéka annak, hogy Magyaror-
szág a háborús, elhibázott, az együttműködést figyel-
men kívül hagyó brüsszeli gazdaságpolitika helyett
saját nemzeti utat jár. Közben Nyugat-Európa há-
borús költségvetéseket készít, az európai tagországok
némelyike is háborús költségvetéseket készít, amikor
egyébként Európa korábban leggazdagabb és legerő-
sebb gazdaságaiban most megszorító csomagokat ve-
zetnek be, amikor az egyik legerősebb gazdasággal
rendelkező ország, Németország kancellárja arról be-
szél, hogy a német jóléti modellnek vége van, ekkor
Budapesten viszont adócsökkentést és további vállal-
kozásbarát fordulatot jelentünk be. Na, ez a külön-
ség Magyarország és Brüsszel között!

A 11 pontos javaslatcsomagot államtitkár úr, il-
letve Bányi képviselőtársam is részletesen bemutatta,
én arra nem térnék ki. Egy dologra viszont igen, arra,
hogy mégiscsak közelednek a választások. Ha a vállal-
kozók áttekintik a mögöttük hagyott tíz évet, akkor
nem üres ígéreteket találnak, hanem konkrét, meg-
valósult kormányzati intézkedéseket, amelyek mind
adócsökkentést tartalmaztak, és mind azt a célt szol-
gálták, hogy a magyar kis- és középvállalkozások meg

tudjanak erősödni, a magyar multik pedig piacokat tudjanak maguknak szerezni, mindeközben az állam pedig - ahogy ígérte - az őket terhelő bürokráciát csökkentette.

Most ezzel szemben azt látjuk, hogy a legerősebb ellenzéki párt - amely egyébként nincs itt a magyar parlamentben - egyik vezető tisztségviselője azt mondja, hogy nem fogják elmondani a választóknak, hogy ők mire készülnek, tehát nem mondják el a gazdaságpolitikájuk sarokpontjait sem, mert akkor megbuknának. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon súlyos kijelentés, és egy veszjósló üzenet a magyar vállalkozások számára is. Ameddig mi elmondtuk, hogy mi együttműködésre törekszünk, együttműködünk - ahogy ezt a tegnapi bejelentés is világosan mutatja -, és mi mindig az adócsökkentést és a vállalkozásbarát gazdaságpolitikát támogatjuk, és ezt is hajtottuk végre, addig az ellenfelünk, a politikai ellenfelünk azt mondja, hogy ő nem tiszteli meg azzal a vállalkozásokat, hogy elmondja, hogy mit szeretnének ezzel az országgal csinálni.

Azt gondolom, hogy ez nagyon veszélyes, és mindenkinek el kell gondolkodni, minden vállalkozásnak el kell gondolkodni azon, hogy érdemes-e a bizalmát egy olyan politikai közösségbe helyezni, ahol azzal nem tisztelik meg, hogy elmondják, hogy mit szeretnének a vállalkozókkal. Persze ha a szakértőket, a hozzájuk kapcsolódó szakértőket hallgatjuk meg, akkor viszont sok kétségünk nem lehet, hogy ez egy virtigli liberális, neoliberais gazdaságpolitika lesz. Ha például meghallgatjuk Surányi Györgyöt, aki például a nemrég bevezetett és világosan sikerként elkönyvelhető vállalkozói kedvezményes hitelről azt mondta, hogy ez drog, és azok a vállalkozások, amelyek élnek ezzel a kedvezményes hitellel, azok pedig a drogosok, márpedig a drogot meg kell szüntetni, a drogosokat meg le kell szoktatni a drogról, ezzel azt mondja Surányi György, a TISZA B-közép egyik lelkes szurkolója, hogy a vállalkozások ezek között a szankciós, háborús, nehéz gazdasági körülmények között is fizessék csak meg a jóval magasabb hitelkamatokat, és ne vegyék igénybe az állami támogatást, sőt az állam ne adjon támogatást. Na, ezt a gazdaságpolitikát mi nem támogatjuk. Úgy látszik, hogy a TISZA Párt viszont ezt támogatja.

Én ezért azt tudom mondani, hogy a KDNP ezt a javaslatot és egyébként az együttműködésen, az adócsökkentésen, a bürokráciacsökkentésen alapuló gazdaságpolitikát támogatja. Kérem a vállalkozásokat, hogy ők is tegyék ezt a jövő évi választáson, hiszen azal mindenki nyerni fog, még azok a vállalkozások is, amelyek egyébként nem bennünket támogatnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem egy jó

hangulatú javaslat, amely előttünk fekszik. Ha valaki azt mondja, hogy vállalkozásokat, magyar vállalkozásokat szeretne támogatni, természetesen minden épeszű országgyűlési képviselő azt mondja, hogy ez egy jó cél, ez egy jó irány, csak aztán ott vannak azok a fránya számok. Vizsgáljuk meg őket, tehát ne is én mondjak véleményt vagy minősítést, nézzük meg a számokat!

(11.00)

Itt egy 80-90 milliárdos összeg hangzott el, ami kétségkívül impozánsnak tűnik első látásra, pontosan ennyivel több, mint ha nem csinálna semmit a jogalkotó ezen a területen. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy néhány nagy multinacionális cég hazai leánya vissza nem térítendő támogatás formájában lényegében egy-két hónap alatt több forráshoz jut. Tehát egy igen nagy disszonancia áll fenn a rendszerben.

De nekem is az ütötte meg a fületem, hogy forrás gyanánt a kormány a bankadóval kapcsolatos változtatásait említette meg, és azt, hogy növeli a bankadót. A kormány részéről igazából egy megszokott viselkedésminta, hogy látszólag terheli a szent tehénként kezelt pénzügyi rendszert, de aztán a pénzügyi rendszer ezt az utolsó forintig leveri a polgárokon és a lakosságon, mert ez történt évek óta. Amikor DK-s képviselőtársam azt mondja erre, hogy ez a várható folyamatára, akkor nagyon kérem, hogy ne legyen ennyire megengedő, mert amikor a bank ezt csinálja, ez nettó jogsértés, ez jogellenes. Hiába profitorientált pénzügyi vállalkozás, ha a rá kivetett terheket más fogyasztók vagy mikrovállalkozások terhelésébe építi be, ez jogellenes, jogsértés, és ezt szankcionálni kell. Tehát az nem egy elfogadható gazdasági metódus, hogy jön a szent tehénként kezelt bank, amelynek a devizahiteles pénzügyi merényletsorozatnál is a piaci forintosítás jutott, meg semmi komolyabb sérelem, és ha úgy érzi, hogy őt terhelés éri, azt simán továbbháríthatja az emberekre. Nem!

A kormány felé is ez a legnagyobb kritikám, hogy ezt a nettó jogsértést hogyan, miért és milyen alapon engedi meg. Hogy fordulhat elő Magyarországon az, hogy önök idehoznak egy 80-90 milliárdos csomagot, és azt mondják, hogy ez pozitív előjelű, ez jó. Ezzel szemben a banki ágazati különadó áthárítása megtörténik, vagy sem? A bankok által bevallott módon megtörténik. A pénzügyi tranzakciós illeték áthárítása megtörténik, vagy sem? Hát levelet is írtak róla bizonyos bankok, hogy megtörténik. Tehát áthárítják ezeket a terheket bevallott módon. És ha a kettőt összeadjuk, akkor mekkora összeg jön ki? Nem 80-90 milliárd, hanem 1300 milliárd forint jön ki, ha minden, a bankokra kivetett terhet összeadunk, és megvizsgáljuk, hogy mi történik, ha ezeket teljes egészében áthárítják a lakosságra.

Önök a rezsicsökkentést is egy kiemelt politikai terméként használják. Egyébként én szurkolok, hogy a magyar lakosság minél kisebb rezsizsámlákat fizessen, de ennek nagyjából 900 milliárd az az értéke,

amit a kormánypárti expozék során el szoktak mondani, és kiemelik, hogy ez egy mekkora áldás a magyar családok számára. Tehát rezsicsökkentés 900 milliárd, az áthárított bankadó, pénzügyi tranzakciós illeték 1300 milliárd. S még egyszer mondom, hogy ez az áthárítás jogsértés, jogellenes magatartás, amit a kormánynak szankcionálni kellene, és nem félrenézni évtizedek óta, mert sajnos évtizedek óta a félrenézés megy. De legyünk korrektek, nemcsak a Fidesz-KDNP-kormányok idején, hanem 1990 óta ez megy. Komolyan banki érdekeket senki nem mert sérteni Magyarországon a választópolgárok, az ügyfelek és a fogyasztók érdekében.

Ez az, ami elképesztően bántó! Igaz az, hogy a Samsung gödi üzeme meg néhány akkumulátorgyár önmagában több vissza nem térítendő kedvezményt kap, mint amiről itt a teljes csomag tekintetében a magyar vállalkozások kapcsán örülni kellene, de azt látjuk, hogy a hivatkozás eleve hibás. Tehát amikor azt mondja a kormány, hogy ő a bankokat tovább terheli, akkor ez azért nem találkozik a valósággal, mert nincs terhelés, nincs, amit folytatni lehetne. Papíron van adminisztratív eszközökkel, de ha mindent áthárítanak a polgárokra, akkor kit terhel a kormány valójában? Ha megtűri ezt a folyamatot, akkor a magyar polgárokat, a magyar fogyasztókat terheli.

S ha már itt tartunk a vissza nem térítendő támogatásoknál, mi látjuk a kormányzat versenyzési stratégiáját a régió különböző országaival. Azért versenyeznek, hogy a működő tőke minél nagyobb hányada ide áramoljon be, s ennek érdekében a lehető legkedvezőbb feltételeket igyekeznek felajánlani ezeknek a cégeknek, sokszor kiépítik számukra az infrastruktúrát. Az akkumulátoripar egyébként vitaképes iparág, tehát szakmai viták folynak arról, hogy ez így jó vagy nem jó. Szerintem önmagában egyébként nem elégséges, és kockázatos erre feltenni Magyarország jövőjét, a környezeti szempontok figyelembevétele nem képezhetné vita tárgyát, tehát az lenne a belépő nulla, de azt látjuk, hogy a magyar kormány még azt sem gondolta végig, hogy a lakott területek közelében ne épüljenek ilyen üzemek, hanem mondjuk, kicsit drágábban öt kilométerrel arrébb, és állítom, hogy sokkal kisebb lett volna a társadalmi felháborodás, de ezeknek a cégeknek brutális vissza nem térítendő támogatási többletet biztosítanak.

S bár értünk el szakmai és részeredményeket például a magyarkvóta 50 százalékos elérése tekintetében a munkásszálló-építéseknel, azért mégiscsak azt tapasztaljuk, hogy legalább 50 százalékban vendégmunkások tömeges importjára kerül sor azoknál a cégeknél, amelyeknek az idejövételét önközzük vissza nem térítendő támogatással dotálják, infrastruktúráját építenek nekik, sokszor a bértömeget gyakorlatilag másfél évre előre odaadják nekik támogatás formájában, és ha megvizsgáljuk ezeknek a cégeknek az adózási hajlandóságát, akkor meglehetősen visszafogott teljesítménnyel találkozunk.

Összességében: én kaptam egy ígéretet, hogy majd ezt az egész támogatási rendszert áttekinthetjük

egyszer, és én ezzel szeretnék is majd élni, hiszen itt ezerféle kérdőjel sorjázik, amelyekben nagyon szomorú módon nem láthatunk tisztán, és én nagyon szeretnék tisztán látni. Említette az expozé során államtitkár úr a családtámogatások rendszerét is, és nagyon örülök, hogy megemlítette, mert így nem érhet engem olyan feddés, hogy miért hozom ebbe a vitába a családtámogatások kérdését, mert ha az expozéban elhangzott, akkor számomra is kinyílt ez a csodálatos lehetőség. Én bátorítom a kormányt, hogy a családtámogatásokat terjessze ki, de a meglehetősen nagy idecsoportosított összeg ellenére sajnos igencsak szerények az eredmények. Én sokszor szidtam azokat, akik ellendrukkerek a családtámogatások frontján, de most az írott történelem legkisebb elveszülési számait produkáljuk, és gyakorlatilag éppen most halunk ki a saját hazánkból, ha évszázados távlatban nézzük a folyamatokat, mert borzasztóak a folyamatok. Éppen ezért tettem egy javaslatot, amely javaslat tegnap megjárta a parlament megfelelő bizottságát.

Az én javaslatom arról szól, hogy az egész családtámogatási szisztéma legyen inflációkövető. Hiszen miért másfélszerezte, majd duplázta meg a jogalkotó a családi adókedvezmény összegét? Azért, mert több mint tíz éve vezette be, és azóta az infláció zabálta ennek a vásárlóértékét, majdnem a felét elvitte az egy- és háromgyerekesek esetében. Most a megduplázással reálértéken visszajöttek a nulla pontra, de ennek értelme akkor van, ha minden évben az infláció mértékével növelik ezeket az összegeket. És bár látom a stratégiát a családi pótlék tudatos elinflálása terén, legalább a családi adókedvezménynél indokolt lenne az évenkénti inflációkövetés. Az a csomag, ami előttünk fekszik, egyébként összegét és nagyságrendjét tekintve még alkalmas is lenne erre, ha nem a vállalkozókról szólna, hanem a családtámogatásokról, de a kormány prioritizálását nagymértékben jelzi, hogy milyen csomagot nyújt be és kiról nyújtja be ezt a csomagot. Remélem, hogy a családtámogatások terén is lesz ugyanekkora elszántság az inflációkövető-tétel tekintetében.

S ha már adórendszer, ha már gazdaság, akkor két dologról mindenképp beszélünk kell, egyrészt a társasági adóról, másrészt pedig az áfáról. A társasági adó tekintetében egy százezer éves vita dúl. Ma egyébként lesz az általam annyira nem rajongott globális minimumadó koncepciójáról egy parlamenti vita, ott is nagyon sok mindent el kell erről mondanunk, de megint csak a multiknál lyukadunk ki. Akárki van kormányon, a banki érdekeket nem meri sérteni, de a multinacionális cégek érdekében lényegében mindent megtesz, akár a szervezett vendégmunkásimport engedélyezését, akár a környezetterhelés engedélyezését, akár azt, hogy egy autógyár 1 százalék alatti adót fizessen egy mért időszakban, minden kedvezmény figyelembevételével. Nyilván itt nem a kulcsról beszélünk, hanem egy olyan mérlegről, ha a számukra jutott kedvezményeket is figyelembe vesszük.

Pontosan itt van a probléma, hogy bár adóparadicsomi szintre csökkentették a magyar társaságiadó-

kulcsot - volt olyan közület és volt olyan szektor, ahol ez indokolt lett volna, én azt mondom, hogy a magyar mikro- és kis méretű vállalkozások esetén ez a társasági adókulcs tökéletesen indokolt -, de magyarázza meg nekem valaki, hogy fordulhat elő az a nagyon-nagyon kellemetlen, kínos helyzet, hogy miközben egy globális elvárás is a 15 százalékos adóterhelés felé mutat a multcégek esetében, a magyar kormány azért küzd, hogy ne kelljen a közteherviselésnek megfelelően annyira adóztatni a multikat, mint amennyire a magyar cégeket adóztatja. Nagyon durva helyzet alakult ki, mert a kedvezmények nagy többségét is multcégek kapják, és még az adófizetési hajlandóságuk elkerülésében is egy ilyen tűrő állásponttal találkozhatnak, tehát igazából senki nem csinál ezzel semmit.

A társasági adó kulcsa kapcsán meg kell állapítanunk, hogy isten őrizze, hogy bármiféle adó növekedjen Magyarországon egy magyar kisvállalkozás, egy közepes méretű vállalkozás esetében, de a kormánynak nagyon gyorsan újra kellene gondolnia a multinacionális cégekkel kapcsolatos politikáját.

(11.10)

Ha önök azzal akarnak versenyezni, hogy olcsó a magyar munkaerő, és nem kell adót fizetni, meg még a klímát is kedvezővé teszik, ez egy folyamatos önfeladási spirálba fogja kényszeríteni Magyarországot, és ezt a versenyt nem lehet megnyerni, mert mindig lesznek olyan országok, amelyek aláajánlanak majd, és egy gyarmati státusz fog konzerválódni, illetve kialakulni - ez tehát nem egy járható út. Ezért érdekel a kormány álláspontja, hogy miért nem adóztatja legalább annyira a multcégeket, mint a magyarokat, és mikor fog ezen változtatni, illetve hogyan fog ezen változtatni.

Az adórendszer tekintetében itt elsősorban vállalkozásokról beszélünk, de az áfa kérdéskörét azért kell érintenem, mert amennyire kicsi és parányi a társaságiadó-bevétel Magyarországon, a költségvetésbe egy egészen elenyésző kis szeletkét ad, mert a multcégek nem fizetnek elegendő adót, annyira kiugró és annyira tornyosuló az áfabevétel, és ez még akkor is igaz, hogyha most nagyjából egy ezermilliárdos gap vagy ilyen hiányérzet van a kormányban a várt áfabefizetések között és aközött, amennyi bejött. Ugye, nyolcezer... Az előző zárszámadási vita erről szólt, hogy az akkor tárgyalt időszakban nagyjából ezermilliárddal magasabb áfabevételre számított a kormányzat, mint amennyi realizálódott, és a helyzet az, hogy ebből a brutálisan magas áfából egyébként a magyar családok rengeteg irreális terhet vállalnak: gyermeknevelési cikkek szénne adóztatása, a család menedzseléséhez és mindennapi életéhez szükséges cikkek tömege 27 százalékkal adózik, de emellett a kisvállalkozói szinten is elképesztő többletterheket produkál a magas adókönyvet, amit nyilván ezek a cégek is beépítenek azért az áraikba. Hozzáteszem: ezt nem etikus, de jogosabban teszik, mint amikor a bank a rá

kivetett terheket szétporlasztja, és ráterheli a fogyasztókra. Összességében tehát, ha adókönyvetről beszélünk, akkor ezeket mindenképp meg kell említeni.

És van még egy pont, amelyről beszélünk kell, ugyanis a magyar vállalkozásokat is egyszerre sújtja a munkaerőimport és a munkaerőimport vélt szükséglete, másrészt a munkaerőhiánynak az a vetülete, hogy nagyon nehezen találunk minőségi munkaerőt, amiről ők úgy gondolják, hogy minőségi, mert Magyarország még mindig adós azokkal az ingyenes átképzési programokkal, amelyekkel minden magyar munkakeresőt meg kéne célozni, visszaszorítva a szervezett vendégmunkásimportot.

De a kettővel későbbi kormánynak nem ez lesz a fő problémája. Az önök után kettővel később itt ülő kormány fő problémája az lesz, hogy a nagyon gyorsan, pillanatok alatt munkanélkülivé váló, a digitális gazdaság és a mesterséges intelligencia térnyerése miatt munkanélkülivé váló tömegekkel mihez kezdjen, és a jogalkotónak már most kötelessége lenne koncentrálni erre a területre.

Mi tettük a szakmai csomagunkat ezt illetően: magyar munkahelyvédelmi alapra lenne szükség, amely egy 1 százalékos különadót vet ki az AI-iparágban hasító, félig szabályozatlan környezetben hasító óriáscégekre európai szinten, de ezt Magyarországról lehetne kezdeményezni - természetesen a költségvetés, ha akar, tegyen mellé -, és ebből mindenkinek az ingyenes átképzését finanszírozni kellene, aki az AI miatt veszítheti el a munkáját a közeljövőben. Az a vegytisztán neoliberális megközelítés, hogy hát, ilyen ez a technikai fejlődés, és oldd meg, ahogy gondoldod vagy ahogy tudod, egy szuverén nemzetállamhoz méltatlan lenne, ezért úgy gondolom, hogy ezzel a problémával foglalkozni kell.

A magyar munkaerőt meg kell védeni, és a magyar munkahelyvédelmi alap tökéletesen alkalmas arra, hogy költségvetési forrást, bevételt szerezzen a magyar munkaerő tömeges ingyenes átképzésére, hogyha erre szükség lesz, olyan álláshelyek irányába, amelyek számukra, az érintettek számára komfortosak. De mivel az OECD-adatok szerint a magyar munkahelyek 37 százaléka kerül veszélybe rövid és középtávon, tehát, mondjuk, egy tízéves távlaton belül, ezért óriási probléma, hogyha bármely adózással foglalkozó csomagban nem foglalkozunk ennek az 1 százalékos különadónak a kérdésével. Itt is jó lenne egy kormányzati álláspontot látni azt illetően, hogy egyáltalán foglalkozik-e a kormány ezzel a területtel, mert az, amit a stratégia meg a tanács képében letesz az asztalra, nagyon jó kutatási irány, de az alapvetően innovációról, kutatásról szól, és nem kezeli a várhatóan jelentkező tömeges munkaerőpiaci hatásokat.

Hogy mennyire legitim a problémafelvetés, az bizonyítja, hogy két évvel ezelőtt az AI Summiton, ahol ott ültem, éppen Nagy Márton miniszter úr volt az, aki felvetette a problémát. Az a kormányzati reakció tehát, hogy ilyen probléma vagy ilyen állat nincs, és itt látnivaló sincs, biztos, hogy nem fogadható el, nem is

ilyesmire számítok, de az a helyzet, hogy ezzel a területtel valamit kezdeni kell. Magyar emberek tízezrei, aztán százezrei fogják elveszíteni a hivatásukat, az álláshelyüket, és ezt nem lehet annyival elintézni, hogy hú, de szeretik egyesek a digitális technológiát, és mindent alá kell rendelni a technológiai fejlődésnek, még a magyar emberek életét is. Én nem így látom. Én úgy látom, hogy van jogalkotói, parlamenti, törvényhozói felelősség, és ezzel most kell szembesülnünk; inkább most, mint tíz évvel később, amikor már gond lesz, és amikor utólag kellene ilyen folyamatokat kezelni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Mi Hazánk minden olyan intézkedésnek örül, amelynek révén akár egy forinttal is beljebb vannak a magyar vállalkozások, a magyar emberek, ugyanakkor számos észrevétel és kérdés is felmerül a sebtében benyújtott javaslattal összefüggésben. Az egyik az a feltűnő objektív aránytalanság, amelyet az előttem felszólalók közül már többen feszegettek, mely szerint nagyon jó az a 80-90 milliárd forintos segítség is, bár ezt valószínűleg egy kicsit felülszámolták vagy felülkalkulálták, tehát a saját maguk javára tévedtek, hiszen közjogi értelemben ugyan csak 50 napig tart majd a választási kampány, de gyakorlatilag már hónapok óta kampány zajlik. Politikai kampány zajlik Magyarországon, szerves része ennek ez a javaslatcsomag is, az időzítés teljesen egyértelművé teszi ezt, ha esetleg bárkinek bármilyen kétsége lett volna ezzel kapcsolatban.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Az egyik az, hogy nagyon jól hangzik az, hogy duplájára emelik a bankadót, na de hát, valóban, a bankszektor pont az a terület, ahonnan el lehet venni ennél akár jóval magasabb összegeket is, hiszen míg az európai átlag, az uniós átlag 9-10 százalék, addig Magyarországon 20 százalék a bankok profitja vagy a bankok haszna. Amikor tehát kétszer annyi profitot termel Magyarországon a bankszektor, mint amennyi az uniós átlag, akkor láthatjuk, hogy nagyon kedvező számukra a klíma, nagyon termékeny talajra hullanak a bankok által elhintett vagy elhullajtott magvak. Bőségesen adhatnak tehát vissza abból a rengeteg pénzből, amit elvettek, beszédnek vagy sokszor elraboltak a magyar társadalomtól, elég csak a devizaalapú hitelezés fedőnevű, törvényesített uzsorabűnözésre gondolni itt, amelynek révén tízezermilliárdos nagyságrendű vagyont szedtek el a magyar emberektől.

Lenne még bőven ilyen terület, államtitkár úr, ahonnan el lehetne venni, és akkor ebből a 80-90

milliárd forintból lehetne egy több száz milliárd forintos csomag. Az egyik kedvenc területem, amelyet önök nyilván szent tehénként kezelnek, hiszen a honvédelmi miniszterük, illetőleg más magas rangú politikai vezető érdekei ellentétesek, ellentétesek a kaszinókra, a szerencsejáték-iparra, különösen a kaszinókra kivetett komolyabb közterhekkkel, ugyanis a kaszinók jelen pillanatban - kis túlzással - annyi adót csálnak, amennyit nem szégyellnek, és annyi adót fizetnek be, amennyit éppen úri kedvük úgy tart. A kaszinók nincsenek bekötve a NAV online rendszerébe, ami egy vérlázító aljasság, elképesztő pimaszság. Önök ezt természetesen pontosan bemérték, illetőleg az ezzel foglalkozó miniszterük, komolyabb politikai veszteséget ezen nem könyvelnek el, szavazatvesztést valószínűleg nem vagy csak csekély mértékben eredményez, ezért nem érzik szükségét, hogy hozzányúljanak a területhez, pedig hogyha a kaszinókat bekapcsolnák a közteherviselésbe, és nem csak annyi adót fizetnének, amennyit akarnak - nagyon sokan szeretnének Magyarországon úgy működni a vállalkozók közül is, hogy szeretnének sokkal kevesebb adót fizetni -, akkor, mondjuk, bérfejlesztésre meg a vállalkozások fejlesztésére sokkal több jutna, de ez az elképesztő főúri kiváltság a kaszinóknak meg a kaszinótulajdonosoknak adatik meg.

Nem kaptam még érdemi választ arra, hogy hogyan lehetséges az, hogyan igazságos az társadalmilag, államtitkár úr, hogy amíg egy kis faluban egy kozmetikus vagy egy fodrász pénztárgépe be van kötve a NAV online rendszerébe, addig ez egyetlen kaszinó egyetlen játékgépére vagy szerencsejátékhoz, pénztermeléshez, profittermeléshez használt eszközére nem vonatkozik. Hogyan lehetséges tehát az, hogy a kaszinókban teljes mértékben gyakorlatilag nem sötétzürkén, hanem koromfeketén folynak el a pénzek? Nem tudjuk, csak sejtjük, hogy ezermilliárdok forognak ott, és ezeknek az ezermilliárdoknak csak az elenyésző százaléka kerül be gyakorlatilag a központi költségvetésbe, kis túlzással legfeljebb esetleg némi áfa vagy a bér- és járulékterhek befizetése címén befolyó összegek tartoznak ebbe a körbe, de gyakorlatilag elenyésző mértékű adót fizetnek, mert a helyzet jellegéből adódóan nagyon komoly az adóeltitkolás és az adóelkerülés lehetősége.

Ha a kaszinókat is bevonnák ebbe, mert szerintem 33,5 százalék lenne a tisztességes - annyit fizet egy átlag magyar ember minden megkeresett 100 forintjából, és marad neki 66 forint 50 fillér -, de hogyha a 33,5 százalékhoz képest még mindig kedvezni akarnak lényegében saját maguknak, akkor is bőven több száz milliárd forint parázspénz jelenne meg a költségvetésben, és azt rögtön nagyon komoly vállalkozásfejlesztésre lehetne fordítani.

(11.20)

Miért nem vonják be tehát a kaszinókat abba a közteherviselésbe, amibe még kicsit nagyobb mértékben bevonják most a bankokat? Senkinek ne menjen ki

a lábából az erő attól, hogy most dupla terhelést kapnak a bankok, mert ettől sokkal többet is elbírnának! Természetesen sírnak-rínak, ilyenkor mindig mennek panaszkodni mindenhová, de nincs igazuk. A társadalmi igazságosság egyértelműen abba az irányba hat, hogy jóval nagyobb mértékben is meg lehetne sarcolni a bankokat.

De rögtön adódik a következő kérdés - mert nem olyan egyszerű az élet, mint ahogy első ránézésre tűnik -, hogy mi a tervük az áthárítás megakadályozása érdekében. Mert arra mindenki mérget vehet, hogy a bankok ezt nem fogják benyelni, hiszen a bankok az igazi hiénák. A hiéna legfőbb ismérve, hogy soha nincs tele a bendője. A bank beszélni mindent nagyon szeret, de a kiadástól, mint ördög a tömjénfűsttől, úgy ódzkodik, és rögtön nagyon-nagyon nagy kárvallottnak állítja be magát valamennyi pénzintézet, holott fürdenek a pénzben, mint DagoBERT bácsi, tisztelt hölgyeim és uraim, és rettentően félnek attól, hogy egy kicsivel többet kell hozzájárulni a közterhekhez.

Ezer útja-módja van annak - az ATM-es készpénzfelvételi költségek megemelésétől kezdve, a legkülönbözőbb banki tranzakciós díjak megemeléséig -, hogy ezt a bankok akár többszörösen visszaszedjék a magyar lakosságtól és a magyar vállalkozóktól. Az tehát a másik kérdés itt, a kaszinók közteherviselésbe való bekapcsolásán vagy be nem kapcsolásán kívül, hogy mit tesznek, felkészültek-e az áthárítás megakadályozására, és konkrét válaszokat várnék, hogy milyen módon kívánják ezeket az áthárításra irányuló banki intézkedéseket jó előre megakadályozni.

Aztán itt van az a másik kérdés, amit a globális multicégek támogatása kapcsán szintén többen feszegettek. Hát azért, amikor csak 2023 elejéig a Debrecen környéki akkumulátorgyárak 300 milliárd forint közvetlen állami támogatást kaptak, akkor majdnem három évvel később ez a 80-90 milliárd megint csak objektíve nagyon aránytalannak tűnik.

Amikor az előbb elhangzott, hogy most, jelen időben, ezen az őszen vagy még ebben a naptári évben két multicég, köztük a gödi Samsung-gyár ennek a 80-90 milliárd forintnak másfél-kétszeres mértékű támogatását kapja meg, akkor megint csak objektíve aránytalannak tűnik ez a támogatás. És ez nem az az ellenzéki megközelítés, még mielőtt félreértés alakulna ki köztünk, hogy ha a kormány akar adni tíz forint segítséget, akkor az ellenzék rögtön harmincat követel, hanem csak egy józan paraszti észjárásból vagy gondolkodásból fakadó egyszerű meglátás.

Nem látunk ebben a vállalkozókat támogatni kívánó csomagban olyan lehetőségeket, amelyek a munkaerő foglalkoztatására irányulnának. Tehát direkt, közvetlen bér- és járuléktámogatásokra gondolok, és nemcsak új munkaerő, új munkavállalók felvételére és alkalmazására, hanem amire talán nyolc éve volt utoljára példa Magyarországon: meglévő, adott esetben hosszú évek óta foglalkoztatott munkavállalók megtartására irányuló, jelentősebb bér-

és járuléktámogatásokra lenne pénz, ha a globális multicégeket megsarcolnák, a bankokat még jobban megsarcolnák, és a kaszinókat bevonnák ebbe a közteherviselésbe.

Na de, ha továbbmegyünk, akkor azt látjuk, hogy arra sincs ötlet, ami korábban Nagy-Britanniában már bevált, hogy az induló vállalkozásoknak - és nem csak a fiatalok vagy a fiatal felnőttek által indított vállalkozásokra mondom, általában életkortól függetlenül az induló vállalkozásoknak, itt a legkisebbekre kell gondolni természetesen, tehát, ha lenne ilyen kategória, akkor valószínűleg nanovállalkozásokat mondanánk, maradjunk a mikrovállalkozás kifejezésnél - legalább az első két gazdasági évben teljes adó- és járuléktmentességet adnának. Ez még mindig elenyésző töredéke annak, amiben a globális multicégek részesülnek. Ez még mindig elenyésző töredék - visszatérve a foglalkoztatási támogatásokhoz - ahhoz képest, amit 26 millió forint/munkavállaló átlagban megkapott önkéntől az elmúlt 15 évben egy átlagos globális multicég. A Gyurcsány-kormányok valahol 15-20 millió forintban lőtték be ennek a felső határát, önök még ezt is túlteljesítették. Tehát ilyen értelemben önök egy abszolút liberális gazdaságpolitikát folytatnak.

De ennek a jelei látszódnak ám egy igen veszélyes kijelentésen, amelyet nem más, mint Magyarország miniszterelnöke tett a Bildben, amely szerint állampolgárságot is kaphatnak, ha azt igénylik a vendégmunkások. Hát, ha ezt az önök politikai riválisai mondták volna, akkor rögtön nekik estek volna, teljes joggal. De az még minket is meglepett, pedig láttunk már néhány cifra dolgot az elmúlt tizenöt esztendőben, hogy Magyarország miniszterelnöke azt mondta szó szerint: „Hogyha a két éves vagy két- plusz két éves szerződése a vendégmunkásoknak lejár, akkor, ha igénylik, akár állampolgárságot is kaphatnak.” Hát, ez a liberálisok vágyálma.

Felhívtam már arra az önök figyelmét - általában mindig az lett a vége, hogy a padlót nézegették az önök képviselői, akár bizottsági üléseken, akár itt a plenáris üléssteremben -, hogy ágalhatnak önök, nyilván főleg szavazatszerzési céllal, persze teljes joggal ágalnak az illegális bevándorlás ellen, a Mi Hazánk a leghatározottabban ellenzi a bevándorlás bármilyen formáját, de mi ezt a vendégmunkás-behozatalt is egy bújtatott bevándoroltatásnak tekintjük. 120 ezerben határozták meg ennek a létszámnak a felső határát, és senki nem tudja ellenőrizni. Nem tudom, államtitkár úr meg tudja-e mondani, hogy most a 120 ezres limithez képest hol tartunk, mert senki nem tudja megmondani, hogy ha összeadjuk az összes, Magyarországon foglalkoztatott vendégmunkást, akkor most a 120 ezres létszám alatt vannak, vagy esetleg már jóval meghaladták ezt a mértéket. És az a történet is árulkodó, amikor a farkas - gyerekkorunk egyik meséje jut erről eszünkbe - az egyik lábát, majd a másik lábát beteszi a házba, majd végül oda beront, és felfal minket. Ugyanis az a helyzet, hogy egy évvel ezelőtt a Paks II. és a Budapest-Belgrád-beruházásnál már tágabbra

nyitották az ajtót a farkas előtt. Erről persze a választóknak elfelejtenek beszámolni a nagy bevándorlás-ellenes hevületükben.

Tudom, hogy nem ön találta ki, államtitkár úr, de most önnek tudom ezt elmondani. Tehát ennél a két beruházásnál kettőről öt évre emelték a vendégmunkások foglalkoztatási időtartamát, és engedélyezték a családegyesítéseket is. Ha ezt egy liberális kormány nyújtja be és hajta végre, meg sem lepődünk - hát, mi mást várhatnánk tőlük? De hogy egy papíron nemzeti, keresztény, konzervatív kormány - egyelőre persze még csak két beruházásnál, de ez csak egyik napról a másikra egy gyors intézkedés kérdése - ezt a felsorolást kibővíti vagy általánossá teszi, tehát hogy kettőről öt évre emelkedik a foglalkoztatási időtartama és a családegyesítés, itt döntően, mondjuk, a magyar átlaghoz képest nagyon népes családkról van szó, egy ilyen kis országban, amely nagyon rossz demográfiai mutatókkal rendelkezik, ahonnan nagyon sokan kivándorolnak gazdasági kényszerből, ha ezt még tetézzük egy ilyen robbanásszerű vendégmunkásözönnel, akkor ennek nagyon rövid időn belül rossz vége lesz.

Először a foglalkoztatási térkép fog megváltozni, majd a demográfiai térkép fog megváltozni, és az etnikai térkép fog megváltozni, államtitkár úr, és erre a logikára fűzte fel a miniszterelnök úr - bár nyilván odakint olyat akart mondani, ami tetszik a németeknek -, hogy a vendégmunkások, ha igénylik, akár állampolgárságot is kaphatnak. Ez azért egy árulással felérő mondat, a leghatározottabban ellenezzük, isten őrizz, hogy állampolgárságot kapjanak, hiszen pontosan ugyanaz fog megtörténni, csak sokkal gyorsabban, mint ami megtörtént a 60-as, 70-es évektől kezdve Németországban. Láttuk, annak mi lett a vége. Mi nem kérünk ebből a jövőképből.

Én értem azt, hogy főleg egy vezető politikus úgy gondolja, hogy mindig, minden helyzetben úgy akar beszélni, hogy neki jó legyen, meg hogy kedvező színben tűnjön fel, de azért ettől még az önök felszólalótól is várnék választ, hogy hogyan gondolják önök a saját miniszterelnökük kijelentését, hogy a vendégmunkások állampolgárságot kapjanak Magyarországon. Nyilvánvaló, ez majdnem csak egy meghívó, sőt ez egy meghívástól is rosszabb, ez egy kollektív, tömeges meghívás annak érdekében, hogy nyugodtan gyertek ide, mert néhány beruházásnál már öt évig maradhattok, hozhatjátok a pereputtyot, hozhatjátok a családot, előzőnölhetitek Magyarországot, elfoglalhatjátok Magyarországot, aztán a két- plusz két éves szerződés, mikor lejár, akár még magyar állampolgárok is lehetnek.

A leghatározottabban ellenezzük ezt, és nemcsak a szavak szintjén, hanem bárhol, ahol ennek az első látható, sejtisztítói jeleit tapasztaljuk, a törvényesség keretein belül fizikailag is megpróbáljuk megakadályozni ezeknek az egyéneknek az országba való letelepítését; ahelyett, hogy azon fáradoznának, hogy a gazdasági kivándoroltjainkat csábítsanak haza, vagy próbálnák itt tartani azokat, akik egyre nagyobb számban

az ország elhagyásán gondolkodnak, hiszen függetlenül ettől a 80-90 milliárdos csomagtól, azért nagyon régóta van egy olyan érzésünk, hogy kezdenek elfogyni Magyarországon a lehetőségek. Lehet, hogy az öönhöz közel álló cégek nem így érzik, hiszen ők még mindig egy Kánaánt tapasztalnak, de azt látjuk, hogy ma Magyarországon - és tudom, hogy a burokból élő miniszterei nem így látják, de attól még ez a valóság ma Magyarországon - szinte már semmihez nem érdemes kezdeni, mert nagyon kevés tevékenységgel, legális tevékenységgel lehet tisztességes hasznot elérni.

(11.30)

A lehetőségek egy szűk kör számára jelentenek kiváltságot, és persze nagyon jól hangzik az, és nagyon jól lehetett volna ezt csinálni, hogy nem is egy nemzeti tőkésosztályt, hanem egy nemzeti, egy vas-tag, széles és mélységében kiépített nemzeti vállalkozói osztályt hoznak létre, főleg a mikro-vállalkozásokra alapítva, de gyakorlatilag ebből az lett, hogy 7-8 család száz- és ezermilliárdokat keresett - 7-8 fő sem az általános iskolában, sem társadalmi szinten nem számít egy osztálynak -, a többi pedig vagy pusztuljon el, vagy menjen tönkre, vagy oldja meg valahogy.

Tehát ismétlem: nagyon örülünk annak, ha 80-90 milliárd forinttal a magyar vállalkozók beljebb vannak, de ez nem jelent megváltást a kínjaikra, és nem jelent olyan nagy erejű változást vagy átütő erejű változást, amire égető szükség lenne annak érdekében, hogy az egyre szűkülő lehetőségek mellett ők valahogy talpon maradjanak.

S végül, de nem utolsósorban egy nagyon komoly hiányérzet az, ami a kata kapcsán már több mint három éve kialakult bennünk, államtitkár úr. 2022 nyarán, gyakorlatilag egyik napról a másikra kivégezték a katókat. Nem szüntették meg, de jelentősen leszűkítették az igénybevétel lehetőségét. A kata volt az az adó, amelyből mindig sokkal nagyobb bevétel folyt be, mint amennyit a kormány tervezett. Pontosan azért, mert annyira korrektek voltak a szabályai, alacsony volt az adómérték, elkerültek minden adminisztrációt. Senkinek nem érte meg trükközni, senkinek nem érte meg adót csalni, senkinek nem érte meg a szürke- vagy a feketezóna felé elmozdulni, pontosan azért, mert azért a magyar vállalkozók döntő többsége nem adrenalinfüggő, nem szeret idegeskedni, nem szeret NAV-ellenőrzések elé nézni, és ott esetleg megtorló jellegű bírságokat fizetni vagy az egész élete munkáját elbukni.

Na most, ha önök esetleg nem is pont úgy gondolnák a visszavezetést, mint ahogy az eredeti forma szerint ez működött, de azért a szellemi szabadfoglalkozásúakon kívül még talán lehetne jó pár olyan TEÁOR-besorolásba tartozó szakmát vagy tevékenységet találni, ahol a régi formájában - hogy most havi 50 ezer forinttal vagy más adómértékkel, az képezheti vita tárgyát - szerintem egy korrekt mértékben akár még magasabb adót is hajlandók lennének megfizetni

azok, akik ezzel szinte minden adminisztrációt és felesleges kockázatot elkerülnek, természetesen egy legalább 20 millió forintra emelt éves bevételi határig. Mert miért baj az, hogy a kisemberek tudtak boldogulni? Ez pontosan ezért volt népszerű, mert úgy érezték az emberek, hogy végre nemcsak a politika meg a politikához közel állók jutnak lehetőségekhez, hanem végre ők is részesülnek szabad szemmel is jól látható mértékű előnyökből.

Ezt önök leszűkítették, merthogy bizonyos körben bújtatott munkaszerződéseknél minősültek, és a munkaszerződésekből meg, ugye, jóval nagyobb járulékos- és adóbevételekre számítanak. Csak ez fogja azt eredményezni, hogy amit önök úgy gondolnak, hogy ma nagyobb összegű lesz, ebből lesz a kevesebb, és mivel a kata korrekt mértékű volt, ezért lett belőle mindig sokkal több, ezért volt ilyen népszerű.

Úgy látszik, Magyarországon már az is nagy baj, ha valami túl jól sikerül. De amikor az egyik oldalon azt látjuk, hogy csak 2023-ban 300 milliárd forint megy az akkumulátorgyárakhoz - egyes számítások szerint ebben a ciklusban ennek az összértéke az 1500 milliárd forintot érte el -, akkor miért baj az, hogy néhány tíz vagy 100-200 milliárd forintnyi lehetőséghez, mondjuk, hozzájutottak a katások is? Tehát hol van az megírva, hogy itt mindig csak a globális multicegek járhatnak jól, itt mindig csak a bankok járhatnak jól, meg a mindenkori kormánypártokhoz közvetlenül kötődő vállalkozók járhatnak jól? Miért baj az, ha a kisember is egy kicsit jól érzi magát, ha úgy érzi, hogy részesül az előnyökből, a rendszer áldásaiból? Ez számomra felfoghatatlan. Ez az én gondolkodásomtól nagyon távol eső logika.

Tehát mi, ha tehetnénk, visszahoznánk a katát eredeti vagy közel eredeti formájában. Lehet, hogy ráfér egy megfelelő reform, de hogy a mostaninál sokkal szélesebbre tárnánk a kata előtti az ajtót, az egészen biztos. Tehát nagyon sokkal több vállalkozó vagy korábbi vállalkozó visszaléphetne ebbe, akár még adóéven belül, és teljesen becsuknánk az ajtót, még egyszer hangsúlyozom, a vendégmunkások előtt. Az pedig egy életveszélyes történet - remélem, hogy ez egy pillanatnyi meggondolatlanság volt a miniszterelnök úrtól -, hogy ő már állampolgárságot is akar adni nekik. Azért mégiscsak érzékelnie kell neki is a valóságot, hogy nem jogosult arra, hogy ezt egy személyben ő döntse el. Lesz ennek egy nagyon erős ellenzéke a következő Országgyűlésben is.

A Mi Hazánkra e téren a magyar emberek biztosan számíthatnak, mert mi semmilyen vendégmunkás-behozatalt soha nem fogunk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Apáti István képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezőt nem látok. További képviselői felszólalásokra a fennmaradt időkeretekben van lehetőség,

ezeket az üléstermi táblán figyelemmel kísérhetik. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőjének.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Alkalmunk van arra, hogy a gazdaságról beszéljünk, és erre okunk is van. Ezer dolgot lehetne említeni, amit, azt gondolom, hogy tehetnének. Önök mégis kiválasztottak egy olyan szerény kört, ahogy itt hallottuk is képviselőtársaimtól, hogy lényegében a magyar GDP 0,1 százalékát sem elérő impulzussal szeretnének segíteni a gazdaságnak.

Ez jól jellemzi azt a helyzetet, amit gondolok önről, hogy próbálkoznak ugyan, de azt gondolom, hogy az elkövetett politikai hibák helyrehozatala vagy annak kezdeményezése még nem eredmény, még nem teljesítmény. Itt próbálkoznak azzal, hogy kedvezmények biztosításával vagy alanyi adómentesség bővítésével, vagy a havi helyett negyedéves beszámolóval segítsék a vállalkozásokat. Hát, mondhatnám úgy is, hogy ennek itt volt az ideje. Örülök, hogy megvilágosodtak, és előre jelzem, mint ahogy nem csak mondással, tegnapi napon magam is támogattam a bizottsági ülésen, hogy ennek a törvénynek az elfogadására sor kerüljön.

De azért már ne próbálják meg elhithetni itt a világgal önök, amit a vezérszónokuk állított, hogy hisznek abban, hogy a teljesítmény számít. Hát, tisztelt hölgyeim és uraim, az önök gazdaságában, a Fidesz, a NER gazdaságában a teljesítmény nem számít, csak a kapcsolatok, és az a haveri kapitalizmus, amit kiépítettek, az bizony sajnálatosan nagyon visszavetette a vállalkozások indításának, a vállalkozás lehetőségének kedvét.

Ráadásul politikájukkal még azt is akadályozzák, hogy az európai szövetségünkben meglévő lehetőségeket ki lehessen használni, az európai uniós forrásokat ebbe be lehessen vonni. Egészen visszamehetünk a járványig és annak következményeiig; annak forrásait sem tudták az újrakezdéshez, az újraindításához biztosítani. Ezermilliárdokat hagynak parlagon, amit most megpróbálnak amerikai hitelből fedezni, és úgy csinálni, mintha egyébként a gazdaságot e tekintetben valóban ezzel tudnák segíteni. Én továbbra is azt gondolom, hogy önök rendkívül keveset tesznek azért, hogy a magyar vállalkozások lehetőségei bővüljenek.

Az előbb említettem azt, hogy milyen példákat terjesztettek itt elő. Emellett azzal segítik őket, hogy nem kell általános forgalmi adót fizetniük, vagy azazal - és ezt büszkén kiemelik -, hogy az adóemelést fél évvel elhalasztják, és majd csak később kerül erre sor. Szóval, én azt gondolom, hogy ez a szegénységi bizonyítványuk, és érdemi lehetőséget a vállalkozásoknak e tekintetben nem tudnak biztosítani.

Az, hogy ebben a helyzetben vannak, ebbe lényegében önök saját magukat kormányozták. Belevitték egy olyan zsákutcába a magyar gazdaságot, amelyben az önök által kedvelt vállalkozások és cégek tudnak

működni, és most azzal próbálkoznak, és azt próbálják meg elhíttetni néhány hónappal a választás előtt, hogy önöket bármilyen módon is érdeklik a kisvállalkozások lehetőségei.

(11.40)

Ezzel együtt továbbra is azt gondolom, szükség van arra, hogy akármennyire kicsi lépést is tesznek, azt tegyék meg. Ezt biztosan nem fogjuk akadályozni, támogatni fogom, támogatni fogjuk azért, mondjuk úgy, hogy fel lehessen villantani - akár itt a vita keretében, bár csodálkoznék, ha államtitkár úr a vitában felszólalna, és azokkal az állításokkal kapcsolatosan, amelyeket akár képviselőtársam elmondott, válaszolna és vitában reflektálna erre, mert akkor érdemi párbeszéd is kialakulhatna - alapvetően a tekintetben, hogy rendkívül kevés az, amit a vállalkozások érdekében ebben a nagyon nagy kihívásos helyzetben önök most tesznek.

Az igazi problémát azonban fel kell vetni, hiszen a hazai gazdaság számára a legsürgetőbb feladat a lejtmenet megállítása lenne. Néhány perccel vagy egy órával ezelőtt arról beszéltem, hogy önök a növekedést sajnos évek óta nem képesek előidézni, és nem képesek előállítani. A gazdaság nem növekszik. Múlt évben annak a teljesítménye nem érte el a két évvel korábbi szintet sem, és idén sem várható, hogy érdemben meghaladja a három évvel korábbi szintet.

Államtitkár úr, tudja, miről beszélünk? Ilyen helyzetben és ilyen körülmények között kell a gazdaság kisebb szereplőinek, a kisvállalkozásoknak működni. A kormány nem hajlandó és ma már nem is képes a gazdaság fejlődéséhez érdemi előrelépést hozó intézkedéscsomagot összeállítani. Örülnék annak, ha ennek a vitának a hatására önök észbe kapnának, és érdemi lehetőséget adnának - mondhatnám: stimulust - a gazdaságnak, mert különben ebből így nagyon nagy baj lesz.

Gyakorlatilag azt kell hogy mondjam, hogy az államháztartás a 2022-es országgyűlési választások óta olyan helyzetben van, ami nem teszi lehetővé egyébként ezt, amiben önök is gondolkodnak, nem képesek ezt megoldani. Éppen ezért nem lehet arról az oldalról nézni, hogy a világgazdaság kihívásai vagy a magyar gazdaság helyzetének szempontjából mit kellene tenni, hanem csak onnan tudom nézni, hogy a vállalkozásoknak, a kisvállalkozásoknak segít-e az a néhány lépés, ez a 80 milliárdos csomag, amire önök most vállalkoznak. Segít, az ő szempontjukból ezt támogatni kell, de az önök felé meglévő elvárásunkat és elvárásomat messze nagyobb megfogalmazással kell meghatározni, mert amit önök tesznek, az édeskevés ahhoz, hogy a vállalkozások jobban tudjanak működni.

Úgyhogy legyen szíves, államtitkár úr, válaszoljon a kérdésekre, és folytassunk érdemi vitát arról, hogy a vállalkozások érdekében mit kellene tenni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju László képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Vigh László képviselő úrnak, Fidesz.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Hallgatva a baloldali felszólalókat, én azt hiszem, egy picit szenvednek abban, hogy elfelejtették, mit hagytak ránk 2010-ben, és ezt mondom Varju képviselőtársamnak. *(Varju László: 2025-ben!)* Ha emlékeznek rá: önök, akik MSZMP-sek voltak, aztán MSZP-sek, DK-sok meg jobbikosok most, egy olyan IMF-hitelt, amelyet megéltünk kifizetni.

Ha emlékeznek rá, Orbán Viktor miniszterelnök úr a pulpitusról azt mondta 2010-ben, hogy mivel 3,7 millió ember dolgozik, szeretne egymillió új munkahelyet létrehozni. Ma 4,8 millió ember dolgozik. Ha visszamegyek egy picit szűkebb hazámhoz, Zalaegerszeghez, Zalaegerszegen a munkanélküliségi ráta 12-13 százalékos volt 2010-ben. Jelzem: most csak annyian nem dolgoznak, akik éppen betérnek a munkügyi hivatalba és kijönnek. Teljes foglalkoztatás van. Tehát annyi eredményt értünk el az elmúlt 16 évben, hogy az hihetetlen. És örülök neki, hogy abban egyetértünk, hogy kell segíteni a kis- és középvállalkozásokat, kell a terheiket csökkenteni, és örülök, hogy a kis- és középvállalkozások hozzájárulnak mindahhoz, amit üzemeltetünk, mert gyakran mondják, hogy hova lett mindaz, amit megtermel az ország. Hát, azért szeretném felsorolni, hogy hihetetlen mennyi kórházfelújítás volt, mennyi iskola, óvoda, bölcsőde, a „Magyar falu” program, a vidékfejlesztési programok, és sorolhatnám, csak most nem fér bele két percre, hogy mennyi mindent tettünk az elmúlt 16 évben. Úgyhogy le a kalappal a kis- és középvállalkozások előtt, akik mindezt a folyamatot segítették. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vigh László képviselő úr. További felszólalásra jelentkezőt nem látok, ezért az összevont vitát lezárom, és megadom a szót - amennyiben kér szót *(Jelzésre:)* - az előterjesztőnek. Gerlaci Bence államtitkár úrnak van kilenc perce, hogy összefoglalja a gondolatait. Őné a szó.

GERLAKI BENCE nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Itt jó sok javaslat elhangzott. Az elején azért szeretnék itt egy számszerű vitát rendezni. Ez a 80-90 milliárd forint egy éves hatás, és itt összehasonlították egy egyszeri, one-off tétellel. Minden évben ez a hatás érvényesülni fog, és továbbra is emelkedni fog ez az összeg, amennyiben a beruházásokhoz kapcsolódó adókedvezmények belépnek. Úgyhogy szeretném itt említeni, hogy a Demján Sándor-program 2-3 százalék közötti GDP-arányos támogatást jelent a vállalkozásoknak - ezt elfelejtették itt bemutatni.

Szeretném még Dávid Ferenc képviselő urat is azért emlékeztetni, hogy van egy hárszabály, ami azt

mondja ki, hogy a kivételes eljárásban tárgyalt törvényjavaslatok tárgyalására speciális előírások vonatkoznak. A határozati házzsabály szerint a törvényjavaslat részletes vitáját a Törvényalkotási Bizottság folytatja le. Tegnap ez megtörtént.

Először is az egyeztetésekről szeretnék még pár szót szólni. Az MKIK a gazdaság teljes spektrumát lefedi: nagyvállalatok, kkv-k, területi kamarák vezetői ülnek ott az asztalnál. Ahogy azt a miniszterelnök úr is elmondta, a kamara egy új pályára lépett, megújult, stratégiai szemlélettel dolgozik, erre lehet építeni hosszú távú megállapodásokat. A kormány-kamara-párbeszéd gyors, országos visszajelzést ad a gazdaságpolitikai döntésekhez, amit folytatni és erősíteni kell. Nagy Elek vezetésével a kamara modern, dinamikus, tagságközpontú szervezetként működik, úgyhogy ez a hazai vállalkozásokat erősíti. Erősebb hazai vállalkozások, több beruházás, magasabb termelékenység - a kamara partner ebben a munkában.

A szektorális különadók kivezetése kapcsán szeretném újfent elmondani, hogy az extraprofitadók addig maradnak fenn, amíg van a rendszerben extraprofit. A kiskereskedelmi módosítás most 3500 darab cégnek segít. Ha kivezetnénk, ugyanolyan helyzetbe hoznánk az egymilliárd forint alatti, most adómentes kiskereskedőket, mint a multinacionális vállalatokat, amelyek ezermilliárd forintos árbevételeket hoznak. Ezt szeretnék? Tehát ez lenne akkor a javaslat, hogy ugyanolyan adóhelyzetbe hozzuk az ezermilliárdos multit, mint a vidéken működő, magyar tulajdonú kiskereskedőt, aki adómentes jelenleg? Azért ezeket át kellene szerintem gondolni.

Ami Z. Kárpát Dánieltől elhangzott a családtámogatások terén: kicsit furcsálltam, hogy a képviselő úr kritikát fogalmazott meg, különösen akkor, amikor Európa legnagyobb adócsökkentését vesszük végig. Folyamatosan bővítjük az édesanyák körét, akik életre szóló szja-mentességet kapnak. Jövő évben a 40 év alatti édesanyák, a két gyerekkel rendelkező családok - ami az OECD-modellcsalád - Ciprus után a legalacsonyabb adóékkal fognak rendelkezni, tehát azok a magyar családok, ahol két gyermek és két átlagbérrel rendelkező kereső van.

A bankadó kapcsán: ami a bankadó-áthárítást illeti, elmondanám, hogy ez egy múltbeli nyereségre kerül kivételre, így egyösszegű adónak minősül. Alapvetően közgazdasági értelemben nehezen lehet ezt tovább háritani; a tevékenységnek a határköltségét egyébként nem befolyásolja. Egyébiránt a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerint hitelintézet egyoldalúan nem módosíthatja ezeket a díjakat az ügyfél számára kedvezőtlenül. Ezt csakis akkor teheti meg, ha erre meghatározott feltételek esetén a fogyasztóval kötött szerződés egyébként lehetőséget ad.

(11.50)

A munkaerőpiac kapcsán elhangzottak félelmek, hogy az AI hogy veszi majd el a munkát. Itt azért szeretném leszögezni, hogy továbbra is 4,7-8 millió fő

foglalkoztatott van Magyarországon, az egyik legmagasabb, az EU-átlagot meghaladó foglalkoztatottsági rátával. A munkanélküliség szintén az alsó ligába tartozik, 4,5 százalék. Úgyhogy én azt gondolom, hogy foglalkozunk ezzel a témával, hogy az AI és a digitalizáció hogyan hatott a munkaerőpiacra, ahogy a miniszter úrnak a prezentációját is említette a képviselő úr.

Én azt gondolom, hogy mivel szűk az időkeret, ezért csak még egy olvasmányt ajánlok akkor a képviselő úrnak. A nyári dupla számunkban a Szakma havilapban csak ezzel a témával foglalkoztak az adószakértők. Azt gondolom, hogy foglalkozni kell vele, foglalkozunk is, amint az látható ott a szakmai cikkekben, és ha jó intézkedést akarunk hozni, ahhoz elengedhetetlen, hogy a tartalma is, és az időzítés is jó legyen. Ha túlságosan hamar hozunk olyan intézkedést, ami, mondjuk, a technológiát, a fejlődést gátolja, az nem lesz a nap végén kifizető.

Úgyhogy a 27 százalékos áfa kérdésköre, ami szerintem minden ilyen parlamenti ülészakban fölmerül: azt gondolom, hogy teljesen nyilvánvaló, hogy az áfacsökkentés nem eredményezi az árak csökkentését. Tehát ahogy elhangzott itt, egy kiskereskedelmi adó eltörlése meg az áfacsökkentés is, tehát minden abba az irányba hat, hogy a multinacionális vállalatok profitját tovább növelné a DK javaslata, úgyhogy mi ezt alapvetően nem támogatjuk.

Apáti képviselő úrtól elhangzott, hogy alapvetően a fodrászok sem tartoznak most az online pénztárgépet használók körébe; a kaszinók a feketedés felé mennek, tehát az a lényeg, hogy áfakörbe tartozzanak. Ők, ugye, EU-s szabályok miatt nem tartoznak, nyugtát sem adnak.

A kata kapcsán hadd jegyezzem meg, hogy a kata adónemnél 2013 óta, tehát a bevezetése óta a bérek és a minimálbér emelkedésével ez az adómérték egyébként egyre kedvezőbbé vált, hiszen mi ezt nem valorizáltuk az elmúlt években az infláció hatásával. Ez ahhoz vezetett, hogy a normál munkaviszonyban kifizetett munkabér terheihez képest rendkívül attraktívává vált. Ez oda vezetett egyébként, hogy a visszaélések nagyon durván megugrottak, bújtatott foglalkoztatás elterjedését eredményezték. A '21-ben bevezetett szigorítások, a 3 millió forintot meghaladó, ugyanazon kifizetőtől származó bevételre 40 százalékos mértékű kifizetői adó bevezetése következtében a bújtatott foglalkoztatás megnehezült ugyan, de a jelenség alapvetően továbbra sem szűnt meg teljes mértékben.

Úgyhogy az önök előtt lévő törvényjavaslat számottevő adócsökkentést tartalmaz a vállalkozásoknak, és kérem, támogassák továbbra is azt. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gerlaci Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most 13 óráig szünetet rendelék el. 13 órakor határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

(Szünet: 11.53-13.05)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben. (Zaj.) Ismételten kérem tisztelt képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Köszönöm megértésüket.

Soron következik a **vállalkozások adóterheit csökkentő intézkedésekről** szóló T/13110. számú törvényjavaslat zárószavazása. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13110. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 165 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **műhús előállításának és forgalomba hozatalának tilalmáról** szóló T/11151. számú törvényjavaslat zárószavazása. (Menczer Tamás jelzi, hogy nem működik a gépe. - Közbeszólások az ellenzék soraiból, többek között: Elnök úr! - Dr. Lukács László György: Mondjad, Tamás! - Menczer Tamás: Elnök úr, nem működik a gép! - Közbeszólás az ellenzék padsoraiból: Készíts róla videót! - Dr. Brenner Koloman: A „Kicsi” szólni akar! - Közbeszólás az ellenzék soraiból: Vége van!) Bocsánat! Jelzést kaptam, Menczer Tamás képviselő úrnak nem működött a gépe. (Közbeszólás az ellenzék padsoraiból: Úristen! - Novák Előd: Túl erősen nyomta!) Tehát 166 szavazattal elfogadtuk. (Taps az ellenzék soraiból. - Közbeszólás az ellenzék padsoraiból: Hívd fel a főnököt!) Szintén egyhangú.

Tisztelt Országgyűlés! (Kunhalmi Ágnes: Elnök úr!) Nem működött a gépe? (Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Ne utánozd már Menczert!) Milyen szavazata volt, képviselő asszony? Igen vagy nem? (Kunhalmi Ágnes: Igen!) Rendben, képviselő asszony. Tehát a jegyzőkönyv számára: egy plusz igen szavazattal kérem kiegészíteni. Köszönöm. (Kunhalmi Ágnes: Köszönöm, elnök úr.)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a műhús előállításának és forgalomba hozatalának tilalmáról szóló T/11151. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11151. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 140 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében, 18 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 2023. évi LV. törvény végrehajtásáról** szóló T/12679. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Költségvetési Bizottság összegző módosító javaslatát T/12679/19. számon, összegző jelentését pedig T/12679/20. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Költségvetési Bizottság T/12679/19. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 118 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12679/21. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 114 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes adótörvények adminisztrációt csökkentő és jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/12801. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12801/8. számon, összegző jelentését pedig T/12801/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszebály 48. § (4) bekezdése alapján a DK képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 3. számú módosító javaslat Sebián-Petrovszki László és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 44 igen szavazattal, 116 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(13.10)

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a határozati házszebály 48. § (2) bekezdése alapján a DK-frakció a T/12801/8. számú összegző módosító javaslat 2. és 3. pontjairól külön szavazást kezdeményezett. Először a külön szavazásra kért pontokról, majd az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12801/8. számú összegző módosító javaslat külön szavazásra kért 2. pontját. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért pontját 165 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12801/8. számú összegző módosító javaslat külön szavazásra kért 3. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért pontját 166 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/12801/8. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 115 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 56 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12801/12. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 115 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 56 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról** szóló T/12789. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12789/4. számon, összegző jelentését pedig T/12789/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/12789/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 134 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12789/6. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 134 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes törvényeknek a társasházi építményi jog bevezetésével összefüggő módosításáról** szóló T/12799. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12799/6. számon, összegző jelentését pedig T/12799/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/12799/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 155 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12799/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 156 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény és egyes adótörvények módosításáról** szóló T/12802. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/12802/5. számon, összegző jelentését pedig T/12802/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/12802/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 128 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 42 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12802/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 127 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 44 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendünknek megfelelően most a tegnapi ülésnapon elhangzott **interpellációkra adott válaszok elfogadásáról történő határozathozatalokra** kerül sor.

Rónai Sándor, a DK képviselője, az **I/13064.** számú interpellációra adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Komjáthi Imre, az MSZP képviselője, az **I/13070.** számú interpellációra adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(13.20)

Brenner Koloman, a Jobbik képviselője, az **I/13069.** számú interpellációra adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 56

nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó Rebeka, a Párbeszéd képviselője az **I/13065.** számú interpellációra adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó István, a Mi Hazánk képviselője az I/... *(Zaj. - Közbeszólások: Szabadi!)* Bocsánat! Megértését kérem, képviselő úr! Szabadi István, a Mi Hazánk képviselője az **I/13062.** számú interpellációra adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 19 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Kanász-Nagy Máté független képviselő az **I/12786.** számú interpellációra adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Komáromi Zoltán, a DK képviselője az **I/13063.** számú interpellációra adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 111 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Dudás Róbert, a Jobbik képviselője az **I/13060.** számú interpellációra adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 54 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **fegyelmi ügy** döntéshozatalával folytatjuk munkánkat. *(Szabó Timea feláll a helyéről és a határozathozatal befejezéséig állva marad. A képviselő egy fehér pólót visel, amelyen Orosz Bernadett bántalmazás előtti és bántalmazást követő fényképe látható.)* Tájékoztatom önöket, hogy házelnök úr az Országgyűlésről szóló törvény 46/C. §-a alapján, a 47. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkörében eljárva, Szabó Timea, Párbeszéd, képviselő esedékes tiszteletdíjának csökkentését rendelte el. *(Szabó Timea a pólójára mutatva: Emiatt!)* A képviselő kérte a Mentelmi Bizottságtól a döntés hatályon kívül helyezését *(Szabó Timea a karzatra*

felmutatva: Ott ül!), a bizottság a képviselő kérelmének nem adott helyt.

Ezt követően az Országgyűlésről szóló törvény 51. § (7) bekezdés b) pontja alapján a képviselő kérte, hogy az Országgyűlés helyezze hatályon kívül a házelnöki döntést. *(Szabó Timea: Ott ül Bernadett! Nézzetek fel! - Zaj a teremben. - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Szégyelljétek magatokat!)* Erre figyelemmel a határozati házszabály 148. § (2) bekezdése alapján házelnök úr határozati javaslatot terjesztett elő H/13031. számon a képviselő esedékes tiszteletdíjának csökkentését elrendelő korábbi döntésével azonos tartalommal. *(Szabó Timea ismét a pólójára mutat. - Közbeszólás a kormányparti padsorokból: Ne mutogass!)*

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a határozati javaslatot, az ahhoz kapcsolódó házelnöki döntést, az erre vonatkozó képviselői kérelmet, valamint a Mentelmi Bizottság elnökének tájékoztatóját a honlapon megismerhették. A házszabály rendelkezései szerint a határozati javaslathoz sem módosító javaslatot, sem bizottsági jelentést nem lehet benyújtani. Felhívom figyelmüket, hogy amennyiben a házelnöki döntést az Országgyűlés hatályon kívül helyezi, a képviselő esedékes tiszteletdíja nem csökken, az Országgyűlésről szóló törvény 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján a vele szemben indított eljárás megszűnik. A tiszteletdíj csökkentéséről szóló házelnöki döntésről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e Szabó Timea képviselő esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/13031. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás. - Szabó Timea a páholy felé mutatva: Nézzetek Bernadett szemébe! Ott ül!)*

Az Országgyűlés a házelnöki döntést 112 igen szavazattal *(Szabó Timea közbeszól. - Közbekiáltás az ellenzék soraiból: Szégyen!),* 56 nem szavazat ellenében hatályában fenntartotta.

Most felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismertesse az imént elfogadott határozatot. Jegyző úr!

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Az Országgyűlés az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 51. § (8) bekezdésében és (9) bekezdés b) pontjában foglalt jogkörében eljárva Szabó Timea országgyűlési képviselőnek az Ogytv. 51. § (7) bekezdés b) pontja szerinti kérelme alapján az Országgyűlés elnökének 42/601-1/2025. számú, Szabó Timea országgyűlési képviselő tiszteletdíja csökkentéséről hozott döntését hatályában fenntartja *(Szabó Timea: Hárommillió forint! Ezért a fotóért! - Rámutat a pólójára. - Nacsá Lőrinc: Mennyit keresel?)* és ezzel Szabó Timea országgyűlési képviselő tiszteletdíja annak egyhavi összegével megegyező mértékben, 3 403 562 forinttal csökken. *(Szabó Timea: Kalletának 500 ezer forint, egy bántalmazott nő fotójáért 3 millió forint!)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr! Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk, most kétperces technikai szünetet rendelék el. Megköszönöm együttműködésüket.

(Szünet: 13.26-13.30)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek a helyüket elfoglalni. Köszönöm megértésüket. (Zaj.) Amennyiben a konzultációkat sikerült befejezni, tisztelettel köszönöm, és megkezdjük munkánkat.

Soron következik az **egyes törvényeknek a 14. havi nyugdíj és a 14. havi ellátás bevezetésével összefüggő módosításáról** szóló előterjesztés öszszevont vitája. A kormány-előterjesztés T/13099. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint az előterjesztő nyitóbeszédére és a vitában történő további felszólalására összesen 25 perc, a Törvényalkotási Bizottság felszólalására 15 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 7 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 30-30 perc, a független képviselők felszólalására összesen 8 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Először az előterjesztő felszólalására kerül sor. Mielőtt megadnám a szót, felhívom szíves figyelmét, hogy a nyitóbeszédre, a vitában történő további felszólalására 25 perces időkeret áll rendelkezésre. Megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek. Miniszterhelyettes úr, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzeti kormány kiemelt feladatának tekintette és tekinti a nyugdíjasok tiszteletét és megbecsülését. A nyugdíjasok jóléte nem csupán a múlt elismerése, hanem a társadalom iránti felelősségvállalásunk is. Ennek érdekében vállaltuk a nyugdíjak vásárlóértékének megőrzését, amit a háborús időkben is teljesítünk.

2010 óta a nyugdíjak összege több mint duplájára, reálértékük pedig 25 százalékkal emelkedett. A kormány 2017-ben, 2018-ban, 2019-ben, 2021-ben és 2022-ben, tehát öt alkalommal fizetett eddig nyugdíjprémiumot és egyszeri juttatást több mint 344 milliárd forint összegben. Korábban Erzsébet-utalványt, illetve rezsituálványt adtunk, idén pedig a nyugdíjasok és a nyugdíjszerű ellátásban részesülők 30 ezer forintos élelmiszer-utalványt kaptak az indokolatlan áremelkedések kompenzálására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem elégedtünk meg a nyugdíjak emelésével és az említett egyéb juttatások biztosításával, hanem visszaépítettük a szocialista

kormányzás alatt elvett 13. havi nyugdíjat is. Erről a kormány 2020 áprilisában döntött. És nem csak egyszerű visszaépítésről beszélhetünk. A 2009-ben a baloldal által megszüntetett konstrukcióval ellentétben a visszaépített 13. havi nyugdíjnak nincs 80 ezer forintos felső határa, és a nyugdíjkorhatárt még el nem ért öregségi nyugdíjasok, tehát a „Nők 40” kedvezményrel nyugdíjba vonulók is részesülnek benne. Azok is megkapták, illetve megkapják ezt a juttatást 13. havi ellátás címén, akiknek az ellátását a nyugdíjakkal azonos módon kell emelni, többek között a rokkantsági vagy rehabilitációs ellátásban részesülők; ezeket szoktuk nyugdíjszerű ellátásoknak hívni.

A nemzeti kormány által visszaépített 13. havi nyugdíjra, ellátásra jogosultak körének ilyen fokú bővítése jelentős vívmány, hiszen sokkal több állampolgár számíthatott és számíthat járandóságának emelkedésére, a lényegesen korlátozottabban megvalósult, a szocialista kormány által fizetett 13. havi nyugdíjjal összehasonlítva. Ráadásul a 13. havi nyugdíjra és a 13. havi ellátásra jogosultak az eredetileg tervezett 2024 helyett 2022-től kapják meg teljes összegben, tehát két évvel korábban a kitűzöthöz képest. A 13. havi nyugdíj és a 13. havi ellátás kifizetése azóta is biztosítva van. Idén februárban több mint 2,4 millió fő részesült benne, a kormány összesen 536 milliárd forintot fordított erre a célra.

Itt azonban nem állunk meg, a nyugdíjasok és a nyugdíjszerű ellátásokban részesülők további segítségre számíthatnak. A kormány úgy döntött, hogy fokozatosan bevezetjük a 14. havi nyugdíjat, a 14. havi ellátást, ahogyan ezt a miniszterelnökünk korábban bejelentette. A 14. havi nyugdíj szabályozása törvényi szinten történik, jogosultsági feltételei megegyeznek a 13. havi nyugdíj esetében jelenleg is előírt szabályokkal. Mindazoknak az öregségi nyugdíjban, hozzátartozói nyugellátásban és mezőgazdasági járadékban részesülőknek jár, akik a tárgyév megelőző év legalább egy napjára, valamint a tárgyév februárjában részesültek az ellátásban. A jogosult nyugdíjasok tehát jövő februárban nemcsak a február havi ellátásukat fogják megkapni, hanem - immár mondhatjuk, szokás szerint - a 13. havi nyugdíj teljes egyhavi összegét és a 14. havi nyugdíj bevezetésének első lépéseként az egyheti nyugdíj összegét, ez utóbbi - átlagos összegű öregségi nyugdíjjal számolva - 65 ezer forintot jelent.

A nyugdíjszerű ellátásban, például rokkantsági vagy rehabilitációs ellátásban, korhatár előtti ellátásban, szolgálati járandóságban részesülők számára a 14. havi ellátást a 13. havi ellátáshoz hasonlóan a kormány rendeletben fogja szabályozni. A jogosultsági szabályok megegyeznek a 13. havi ellátás szabályaival, ami pedig a 13. havi nyugdíjat követi, ezért 2026 februárjában a nyugdíjszerű ellátásban részesülők is havi ellátásuk 225 százalékát fogják kézhez kapni. Összesen tehát körülbelül 2 millió 428 ezer honfitársunk fog részesülni 14. havi nyugdíjban és 14. havi ellátásban, amire a kormány mintegy

147 milliárd forintot fordít. A törvényjavaslatban szereplő egyéb módosítások pedig azt a célt szolgálják, hogy a 14. havi nyugdíjra és a 14. havi ellátásra ugyanazok a szabályok vonatkozzanak, mint a 13. havi nyugdíjra és a 13. havi ellátásra.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A kormány elkötelezett az idősök tisztelete mellett, teljesíti a nyugdíjasoknak 2010-ben tett ígéretét, a háborús időkben is megőrzi a nyugdíjak vásárlóértékét, minden év februárban garantálja a 13. havi nyugdíj kifizetését, s ezenfelül bevezeti a 14. havi nyugdíjat. A nyugdíjasokat érintő intézkedések mutatják, hogy a kormány elsődleges célja a megfontolt gazdaságpolitika alkalmazásával a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása, valamint a megállapított ellátások értékmegőrzése, és mint említettem a bevezetőmben, a nyugdíjasok tisztelete. Megköszönöm megtisztelő figyelmüket, elnök úrnak a türelmét. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiból.)

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tájékoztatom, hogy a vitában való további felszólalására és a zárszóra összesen 18 perc időkeret áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási Bizottság álláspontjának ismertetésére, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Törő Gábor képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

TÖRŐ GÁBOR, a Törvényalkotási Bizottság előadója: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság a 2025. november 17-én tartott ülésén megtárgyalta az egyes törvényeknek a 14. havi nyugdíj és a 14. havi ellátás bevezetésével összefüggő módosításáról szóló T/13099. számú törvényjavaslatot.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy újabb bizonyítéka annak, hogy a kormánynak továbbra is kiemelt célja a nyugdíjasok megbecsülése és anyagi biztonságuk megerősítése. A javaslat a sikeresen visszaépített 13. havi nyugdíj mintájára vezeti be a 14. havi nyugdíjat. A kormány felelősen és fokozatosan vezeti be ezt a juttatást. 2026-ban a 14. havi nyugdíj összege a februári ellátás 25 százaléka lesz, 2030-ig pedig el kell érnie a nyugellátás összegének 100 százalékát. A javaslat egyértelműen mutatja, hogy a baloldali megszorításai után a polgári kormány nemcsak visszaadta, hanem tovább is bővíti a nyugdíjasoknak járó juttatásokat. Mi nem elvettünk, hanem adtunk és adni fogunk. A 13. havi után a 14. havi nyugdíj is azt bizonyítja, hogy a nyugdíjasok számíthatnak a magyar kormányra.

Tisztelt Ház! Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a

alapján 38 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta. Kérem, támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor 7 perces időkeretben. Megadom a szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a Törvényalkotási Bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is szeretném bejelenteni, hogy a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja támogatni fogja ezt az előterjesztést, ezt a törvénymódosító javaslatot. (Nacsa Lőrinc: Akkor nincs kisebbségi vélemény. - Földi Judit: Nacsa Lőrinc most sem tud csendben maradni.) Nehéz neki csendben maradni, képviselő asszony. (Földi Judit: De még ilyenkor is?) Nacsa képviselő úr megszokta, hogy ha én felállok, akkor neki mindig beszélnie kell. (Földi Judit: De most támogatjuk a törvényjavaslatot.) Hát, képviselő asszony, most le fogják nyelni ezt a békát, mert ezt most támogatja a Demokratikus Koalíció.

Ugyanakkor azt gondoljuk, hogy azokon az állításokon, amiket egyrészt itt államtitkár úr, miniszterhelyettes úr, másrészt pedig a Törvényalkotási Bizottság többségi képviselője megfogalmazott, azért van mit javítani még, éppen ezért a Demokratikus Koalíció egy módosító javaslatot nyújtott be a Törvényalkotási Bizottság elé, abban a reményben persze, hogy ha a tisztelet, a nyugdíjasok tisztelete és megbecsülése ilyen fontos a kormánypártoknak, köztük Nacsa képviselő úrnak is, akkor támogatni fogják a DK-nak ezt a javaslatát, ami arról szól, hogy vezessük vissza a vegyes, vagy ha úgy jobban tetszik, a svájci indexálást az éves nyugdíjemelésekkor.

Törő Gábor képviselőtársam úgy fogalmazott most itt a plenáris ülésen, hogy önök nem elvettek a nyugdíjasoktól, hanem adtak. Hát azért eszembe jut nekem itt az a 3000 milliárdos magánnyugdíjpénztári pénzüsszeg, amit szerintem elvettek azoktól, akik ma már nyugdíjasok, és kifejezetten jól jönne ez a 3000 milliárd forint ezeknek az embereknek. Vagy például az, hogy a 13. havit önök csak 2022-ben vezették be, és ha kiszámoljuk, akkor 15 év alatt önök összesen háromszor adtak, a szocialista és szabaddemokrata kormányok pedig nyolc év alatt összesen hétszer, tehát, legalábbis azt gondolom, hogy egy kicsikét többször, mint önök.

De visszatérve magára a törvényjavaslatra, azt gondolom, hogy az egyik legvesztesebb társadalmi csoport az elmúlt 15 évben pont a nyugdíjasoké volt, hiszen önök nem tettek mást, mint hogy minden nyugdíjasnak a nyugdíjba vonulásakor meglévő életszínvonalán befagyasztották ezzel az inflációkövető nyugdíjemeléssel az életszínvonalát, mi pedig úgy gondoljuk, hogy ha a társadalomnak jól megy, ha a

gazdaság, az ország fejlődik, abból bizony-bizony részesüljenek az idős emberek is. Éppen ezért javasoljuk ezt a vegyes indexálást, ami arról szól, hogy egyrészt a mindenkori bérnövekedést, másrészt pedig az infláció emelkedését figyelembe véve határozza meg a kormány az éves nyugdíjmelés mértékét.

A jelenleg kizárólag inflációkövetési rendszer ugyanis nem képes biztosítani, hogy az idősek részesüljenek a gazdasági teljesítmény növekedéséből, amiben egyébként ők a saját életük során, amíg dolgoztak, tevékenyen és jelentősen részt vettek. A különböző egyszeri kifizetések pedig azt gondoljuk, hogy nem képesek hosszú távon biztonságot nyújtani és kiszámíthatóvá tenni a nyugdíjasok életét. Értem, hogy miért adják önök ezeket az egyszeri juttatásokat, legyen szó SZÉP-kártyáról, legyen szó Erzsébet-utalványról, legyen szó az áfásokként vagy az áfa-visszatérítés helyetti 30 ezer forintos utalványról; az majd egy külön misét meg fog érni, hogy annak a körülbelül 70-75 milliárdnak mégis mi lett a sorsa, amit erre szántak, mert információink szerint nem sikerült minden idős embernek ehhez a bizonyos 30 ezer forintos utalványhoz hozzájutnia. De visszatérve a gondolat elejére: ezekkel az egyszeri juttatásokkal, amik nem épülnek be a nyugdíjba, egész egyszerűen a mindenkori kormány kénye-kedvének kiszolgáltatják ezeket az idős embereket.

Arra kérem a tisztelt Házat, hogy ezt a módosító indítványunkat támogassák. Ha igaz az, amit mondanak mindenhol, itt az Országgyűlésben, vagy akár a nyilvánosság előtt, hogy önöknek fontosak az idős emberek, fontos az, hogy őket megbecsülje a társadalom, tiszteljék őket az emberek, akkor azt gondoljuk, hogy ezt a vegyes indexálásról szóló módosító indítványunkat támogatni fogják. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc időkeret áll rendelkezésükre. Először az írásban jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Megadom a szót Mészáros Lajos képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoporthoz.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ma, amikor a 14. havi nyugdíj bevezetéséről beszélünk, valójában egy olyan döntést készülünk meghozni, amely Magyarország lelkiismeretét teszi mérlegre. Ez a vita nem csak szakpolitikai kérdés, nem csupán költségvetési számítás, ez a vita arról szól, hogy milyen nemzet vagyunk, és hogyan bánunk azokkal, akik életük hosszú évtizedeit áldozták a hazájuk építésére. A mai napon tehát nem csupán a nyugdíjakról, hanem a tiszteltről, a megbecsülésről és az igazságosságról beszélünk. Ma arról döntünk, milyen országot építünk. Olyat, ahol tiszteljük az időseinket, vagy olyat, amely hátat fordít nekik. Olyat, ahol a több évtizedes munka

megbecsülést ér, vagy olyat, ahol a legidősebbek a néhez idők legnagyobb vesztesei. A Fidesz-KDNP értékrendje szerint a magyar nyugdíjasok megérdemlik a tiszteletet, megérdemlik a biztonságot és megérdemlik a megbecsülést. Ha valaki egész életén át tisztességgel dolgozott Magyarországon, annak idős korában is tisztesség jár. Erről szól a most tárgyalt törvényjavaslat is, minden más megközelítés csak mellébeszélés és politikai hergelés.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy ne csak képviselőként, hanem egyszerű magyar emberként is szóljak itt egy ilyen fontos mérföldkőhöz érve. Mindannyiunknak van története a nagyszüleinkről, arról a nagypapáról, aki kétkezi munkával teremtette meg, amije volt, arról a nagymamáról, aki évtizedeken keresztül keményen dolgozott, s mellette otthon még a családát is összetartotta, tisztességre és becsületre nevelte gyermekeit, unokáit. Ők azok, akik átérték a világháború rettenetes időszakát, átérték a kommunizmus igazságtalan és szűk évtizedeit, és átérték a rendszerváltás bizonytalanságát is. Ők azok, akik gondoskodtak a most dolgozó aktív generáció jelenéről, vagyis ők tették lehetővé, hogy ma itt állhassunk. Rajtunk hát a sor, hogy a hálánkat kifejezve viszonzzuk feléjük mindazt, amit az őket követő generációkért, vagyis értünk tettek.

(13.50)

A benyújtott törvényjavaslat a fokozatos és felelős bevezetés logikáján nyugszik, ami így biztonságos a költségvetési tervezetnek, egyben kiszámítható a nyugdíjas honfitársaknak. A 14. havi nyugdíj bevezetése fokozatosan történik. Kezdeként 2026-ban az egyhavi nyugellátás 25 százalékát kapják meg az idős honfitársak, míg az egyhavi nyugellátás 100 százalékát 2030-ig vállaljuk; ezt követően minden évben az egyhavi nyugdíj összegét kapják a jogosultak, természetesen a már visszaépített 13. havi nyugdíj mellé. Ez nem üres ígélet, hanem a becsület és hála ügye.

Tisztelt Ház! Mindannyian emlékszünk, hogy milyen mondatokat hallottunk, amikor a baloldali kormányok idején elvették a 13. havi nyugdíjat. Álláspontunk szerint a felelős és az idősek ügye iránt elhivatott politikusi magatartás nem abban áll, hogy kijelentjük: nincs pénz az idősekre, a felelősség abban áll, hogy megteremtjük azt a pénzt; nem abban áll, hogy elveszszük, ami jár, hanem abban, hogy visszaadjuk, amit elvettek, sőt egy teljesen új, minden korábbit felülmúló juttatást vezetünk be; nem abban áll, hogy a legkiszolgáltatottabbakról lemondunk, hanem abban, hogy épp őket nem hagyjuk cserben. Ez a felelős gazdaságpolitika, ez a tisztelet politikája.

Tisztelt Baloldali Képviselőtársak! Az önök bünyös politikai múltja minden magyar ember számára világos: önök elvették a 13. havi nyugdíjat *(Kálmán Olga közbeszól.)*, önök engedték elszállni a földgáz és a villamos energia árát, ezzel lehetetlen helyzetbe hozva az időseket; önök a legkiszolgáltatottabbakon

spóroltak; önök gazdasági válságra hivatkoztak, miközben a terhet részben a magyar nyugdíjasokra helyezték. És most, amikor mi az évekkal ezelőtt visszaépített 13. havi nyugdíj mellett (*Gréczy Zsolt: Egyszer nézz már fel a papírból!*) egy újabb havi nyugdíjösszeg biztosításáról beszélünk, akkor önök újra azzal jönnek, hogy nincs pénz, fenntarthatatlan, felelőtlen. (*Gréczy Zsolt: Ki mondott ilyet?! - Gy. Németh Erzsébet: Ki mondott ilyet?! Az ellenkezőjét mondtuk! - Gréczy Zsolt: Tegnap rossz papírt kaptál!*)

Kérdezem én: a 13. havi nyugdíj elvétele felelős döntés volt, vagy csak a könnyebb út? (*Közbeszólás a DK soraiból: Másik telefont kellene elővenni! - Az elnök csenget.*) Most, amikor a Fidesz-KDNP van kormányon, hosszú évek óta van pénz a 13. havi nyugdíj teljes visszaadására (*Gréczy Zsolt: Küldd vissza a papírt Tóninak!*); van pénz, politikai akarat a 14. havi nyugdíj bevezetésére; van pénz a nyugdíjasoknak biztosított 30 ezer forintos élelmiszer-utalványra; több mint tíz éve van pénz és politikai erő a rezsicsökkentés fenntartására háborús időkben is. Ez a különbség a baloldali politika és a mi nemzeti konzervatív értékek mellett elkötelezett politikánk között.

A baloldal elvett, mi visszaadunk, és még tovább is fejlesztünk. A baloldal megszorított, mi megbecsülünk. A baloldal terhet tett az idősekre, mi levesszük a terhet a vállukról. Most azonban a baloldali képviselőknek is van egy újabb esélyük, egyetlen esélyük arra, hogy legalább kis részben jóvátegyék, amit korábban csúfosan elrontottak; egyetlen esélyük arra, hogy a magyar nyugdíjasok szemébe nézzenek, és azt mondják: természetesen, igen, mi is támogatjuk azt, ami az önök életét könnyebbé teszi. (*Derűtség a DK soraiban.*) De vajon megteszik, vagy ismételten hátat fordítanak azoknak, akik egész életükben dolgoztak? Mi reménykedünk, hogy most kivételesen sikerült a jó ügy mellett dönteniük. (*Gréczy Zsolt: Nem voltál itt az előbb?! - Gy. Németh Erzsébet: Nem.*)

(*Gelencsér Attilát a jegyzői székben dr. Tiba István váltja fel.*)

Tisztelt Ház! A 14. havi nyugdíj bevezetése a Fidesz-KDNP értékrendjében nem csupán a múltról szól, hanem Magyarország jövőjéről is: a fiatalok látják, hogy ha tisztességgel dolgoznak, akkor idős-korukban számíthatnak a hazájukra; a családok látják, hogy a nagyszülők biztonságban vannak; a társadalom azt látja, hogy aki dolgozik, annak megbecsülés jár. Ezért is fontos a most tárgyalt törvényjavaslat, nemcsak a nyugdíjasoknak, hanem mindannyiunknak.

Tisztelt Ház! Bár egyelőre nincs parlamenti képviselőnk az ötletgazdáknak, mégis fontos a 14. havi nyugdíj bevezetéséről szóló vitában is megemlíteni, hogy a közelmúltban a nyugdíjak megadóztatása is terítékre került a nyilvánosságban. Egy, a TISZA Párt-hoz köthető közgazdász szakértő arról beszélt, hogy álláspontja szerint csökkenteni kellene az induló nyugdíjakat, és a legmagasabb ellátásokat akár 30-

40 százalékos pluszadóval, szakmai kifejezéssel élve: degresszióval sújtaná. Ízlelgessük egy picit ezeket a szavakat: degresszív és progresszív! Degresszív, azaz fokozatosan csökkentő számítási módot kellene alkalmazni egy esetleges TISZA-kormány idején, ha valamit adni kell az embereknek, például a nyugdíjak megállapításánál, tehát kevesebb pénz jusson az embereknek! Progresszív, azaz fokozatosan, sávok szerint emelkedő számítási mód volna alkalmazandó a TISZA-kormány alatt, amikor munkabérek adóztatásáról van szó, tehát kevesebb pénz maradjon a magyar munkavállalók zsebében!

Magyarán: ha adni kell, akkor minél kevesebbet, ha el kell venni, akkor a lehetőségek szerint minél többet. A mélyen tisztelt TISZA-s nyugdíjszakértő úr nem tartotta féken a fantáziáját, hiszen azt is felvette, hogy emelni kellene a nyugdíjkorhatárt, sőt megszüntetni a „Nők 40” programot, amely sok gyermekes család számára jelent méltányos segítséget. Ezt nem reformnak nevezik, hanem kőkemény megszorításnak, amely a dolgozó, életüket kemény munkával végigküzdő embereket büntetné.

Az imént visszaemlékeztünk arra, hogy volt már korábban Magyarországon olyan baloldali kormány, amelyik a saját rossz kormányzásának következtében nehéz helyzetbe került, és azonnal a legkiszolgáltatottabbakon, azaz az időseken akart spórolni, így elvette tőlük a 13. havi nyugdíjat. Ne legyen senkinek kétsége, hisz kibújt a szög a zsákból: a baloldal ismételt, újracsomagolt formában való hatalomra kerülése visszahozná a nyugdíjasok szenvedésének korát. Elképzelhető, hogy ezek azok a tervek, amelyekről - Tarr Zoltán TISZA-s lángelme, vagy ahogy vezetője zárt körben emlegetni szokta: agyhalott Soros-ügynök etyeki fórumán elhangzott szavaival élve - a választások előtt nem szabad beszélniük, mert különben megbuknak; ezek azok, amelyek miatt Magyar Péter riadtan takarja el a mikrofonját, amikor egy állampolgár élő adásban kérdést intéz hozzá egy nyilvános fórumon.

A TISZA Párt tehát egyre nyíltabban készül a sarcolás politikájára. Miközben Brüsszel elvárásaira hivatkoznak, leépítenék a magyar családtámogatási rendszert, progresszív jövedelemadót vezetnének be, megszüntetnék a rezsicsökkentést, és most már az idősek pénzét is elvonnák. Az volna a TISZA-s szeretetszág központi motívuma, hogy megnehezítenék minden magyar ember életét? Szégyen!

Tisztelt Képviselőtársaim! A nyugdíjrendszer az alkotmányos rend egyik alappillére. A nyugdíj nem kegy, hanem jog, az állam kötelessége, hogy azt védje, ne pedig sarcolja. A 14. havi nyugdíj bevezetése nem csupán egy törvénymódosítás, ez a magyar nemzet hálája, a megbecsülés törvénybe öntött formája, annak az üzenete, hogy Magyarország soha nem felejt el az időseit. Ezért kérem önöket, szavazzuk meg együtt ezt a törvényt, szavazzunk együtt a tiszteletre, szavazzunk együtt a megbecsülésre, szavazzunk együtt Magyarország időseire. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak, a DK-képviselőcsoport szóno­kának. Parancsoljon, képviselő asszony!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hát, azért az meglep engem, hogy ennyire kevés képviselőt érdekel ez a nagyon fontos törvényjavaslat. Ahogy már bejelentet­tem, a Demokratikus Koalíció képviselői támogatni fogják azt, hogy a jövő évtől vezessük be a 14. havi nyugdíjat, mert azt gondoljuk, hogy a nyugdíjasoknak minden egyes forint, minden egyes fillér nagyon-nagyon jól jön, jó helyre fognak menni ezek az összegek is. Miért mondjuk ezt, vagy miért mondom ezt? Azért, mert az elmúlt 15 év fideszes kormányzásának az egyik legnagyobb vesztes társadalmi csoportja pont a nyugdíjasok csoportja.

Ugyanakkor nem mehetek el amellett szó nélkül, hogy az embernek ilyenkor déjà vu érzése van, hiszen önök a 13. havi nyugdíjat a 2022-es választások előtt kezdték el visszaépíteni. Nem csináltak semmit 12 évig, de akkor úgy gondolták, mivel a választások közeledtével inogni látszott a hatalmuk, hogy most azzal, az akkori 13. havi nyugdíj visszaépítésével meg­próbálják visszaszerezni a hatalmukat. Sajnos ez sikerült is.

(14.00)

A Demokratikus Koalíció tehát támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot, ugyanakkor az a javasla­ tunk, hogy ne álljunk meg itt. Azért ne álljunk meg itt, mert amikor arról beszélek, hogy a 15 év kor­ mányzásnak az egyik legnagyobb vesztes csoportja pont a nyugdíjasok csoportja, akkor azt hisszük, hogy ezen is lehetne és kellene változtatni. Azzal, hogy önök megszüntették a svájci vagy a vegyes in­ dexálást, egy átlag nyugdíjas zsebéből egy évben 5 millió forintot vettek ki. Ha maradt volna a vegyes indexálás, akkor ma az átlagnyugdíj 100 ezer fo­ rinttal legalább több lenne, és ha ezt visszavezetjük és visszaszámoljuk, akkor bizony-bizony kijön ez a hatalmas összeg, ez az 5 millió forint, amiről én az előbb beszéltem.

A nyugdíjasoknak nem egyszeri juttatásokra, Er­ zsébet-utalványra, SZÉP-kártyára vagy egyéb más ilyen nyugdíjprémiumra van szüksége, hanem bizton­ ságos és kiszámítható nyugdíjemelésre. *(Nacsa Lőrinc: Ezt csináljuk!)* Ezt biztosítaná ez a bizonyos ve­ gyes indexálás, amire mi a módosító indítványunkat be is nyújtottuk.

Már két felszólalótól, államtitkár úrtól, minisz­ terhelyettes úrtól, illetve a Fidesz-KDNP vezérszónó­ kától *(Nacsa Lőrinc: Fidesz!)* meghallgattuk, hogy önök mennyire tisztelik, mennyire becsülik a nyugdí­ jasokat. Mindez igaz lenne, ha az elmúlt 15 év számai ezt mutatnák, vagyis a nyugdíjasok megkapták volna minden hónapban forintra, fillérre ezt a tiszteletet, ami egyébként járna nekik.

Az Európai Unió átlaga, a GDP-hez viszonyítva a nyugdíjkifizetéseket: 11 százalék, vagyis uniós átlag­ ban az országok a GDP 11 százalékát költik nyugdíjra és nyugdíjszerű ellátásokra. Magyarországon ma ez az összeg 7 százalék. Mennyi volt ez 2010-ben, kedves fi­ deszes képviselőtársaim? 10 százalék. És akkor arról még nem beszélek, hogy azért nyilván a GDP is növe­ kedett 2010-hez képest.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mi azt mondjuk, hogy önök befagyasztják a nyug­ díjasok életszínvonalát abban az évben, amikor nyug­ díjba mennek, hiszen utána semmi mást nem tesznek, mint az éves inflációval emelik a nyugdíjakat. Ez azt jelenti, hogy ha valaki akár 15-20, vagy ha olyan jó egészségi állapotban van, és még 30 évig él idős em­ berként, nyugdíjasként, akkor bizony a 30 évvel ez­ előtti életszínvonalán tud megélni, ha egyáltalán meg tud élni.

(Z. Kárpát Dánielt a jegyzői székben Dócs Dávid váltja fel.)

Ha önök ezt meg akarják változtatni, akkor azt gondoljuk, hogy nincs más esély vagy nincs más lehe­ tőség, mint ennek a bizonyos vegyes indexálásnak a visszavezetése.

Még hadd mondjak két számot önöknek, mert önök ezekről elfeledkeznek, és arról beszélnek min­ dig, hogy a tisztelet és az elvárás, illetve a megbecsülés az idősök felé milyen fontos. 2010-ben az akkori át­ labb 67 százaléka volt az átlagnyugdíj. Ma ez a szám az 50 százalékot sem éri el.

Én azt gondolom, hogy önök semmit nem tettek az elmúlt 15 évben a nyugdíjasokért *(Nacsa Lőrinc: Ó, istenem!)*, egyszeri adományokkal meg az infláció­ emeléssel próbálják azt érzékeltetni, hogy a nyugdíja­ sokat önök megbecsülik. Nem becsülik meg, mert ha ezt tennék, akkor nem vették volna el a 3000 milliárd forintnyi magánnyugdíjpénztárat.

Nem ül itt Selmeczi képviselő asszony, szená­ tor asszony, pedig megkérdezném tőle, hogy neki van-e már egyéni nyugdíjszámlája, mert nekem nincs, de szerintem a többi képviselőtársunknak sincs itt ilyen. Azt ígérték, hogy majd mindenki látja azt, hogy neki mennyi pénze is gyűlik ezeken a bizonyos egyéni nyugdíjszámlákon. Na, hát ebből sem lett semmi! Önök azt gondolják, hogy egyszeri juttatásokkal, egy­ szeri adományokkal és az inflációkövető nyugdíjeme­ léssel tesznek valamit a nyugdíjasokért. A DK szerint nem tesznek.

A Demokratikus Koalíciónak a nyugdíjrend­ szerre vonatkozóan kidolgozott programja van, amiről azt gondoljuk *(Nacsa Lőrinc: Csökkentetté­ tek!)*, hogy tényleg megbecsülést és biztonságos, ki­ számítható időskort nyújtana az idős embereknek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK sorai­ ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. A következő, írásban előre jelentkezett képviselő Hollik István, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Gy. Németh Erzsébet képviselő asszonynak tisztelettel szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy az önök nyugdíjpolitikájáról az emberek elmondták a véleményüket 2010-ben. Értem én, hogy ki van adva, hogy magyarázni kell a bizonyítványt, csak szerintem teljesen fölösleges. Elmondták a nyugdíjasok; a nyugdíjasok véleményét érdemes tiszteletben tartani.

Tisztelt Ház! Ma egy olyan döntésről beszélhetünk, ami, azt gondolom, nem túlzás azt mondani, hogy történelmi jelentőségű a nyugdíjasok számára, hiszen a kormány arról döntött, ahogy azt államtitkár úr is elmondta, hogy a 13. havi nyugdíj visszavezetése után bevezeti a 14. havi nyugdíjat is, és ezzel újabb lépést teszünk a nyugdíjasokkal kötött szövetség megerősítése felé. Mindig is azt vallottuk, hogy aki ledolgozta az életét, építette a hazánkat, méltó megbecsülést érdemel, és biztonságos, nyugodt idősevéket. A Fidesz-KDNP-kormány nemcsak beszél erről, hanem cselekszik is: először is a nyugdíjak értékét inflációkövetővé tettük, visszaadtuk a 13. havi nyugdíjat, amit egyébként éppen a szocialisták vettek el. Az egész ellenzék és az úgynevezett szakértők is mindmind azt mondták, hogy lehetetlen ezt meglépni, és hogy tönkretesszük vele az országot. Most ezzel szemben egy újabb vállalatot teljesítünk: bevezetjük a 14. havi nyugdíjat is fokozatosan, lépcsőzetesen.

A magyar nyugdíjrendszer stabilitását az inflációkövető nyugdíjemelés biztosítja. Ez azt jelenti, hogy a nehéz, háborús időkben is megóvjuk az idősek jövedelmét, és amíg Európa számos országában elvették vagy csökkentették a nyugdíjakat, vagy éppen emelték a nyugdíjkorhatárt, addig Magyarországon megőriztük, sőt növeltük a nyugdíjak értékét. Ez nem véletlen, ez egy tudatos, felelős nemzeti politika eredménye.

Miközben arról beszélhetünk és arról vitatkozhatunk itt, a magyar Országgyűlésben, hogy a 14. havi nyugdíjat építjük vissza, addig a legnagyobb ellenzéki párt, a TISZA Párt és vezető tanácsadói valójában ennek éppen az ellenkezőjére készülnek. Nem segíteni akarnak a nyugdíjasokon, hanem el akarnak tőlük venni, és ezt nem mi mondjuk, hanem ők maguk vallották be, hiszen valószínűleg önök is ismerik Tarr Zoltán, Magyar Péter alelnökének a mondatait, ami úgy szól, hogy „nem fogok mindent elmondani, mert akkor megbukunk vagy megbukok” - mondta Tarr Zoltán. Világos beszéd, elmondták, hogy ők nem fogják elmondani a nyugdíjasoknak, hogy mire készülnek nyugdíjpolitikában, mert akkor biztos, hogy megbuknának.

Gondolom, hogy nem azt akarják eltitkolni a nyugdíjasok elől, hogy ők további kedvezményeket adnának nekik, hiszen biztos nagy mellénnyel kiállnának

és azt elmondanák, hanem ha titkolni akarnak valamit, akkor az biztosan a megszorítást akarják eltitkolni, azt akarják eltitkolni a nyugdíjasok elől, ami rossz a nyugdíjasoknak, különben nem titkolóznának, ez eléggé logikusnak tűnik.

És hogy mit akarnak eltitkolni, arról is vannak elképzeléseink, hiszen több olyan szakértő van, aki beszélt erről. Például Ruff Bálint, aki a TISZA Párt kampányguruja, szó szerint ezt mondta: „Mindenki, amit gondol a világról, hogy hogyan kellene elvenni a 14. havi nyugdíjat is, lehet, hogy azt érdemes majd csak májusban előhozni.” Tehát most megpróbáljuk a nyugdíjasok bizalmát megszerezni, de utána majd elveszük tőlük a 14. havi nyugdíjat, de lehetőség szerint ezt a választások előtt titkoljuk el előlük. Na, ez a TISZA Párt politikája!

Aztán van tovább is. A következő vallomás Simonovits Andrásé, a TISZA Párt leginkább hivatkozott nyugdíjszakértőjéé, aki többes szám első személyben beszél a TISZA sikeréről az ATV-ben, hogy először meg kell „nyernünk” a választást. Ez a szakértő azt mondta, hogy a nyugdíjrendszer most túl bőkezű, degresszió, hogy a legmagasabb nyugdíjakat 10-20 százalékkal megadóztatják. Ezt lehetne fokozni.

Tehát ez a TISZA valódi terve, elvenni a 14. havi nyugdíjat, és a jelenlegi nyugdíjakat pedig csökkenteni, merthogy a nyugdíjrendszer túl bőkezű. Azt gondolom, hogy ez elég egyértelmű: meg akarják szerezni a nyugdíjasok szavazatát, de közben csökkenteni akarják a nyugdíjat és el akarják venni a 14. havi nyugdíjat, ez a TISZA Párt ajánlata.

(14.10)

Azt gondolom, hogy most, amikor a 14. havi nyugdíj bevezetéséről beszélünk, akkor minden nyugdíjas ezt gondolja meg, hogy milyen jövőt akar Magyarország és önmagának: egy olyan jövőt, ahol a családok gyarapodnak, a nyugdíjasok pedig 14. havi nyugdíjat kapnak, vagy egy olyan Magyarországot képzel el, ahol el akarják venni a 14. havi nyugdíjat, csökkenteni akarják a nyugdíjakat, és egyébként át akarják alakítani és csökkenteni akarják a családi adókedvezményt. Azt gondolom, hogy ezt mindenki el fogja tudni dönteni.

A mi javaslatunk és a mi jövőképünk áll, és mi nem csak beszélünk, hisz az elmúlt 15 évben a nyugdíjasok is és családok is megtapasztalták, hogy amit mi ígértünk, azt betartottuk. Ha azt mondtuk, hogy vissza fogjuk vezetni a 13. havi nyugdíjat, azt megtettük. Ha azt mondtuk, hogy be fogjuk vezetni a 14. havi nyugdíjat, ezt megtesszük, tehát ránk számíthatnak az idősek. Természetesen a 14. havi nyugdíjat, illetve az arról szóló, előttünk fekvő javaslatot a KDNP támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik István képviselő úr. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Teljesen természetes, hogy a Jobbik frakciója támogatni fogja ezt a javaslatot. A magyar nyugdíjasok megérdemlik a 14. havi nyugdíjat, de azért szenteljünk már annak néhány gondolatot, hogy hogyan juthattunk el abba az állapotba, hogy gyakorlatilag ez a 14. havi nyugdíj, ennek a juttatásnak a bevezetése gyakorlatilag valamilyen megoldásként tételződik itt, minthogyha a nyugdíjas-társadalmat, két és fél millió honfitársunkat kirántaná abból a bajból, amelyben a statisztikai adatok szerint is benne van.

Ha megnézzük a legfrissebb számokat, akkor azt látjuk, hogy a mediánnyugdíj - és kérem, ne bővészkedjünk egyébként átlagnyugdíjjal, de vehetjük az átlagnyugdíjakat is, az sem túlzottan magas Magyarországon - összege olyan 210 ezer forint körül mozog. Gyakorlatilag arról beszélhetünk, hogy a nyugdíjas-társadalom fele 200 ezer forintnál kevesebb juttatást kap havonta. Ha megnézzük az itteni árakat, ha megnézzük a vásárlóerő-paritást, ha megnézzük az átlagos nyugdíjas fogyasztói kosarat, akkor azt hiszem, nem kell túlzottan ragoznunk azt, hogy ez minden, csak nem az, amiről kormánypárti oldalon beszéltek, amikor arra utaltak, hogy gyakorlatilag a tisztelet és megbecsülés az, ami a kormánypárti részről a nyugdíjas-társadalmat megilleti, mert a magyar nyugdíjasok nagy tömegei nem ezzel a tisztelettel és megbecsüléssel találkozhatnak, hanem mindennapi megélhetési gondokkal.

És hogyan juthattunk el ide? Nyilvánvaló módon az alacsony fizetések vezetnek az alacsony nyugdíjakhoz. És miért alacsonyak térségi kitekintésben is Magyarországon a fizetések? Ez egy régi, nagyon hosszú vita itt közöttünk. Államtitkár úrral is rengetegszer volt ezzel kapcsolatban már itt csörténk. Mi azt mondjuk, hogy Magyarországon a gazdaság- és társadalompolitikát igenis sok szempontból egy neoliberális és a globalista fősodorba, a multinacionális cégeknek megfelelő módon beilleszkedő politika vezérli.

Ezzel kellene szakítani ahhoz, hogy itt valóban tiszteletről és megbecsülésről beszélhessünk. Ezzel kellene szakítani, hogy valóban egyfajta lelkiismereti kérdés legyen. Nem én mondtam, hanem kormánypárti oldalról vetődött fel, és egyébként ebben igazuk van, valóban egy lelkiismereti, igazságossági kérdés ez az egész, mind a nyugdíjak ügye, mind pedig a magyar munkavállalók helyzete, az agyondolgoztatott, végtelenül kiszigerelt és sok szempontból valamiféle biorobotnak, cselédnek, eldobható bérrabszolganak tekintett magyar munkavállalók helyzete az, ami rendezésért kiált, ami valóban egy igazságossági kérdés kell hogy legyen, már akkor, hogyha bármit számít az önök számára is XIII. Leó pápa Rerum novarumja, az a százharminc-egynéhány esztendeje megfogalmazott szociálpolitikai alapigazság, amely olyan alaptételeket mondott ki, amelyeket jó lenne, hogyha megfogadnának, és a mindennapi politikában is bevezetnének itt, Magyarországon is.

Ehelyett azonban azt látjuk, hogy jönnek migránsmunkások. Lehet itt a statisztikával újfent csak bővészkedni, és akkor azt mondani, hogy csak százazren vannak. Vannak olyan számok, amelyek bizony azt mondják, hogy inkább a 200 ezer felé közelít az itt lévők száma. Elfogadhatatlan az a helyzet, amikor gyakorlatilag ilyen rabszolgavadász vagy fejedő vadász cégek vezetői lakossági fórumokon is ki merik jelenteni azt, hogy az ide behívott vendégmunkások a hét 7 napján 12 órát dolgoznak naponta, a másikkal kijelenti azt - van bőr a pófáján kijelenteni -, hogy ezeknek nincsenek kölykeik, és mennyit túlóráznak.

Nos, ez az a helyzet, amely elvezet ahhoz, hogy a nyugdíjak alacsonyak legyenek, és mindennek a gyökere nem most, nem az önök kormányzati ciklusa vagy ciklusai alatt elkezdődött, hanem sokkal korábban is érvényesülő neoliberális felfogás, amit Orbán Viktor annak idején, jó tíz évvel ezelőtt Rijádban úgy fogalmazott meg, hogy a minőségéhez képest meglepően olcsó a magyar munkavállaló, és rendkívül rugalmas a munka törvénykönyve. Ezerszer lefordítottuk ezt, hogy mit jelent: ez bizony egy neoliberális felfogást tükröz, amely szerint a magyar munkavállaló szabadon kiszigerelhető, agyondolgoztatható munkaerőállat. A számok, a statisztikák, a térségi összevetés sajnos egyébként ezt mutatja.

Nyilvánvaló módon nem akarok én elrugaszkodni a valóságtól és olyat követelni, amit ne lehetne megvalósítani Magyarországon. Ugye, államtitkár úr, rendre, ha ilyen követelések jönnek, vagy ilyen kéréseket tolmácsolunk önök felé, akkor mindig a gazdaság teherbíró képességére utal, még adott esetben egy szabad szenteste fölvetésével kapcsolatosan is, hogy a magyar gazdaság azt nem bírná el, holott - zárójelet nyitnék, és akkor hozzátenném - dehogynem, ráadásul EU-s kitekintésben eggyel kevesebb fizetett ünneppal rendelkezik az itteni dolgozók, mint mondjuk, akkor az összes többi uniós munkavállaló, ráadásul hét másik uniós országban sem dőlt össze a gazdaság, mert mondjuk, akkor december 24-e végre a családoké lehet, és Csehországban sem okozott ez nagy problémát - zárójelet bezárva. Szóval, ilyenkor szoktak önök GDP-re hivatkozni, meg gazdasági teherbíró képességre.

Mi meg azt mondjuk, hogy ezeket igenis, hogy teljesíteni lehetne, vagy legalább látnánk azt az ívet, amelynek során akkor ezek a követelések, ezek a teljesen jogos munkavállalói követelések végre itt megvalósulhatnak Magyarországon, és nagyon sokan nem azt éreznék, hogy ők valóban ilyen munkaerőállatok, akikről a hetedik bőrt is le lehet nyúzni, aztán ha rájuk unt a munkáltató, vagy éppen nem termel már elég hasznot, profitot a számára, akkor úgy eldobhatja, mint egy használt papír zsebkendőt.

Na, ez az a neoliberális mentalitás, ami Magyarországot a multinacionális ellátási láncok, termelési láncok aljára löki! Ebből kellene valahogy kitörnünk, elrugaszkodni a közepes fejlettség csapdájától, hogy mindaz, amiről itt most is beszélek, megvalósítható

legyen, és kompatibilis egyébként azzal a kereszténydemokrata, szociálkonzervatív felfogással, amit papíron a kormánypárti padsorokban ülők is vallanak.

Mi ezért küzdünk, hogy ez ne csak írott malaszt maradjon, ne csak elmondják, elpufogtassák itt olykor, hogy lelkiismereti kérdés meg megbecsülés, meg akkor tisztelet az időseknek, és ezen keresztül nyilvánvaló módon akkor a munkavállalóknak is, hanem ezt a mindennapok gyakorlatára le lehessen fordítani. Ebben viszont óriási hiátus van, óriási szakadék tátong a valóság és az önök által elmondott szövegek között.

Nos, hova vezet az, hogyha ilyen állapotokkal találkozunk? Sokszor - és joggal egyébként - utalnak a Nyugat-Európában kialakult tarthatatlan állapotokra, utalok itt akkor az előbb elmondott migránsmunkahelyzetre, ami, úgy néz ki, hogy elszabadulni látszik, és az a Willkommenskultur, amely Németországot bizony lejtőre taszította, Magyarországon is bevezetődni látszik: hívják, hívják, és hozzák, hozzák ezeket a távol-keleti, ázsiai migránsmunkásokat, aztán hogy mikor mennek vissza, az megint egy másik kérdés.

Mivel jár mindez? A magyar bérek letörése lesz mindennek az eredménye. A magyar bérek letörése viszont egyenesen vezet alacsony nyugdíjakhoz, és akkor majd lehet bővíszkedni a 13. meg a 14., meg talán még a 15. havi nyugdíjjal is.

(14.20)

Ahelyett egyébként, és félreértés ne legyen, nem tiltakozunk, tehát nem azt mondjuk, hogy ne legyen 14. havi nyugdíj, de az alap mégiscsak az lenne, hogy GDP-arányosan a nyugdíjkifizetések valahogyan elkezdenek igazodni a nagy európai átlaghoz, és érdemi nyugdíjfejlesztés történik Magyarországon az ilyesféle - hogy is mondjam csak, nem is kissé - kampányizű osztogatás helyett, amit egyébként - még egyszer szeretném hangsúlyozni, nehogy kiforgassák a szavaimat - a magyar nyugdíjasok igenis, hogy megérdemeltek, megszolgáltak.

De hogyan lehetne akkor kitörni ebből a helyzetből, ebből a neoliberais logikából, amit mi minduntalan kárhoztatunk, és soha nem fogjuk tudni elfogadni ennek a szellemiségét? Mert azt mondjuk, hogy ez egy társadalomgyilkos hozzáállás, társadalomgyilkos ideológia, ráadásul a gazdaság fellendülését sem eredményezi és hozhatja el.

Mi azt mondjuk, hogy egy munkavállalói minimumra lenne szükség. Itt rendre - államtitkár úr nyilván emlékszik rá - alternatív vagy kiegészítő javaslatokkal jöttem a Jobbik frakciója részéről, mert hiszünk abban, hogy a megbecsült magyar munkavállaló lesz a nyitja, a kulcsa ennek az egész problematikának.

Nos, ha megnézzük azt, hogy mondjuk, tíz férfi munkavállalóból a statisztikák szerint négy - és rengetegszer elhangzott ez itt, és nem tudnak vele mit kezdeni, nem tudnak erre egyébként érdemben mit

válaszolni, tehát, ha négy - munkavállaló tízből el sem jut a jól megérdemelt pihenésig, a jól megérdemelt nyugdíjig, akkor szerintem mi ezt a fennálló rendszert joggal hívhatjuk úgy, hogy ez nem más, mint „út a temetőbe” program, munkából a temetőbe. Itt lenne egy nagy igazságtalanság, és arra biztatjuk önöket, tisztelt kormánypárti képviselőtársak, hogy ne álljanak meg akkor félúton, ne álljanak meg a 14. havi nyugdíj bevezetésével, lenne itt egyébként még, ha már igazságosságról volt szó az előbb, néminemű problémát és adósságot helyre tenni, azt rendezni, az egyik ilyen a férfi munkavállalókra vonatkozó, 40 ledolgozott év után járó nyugdíj bevezetése. Annyit kérünk, hogy vonatkozzon órájuk is ugyanaz, mint ami a hölgy munkavállalókra.

Ha nemzetközi példát kell idehozni, akkor ajánlanám az egyik szomszédunkat, és még nem is a leggazdagabbat, tehát akkor ne az legyen, hogy utópisztikus nyugat-európai példákkal jövök itt: Szlovénia esetében jövő év elejétől bevezetik a 40 év munkaviszony után járó nyugdíjat. Aztán Szlovéniában arra is van lehetőség, hogy ha ott van a nyugdíj előtt a munkavállaló, akkor ő kevesebbet dolgozzon, választhat, hogy hosszú hétvégét kíván magának, és akkor megkapja a pénzeket is, vagy 6 órára csökkentik a napi munkaadagját, és akkor megmarad a hagyományos 5 plusz 2-es szerkezet hetente. Szóval, ez Szlovénia, és ezért egyébként nem a bére 80 százalékát, hanem a 90 százalékát kapja, és a járulékok 100 százalékkal minősülnek vagy számíthatódnak be, tehát igazándiból a későbbiekre vonatkozóan nem fog rosszul járni.

Ezeket a nemzetközi példákat is tanulmányozni kellene és beilleszteni a magyar rendszerbe, mert azt hiszem, hogy az az ordító igazságtalanság, ami - még egyszer tehát - statisztikai adatok és nem holmi ellenzéki gonoszkodás alapján kerül ide, önök elé, azt mutatja, hogy egy átlag magyar férfiember az 5-6-7 évvel kevesebbet él, mint nyugat-európai sorstársa. Ez eredményezi azt, hogy ilyen rengeteg, ekkora hatalmas arányban el sem jutnak a jól megérdemelt pihenésig, és 40 százalékuk a munkából a temetőbe megy. Szóval, ezen kellene akkor ilyesféle módosításokkal, ilyesféle humánus hozzáállással némileg enyhíteni.

Amiről itt előbb is szoltam, tehát ezek az alternatívák, ezek a javaslatok arra vonatkozóan, hogy hogyan lehetne enyhíteni ezt az igazságtalanságot és a magyar férfi munkavállalók helyzetét rendezni, az túl a „férfi 40” programon, mást is tartalmaz. 40 év után azt mondjuk, hogy teljes szja-mentesség illetné meg azokat, akik ledolgozták a maguk idejét. Támogatjuk egyébként azt, hogy a fiatalok 25 éves koruk alatt szja-mentességben részesülnek, de föltesszük a kérdést, hogy ez miért nem vonatkozik azokra, akik négy évtizedet keményen és becsülettel végigtoltak.

Államtitkár úr, többször beszéltem arról, hogy egy vasból vagy acélból készült szerkezet is elfárad négy évtizedes igénybevétel után - akkor mi a helyzet különösen egy olyan egészségügyi ellátórendszerrel rendelkező országban, mint Magyarország, a munkavállalók kapcsán? Ők sok esetben belenyomorodnak,

belebetegednek, viszont betegen is, fáradtan is, megtörten is tovább kell dolgozniuk. Ha pedig valamilyen csoda folytán mégiscsak eljutnak a nyugdíjig, akkor az a helyzet, hogy abból már nem sokat fognak tudni élvezni, hiszen krónikus betegségekkel küszködve jutottak el addig.

Egyébként ez az szja-mentesség, ami egy kicsit segítené őket, ami adott esetben rekreációs célokat is szolgálhatna, vagy legalábbis a későbbi idejüket megkönnyíthetné, az a mediánbéreket figyelembe véve nyolcvan-egynéhány ezer forintot jelentene egy átlagos magyar munkavállalónál.

Aztán a túlóra legyen szja-mentes! Hiszen az idő - be kell hogy lássuk - a legdrágább vagyónunk és kincsünk, márpedig Magyarországon a túlóra sok esetben nem valamiféle örömmel vállalt plusztevékenység, hanem kényszer. Az abból fakadó kényszer, abból a neoliberais és kizsákmányoló logikából fakadó kényszer, amely a magyar munkavállalókat egy ilyen alulfizetett és sok esetben jogfosztott állapotban tartja. Szóval, aki pluszmunkát vállal, az a családjából, az egészségéből és a szabadidejéből áldoz erre. A Jobbik véleménye szerint ezt nem kellene hogy adó terhelje, ez nem olyan, mint a rendes munkaidő. Egészen máshogy kellene ehhez viszonyulnunk, éppen ezért mondtuk azt is, államtitkár úr, egyfajta alternatívaként akkor itt a „férfi 40” mellett, hogy ez legyen szja-mentes, mert aki többet dolgozik, annak járjon több ne csak a fáradtságból, hanem az elismerésből és az anyagi juttatásokból is, és az a pluszdíjazás, amit adott esetben a túlóráért kapnak, messze nem kompenzálja - tudjuk mindannyian - azt a fáradtságot, azt a pluszban belerakott energiát, amit mondjuk, egy-egy ilyen munka megkövetel.

Aztán a következő, ha már ugye sokszor mondtam most is, hogy körülbelül 40 százalék a magyar munkavállalóknak el sem jut a nyugdíjig, és sok esetben az unokák a nagyszülővel, a nagyapjukkal gyakorlatilag csak a ravatalnál tudnak majd találkozni, de nem egy közös pecázás, nem egy közös focinézés, meccsnézés közben, hanem csak ilyen tragikus körülmények közepette. Akkor mi azt mondjuk, hogy ezt becsülje meg a mindenkori magyar állam, a mindenkori kormányzat, mert most, ha valaki több túlórát vállal, tehát többet áldoz föl a saját maga egészségéből, a saját maga családi életéből, a saját maga pihenéséből, akkor ez nem számít semmit a nyugdíj szempontjából a jelenlegi rendszer szerint.

Ez viszont mélyen, végtelenül igazságtalan, és éppen ezért javasoljuk vagy javasoltuk azt, hogy minden ledolgozott 200 túlóra számíton plusz egy hónapnyi nyugdíj jogosultsági időnek. Azt hiszem, hogy ez valamit kompenzálna abból a pluszban beletett erőfeszítésből, amit a magyar munkavállalók és egyébként azon belül - akkor, hogy most visszanyarodjak - a férfiak rendszeresen vállalnak. Ez tisztelgés lenne egyébként azok előtt, akik nemcsak ledolgozták azokat az éveket, amelyek szükségesek a

nyugdíjhoz, hanem bizony túl is húzták azokat, sok esetben, mondjuk ki, tényleg úgy, mint valami igavonó, vérüket, verejtéküket áldozva azért, hogy el tudják tartani magukat és a családjukat.

Ez a munkavállalói minimum kiindulópont kellene hogy legyen ahhoz, hogy el tudjuk feledni azt a neoliberális és végtelenül igazságtalan hozzáállást, amit - még egyszer mondom - Orbán Viktor a szaúdi arabiai, rijádi konferencián és ide arab befektetőket becsalogatni szándékozó beszédében is előadott.

Mert Magyarország a Jobbik véleménye szerint csak akkor lehet erős, ha a munkából élők is azok, ha a munkából élők úgy érzik, hogy meg vannak becsülve, adják meg a munkavállalóknak azt, ami megilleti őket. Ha a dolgozók megkapják ezt az elismerést, azt a tiszteletet, azt az igazságos viszonyulást, amiről kormánypárti oldalon is előbb beszéltek, akkor, azt hiszem, hogy közelebb juthatunk ahhoz, hogy a nyugdíjkérdés is rendezve legyen.

Köszönöm, államtitkár úr, és ha van esetleg ezzel kapcsolatosan némi biztató ígérete a magyar munkavállalók, aztán majd a nyugdíjba jutó magyar férfiak számára, akkor azt örömmel fogadnánk. Köszönöm szépen.

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ander Balázs képviselő úr. A következő hozzászóló Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A magánnyugdíjpénztáraktól 2010 végén 3000 milliárd forint vagyont vett el a kormány, amellyel a mai napig sem számolt el. A vagyon kisajátítása mellett 2011 óta évente közel 400 milliárd forint járulékbévételt irányítanak át a magánnyugdíjpénztáraktól az állami nyugdíjrendszerbe; ezekért az összegekért 2040-től viszont magának az államnak kell majd helytállnia, vagyis lényegében államadósságot jelentenek. A Mi Hazánk Mozgalom álláspontja szerint az egyéni nyugdíjszámlák azonnali rendezésére van szükség.

Tisztelt Képviselőtársak! Ezt csak bevezetésnek szántam az ennél is sürgetőbb öt pontos javaslatcsomagunk elé, és zárásként is mondanék majd egy ráadást. Tehát öt kiemelt pontból álló nyugdíjügyi reformjavaslatot szorgalmaz a Mi Hazánk Mozgalom a társadalmi igazságosság megteremtése érdekében.

Először is: mivel a nyugdíjminimum összege 2008 óta, tehát majdnem 20 éve változatlanul - kicsit talán változtathatatlanul is a jelenlegi kormány alatt, mindenesetre elfogadhatatlanul gyalázatosan alacsony - 28 500 forint, ezért a napirenden lévő 14. havi nyugdíjat inkább karácsonyi pénznek nevezve minden nyugdíjas egységes összeget kapna a mi elképzeléseink szerint, több mint negyedmillió forintot, hiszen a KSH szerint az átlagnyugdíj már 2025 szeptemberében is 246 ezer forint volt. Tehát ez az egységes, több mint negyedmillió forintos karácsonyi pénz egy

forinttal sem jelentene többet a költségvetés számára, mint a 14. havi nyugdíj, mégis a társadalmi igazságosság felé mozdulna el akkor, amikor nagyon komoly feszültségek vannak az igazságtalan nyugdíjrendszer miatt. Nyilvánvalóan, aki többet dolgozott, aki több bejelentett munkavégzés után többet adózott, az több nyugdíjat is érdemel.

Baloldali, már-már kommunista gondolat lenne azt mondani, hogy mindenkinek ugyanannyi járjon. Nem ugyanannyi kell hogy járjon, még csak nem is ugyanannyi nyugdíjemelést kell hogy járjon mindenkinek, viszont ha már van 13. havi, sőt azt megelőzően 12 havi nyugdíj, ahol valamennyire érvényesül már - normális esetben érvényesülne; szükség volna persze bizonyos korrekciókra, de erre most még nem térnék ki - elvileg az igazságosság, akkor a karácsonyi pénznél sokkal indokoltabb volna egységesen ezt a több mint negyedmillió forintot minden nyugdíjasnak megadni, amelyből egyébként sok jutna el akár az unokákhoz is, de legalábbis a fiatalabbakhoz, a családokhoz is, hiszen karácsonyi pénzről beszélünk, és sok esetben ajándékok keretében öltene testet ez a támogatás. Éppen ezért szorgalmazza tehát a Mi Hazánk Mozgalom, hogy igazságosabb, a 14. havi nyugdíj helyett inkább karácsonyi pénzt osszunk ki egységes mértékben az öregségi nyugdíjban részesülőknek.

Második pontként ki kell térjünk végre arra is, és a kormány sem hallgathat tovább, hogy a férfiak is mehessenek 40 év munka után nyugdíjba, hiszen a férfiak 38 százaléka nem éri meg a nyugdíjkorhatárt, sőt a fizikai munkát végző férfiak 50 százaléka meghal nyugdíjba menetel előtt. Ezért kérem, hogy ne halogassák tovább a férfiak 40 év dolgos munka utáni nyugdíjba meneteli lehetőségének bevezetését.

A harmadik pont az öt közül, amelyet a Mi Hazánk Mozgalom megfogalmaz, a szívemhez legközelebb álló és nemzetstratégiaileg is a legfontosabb, amiről a kormány mégis hallgat: ez pedig az, hogy tisztességes gyermeknevelést elismerő nyugdíj-kiegészítésként a szülői életjáradék bevezetése is indokolt. Ezt Fekete Gyula már évtizedekkel ezelőtt kifejtette, de érdemi lépéseket egyetlenegy kormány sem tett sajnos; tehát hogy a gyermek által befizetett adókból, a munkára nevelt, dolgozó gyermek által befizetett adókból automatikusan támogassák a szüleiket. Az MNB kimutatása szerint a három gyermeket felnevelt nők 20 százalékkal alacsonyabb nyugdíjban részesülnek, mint gyermektelen kortársaik. Ez nem egy társadalmi igazságtalanság? Nem kellene ez ellen fellépünk?

Ne várjunk tovább egy igazságosabb és demográfiai fordulatot is elősegítő nyugdíjrendszer bevezetésére! Már csak azért sem, mert a magyar társadalom elöregedése egyre nagyobb problémát okoz a költségvetésnek. A munkáltatói és munkavállalói befizetések korántsem fedezik a nyugdíjkiadásokat: a hiányt 2026-ban már 626 milliárd forint költségvetési hozzájárulással kell kipótolni, hogy fenntarthatók legyenek a nyugdíjkifizetések. Ráadásul ez a 626 milliárd forint jövőre még a 14. havi nyugdíj fedezetét nem is

tartalmazza, egyhetiét sem, tehát ezt tovább kell jelentősen növelni.

Tehát jelenleg már most sem elegendő az, ami a nyugdíjkasszában van, de most még csak minden ötödik, 2030-ban viszont már minden negyedik, 2050 után minden harmadik magyar 65 évesnél idősebb lesz. Elképesztő módon öregedik el a társadalom, pontosan azért, mert nem születik elég gyermek, és a demográfiai hiányt a kormány inkább ázsiai vendégmunkásokkal pótolná. Orbán Viktor friss elszólása szerint állampolgárságot is kaphatnak majd, azonban így pláne kisebbség leszünk saját hazánkban és nem magyar ország.

Bizony, a kormánypropagandával szemben a magyar családpolitika sikertelen. Soha nem született olyan kevés gyermek Magyarországon, mint tavaly, sőt a KSH május végén közzétett adatai szerint tovább romlott a helyzet: a termékenységi arányszám akkor extrém történelmi mélypontra, 1,17-ra süllyedt; még a 2010-es kormányváltás idején is csak 1,23 volt, nem pedig ennél is alacsonyabb, mint amit a KSH nemrég kimutatott.

Ráadásul mindebbe a cigányság titkosított népességrobbanását is beleszámítják. Bizony, ahogy Pókol Béla is felhívta rá a figyelmet, a cigányság generációnként megduplázódik; tegyük hozzá, hogy mi pedig feleződünk. Ha az 1,2-1,3-es mutatóból levonjuk a cigányság népességrobbanását, akkor bizony már átlagosan csak körülbelül egyetlen gyermeke születik manapság egy magyar párnak. Pontos számokat sajnos nem tudunk a titkosítás miatt, mert a KSH hiába nevezte indokoltnak a kezdeményezésemet, hogy a népszámlálásokhoz hasonlóan a születési számok nemzetiségi megoszlását is láthassuk statisztikai szinten, a kormány nem támogatta e kezdeményezésemet, a cigányság népszaporulata tehát titok marad.

Az ismét romló, katasztrofális demográfiai helyzet miatt radikális változás nélkül nemhogy a nyugdíjrendszer, de az egész államháztartás összeroppanása fenyeget. Fenntarthatatlan tehát nemcsak a társadalombiztosítás, hanem az egész államháztartás, az egész költségvetés. Demográfiai szempontból egyrészt az elöregedő társadalom miatt, hogy nem születik elég gyermek, másrészt a cigányság népességrobbanása miatt is, az eltartók és eltartottak arányának durva megváltozása miatt, valamint a Nyugatra kivándorló, aktív korú, dolgozó magyar emberek itthoni adóbefizetési hiánya miatt is válik fenntarthatatlanná ez a költségvetés.

Éppen ezért kellene demográfiai fordulatot elősegítő programokat elfogadni, azonban a Mi Hazánk Mozgalom is hiába nyújtott be egy 15 pontos megoldási javaslatcsomagot, egyetlenegy elemét sem támogatja a kormány, pedig az anyaság közérdek, minden gyermek közkinccs - is. Megtévesztő kormánypropaganda, hogy hazánk sokat költ családtámogatásokra, ugyanis az Eurostat adatai szerint a GDP százalékában vizsgálva az EU tagállamainak e kiadásait messze átlag alatt költünk erre. A családtámogatások összege a GDP százalékában mérve folyamatosan csökken 2010 óta még a

KSH szerint is, az elmúlt 30 évben most a legkisebb. A TÁRKI kimutatása szerint nagyobb szegénységi kockázat nagycsaládosnak lenni, mint nyugdíjasnak, pedig azért az sem kicsi. Kiszámítható, legalább a nyugdíjakhoz hasonlóan inflációkövető családtámogatási rendszerre volna szükség.

(14.40)

És ha már inflációkövetés, akkor beszéljünk a nyugdíjügyi reformjavaslatunk negyedik pontjáról, a svájci indexálásról, erről a vegyes indexálásról, amit önök eltöröltek, ahogy 2010-ben kormányra kerültek, pedig sokkal igazságosabb, és amiatt, hogy ezt eltörölték, sajnos a nyugdíjak egyre inkább elszakadnak a keresetektől. Lehet, hogy úgy-ahogy inflációkövetőek, de a keresetektől elszakadnak, a bérektől elszakadnak. Nézzük csak meg: 2010-ben az átlagnyugdíj még a nettó átlagkereset háromnegyedét, ma már csak 55 százalékát teszi ki, tehát 75 százalékról 55 százalékra esett vissza az átlagnyugdíj a nettó átlagkeresethez viszonyítva.

A svájci indexálás azt jelentené, hogy félig inflációkövető, fele mértékben viszont a nyugdíjmelés nem az inflációt, hanem a bérnövekedést kellene hogy lekövesse. Nem véletlen, hogy amikor az országgyűlési képviselők javadalmazását meghatározták, akkor azt nem inflációkövetővé tették, hanem az átlagbérhez kötötték, minden évben az átlagbér növekedéséhez hasonló tiszteletdíj-növekedés vár az országgyűlési képviselőkre. Ezek után, azt gondolom, az volna a minimum méltányos, hogy legalább fele részben az átlagbérhez igazodjon és fele részben legyen csak inflációkövető - úgy-ahogy - a nyugdíjrendszer. Ez mindenképpen egy stabilabb, kiszámíthatóbb és a bérektől kevésbé leszakadó nyugdíjrendszert jelentene.

Végül, ötödik pontként kell említenem a rendvédelmi dolgozók szolgálati nyugdíjának visszaállítását, amit szintén kezdeményez a Mi Hazánk ebben az ötpontos nyugdíjreformcsomagban, hiszen önök 2012-ben méltatlan helyzetbe hozták a rendvédelmi dolgozókat az addig az életpálya részeként kezelt nyugdíj megvonásával, pedig például a tűzoltóság kivonuló állománya különösen megérdemelné azt. A megalázott volt szolgálati nyugdíjasoknak, akik jelenleg szolgálati járadékosok 15 százalék adóval, vissza kell adni a nyugdíjas státuszukat a Mi Hazánk Mozgalom szerint. Tehát az, hogy lényegében megadóztatták a már megkapott nyugdíjukat egy jogi trükkkel - mert lényegében ez folyt -, kezdetben 16, ma 15 százalékkal, semmiképp sem elfogadható. Nem elfogadható azért, mert ők ezt a hivatást választották, ilyen feltételekkel, ezt az életpályát tulajdonképpen felrúgták, és egy kardinalis jogot, juttatást vontak meg tőlük, másrészt elvi szinten az újabb munkavállalóktól, rendvédelmi dolgozóktól is, azt gondoljuk - különbséget téve persze az irodisták, de, mondjuk, a tűzoltóság kivonuló állománya között is. A rendszernek biztosítania kellene, hogy ha szolgálatellátás közben vagy az eltöltött évek alatt valakinek az egészségügyi állapota úgy változott

meg, hogy emiatt kénytelen leszerelni, akkor kapjon ellentételezést, életjáradékot az államtól az addigi szolgálatáért cserébe.

Tisztelt Országgyűlés! Végül még egy szimbolikus téma az előbbi öt ponton túl is: immár titkolja a kormányzat, hányan kapnak kommunista kitüntetések után nyugdíjpótlékokat még manapság is. Megtisztelő volt, hogy 2012-ben Wittner Máriával közösen nyújthattam be azt a nyugdíjtörvény-módosító javaslatot, melyet el is fogadott az Országgyűlés, és ami alapján meg kellett volna vonni a kommunista kitüntetések után járó nyugdíjpótlékokat, de azóta is szabotálja, sőt már titkosítja is a kormány az adatokat, hiába nyújtottam be kérdést a frissebb adatok iránt. 2012-ben a Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságtól még azt a tájékoztatást kaptam, hogy alanyi vagy özvegyi jogon körülbelül 1200 személy kap évente összesen 200 millió forintot, például Vörös Csillag érdemrend vagy fegyveres harcokban részt vett partizán és még további tizenhétféle hasonló jogcímen. Ugyanis sajnos a megvonást előíró törvény ellenére 90 százalékuk egyébként a mai napig is kapja alanyi vagy özvegyi jogon, aki még él, hiszen a végrehajtásért felelős Navracsics Tibor akkori miniszterként először teljesen szabotálta a törvényt, a határidőig senkitől sem vonták meg a kommunista kitüntetések után járó nyugdíjpótlékot, majd többszöri számonkérésre a törvénytelenséget a törvény módosításával orvosolta: kitolták a határidőt. Végül a kormány a Szocialista Hazáért érdemrend és hasonló kitüntetések után járó nyugdíjpótlékok 90 százalékáról állapította meg, hogy méltó azokat folyósítani folytatódásként az állítólagos rendszerváltás után 25 évvel is.

Tisztelt Országgyűlés! Ez tehát az az öt plusz - mondhatjuk - kettő pikáns javaslat, de azok közül is most a napirenden lévő 14. havi nyugdíj kapcsán, kérem, fogadják meg azt a javaslatunkat, hogy inkább karácsonyi pénznek nevezve azt egységes formában, több mint negyedmillió forintos összegben, a hivatalos átlagnyugdíjjal megegyező összegben adjuk oda minden nyugdíjasnak annak érdekében, hogy azt a társadalmi feszültséget egy kicsit orvosoljuk, amit okoz a gyalázatosan alacsony, 2008 óta változatlanul 28 500 forintos minimálnyugdíj, pedig a munka elismerése fontos, és az is, hogy ki mennyit dolgozott. Éppen ezért támogatjuk, hogy differenciáltan történjenek nyugdíjmelések is évről évre. Viszont az nem elfogadható, hogy sokan gyalázatosan kis nyugdíjjal és ilyen értelemben gyalázatosan alacsony pótlással, ha már a svájci indexálással hatalmas, ennél jóval nagyobb összegeket vettek el az évek - lassan most már évtizedek - alatt 2010 óta a nyugdíjasoktól, akkor ezt bizony kompenzálni kell. Mi ezt kívánjuk, hogy egységes összegben, negyedmillió forintnál nagyobb mértékben kapják meg a karácsonyi pénzt.

Kérem tehát, a Mi Hazánk Mozgalom ötpontos nyugdíjreform-javaslatát megfontolni szíveskedjenek, államtitkár úr. Köszönöm a figyelmet. Hazámat szolgálom. *(Szórványos taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő úr. A következő hozzászóló Kanász-Nagy Máté, független képviselő.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Látjuk, hogy a nyugdíjkérdés hagyományosan az egyik legforróbb politikai kérdés, pláne választáskampány-időszakban, de természetesen az is rendkívül fontos, hogy a választási kampányok között hogyan és miből élnek a nyugdíjasok.

Én próbálom a javaslatot szociálpolitikai szempontból értékelni, és ha egyébként megnézzük, nem abban van a vita, hogy emelni kell a nyugdíjakat Magyarországon, természetesen kell; mondjuk, szociálpolitikai szakmán belül, nyugdíjpolitikai szakmán belül ennek az emelésnek a mikéntje okozhat egyfajta megosztottságot. Én egyébként amellet szeretnék érvelni, hogy szakmai szempontok alapján is indokolható, vannak olyan igazságossági formulák, amelyek alapján egyébként indokolható ennek az emelésnek a bevezetése és a megvalósítása. Nagyon sokan érvelnek azzal szakmán belül, hogy egy évben csak 12 hónap van, miért adunk 13. meg 14. havi nyugdíjat, de ha elvégezzük ezeket a különböző szorzásokat, akkor azt látjuk, hogy a 13. és a 14. havi nyugdíj bevezetése önmagában egy körülbelül 16 százalékos nyugdíjemelést jelent. Ha pedig úgy tennénk fel a kérdést, hogy ha havi szinten emelnénk meg a nyugdíjakat 16 százalékkal, én azt gondolom, minden szakértő egyetértene ezzel. Tehát azzal, hogy 13. és 14. havi nyugdíjat vezetnek be, tulajdonképpen egy intézményesített, beépített nyugdíjemelést hajtanak végre.

Természetesen bármekkora is, bármilyen mértékű a nyugdíjemelés, inflációs időszakban ez okozhat problémákat. Természetesen ha inflációkövető a nyugdíjemelés, legalább a nyugdíjak reálértékét sikerül tartani, de akkor felmerül a másik kérdés, amire valóban itt a felszólalások során többen hivatkoztak, hogy a munkavállaló korú társadalomhoz képest, az aktív dolgozókhöz képest maradnak le a nyugdíjak, ahogy egyébként ez Magyarországon is tapasztalható, és ez szintén egy fontos társadalmi és igazságossági kérdés, hogy ezt hogyan lehet megelőzni - például a svájci indexálás bevezetésével.

De azt, hogy indokolt a nyugdíjemelés és indokolt a 14. havi nyugdíj beemelése, az is bizonyítja, hogy ha megnézzük, hogyan állnak a nyugdíjkifizetések Magyarországon, akkor azt látjuk, hogy valóban rosszul állnak. Én is hoztam néhány statisztikát: az Eurostat adatai alapján a nyugdíj típusú kiadásokat tekintve valóban hátul kullogunk a sorban. A GDP-arányos kifizetéseket nézve az EU-átlag körülbelül 12 százalék körül alakul, a magyar átlag talán a 7 százalékot meghaladja, de mindenképpen egy 4-5 százalékpontos lemaradást látunk az EU-átlaghoz képest. A KSH adatait nézve - ez az 5.1.1.2-es tábla - a szegénység vagy társadalmi kirekesztődés kockázatának kitettek aránya a 65 éven felüli korosztály tekintetében közel 20 százalék. Ez magasabb, mint az aktív korú korosztály

esetében, és sajnos azt látjuk, hogy ezek a szegénységi mutatók a nyugdíjas korosztálynál egyébként rosszabbodnak, míg valóban, ha a nagy átlagot nézzük, vagy az aktív korú társadalmat, ott javulnak. Ebből az következik, hogy a társadalmi olló a nyugdíjas társadalom és a fiatalabb, dolgozó társadalom között nyílik, ami - még egyszer - egy szociálpolitikai probléma.

Többen utaltak rá, hogy a kevés nyugdíjat kapók esetében valóban rossz a helyzet. A mediánnyugdíj ma Magyarországon - a nyugdíjasok 50 százaléka ekkora összeget, illetve ennél kevesebb összeget kap - 216 910 forint 2025 szeptemberében.

(14.50)

És látjuk azt is, hogy egymillióan még mindig 200 ezer forint alatti nyugdíjból élnek. Ebből egyébként az következik, hogy igazságossági szempontból, mondjuk, egy fix összegű emelés vagy az alacsonyabb nyugdíjak nagyobb mértékű emelése indokolhatóbb lenne. Ezt szolgálná a szociális biztonság elve, és egyébként a vertikális igazságosság elve is ebbe az irányba mutat. A vertikális méltányosság azt jelenti, hogy a különböző gazdasági helyzetben lévő társadalmi csoportokat, az ő boldogulásukat különböző gazdasági és szociálpolitikai eszközökkel kellene valahogy segíteni. Nyilvánvalóan egy arányos emeléssel mindenki számára bevezetni a nyugdíjösszeget, mindenki számára azt a 16 százalékot megadni, az egy egységes kezelést jelent, nem pedig különböző kezelést, hogy a különböző hátrányokat és problémákat tudjuk nagyobb hatékonysággal kezelni.

Ha a szociálpolitikai elveket nézzük, akkor egyébként a teljesítményelv alapján teljesen megfelelő ez a módszer, hiszen azt jelenti, hogy ki korábban mennyit dolgozott, mennyi befizetése volt, annak arányában részesül később is a nyugdíjból. Természetesen a rendszerváltás után, amilyen gazdasági helyzet volt, és sokan, mondjuk, nem bejelentett módon voltak kénytelenek dolgozni, azért ezt a teljesítményelvet valamivel aláássa, ezért is gondolom, hogy más eszközökkel kellene kompenzálni ezeket a hátrányokat és problémákat.

Összefoglalva: én azt gondolom, hogy szociálpolitikai szempontból is indokolható az emelés. Én is támogatni fogom ezt az emelést szakmai elvek alapján, még akkor is, ha egyéb eszközökre, más típusú eszközökre is szükség lenne. Szakmailag nem makulátlan a javaslat, de mégis támogatható. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Most kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, a DK képviselőjének.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Inkább reflektív a hozzászólásom, mint új tartalmat behozó; de azért szeretném jelezni, hogy amikor itt 2003-ban bevezették a 13.

havi nyugdíjat, akkor a Fidesz nem nagyon kapirgált ezért a 13. havi nyugdíjért.

Tehát önök itt most számonkérlek rajtunk, hogy elvettünk, igaz, hogy több évig adtuk, mint önök valaha, és a 14. havinál is volt olyan felszólalás, amelyik már megelőlegezte, hogy a DK mit fog mondani, holott a DK előtte elmondta, hogy támogatni fogja ezt a javaslatot. Szeretném jelezni, hogy annyira küzdöttek önök a 13. havi nyugdíj ellen, hogy az első javaslatot Mádl Ferenc köztársasági elnök még visszaküldte az Országgyűlésnek új tárgyalásra, majd utána a Fidesz-frakcióból többen kifejezetten „nem” gombot nyomtak, és egyébként nagyon sokan pedig nem vettek részt a szavazáson, például Semjén Zsolt vagy Orbán Viktor vagy Áder János. Sőt, egyébként Fónagy János sem vett részt ezen a 13. havi nyugdíjról szóló szavazáson; úgyhogy a Fidesz enyhén szólva hiteltelen akkor, amikor azt kéri számon a pártokon, amelyek akkor kormányozták az országot, hogy mennyire támogatják a 13. havi nyugdíjat.

Mi sokkal tovább adtuk, mint önök, és ha önöknek nagyon fontos lett volna a 13. havi nyugdíj, akkor 2010 után már rögtön visszavezették volna, mélyes és elemi felhárborodásukban, hogy ez megszűnt. De önök ezt nyilvánvalóan azért nem tették, mert ezt egy választási kampányra időzítették, mint ahogy a mostani 14. havi nyugdíjat is egy választási kampányra időzítik, és nem egy választás után vezetik be, ahogy egyébként a Medgyessy-kormány bevezette, egyébként sokkal tisztességesebben, mint ahogy önök bánnak a nyugdíjasokkal. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gréczy Zsolt képviselő úr. Kettő percre adom meg a szót Bodó Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt gondolom, kétszer ad, aki gyorsan ad. Ebben a helyzetben, amikor a 14. havi nyugdíjról szóló törvényjavaslatról vitázunk, mindenképpen érdemes meghallgatni a választópolgárok véleményét.

Nos, az elmúlt időszakban, amikor ez a tervezet nyilvánosságra került, jó néhány fogadóórán, más találkozásokon is az a visszajelzés érkezett számomra, hogy bizony várják ezt a nyugdíjemelést. Különösen így van ez Kelet-Magyarországon, különösen így van a kistelepüléseken, különösen akik esetleg a termelőszövetkezetekből mentek nyugdíjba vagy melléküzemágakból, vagy a már említett rendszerváltás környékén átalakuló gazdasági világból; szóval, mindenképpen helye van ennek a támogatásnak.

Ezért én azt gondolom, hogy mindenféle bonyolult számításokat is érdemes végiggondolni, de a kormányzati jó szándék ellenére is látjuk, hogy a boltokban bizony drágaság van. Ez a segítség jól jön mindenkinek, tehát ezt a nyugdíjemelésnél mindenképpen támogatni fogom, és erre biztatom önöket is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bodó Sándor képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk a felszólalásokra. Az írásban előre jelentkezett második felszólalói kör következik, elsőként Varga Zoltán képviselő úr, a DK képviselője.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Hát, hogy a viharba ne lenne igaza Bodó Sándor kormánypárti képviselő úrnak?! Hogyne várnák a nyugdíjasok ezt az emelést! Hihetetlen módon várják, és nyilván ismeri mindenki azt a mondást is - talán Hemingway könyvében volt ez olvasható -, hogy nincs az a rakott szekér, amire nem férne fel még egy villával. És hát, a nyugdíjasok szekere, ha maradunk ennél a példánál, az elmúlt években a legkevésbé sem volt rakott.

És most engedjék meg, hogy egy szó szerinti idézetet olvassak önöknek fel. Azt is elárulom, hogy 2025. X. hó 28-án, tehát egypár napja, még egy hónapja sincs, hogy elhangzott a Népjóléti Bizottság ülésén, és még egyszer mondom, szó szerinti lesz az idézet: „A nyugellátások összegét tartalmazó statisztika önmagában nem ad képet arról, hogy a nyugdíjasok milyen körülmények között élnek, és arról sem mindig, hogy az alacsony nyugdíjösszegnek mi az oka. Elnézést, hogy a magam példáját hozom: én 2002-ben miniszterként 180 ezer forinttal mentem el nyugdíjba. Azóta eltelt 23 év, és most is valahol 200 ezer forint fölött vagyok valamivel, ha majd esetleg kapok nyugdíjat” - és innen fog kiderülni, hogy ezt ki is mondta -, „mert a kormánytagok nyugdíját szüneteltetik. Tessék összehasonlítani ezt a mai nyugdíjakkal, aki manapság megy el nyugdíjba! Hát, számottevő a különbség!”

Kérem szépen, ezt Fónagy János államtitkár úr mondta a bizottság ülésén, és én akkor mondtam is neki, hogy nincs is ennél jobb bizonyítéka annak, hogy hol is tart most a nyugdíjnak az értéke. Igen, minden nyugdíjastól az elmúlt 15 évben az önök kormánya több mint ötmillió forintot vett el. Több mint ötmillió forintot, Fónagy Jánostól is!

Ha most vegyes indexálás lenne, Fónagy János szájából valószínűleg ez a mondat vagy mondathalmaz nem hangzott volna el. Minden tisztelettem államtitkár úré, hogy elmondta ezt így, őszintén, és ez bizony valóban azt mutatja, hogy a nyugdíjasok szekere nagyon üres. Minden fillér számít, hát, hogy ne várnák ezt a nyugdíjemelést! Hozzá kell hogy tegyem, hogy ez valójában, definitíve nem is nyugdíjemelés, hiszen ez nem épül be a nyugdíjba.

Tudjuk nagyon jól, ez a választási kampányuk része. Az én édesanyám mondta az elmúlt napokban: kifiziam, milyen kár, hogy nincs mindig választási kampány, mert akkor valószínűleg mi is jobban élnénk, mi, nyugdíjasok - mondta az én anyukám. És igazat mondott ő is.

Én nagyon szeretném, ha felcserélődnének ezek az időszakok, ha négy évig lenne választási kampány, és nagyjából egypár hónapig csak a kormányzási időszak, mert akkor valószínűleg önök is figyelnének

arra, hogy az ország lakossága hogy érzi magát, hogy hogy élnek a nyugdíjasok. Mert szemmel látható, hogy ilyenkor fontos az önk számára, a kormány számára az, hogy a nyugdíjasok a jólétet meg tudják élni.

És szintén Fónagy Jánosnak a mostani expozéjából írtam fel két mondatot: a nyugdíjasok jóléte nem csak a múlt elismerése, de az is. De az a baj, hogy önk ezt nem ismerik el, mint ahogy a nyugdíjasok jólétét sem ismerik el. Nem elégedhetünk meg a nyugdíjak emelésével, mondta szintén államtitkár úr, és nem fogok többet idézni, államtitkár úr, esküszöm.

De mégiscsak ott tartunk, hogy minden ízünkkel és minden erőnkkel támogatunk minden fillért, amit ez a jelenlegi kormány vagy bármely kormány odaad a nyugdíjasoknak. De hozzá kell hogy tegyem, hogy amit önk csinálnak, megalázó dolog. Tudniillik választási eszköznek tekintik ezt az egészséget, ahelyett, hogy valójában tényleg az lenne az önk számára a fontos, hogy elismerjék, hogy a nyugdíjasok jóléte a múlt elismerése, és hogy segíteni akarnak azokon, akik ezt az országot örökül hagyták önknek és nekünk. De nem ez történik most.

Én arra biztatnám önöket és a mindenkori, ezek után következő kormányt, hogy ne csak választási szlogenek szintjén foglalkozzon a nyugdíjasokkal, hogy ne csak akkor legyen fontos önknek vagy az adott kormánynak a nyugdíjasok jóléte, élete, múltja, megbecsülése, amikor úgy érzik, hogy ki fogják a lábuk alól húzni, bárki is ki fogja húzni a kormányzás lehetőségét, hogy elveszik tőlük a hatalmat.

(15.00)

Mert az, amit önk csinálnak, amúgy egy visszatevő dolog, hiszen visszaköszön az, hogy önk ezt az osztogatást most azért teszik és azért végzik, hogy meg tudják tartani a hatalmukat. Holott ennek az osztogatásnak őszintének kellene lenni, valós nyugdíj-emelésnek kellene lenni, és egy olyan megbecsülésnek kellene lenni, amit most a jelenlegi nyugdíjasok nem éreznek. Én szeretném, ha ezt éreznék, és minden erőnkkel azon leszünk, hogy ez valóban be is következzen.

Azért is van az, hogy mi javasoltuk azt, hogy a egyes indexálás kerüljön be a nyugdíjprogramba, hiszen ez az, ami biztosítaná azt, hogy a nyugdíjasok valóban érezzék a megbecsülést és azt, hogy fontos az, ők hogyan érzik magukat ebben az országban. És nem az a fontos, hogy a hatalom megmarad-e vagy nem, hanem az, hogy az ország lakosai jól érezzék magukat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK sorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga Zoltán képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel köszöntöm a díszpáholyban éppen helyet foglaló őexcellenciája Saqr Ghobash urat, az Egyesült Arab Emírátságok Szövetségi Nemzeti Tanácsa elnökét és kíséretét, akik Kövér László házelnök úr meghívására hivatalos látogatáson

tartózkodnak Magyarországon. Az Országgyűlés nevében tárgyalásaikhoz sok sikert, hasznos megbeszéléseket, és egyben kellemes magyarországi tartózkodást kívánok házelnök úrnak és delegációja minden tagjának. Köszönöm. *(Taps. - A díszpáholyban tartózkodók felállva köszönik meg a tapsot.)*

Folytatjuk munkánkat. A következő írásban előre jelentkezett második felszólalói körben Varga Ferenc független képviselő.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt, hogy a kormány mennyire becsüli meg a nyugdíjasokat, tökéletesen mutatja, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium, Nagy Márton idén júliusban hogyan vélekedett arról, hogy a nyugdíjasok miért dolgoznak. Egyszerűen csak azt mondta, hogy azért, mert élvezik. Ezt mondja ma a nemzetgazdasági miniszter, hogy azért dolgozik a nyugdíjas, mert élvezzi a munkát! Miközben valójában azért dolgozik a nyugdíjas, mert választania kell, hogy rezsit fizet, élelmszert vagy gyógyszert. Ez a nagy helyzet.

Önk annyira el vannak már rugaszkodva a valóságtól, hogy egyszerűen nem érzik át a magyar emberek problémáit. Mint a múltkor, amikor megkérték a miniszterelnököt a tévében, hogy beszéljenek már a gyermekszegénységről, hogy lehet az, hogy minden ötödik gyermek ki van téve a szegénység kockázatának, és ő feltette a kezét, és egyszerűen azt mondta, hogy majd megnézi az adatokat, és majd térjenek vissza rá később. Na, ugyanez a helyzet a nyugdíjasokkal is. Önk nem becsülik meg a nyugdíjasokat, önk szavazatot vásárolnak.

De minden egyes forint jó helyen van, ami egyébként a nyugdíjasokhoz megy. Mi pontosan ezért fogjuk ezt megszavazni. De mennyivel jobb lenne, ha visszavezetnék a svájci indexálást, és nemcsak az inflációt követnék a nyugdíjak, bár önk néha még ebben is csalnak, hanem a béreket is, mert akkor nemcsak szinten tartanák a nyugdíjasokat, hanem lehetőséget adnának arra, hogy ma, ha egy nyugdíjas elmegy nyugdíjba Csongrádtól Szentesen át egészen Kistelekig vagy Budapesten, akkor jobb lehessen az élete, ha ennek az országnak jobb.

Ami pedig a folyamatos baloldalizásukat illeti: én kigyűjtöttem évről évre, hogy mégis hogyan alakult a 13. havi nyugdíj, és az a nagy helyzet, hogy tudják, 2000 és 2001-ben ki volt a miniszterelnök? Orbán Viktor. Nem volt 13. havi nyugdíj. 2002 és 2008 között, amikor a Medgyessy- és a Gyurcsány-kormányok voltak, akkor hét éven át volt 13. havi nyugdíj. 2009-ben a gazdasági világválság miatt ez felfüggesztésre került. Ekkor Bajnai Gordon volt a miniszterelnök. Majd ezt követően, 2010 és 2020 között, amikor önk kormányoztak, Orbán Viktor volt a miniszterelnök, önk egyetlenegy forintnyi 13. havi nyugdíjat sem adtak. 2021-ben részben visszavezették, majd '22 és '25 között pedig odaadták a nyugdíjasoknak a 13. havi nyugdíjat.

Tehát ha mérleget akarunk vonni, akkor azt látjuk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az*

idő leteltét.), hogy a baloldal nyolc év alatt hétszer adott, önök 15 év alatt ötször. Hát, ez az igazság, kérem szépen! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces hozzászólás következik, Barkóczy Balázs képviselő úr, a DK képviselője.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sajnálom, hogy Törő Gábor képviselőtársunk már nincs itt a teremben, ugyanis azt mondta a bizottsági többségi álláspont ismertetésekor - idézem -, hogy mi nem elvettünk, hanem adtunk a nyugdíjasoknak. Remélem, a hangom így az éteren keresztül is eljut a képviselő úrhoz: de, képviselő úr, önök 15 éven keresztül csak elvették a nyugdíjasoktól, összesen minden egyes nyugdíjastól 5 millió forintot, a svájci indexálás kivezetésével. Úgyhogy a most bejelentett 14. havi nyugdíj, ami nyilvánvalóan támogatható és támogatandó is, és a Demokratikus Koalíció is támogatja, szükséges, de nem elégséges kompenzáció.

Szükséges, de nem elégséges kompenzáció annak a 20 ezer nyugdíjasnak, akik Észak-Pesten élnek. Ezért a Demokratikus Koalíció a kormányváltás után egy olyan nyugdíjemelési rendszert fog bevezetni, amely nem hagyja leszakadni a nyugdíjakat, a bérek növekedését is figyelembe fogja venni a nyugdíjak kiszámolásánál, így megtartva azok értékét.

De mindez nem elég! Kormányváltás után garantálni fogjuk a rugalmas nyugdíjba vonulás visszaállítását is, vagyis aki szeretne, az hamarabb mehet majd nyugdíjba, nyilvánvalóan kevesebb összeggel. Aki pedig szeretne még maradni, nyugdíjba vonulásakor bónusszal fogjuk jutalmazni.

És mindez még mindig nem elég, hogy érdemben javítsunk annak a 20 ezer nyugdíjasnak a sorsán, akik választókerületemben, Rákospalotán, Pestújhelyen, Újpalotán és Káposztásmegyeren laknak, ezért a Demokratikus Koalíció az idősoththoni férőhelyeket is jelentős mértékben fogja bővíteni, illetve el fog indítani egy felújítási programot, valamint olyan programot is fog indítani, amely a magányosan élő időseket segíti majd a bevásárlástól a gyógyszerkiváltásig.

Az észak-pesti nyugdíjasokat szeretném megnyugtatni: már csak öt hónap, és nem utalványokra lesznek szorulva, hanem valódi kompenzációra. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló a harmadik felszólalói körben Kálmán Olga képviselő asszony, a DK képviselője.

KÁLMÁN OLGA (DK): Köszönöm szépen. Én tényleg nem értem önöket, gyakorlatilag úgy kormányoznak, hogy mindent, de mindent megpróbálnak elfedni a propagandával, az önfényezésével. De komolyan azt gondolják, hogy ebben az országban mindenki megbolondult? Azt gondolják, hogy nem a saját

szemüknek, nem a saját tapasztalatainak hisznek az emberek, hanem az önök propagandájának? Mindenki elhiszi például, hogy világszínvonalú az egészségügy, csak éppen pont most nem volt CT-vizsgálatra időpont a következő öt hónapra? Azt gondolják, hogy mindenki elhiszi azt, hogy első osztályú a magyar közoktatás, csak valami miatt a gyerekeink a sulis végére nem boldogulnak a szövegértéssel? A nyugdíjasok pedig annyi emelést kaptak már önöktől, hogy tulajdonképpen Magyarországon beköszöntött a nyugdíjasjólét, csak valami baloldali ármánykodás mondatja velük azt, hogy a hónap felétől dönteniük kell, hogy élelmiszer vagy gyógyszer? Komolyan kérdezem: maguk mindenkit hülyének néznek?

Ha önök valóban komolyan gondolnák az idősek támogatását, akkor fenntartható, kiszámítható és igazságos nyugdíjrendszert építenének fel, és nem egyszeri juttatásokkal próbálnák enyhíteni a tartós problémákat. Önök szerint a nyugdíjasok tavaly nagyon jól jártak, hiszen a nyugdíjakat 6 százalékkal emelték, miközben a tényleges éves infláció csak 3,7 százalékos volt, tehát a nyugdíjak reálértéke 2,3 százalékkal nőtt. És az élelmiszerek ára mennyivel nőtt? Segítek: az elmúlt négy évben 83 százalékkal emelkedtek az alapvető élelmiszerek árai. KSH-adat! A gyógyszerek ára mennyivel nőtt? A rezsiszámla mennyivel nőtt?

Most a 14. havi nyugdíj esetében időarányosan egyetlen heti összeg kifizetéséről beszélünk. Ez önök szerint a biztonságos, élhető időskorra a megoldás?

(15.10)

Mi önökkel ellentétben olyan országot szeretnénk, ahol a nyugdíjasok nem könyöradományt kapnak, hanem biztos megélhetést. Ahogy már elmondtuk, a DK támogatja, hogy a 14. havi nyugdíjról sürgős tárgyalás legyen a parlamentben, mert így legalább be tudjuk nyújtani azt, ami a valódi megoldás lenne: a baloldali programunkban is szereplő saját nyugdíjjavaslatunkat, a svájci indexálást, ami tényleg valóban több pénzt juttatna a nyugdíjasoknak. Lesz 14. havi nyugdíj, de ugye, azt tudják, hogy nagyon sokan annak örülnének, ha mondjuk, a 12. havi elég lenne 30 napra.

2024-ben, mivel a pontos adatokat még nem közölték, várhatóan 175 ezer forint lesz a szegénységi küszöb, és közel 950 ezer nyugdíj ennél alacsonyabb, ami azt jelenti, hogy csaknem egymillió nyugdíjas a szegénységi küszöb alatt él ma Magyarországon. Az Orbán-kormány idején - még egyszer mondom, az adatokat csak a közölt adatokkal tudjuk most példaként állítani -, tehát az Orbán-kormány ideje alatt az elmúlt 13 évben, ami már fix adat, több mint hatszorosára emelkedett a szegénységgel érintett nyugdíjasok száma. Minden harmadik nyugdíjast szegénység, minden hatodik nyugdíjast mélyszegénység fenyeget ma Magyarországon.

Lehet, hogy ezeket az adatokat sem ismeri a miniszterelnök, csakúgy, mint a gyermekszegénység

adatait? Majd tájékozódik, visszajön, aztán beszélgethetünk róla, mint ahogy azt a minap mondta az ATV-ben? Mégis, milyen miniszterelnök az, aki nincs tisztában azzal, hogy hogyan él a nép ebben az országban? Hát, segíték, és megmondom: egy hataloméhes, kizárólag a maga és a cimborái meggazdagodásával foglalkozó és az önfényezésével foglalkozó miniszterelnök - ez az önök miniszterelnöke! Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő, helyéről jelentkező képviselő nincs a teremben, ezért megadom a szót az utána soron következő, helyéről jelentkező képviselő asszonynak. Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, MSZP.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, Orbán Viktor úgy állítja be most ezt a 14. havit, mintha ő a nyugdíjasoknak valami jótévője lenne. És én nem is az itt ülő pár darab fideszes képviselőhöz beszélnék, vagy államtitkár úrhoz, aki a kormányt képviseli éppen, hanem a magyar nyugdíjasokhoz szeretnék beszélni, minden olyan nyugdíjashoz, aki a saját bőrén tapasztalta az elmúlt 15 évben, hogy mennyit vett ki Orbán Viktor és a Fidesz-KDNP a nyugdíjasok zsebéből. Mondhatnám úgy is, hogy valósággal kirabolta a nyugdíjas-társadalmat a miniszterelnök és a kormánya és a két kormánypárt.

Ha van társadalmi csoport, akiktől igazán sokat elvett, és ha van társadalmi csoport, akiket anyagilag nagyon durván megvágott a kormány, azok pont a nyugdíjasok. Kezdődött azzal, hogy az első Széll Kálmán-terv megszorító csomagban - emlékeznek rá, tisztelt fideszesek? - maga a miniszterelnök ismerte el, hogy az előző szocialista kormányok túl sokat költöttek nyugdíjra, és ez tarthatatlan tovább. Na, azonnal el is kezdett intézkedni: azonnal megszüntette a svájci indexálást, ami azt jelentette, hogy a nyugdíjas-társadalom egészét úgy, ahogy van, kizárta a gazdasági gyarapodásból, és csak az inflációval emelte a nyugdíjakat. Ez volt a döntő oka annak, hogy a nyugdíjas-társadalom mára lényegében leszakadt az aktívtól, és a döntő oka annak, hogy a nyugdíjas-társadalom jelentős része elszegényedett Magyarországon. Megszüntette a korhatár előtti nyugdíjakat; a megszorító csomag jegyében visszavágta a rokkantnyugdíjakat, és igen, bizony 12 évig - 12 évig! - nem adta oda azt a bizonyos 13. havi nyugdíjat. Ma minden magyar nyugdíjas számolja ki a havi nyugdíját, szorozza be 12-vel, és megkapja azt, hogy csak a 13. havi 12 évig való vissza nem adása - pedig megtehetette volna Orbán! - mit okozott neki. Hát, én kiszámoltam: átlag nyugdíjjal számolva csak a 13. havi visszatartása 12 évig, kedves nyugdíjas honfitársak, 1,5 millió forintot jelentett, és ha hozzáteesszük a svájci indexálás eltörlését, akkor bizony már sok-sok millió forinttal szegényítette meg, rövidítette meg minden egyes nyugdíjas honfitársunkat a kormány.

Csak még egy szám, mert azzal nem szeretnek bajlódni: a KSH adatai szerint 2010-ben a nyugdíj- és nyugdíjszerű kifizetések Magyarországon GDP-arányosan 11,1 százalékot tettek ki; 2024-ben ez a szám már csak 8,3 százalék. Hol a különbség? Mert nem a magyar nyugdíjasoknál, az biztos.

Sokan nem tudják, és nagyon sok nyugdíjas tőlem kérdezi, hogy hogyan merek én a 13. havi nyugdíjról beszélni, hiszen azt Orbán Viktor vezette be Magyarországon. Nem, tisztelt nyugdíjasok, nem Orbán Viktor vezette be, hanem Medgyessy Péter és a szocialista kormány, és elég sok évig adta, sokkal több ideig adta, mint a fideszes kormány. Jó, ha ezt azok is tudják, akik a Fideszre szavaztak.

Azt is tudniuk kell, tisztelt nyugdíjasok, innen, a Parlament falai közül: a 2008-2009-es világgazdasági válság miatt kényszerült rá erre, amikor is az egész Európai Unió megszorító politikával reagált a válságra, és a magyar kormány azzal függesztette fel a 13. havit - nem megszüntette, csak felfüggesztette -, hogy abban a pillanatban adnia kell egy következő kormánynak, ahogy ezt megengedi a gazdaság. Orbán Viktor miért nem adta vissza 12 évig a nyugdíjasoknak a 13. havi nyugdíjat? Ezt a kérdést a választófülkében elrendezhetik a magyar nyugdíjasok. Legyenek kedvesek a tényekre is figyelni, és ne csak Orbán ámitására, propagandájára és a választási hazugságaira!

Tehát Orbán Viktor nagyon jól tudja, hogy nagyon-nagyon sokkal tartozik a magyar nyugdíjasoknak. Ha valaki ezt tudja, az pont maga Orbán. És a legfelháborítóbb és a legszomorúbb ebben az egészben az, hogy tette ezt a miniszterelnök és a kormánya úgy, hogy 2010 után azért volt egy jó világgazdasági konjunktúra, volt egy szakasz akkor, amikor pénzbőség volt a világban, amely kedvezően hatott a magyar gazdaságra is. Ömlöttek ránk az európai uniós források, és nem, Orbán Viktor és kormánya nem a magyar emberekre, nem a magyar nyugdíjasokra, nem a szociális helyzet jobbítására, nem a gyerekekre, nem a lakhatásra, nem az általános jólét stabilizálására és megemelésére költötte, hanem annak a bizonyos új nemzeti tőkésosztálynak a kiépítésére, ha így jobban ismerős mindenkinek: az oligarcharendszer felépítésére. Tehát ha van bűn, amit elkövetett a nemzeti együttműködés rendszerében Orbán Viktor és kormánya, az pont az, hogy nem használta ki azt a kedvező világgazdasági körülményt, amely körülbelül '12 után köszöntött be Magyarországon, ahhoz elég sokáig, hogy sok mindent meg lehetett volna oldani ebben az országban.

És szeretnék még egy szakmai érvet mondani: az idősek ügye nemcsak az idősek ügye, állami társadalmi ügy; a nyugdíjasok ügye, a nyugdíjasok nyugdíja nemcsak a nyugdíjasok és az idősek ügye, hanem állami társadalmi ügy, költségvetési szempontból is. Ha fiskális szempontokat figyelünk ez azért fontos, mert a nyugdíjasok nem külföldre viszik a pénzüket, már bocsánat, nem helikoptert meg jachtokat vesznek maguknak, hanem a nyugdíjas itthon költi el a pénzét, itthon vesz magának szalámit, és örülne neki, ha lehetőleg

nem a legrosszabbat kéne megvenni, hanem egy sokkal jobb minőségűt. Itthon segíti a családot, a saját unokáit; a nagymama és a nagypapa, ha besegít az iskoláztatásba, és megveszi a tornacipőt, itthon költ a gyerekekre meg az unokájára. Tehát a nyugdíjas-társadalom megtámasztása egy idősödő társadalomban anyagilag és költségvetési szempontból sem problémás.

Én sokszor hallgattam liberális közgazdászoktól is, de a kormánytól is, hogy miért volt átlagos béremelés a közalkalmazottaknak. Pedig nekik is azért tett jót, mert egyrészt óriási volt a lemaradás, óriási igazságtételt kellett anno Medgyessy Péteréknek és a szocialista kormánynak megcsinálni, de egy közalkalmazott is, csakúgy, mint a nyugdíjasok, itthon költi el a pénzét, az itthon tesz jót a költségvetésnek, itthon pörög a gazdaság, a fogyasztás, a kereskedelem, et cetera, et cetera.

(15.20)

Tehát össztársadalmi ügy, és a költségvetési szempontokból megfogalmazott kritikákat sem tudom elfogadni.

Én a XVIII. kerület egyéni országgyűlési képviselőjeként több mint tíz éve látom, hogy egy egyébként nem gazdag dél-pesti kerületben hogyan élnek az idősek. Látom, hogy a Havanna-piacon, a Lőrinc-piacon mit tudtak megvásárolni évekkkel ezelőtt, és hogyan romlott a helyzetük évről évre, hogyan szegényedtek el. Látom, mert megmutatják a saját kosarukban, és elmondják a fogadóórán is. És ma már a szomszédos kerületben, például Kispesten is látom, hogy hogyan szegényedtek el a magyar nyugdíjasok, hogyan szakadtak le a társadalom aktív részétől.

Egész egyszerűen jóvá kell tenni mindazt, amit Orbán Viktor elvett a nyugdíjasoktól. S mi képviselők, illetve az önkormányzat megpróbáltuk ezt jóvátenni, de egy önkormányzat soha nem fog tudni annyit visszaadni, amennyit egy kormány elvesz. Ez kormányzati probléma! Hiába biztosítunk kétszer 7 ezer forintot évente a 65 év felettieknek utalványban, hiába adunk több ezer forintot, majd 20 ezer forintos élelmiszer-csomagokat az időseknek, a rászorulóknak, és biztosítunk nekik nagyon sok dolgot ingyen, ez egész egyszerűen kormányzati probléma, és a kormánynak kell odafigyelni az idősekre. Tehát Orbán ne csináljon úgy, mintha most ő lenne a szent angyal, aki a nyugdíjasok jövevénye, mert tartozik a nyugdíjasoknak, és ha valakit megvágott Orbán Viktor, valakinek a zsebéből igazán kivett, azok pont a nyugdíjasok.

Magam meg fogom szavazni a 14. havi nyugdíjat, ám ez egy apró morzsája és töredéke annak, amit a miniszterelnök és kormánya elvett a magyar nyugdíjas-társadalomtól. De a jövőben mindenféleképpen nagyon fontosnak tartanám elsősorban a svájci indexálás visszaállítását, mert az tudná igazából visszapótolni azt, amit Orbán kivett a nyugdíjasok zsebéből. Fontos lenne egy nyugdíjkorrekciós program, az alacsony nyugdíjak felzárkóztatása.

Kérem, értsék meg a magyar nyugdíjas-társadalom tagjai, hogy nem az aktív időszakban keletkezett különbségeket akarjuk kiegyenlíteni, hiszen teljesen más munkakörökből, más-más szolgálati idő után mennek az emberek nyugdíjba, hanem a rossz politikások rossz politikája által okozott és a rossz nyugdíjrendszeri hibák miatt keletkezett különbségek miatti hibákat kijavítani, mert sokszor Orbán miatt meg a Fidesz miatt egy-két év különbséggel ment ugyanaból a munkakörből valaki nyugdíjba, s van, aki jobban és van, aki rosszabbul járt. Ezeket kell mindenféleképpen orvosolni.

A korhatár előtti nyugdíjakat felül kell vizsgálni. Bizonyos munkakörökben igenis szolidaritást kell vállalni, például a veszélyességi munkakörökben. Nem mindegy, hogy valaki laborasszisztens, aki ki van téve a sugárzásnak, de mondhatnék egy tűzoltót is, hiszen nem lehet 60 plusz évesen folyamatosan kimenteni embereket és elkövető felelősséget vállalni. Tehát a társadalomnak van bizonyos munkakörökben dolgozó emberek felé össztársadalmi kötelessége, és ezt jobban meg kell hogy jelenítsük a nyugdíjrendszerben. És ott vannak a rokkantnyugdíjasok. Iszonyatosan kibabráltak velük, nagyon méltatlanul, sokszor emberi, családi tragédiák sorozatát követelve, ráadásul ez sokkal drágább a társadalom egészének, mintha egyébként becsületesen kapnák a rokkantnyugdíjat, és nem babráltak volna velük ki. Tehát a svájci indexálás, az alacsony nyugdíjak felzárkóztatása, és meg kell tartani a jövőben is a 13. és a 14. havi kifizetéseket. De még egyszer mondom, a svájci indexálás lenne jobb, mert a 13. meg a 14. havi nem épül be a nyugdíjba.

Összességében nagyon sajnálom, hogy ennyire pórul jártak a nyugdíjasok Magyarországon. Mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy jóvátegyük azt, amit tőlük elvettek. Ez össztársadalmi érdek. Tartozik Orbán a nyugdíjasoknak. Arra kérem a magyar nyugdíjas-társadalmat, arra kérem az időseket, hogy tájékozódjanak és lássák meg azt, hogy Orbán Viktor eddig csak elvett tőlük, és sajnos csak a töredékét adja vissza annak, amit eddig elvett. És bízzanak a kormányváltásban, bízzanak abban, hogy az új kormány és nagyon sok képviselő, akik ott leszünk, segítünk abban, hogy ne a nyugdíjasok legyenek a kárvallottjai a következő évtizedeknek Magyarországon. Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. A következő hozzászóló Dudás Róbert képviselő úr, a Jobbik képviselője.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném mindjárt az elején leszögezni, hogy frakciónk támogatni fogja a 14. havi nyugdíj bevezetését. Ugyanakkor azt gondolom és azt gondoljuk, hogy a 14. havi nyugdíj ilyenformán történő bevezetésével és egyáltalán annak a bevezetésével azért még ennek a társadalmi csoportnak és az össztársadalomnak a problémája nem nyert

megoldást, nem lett megoldva, pusztán a választások előtt egy gondolat a kormány részéről, amit mi, ahogy kezdtem is, támogatni fogunk.

Azt gondolom, hogy lehetett volna sokkal igazságosabban is bevezetni a 14. havi nyugdíjat, mert gondoljunk bele abba, hogy mennyi az átlagnyugdíj - nagyjából 200 ezer forint - és mennyien vannak az átlagnyugdíj alatt. Főleg vidéken rengeteg idős él az átlagnyugdíj alatt, de persze vannak sok százezres, illetve többmillióos nyugdíjak is. A jelen formában történő bevezetéssel mindenki plusz egyhavi nyugdíjat fog kapni, tehát akinek 80 vagy 100 ezer forint, az 80 vagy 100 ezret, akinek meg 1-1,5 millió, az pedig 1-1,5 milliót. Mennyivel nagyobb segítség lett volna, ha például az átlagnyugdíj bevezetésével adná a kormány a 14. havi nyugdíjat, és akinek 100 ezer forint a nyugdíja, az most kapna, mondjuk, 200 ezer forintot, és ez olyan, mintha kéthavi nyugdíjat kapna, akinek pedig 1,5 millió a nyugdíja, az is 200 ezer forintot kapna, de azért annyira nem érezné meg a családi kasszában, hogy neki nem lett plusz egyhavi juttatása, de egyébként ő is kapott. Ez jóval nagyobb segítség lett volna a leszakadó vidéki időstársadalom, nyugdíjas-társadalom számára.

Ki kell jelentsük, hogy az Európai Unióban az egyik legtöbbet dolgozó nemzet vagyunk. A magyar emberek azok, akik szinte a legtöbbet dolgozzák úgy, hogy viszont megbecsülést és bért a legkevesebbet kapják, ráadásul közel 40 százalékuk meg sem éri a nyugdíjkorhatárt. De amikor a 14. havi nyugdíj bevezetéséről beszélünk, akkor beszélünk kell az aktív korúakról is, hiszen belőlük válik majd nyugdíjas, ha válik. De még egyszer mondom, közel 40 százalékuk sajnos ezt nem éli meg.

Ezért kellene, hogy elgondolkodjon végre a kormány. Számos határozati javaslatot nyújtottunk be, és mindig lesöprik. De nemcsak el kellene gondolkodni, hanem egyenesen és nagyon egyszerűen be kellene vezetni, hogy a férfiak számára is legyen lehetővé téve a 40 év munkaviszony utáni nyugdíjba vonulás lehetősége. Amikor az a válasz érkezik a kormány részéről, hogy ennek nincs gazdasági és költségvetési fedezete, ez egyrészt nem igaz, mert ha például a jelen intézkedésre van, akkor kellene hogy legyen arra is, de ami a legdurvább talán, hogy egy olyan társadalmi réteg irányába jelentik ki azt, hogy nincs gazdasági fedezet, akik az aktív éveiket, több évtizedet azzal töltöttek, hogy eltartsák az államot, eltartsák az országot és fizessenek be a költségvetésbe. Ez nem kiváltság lenne számukra, hanem egy alapvető megbecsülés és a nyugdíjaséik elősegítése, hogy egyáltalán nekik is lehessenek nyugdíjaséik. Ezt mindenféleképpen be kell hogy vezessék, és erre kell hogy legyen költségvetési forrás.

Akik viszont szeretnék tovább dolgozni, hiszen ez számos munkakörben lehetséges és jól is bírják, illetve fizikálisan nem megterhelő számukra, s még 40 év munkaviszony után is dolgoznának az öregségi nyugdíjkorhatárig - s ha a 40 évet meghatároztuk a nőknél, akkor meg kellene határozni a férfiaknál is -

azoknak minimum egy személyijövedelemadó-mentesítés járna. Jár ez az anyáknak, de járjon a férfiaknak is! Az apákról mindig megfelelnek a kormány. Erről én már kérdeztem a kormányt. Mi maximálisan egyetértünk a gyermeket nevelő anyák számára nyújtott lehetőségekkel, kedvezményekkel, viszont az esetek döntő többségében vannak apák is ezekben a kapcsolatokban, szerencsés esetben, akik rengeteget dolgoznak, nem egy, hanem sokszor két-három munkahelyet vállalva azért, hogy a családjuknak megteremtessenek mindent.

(15.30)

Ezért is van az, hogy közel 40 százalékuk a nyugdíjat, a nyugdíjkorhatárt sem tudja megélni.

Őnök voltak azok, az önök kormánya, ha már a nyugdíjnál tartunk, akik a korengedményes nyugdíjakat újrareformálták. És én nem mondom azt, hogy az addigi rendszerbe ne kellett volna belenyúlni, és ne kellett volna azt megreformálni annak érdekében, hogy ténylegesen az arra rászorultak jussanak akár korengedményes nyugdíjhoz, viszont itt nem ez történt. Ez nem megreformálás volt, hanem tollal húztak egy vonalat, és egyébként elvették mindenkitől, akinek addig járt.

Hogy gondolja azt bárki is - nyilván ezekből a padosorokból azért könnyen lehet, de nem volna szabad -, hogy gondolja azt egy döntéshozó, hogy mondjuk, egy tűzoltó, egy mentős, egy rendőr, egy egészségügyben dolgozó, egyébként bármely más vagy akár mely munkakörben dolgozó, mondjuk, 40 év ledolgozott munkaviszony után még ugyanúgy aktív tud maradni, és el tudja látni azokat a feladatokat? Hogy fog egy mentős felmenni, mondjuk, a negyedik emeletre, ahol egyébként nincs lift, és segíteni a betegnek hatvan-egynéhány évesen? Sehogy. Hogy fogja a rendőr üldözni a bűnt 63-64 évesen? Sehogy nem fogja, mert nem tudja, mert fizikálisan már sajnos képtelen és alkalmatlan lesz rá az esetek nagy többségében. Vissza kellene hozni a lehetőségét, hogy ezeknek az embereknek 40 év munkaviszony után - a bányászokról is beszélhetnénk, és számos más munkakörrel; ha láttak volna sokan itt a képviselők közül egyébként olyan civil foglalkozásokat, vagy dolgoztak volna benne, akkor, azt gondolom, kicsit empatikusabbak lennének, és a törvényhozást abba az irányba terelnék, hogy ezeknek az embereknek - tényleg legyenek, lehessenek boldog nyugdíjas éveik.

És még egy olyan példát szeretnék idehozni a 14. havi nyugdíj bevezetése kapcsán, amely mégsem a nyugdíjról, hanem a 14. havi berről szól akár. Mert egy jól működő gazdaság tudja megteremteni egy államháztartásnak a pozitív szerkezetét és stabilitását, egy jól működő gazdaságot pedig egy megbecsült, terhelhető, de egyébként elismert munkavállalói gárda tud fenntartani. Csak egy osztrák példa - hozhatnám a szlovén példát, mert Szlovéniában be fogják vezetni a férfiaknak a 40 év után járó nyugdíj lehetőségét, de egy osztrák példa kapcsán -, ott van 14. havi juttatás.

És persze lehet itt sok mindenre fogni, hogy az államháztartás hogyan áll, az államháztartásnak és a nemzeti gazdaságnak alapvető érdeke, hogy jól működő cégek legyenek, a jól működő cégeknek pedig alapvető és elemi érdeke, hogy elégedett és kipihent dolgozói legyenek. Ezért az osztrákok adnak nyáron egy pluszhavi juttatást, illetve adnak télen egy pluszhavi juttatást. A dolgozó számára ez egy plusz pihenési lehetőséget, anyagi biztonságot és pihenési lehetőséget ad nyáron is, télen is, a munkáltató pedig egy pihent és elégedett dolgozót fog visszakapni. Ez egy win-win helyzet, mindenki számára előnyös, és egyébként az állam számára is előnyös.

Zárva gondolataimat: a 14. havi nyugdíj bevezetését frakciónk természetesen igen szavazattal támogatni fogja. Ugyanakkor viszont számos teendő van még annak érdekében, hogy tényleg egy elégedett társadalommal találkozzunk, ha Magyarország utcáin járunk, és ha a 14. havi nyugdíjról beszélünk, azon is dolgozni kellene, hogy minél többen megélhessék a nyugdíjkorhatárt, és igénybe vehessék a 13. és a 14. havi nyugdíjat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dudás Róbert képviselő úr. Most megadom a szót Szabadi István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőjének.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A Mi Hazánk Mozgalom minden nyugdíjasoknak járó pluszjuttatást támogat természetesen, így ezt a törvényjavaslatot is támogatjuk. Azonban fontos lenne egy olyan dologról beszélni, illetve egy olyan problémára felhívni a figyelmet, ami a nyugdíjak közti egyenlőtlenségek mérsékléséről szól. Ugyanis óriási probléma az, hogy a nyugdíjak között kialakult aránytalanságok mára már tulajdonképpen egyre vállalhatatlanabbak, vállalhatatlan mértékűre növekednek, és ez bizony azért társadalmi feszültséget is okoz, ha tetszik, ha nem.

Például több mint 1,5 millió nyugdíjas nyugdíja az átlagnyugdíjat sem éri el, ezzel szemben a 2008 óta változatlanul 28 500 forintos nyugdíjminimumnál sajnos akár százszor nagyobb luxusnyugdíjak is léteznek, és nem biztos, hogy ezeket a nyugdíjakat olyan nyugdíjasok kapják, akik a piacon érték el azt a jogot, azt a kiváltságot, hogy ekkora nyugdíjuk legyen. Ez még egy külön kérdés, amit érdemes esetleg ilyenkor felvetni.

A nyugdíjak közti egyenlőtlenséget tovább fokozza például a nyugdíj-megállapítás módszerének igazságtalansága. Az induló nyugdíj a szolgálati idő és a korhatárhoz fűződő korrekció mellett az 1988 óta szerzett nettó keresetek valorizálásán alapul. A nyugdíj összegét tehát nagyon befolyásolja, hogy melyik évben kéri valaki a nyugdíjat. A friss nyugdíjasok nyugdíjának összege a megállapítás évében a nemzetgazdasági átlagkeresethez igazodik, de a nyugdíjazás második évétől minden nyugdíjas elszegényedési csúszdára kerül, ahonnan nem tud kiugrani. Így fordulhat elő, hogy azonos életpálya esetén egy 2015-ben

megállapított nyugdíj akár 90 százalékkal alacsonyabb lehet egy idén megállapított nyugdíjhoz képest.

Ezért is javasoljuk - ahogy Novák Előd képviselőtársam már el is mondta -, hogy a kisnyugdíjasok helyzetének javítása érdekében rendkívül meggondolandó és értékelhető lehetne az, hogy a 14. havi nyugdíj mindenkinek egy átlagnyugdíjnak megfelelő ajándék, kvázi karácsonyi ajándékösszeg lenne, és a nyugdíjak emelésénél nemcsak az inflációt, hanem a bérszínvonal változását is alapul kellene venni, továbbá a régebbi nyugdíjak leszakadását érdemes lenne kiegyenlítő valorizációs korrekcióval lassítani.

A nyugdíj-finanszírozás jelenleg felosztó-kirovó elv alapján működik, aminek lényege, hogy mindig az éppen aktív munkavállalók járulékából finanszírozzák a nyugdíjkorhatárt elért lakosság nyugdíját. Vagyis amit most nyugdíjáruléként befizetünk, az nem a saját nyugdíjunkt fogja fedezni. A kérdés az, hogy lesz-e egyáltalán, aki a most dolgozók nyugdíját egyszer majd, a jövőben fizetni fogja. Hiszen a demográfiai helyzet miatt - a többi európai országhoz hasonlóan - hazánkban is évről évre csökken a járulékfizetők száma, miközben, hála istennek, nő a nyugdíjasok száma is, hiszen ez azt jelenti, hogy egyre tovább élnek a magyar emberek. Jelenleg minden ötödik, 2030-ban minden negyedik, 2050 után minden harmadik magyar 65 évesnél idősebb lesz majd. A Mi Hazánk Mozgalom álláspontja szerint a felosztó-kirovó nyugdíjrendszerről - állami garanciával - fokozatosan át kell állni a tőkefedezeti nyugdíjrendszerre.

Tisztelt Országgyűlés! Az Orbán-kormány folytatta az 1995-ben megkezdett korhatáremelést, aminek következtében az öregségi nyugdíjkorhatárt 2022-ig fokozatosan 65 évre emelték. 2012-től a „Nők 40” kedvezményes nyugdíj kivételével megszüntették a korhatár alatti nyugdíjakat, a rokkantsági nyugdíj igénybevételét pedig jelentősen szigorították. A Mi Hazánk Mozgalom álláspontja szerint éppen ezért az egyéni nyugdíjszám-lák azonnali rendezésére lenne szükség.

Elvették a legmegterhelőbb foglalkozást úzó, jellemzően férfiktól - például tűzoltók, rendőrök, katonák - a kedvezményes nyugdíjazás lehetőségét, amit már többektől is hallhattunk itt, a tisztelt Házban. A férfiak 38 százaléka, a fizikai munkát végző férfiaknak pedig az 50 százaléka sajnos nem éli meg a nyugdíjkorhatárt, nem csoda tehát, hogy a nyugdíjasoknak mindössze a harmada férfi. A „Nők 40” program mintájára a Mi Hazánk Mozgalom már nagyon régóta következetesen kéri és javasolja, hogy 40 év munka után a férfiak is mehessenek nyugdíjba.

Tehát, tisztelt képviselőtársak, rendkívül időszerű lett napjainkban az, hogy a nyugdíjak között kialakult aránytalanságok mértékét csökkentjük. Ez egy komoly feladat, és mindenképpen megoldandó kérdés a jövőben. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabadi István képviselő úr. A következő hozzászóló Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, a DK képviselője.

(15.40)

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt hiszem, az ellenzék demokratikus részéről elég sok minden konkrétum elhangzott itt, a DK részéről különösen, de mivel van még néhány perc ebben a vitában, nem állom meg, hogy még valamit ne tegyek szóvá, és arra kérem azt a néhány fideszes és KDNP-s képviselőt, aki itt van még az Országgyűlésben, hogy talán a többieknek is ezt majd mondják el.

Szóval a lényeg az, hogy egyrészt számomra megdöbbentő: ha önök ennyire tisztelik a nyugdíjasokat és ennyire meg akarják becsülni a nyugdíjasokat, akkor ez a vita miért ilyen. Magyarul: alig ül bent fideszes és KDNP-s képviselő. A másik fele, hogy ha önök ezt tényleg komolyan gondolják, akkor nyilvánvalóan nemcsak a nyugdíjrendszernek egy nagyon picike elemét hozták volna ide a tisztelt Ház elé, hanem ha máskor nem, a 15 éves kormányzásuk vége felé átgondolták volna azt, hogy mit kell és mennyi mindent kell változtatni a nyugdíjrendszeren ahhoz, hogy tényleg egy normális, biztonságos, kiszámítható időskort lehessen biztosítani a magyar idős emberek számára.

Felvillantottuk itt az elmúlt percekben néhány olyan elemét ennek a DK által elkészített nyugdíjas programnak, idősügyi programnak, amelyre, azt gondolom, egy kormányváltás után tényleg azonnal sort kell keríteni, de még egy érvet szeretnék idehozni az itt ülő képviselők elé, ami miatt muszáj lesz a magyar nyugdíjrendszert átalakítani. Gondoljanak bele, kedves képviselőtársaim, hogy azok a fiatalok, akik most kezdik a pályájukat, a dolgoz életüket, vagy akár néhány éve dolgoznak, milyen példát látnak maguk előtt, amikor a nyugdíjas nagymamára vagy akár a nyugdíjas szüleikre ránéznek! Rájuk néznek, és azt látják, hogy egy tisztességesen végigdolgozott életnek az az eredménye és az a gyümölcse - ezt nagyon idézőjelben szeretném mondani -, hogy nyomorognak.

Ma itt elhangzott az a szám, hogy a szegénységi küszöb alatt körülbelül 900 ezer idős ember él Magyarországon. Ez a nyugdíjas-társadalomnak majdnem a fele, de mindenképpen a bő 40 százaléka. Ők egészen egyszerűen olyan helyzetben vannak, hogy nem engedhetnek meg maguknak akár egy egyhetes nyaralást, vagy akár az önök által szintén tönkretett egészségügy helyett a magánellátásban valamilyen olyan vizsgálatot, amelyre egyébként szükségük lenne. Kedves fideszes és KDNP-s képviselőtársaim, önök között szintén nagyon sokan vannak, akik már a koruk alapján nyugdíjasok lehetnek, akár felveszik a nyugdíjat, akár nem, mint államtitkár úr, akinek el is hangzott a neve a mai egyik hozzászólásban. Szóval, én azt kérem önöktől, gondoljanak már bele abba, hogy azoknak az idős embereknek, akik 100 vagy akár 80 ezer forintból, nem 180, hanem 100 vevő 80 ezer forintból kénytelenek élni, hogyan zajlanak a mindennapjaik! Nekik tényleg aközött kell választani, hogy megvegyék-e az élelmiszert, vagy megvegyék a gyógyszert,

vagy ne fagyoskodjanak, és télen akár egy konyhát is, meg egy szobát is, nota bene egy fürdőszobát is tudjanak fűteni mindenféle rezsicsökkentés ellenére. Én azt gondolom, hogy ezek az emberek ugyanúgy itt élnek ebben az országban, mint azok, akiknek magasabb a nyugdíja vagy még nem nyugdíjasok, és ők is megérdemelnék azt, hogy az időskor ne jelentsen egyet az elszegényedéssel.

Mi ezen leszünk, ezt fogjuk tenni, és azt gondolom, hogy most már megismerheti mindenki azt a nyugdíjas programot, amit a Demokratikus Koalíció kidolgozott. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony. A következő hozzászóló Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Még néhány megjegyzést szeretnék tenni a vita kapcsán.

Sokan elmondták itt az ellenzéki képviselőtársaim közül, hogy milyen sok a szegény nyugdíjas. Gondoljuk már el egész egyszerűen élethelyzetekre lefordítva, hogy 2010 előtt még az átlagbér 67 százalékát érte a nyugdíj, most pedig az 50 százalékot! Ez elvileg csak sima matek, de arról is beszéljünk, hogy hány olyan nyugdíjas volt, aki korábban megtehetette, hogy mondjuk, vett egy cipőt az unokájának, vagy azt mondta, hogy legyen nálunk a családi ebéd, mert még ki tudom sütni a rántott húst és meg tudom csinálni a pogácsát, és most nem teheti. Ezek szépen elmaradtak, mert ezek a nagyszülők egész egyszerűen már nem tudták vállalni, hogy részt vegyenek, mondjuk, a csecsemő felnevelésében és azt mondják, hogy az amúgy 27 százalékos áfával terhelt több százezres babakocsi árába be tudok szállni ötvétezer forinttal. Nem tudja megtenni a magyar nyugdíjasok jelentős része, hiszen olyan helyzetben vannak, hogy el kell dönteniük, hogy esznek vagy gyógyszert vásárolnak. Ez az egyik megjegyzésem.

A másik megjegyzésem pedig arra vonatkozik, amikor önök itt számonkérnek rajtunk azt, hogy a mi magatartásunk milyen a 13. havi vagy 14. havi nyugdíj kapcsán. Ismét szeretnék arra emlékeztetni, hogy a 13. havi nyugdíjat a fideszes képviselők egy jelentős része meg sem szavazta, a 14. havi nyugdíj esetében pedig nem velünk vannak vitában, mert mi azt gondoljuk, hogy minden pénz, amit a nyugdíjasoknak adnak, az az önök mulasztásainak némi kompenzálása, de semmiképpen nem elegendő, így aztán mi is támogatjuk. De például Bod Péter Ákos, aki az önök miniszterelnök-jelöltje volt, egy televíziós műsorban azt mondta, hogy igazságtalan a 14. havi nyugdíj, és azt is mondja, hogy ez gazdasági problémákat okoz egy olyan országban, ahol nullaszázalékos a gazdasági növekedés.

Tehát amikor makroökögazdászok jönnek és problémát sorolnak a 14. havi nyugdíj kapcsán, akkor nem arról van szó, hogy az ellenzéki pártok

nyugdíjszakértői fúrnak-faragnak egy lehetséges szolgáltatást vagy juttatást, amit a nyugdíjasok kaphatnának, hanem arról van szó, hogy a Fidesz saját korábbi vezető közgazdászai is úgy gondolják, hogy amit önök csinálnak, az kockázatos. Lehet, hogy Bod Péter Ákos ezt így gondolja, de itt emberi gesztusokról van szó, és arról van szó, hogy muszáj valamilyen módon a magyar nyugdíjasok számára valamilyen kiutat mutatni a szegénységből. Ha ez a juttatás, amelyet majd az Országgyűlés, ha jól látom, nagyjából százszázalékos arányban meg fog szavazni, valamennyit segít ebben az áldatlan helyzetben, akkor, azt gondolom, ennek örülnünk kell, és a Demokratikus Koalíció ezt a javaslatot meg fogja szavazni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Több jelentkezőt a képernyőn nem látok. Megkérdezem, a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki szólani. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelzést nem látok, ezért az előterjesztőt, Fónagy János államtitkár, miniszterhelyettes urat kérem, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra. 18 perces időkerete maradt.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: 18 percem van? *(Jelzésre:)* Köszönöm, elnök úr.

Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban megköszönöm a támogatást, ezt a reményeim szerint szavazásban is megnyilvánuló támogatást. Végző soron a ma délutáni párbeszédet azzal is lezárhatnám, hogy a közös cél a nyugdíjasok megsegítése, és ez a támogató szavazatokban is megnyilvánul.

Ugyanakkor, azt hiszem, a taoizmus mondja, hogy a cél semmi, az odavezető út a minden. Úgy látom, hogy az odavezető útjaink jelentősen eltérnek egymástól. A rendelkezésemre álló idő nem ad lehetőséget arra, hogy több évtizedes vitának az egyenlegét meghúzzam, ezért engedjék meg, hogy elsősorban az első körben hozzászólók által itt is megköszönt szakmai észrevételekre reagáljak, és nem az időkeret által biztosított - hogy mondjam - elég elégikus hangvételű hozzászólásokra próbáljak meg érzelmi válaszokat adni.

Először néhány szolgálati közlemény. A délután folyamán, és ez bizonyára a kormányoldalt is érinti, nem hangzottak el a nemzetközi összehasonlításnak egyéb vonatkozásai sem. Olyan példákat, például Szlovénia esetét, ahol más nyugdíjszabályokat vezettek be, hallottunk, de aki ismeri az európai összképet, az látja, hogy bizony nagy nyugat-európai országokban a nyugdíjkorhatár folyamatos emeléséről van szó, lásd Franciaország. Van olyan velünk szomszédos ország, ahol a közelmúltban a nyugdíjak tételes csökkentésére, nominális csökkentésére került sor. Nálunk ez örvendetes módon nem következett be.

(15.50)

Arról sem esett szó, és tudom, hogy mindnyájan tudunk példákat hozni pró és kontra, mindnyájan

tudunk hozni tíz nyilatkozót, aki az egész életét végigdolgozta, tisztességesen befizette a járulékát, és most valóban egy alacsonynak minősíthető nyugdíjból kénytelen megélni, ugyanakkor tudunk hozni arra is nyilatkozókat, akik évtizedeken keresztül minimálbéren voltak bejelentve, zsebre tették a pénzt, és most bizony szembesülnek azzal, hogy a nyugdíjak alacsonyak. *(Gy. Németh Erzsébet: Nagy Feró, ugye?)* Tehát félreértés ne essék, az ebbe a helyzetbe került emberek sorsához ez most már csak egy utólagos magyarázat, nyilvánvaló, hogy ezeknek az embereknek is meg kell élni.

Talán a számadatokhoz néhány dolog, mert elhangzott, és csak a jegyzőkönyv számára igyekszem korrigálni, hogy ott, ahol, ha jól emlékszem, Kálmán Olga képviselőtársunk 900 ezret említett, az a 2025-ös adatok szerint 620 ezer - félreértés ne essék, az is sok, tehát nem arról van szó, de azért nem 900 ezer -, illetve a nagyon alacsony nyugdíjban, és ez sem hangzott el, a nagyon alacsony nyugellátásban részesülők jelentős része külföldről is kap ellátást. Ott, ahol az ellátás 60 ezer forint alatt van - a szakma itt húzta meg valahol a határt -, 40 ezer forintnál az érintettek 90 százaléka, a 60 ezer forintos határnál 50 százaléka ügynevezett pro rata nyugdíjas, tehát nemzetközi egyezményben is érintett, tehát hazánkban csak nyugdíjrészen részesülnek, további nyugdíjrészt más tagállamból folyósítanak számukra. Nyilvánvaló, hogy a magyarországi nyugdíjak összegét ez sem befolyásolja, csak azért mondom, hogy ez a kép színesebb és összetettebb, mint hogy pusztán érzelmi vagy akár politikai hattyúdalok aláfestése érdekében lehet beszélni róla. Ugyanakkor abban tökéletesen egyetértünk a megszólalókkal, legyen az kormánypárti vagy ellenzéki, hogy ez több millió embert érint, a tárgyalása nagyon fontos, és ezért érdemes foglalkozni minden esetben a szakmai részletekkel is.

Amit itt majdnem minden hozzászóló képviselőtársam említett, az az indexálás kérdése volt, tehát ez a svájci index, nem svájci index, ki használja, ki nem. Ennek megvan a maga története, egyébként önök által is jól ismert története a magyar nyugdíjbiztosításban. Ennek a lényege az, hogy a nyugdíjakat az emelés évére tervezett fogyasztóiár-növekedés és a tervezett országos nettó átlagkereset 50-50 százalékos súlyozott átlagának megfelelő mértékben kell emelni. Ez a szabály 2009-ig volt hatályban. A Bajnai-kormány szüntette meg, és 2010. január 1-jétől bevezetett egy bonyolult szabályozást, amelynek a lényege, hogy a korábbi vegyes indexálást kizárólag abban az esetben kell alkalmazni, ha a GDP-növekedés meghaladja az 5 százalékot. A rendelkezést 2009-ben hozta, akkor, amikor a magyar GDP nemhogy 5 százaléknál felett nem növekedett, hanem 6,7 százalékkal csökkent. A baloldali kormányok gazdaságpolitikájának köszönhetően nemcsak a GDP csökkent, hanem az átlagkereset és az infláció is úgy alakult, hogy 2005-2010 között a nyugdíjak mintegy 10 százalékot veszítettek reálértékükből.

Ezen változtattunk, amikor 2010-ben azt mondtuk, hogy bármilyen gazdasági körülmények között - és ezt hangsúlyozni szeretném: bármilyen gazdasági körülmények között - biztosítjuk a nyugdíjak értékállóságát, és ezáltal csökkentjük az idősök létfenntartásával kapcsolatos bizonytalanságot. Ez az inflációkövető nyugdíjemelés biztosítja a vásárlóérték megőrzését, mert a nyugdíjat az árak és szolgáltatások árának megfelelően emelik. Ez az emelési módszer a nyugdíjasok számára nem jelentett színvonalcsökkentést, a vásárlóerő megőrzését természetesen jelenti. Ennek alapján az elmúlt 15 évben megőriztük a nyugdíjak vásárlóértékét. Az inflációnál magasabb emelések és a 13. havi nyugdíj mind-mind a nyugdíjak reálértékét növelték, a mai napig összesen mintegy 25 százalékkal - ezt emlékeztetem szerint az expozémban is elmondtam -, ezt emeli tovább a most bevezetésre kerülő 14. havi nyugdíj is.

Egyébként a svájci indexálással kapcsolatos évenkénti számításokról talán a Törvényalkotási Bizottságban is volt alkalmunk eszmét cserélni. Ott arra jutottunk, hogy vannak olyan évek, amikor a svájci indexálás hoz egy jobb számot, és van, amikor annak a mellőzése, az általunk követett gyakorlat hoz egy jobb számot. Nekünk meggyőződésünk, hogy hosszabb távon az általunk alkalmazott módszer az, amelyik hosszú távon biztosítja a nyugdíjak vásárlóértékének megtartását, reálértékének növekedését és nem utolsósorban a társadalom, a gazdaság és a költségvetés teherbíró képessége közötti egyensúly fenntartását.

Elhangzott itt többek által... - Bocsánat! Először, amire rövidebben tudok válaszolni. Talán Gy. Németh Erzsébet képviselőtársam is mondta, mások is mondták a szemünkre hányva az egyéni nyugdíj-kasszákat és az egyéni számlákat. Tisztelt képviselőtársaim, egyéni tb-számla van 2013-tól, ezek tartalmazzák az adatokat, ezek az interneten bárki számára elérhetőek.

Egyébként, aki 2011 előtt ment magánnyugdíjpénztári tagként nyugdíjba, annak az általános szabályok szerint kiszámított összeg 75 százalékát állapították meg öregségi nyugdíjként, arra tekintettel, hogy a Nyugdíjbiztosítási Alapba jóval kevesebb járulékot fizetett be - például 2010-ben 10 helyett csak 1,5 százalékot -, ugyanakkor a magánnyugdíjpénztári tagok dönthettek és döntöttek is úgy, hogy nem lépnek vissza az állami nyugdíjrendszerbe. Ők 2011 után sem vesztették el a társadalombiztosítási nyugdíjat, a csökkentés már nem a teljes életpályára szólt, hanem a 2010. szeptember 30-áig szerzett szolgálati idő arányában, mivel ezt követően a magánnyugdíjpénztári tagok is teljes összegű nyugdíjjárulékot fizettek. Tehát a magánnyugdíjpénztári tagság kérdése, meggyőződésem szerint, rendezve van.

Ha megengedik, néhány szó az egységes összegű nyugdíjemelésről, mert több képviselőtársam ezt is említette. Meggyőződésünk, és ezt hosszú évek óta időről időre elmondjuk, hogy az eltérő összegű nyugdíjakat nem lehet azonos összegben emelni, mert ez egy olyan jövedelemátcsoportosítást eredményezne,

ami ellentétes a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvénybe foglalt követelménnyel, miszerint a nyugdíjak reálértékét az előbbiekből mondtak szerint biztosítani kell. A rendszer akkor igazságos, ha a megállapított ellátások értékmegőrzése során a megállapításkori nyugdíjarányok megmaradnak, nem történik jövedelemátcsoportosítás a kockázatközösségen belül.

Itt szeretném ehhez a szakmai érveléshez még hozzátenni az itt több hozzászólásból kihallható vagy kiérezhető vélekedéssel szemben, hogy a nyugdíj nem egy kegydíj, a nyugdíj egy megszolgált jövedelembiztosítás, annak van egy meghatározott járadékösszege, és az alapján a nyugdíjas jogosult az annak megfelelő nyugdíj összegére. Tehát ez egy megszolgált járandóság, és ilyen alapon nem utólagos megítélés kérdése, hogy jár vagy nem jár.

(16.00)

Az átlagnyugdíj összegű 13. és 14. havi nyugdíjakkal kapcsolatban is hangzott el észrevétel vagy hozzászólás. Itt is azzal szeretném kezdeni, amit az előbb mondtam, hogy a nyugdíjrendszer alapvetően biztosítási elvre épül, amelynek érvényesülése során a nyugdíjak értékének megőrzését biztosítani kell. Ezt valamennyi nyugdíjra azonos módon kell alkalmazni - megint csak visszahivatkozom az előbbi mondatomra -, függetlenül annak összegétől. Az egyenlő összegű 13. és 14. havi nyugdíjjal nemcsak a megállapításkor alkalmazott biztosítási elv sérülne, hanem olyan mértékben differenciált nyugdíj-kiegészítést is eredményezne, ami ugyan az alacsony nyugdíjakra kedvezően hatna, de méltánytalan lenne azokkal szemben, akik az aktív éveik alatt magasabb közterheket viseltek. Egy ilyen típusú intézkedés egyébként megítélésem szerint alkotmányossági próbát sem állna ki. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy engedjük el az alacsony nyugdíjból élők kezét. A nyugdíjrendszer méltányossági elemei: a méltányossági nyugdíjemelés, az egyszeri segély, valamint a szociális ellátórendszer célkitűzése szerint a rászorulókat megsegítése.

Összegezve szeretném egyébként több képviselőtársamnak mondani, hogy hozzászólásuk interpellációkban nem annyira, de írásbeli kérdésekben megjelentek, és ahol az itt is felvetett kérdéseik részletesebb kifejtést érdemelnek, azokra írásban adunk választ. Ez elsősorban a Novák képviselő úr által felvetett pontokra és a szolgálati szabályból eredő kérdésekre vonatkozik.

A „férfiak 40” programmal kapcsolatban: emlékeztetem szerint már itt, a Parlament falai között is korábban elhangzott, hogy a férfiakra való kiterjesztéssel részben elveszítene ez az intézkedés a nők számára e területen biztosított és joggal biztosított privilegizált helyzetet, és egyáltalán egy olyan helyzetet idézne elő, amely részben a munkaerővel kapcsolatos helyzetet, részben a nyugdíjazással kapcsolatos elveket fölborítja.

(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Úgyhogy a kormány sem korábban, sem most a „férfiak 40”-et nem támogatja, hiszen ezzel a nőknél a kettős, a családi és munkahelyi szerepvállalás elismerését nulláznánk le, kiüresedne a családpolitikai kedvezmény jellege.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm mindenkinek, elsősorban azoknak, akik ennek a nagyon fontos kérdésnek a kibontását és akár a jövőbeni további megvitatását hozzászólásaikkal gyarapították. Köszönöm a támogató nyilatkozatokat, és kérem, hogy ez a szavazás során is jusson érvényre. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úrnak a zárszavát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra az elfogadott házszabálytól való eltérés szerint december 10-én kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **számviteli és adózási szakemberek napjáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Fónagy János, Fidesz, és Riz Gábor, Fidesz, képviselők által benyújtott előterjesztés H/13024. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János miniszterhelyettes úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. *(Dr. Fónagy János: Megyek, elnök úr, csak...)* Miniszterhelyettes úr, öné a szó. Miniszterhelyettes úr most képviselői helyéről fogja az előterjesztést megtenni, hisz Riz Gábor képviselőtársával együtt nyújtották be. *(Dr. Fónagy János elfoglalja képviselői helyét. - Dr. Fónagy János: Köszönöm a türelmét, elnök úr.)* Parancsoljon! Miniszterhelyettes úr, képviselő úr, az órát majd visszaállítjuk.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A számviteli és adózási szakemberek napjáról szóló H/13024. számú határozati javaslatot november 10-én nyújtottam be a tisztelt Ház elé. A javaslat benyújtásának előzményeként több hazai szakmai szervezet - így a Magyar Okleveles Adószakértők Egyesülete, a Magyar Könyvvizsgálói Kamara, a Magyar Számviteli Szakemberek Egyesülete, a Minősített Könyvelők Egyesülete, a Könyvelőiroda-vezetők Klubja, a Magyar Társadalombiztosítási és Bérügyi Szakemberek Egyesülete, valamint a Magyar Adótanácsadók és Könyvviteli Szolgáltatók Országos Egyesülete - kezdeményezte, hogy november 10-e hazánkban hivatalosan is minden évben a számviteli szakemberek és a számvitelhez szorosan kapcsolódó adózási szakemberek napjává váljon.

Tisztelt Képviselőtársaim! November 10-e a számvitel, a számviteli szakemberek világnapja. Ennek apropója, hogy 1494-ben ezen a napon jelent meg nyomtatásban Luca Pacioli itáliai matematikus, ferences

szereztes egyik legfőbb munkája a számtan, a geometria, az arányok és az arányosság összefoglalása *(sic!)* címmel, amely a mai napig, több mint 500 éve a számvitel, a kettős könyvvitel alapja.

November 10-ét világszerte megünneplik a számviteli szakemberek és a számviteli szakmai szervezetek Európa számos országától kezdve az Egyesült Államokig, de Indiában és Brazíliában is megemlékeznek e napról szakmai rendezvények, konferenciák szervezésével.

Tisztelt Képviselőtársaim! A számvitelre a gazdaság nyelveként tekinthetünk, a gazdasági élet szinte minden területén jelen van. A számvitel és az adózás kéz a kézben együtt járnak. A számviteli és az adózási szakemberek a társadalom számára szinte láthatatlannak, mégis meghatározó építőelemei a gazdaság működésének. A számviteli és adózási szakemberek számukat tekintve is jelentős tényezők. A hatósági nyilvántartásban közel 60 ezer szakember szerepel, de a számvitellel, adózással foglalkozó szakemberek teljes száma a 100 ezret is meghaladja.

A számviteli és adózási szakemberek azok, akik eligazodnak az adózási, számviteli és jogi szabályozások között, segítik a gazdaság szereplőit és a döntéshozókat a megalapozott döntések meghozatalában. Szakértelmük és elhivatottságuk nélkül a modern gazdaság működése elképzelhetetlen lenne. A számviteli és adózási szakemberek hidat képeznek a jogalkotók és a jogalkalmazók között, akikről azt várják el, hogy folyamatosan naprakészen ismerjék és értelmezzék a jogszabályi környezetet, amelyben tevékenykednek.

(16.10)

Mindennapi munkájuk biztosítja, hogy a gazdaság szereplőinek pénzügyi folyamatai a jogszabályoknak megfelelően és ellenőrizhetően kerüljenek nyilvántartásra, adózási kötelezettségeiknek pedig határidőben tegyenek eleget.

Tisztelt Ház! November 10-e a jövőben nemcsak egy szakmai ünnep, hanem a társadalom számára is emlékeztetőként szolgálhat arra, hogy a háttérben dolgozó szakemberek munkája nélkül nincs stabil és fenntartható gazdaság.

Tisztelt Ház! A szakmai szervezetek kezdeményezését a magam részéről minden tekintetben támogandónak tartom, ezért is nyújtottam be az önök előtt lévő határozati javaslatot. Kérem, hogy a H/13024. számú határozati javaslatban megfogalmazott szándékot szavazataikkal is támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Gerlaci Bence államtitkár urat a kormány képviselőiben, a vita e szakaszában kíván-e szólani. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó.

(Folytatás 176/2-ben!)

Országgyűlési Napló

GERLAKI BENCE nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A számviteli és adózási szakemberek napjáról szóló H/13024. számú határozati javaslatot nem a kormány nyújtotta be, ugyanakkor azzal, annak céljával a kormány teljes mértékben egyetért, és támogatja azt.

A kormány elkötelezett a szakmai érdekképviseleti szervezetekkel való együttműködésben, így van ez a határozati javaslat által érintett számviteli és adózási területekkel is. A társadalom minden részét érintik a számviteli és adózási szabályok, javaslatok. A szabályok alkalmazása és érvényesítése nem nélkülözheti e szervezetek szakembereinek tudását, tapasztalatát.

A szakmai szervezetekre nemcsak a számviteli és adózási szabályok előkészítése során tekintünk partnerként, hanem a számviteli és adózási szakembereket közvetlenül érintő kérdésekben is, ezért különösen fontos számunkra, hogy egy olyan kezdeményezést támogassunk, amely ezt az együttműködést, partneri viszonyt tovább tudja erősíteni. A számviteli és az adózási szakemberek napjának megünneplése emellett hozzájárulhat ahhoz, hogy a számviteli és az adózási szakemberek hivatása megkapja a kellő társadalmi elismerést, és erősítse a szakma tekintélyét a jövő generációja számára.

Tisztelt Ház! Örömmel számolhatok be arról, hogy a határozati javaslathoz szorosán kapcsolódóan november 10-én a Nemzetgazdasági Minisztériumban az érintett szakmai szervezetek kezdeményezésére a minisztérium szervezésében egy nagyszabású rendezvény került megrendezésre. Ez a rendezvény, habár megelőzte a határozati javaslat elfogadását, de méltán tekinthető a hazai számviteli és adózási szakma első, széles körben megünnepelt napjának.

Tisztelt Országgyűlés! A számviteli és adózási szakemberek napjáról szóló H/13024. számú határozati javaslatot a kormány támogatja, annak elfogadását javasolja a tisztelt Ház részére. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Szeberényi Gyula Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az a H/13024. számú határozati javaslat fekszik előttünk, amelyet Fónagy János képviselőtársam nyújtott be a parlament elé. Ahogy képviselő úr, államtitkár úr is elmondta, a javaslatot számos szakmai szervezet kezdeményezte, és arra irányul, hogy november 10-e legyen a számviteli és adózási szakemberek napja.

Magam is egyetértek a kezdeményezéssel, hiszen a mai világban a gazdasági életben - legyen szó akár kis cégről vagy nagyvállalatról - elengedhetetlen a jó

könyvelő, könyvvizsgáló, hiszen nélkülük az üzleti elemzés és tervezés sem működne. A választás nem véletlenül esett november 10-ére - ahogy államtitkár úr is elmondta -, 1494-ben ezen a napon jelent meg nyomtatásban Luca Pacioli itáliai matematikus, ferences szerzetes egyik legfőbb munkája, latinul a Summa de arithmetica, geometria, proportioni et proportionalita. A mű kiemelt jelentősége abból adódik, hogy ez tartalmazza az első írásos bizonyítékot a kettős könyvvitel alapelveinek összefoglalására.

Ez a korszakalkotó módszer évszázadok óta - már több mint ötszáz éve - a könyvelés legfőbb alapja, és ma is világszerte ezt használják. Az ő öröksége tette lehetővé, hogy a gazdasági folyamatok rendszerezett, átlátható és ellenőrizhető formában maradjanak fenn, ami alapfeltétele a fejlődésnek és a megbízható működésnek. Luca Pacioli kettős könyvvitelt megalapozó műve rendszerét tekintve ma is időtálló és meghatározó. Ez ihlette az elmúlt évtizedek azon kezdeményezéseit, melyek november 10-ére mint a könyvelők világnapjára tekintenek.

Ahogy teltek az évszázadok, a gazdaság fejlődésével a számvitel is lépést tartott, egyre nagyobb figyelem irányult a szakmára. A számviteli szakemberek napját először az Egyesült Államokban tartották meg 1972-ben azzal a céllal, hogy a fiatalsággal megismertessék a számvitel kínálati karrierlehetőségeket. Később egyre több szervezet csatlakozott a kezdeményezéshez, majd ez a szokás világszerte is elterjedt. November 10-e a számvitel népszerűsítéséről, a számviteli szakemberek munkájának elismeréséről is szól.

Hazánkban az elmúlt években megfigyelhetően növekedett a számvitel világnapjának ismertsége. A közelmúltban a hazai szakmai szervezetek kezdeményezték, hogy november 10-e hazánkban is hivatalosan a számviteli szakemberek és a számvitelhez szorosan kapcsolódó adózási szakemberek napjává váljon.

Tisztelt Ház! Véleményem szerint a javaslat egyértelműen támogatható, ezért kérem képviselőtársaimat is, hogy szavazatukkal segítsék a javaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Földi Judit képviselő asszonynak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

FÖLDI JUDIT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A határozati javaslat szerint az Országgyűlés november 10-ét a számviteli és adózási szakemberek napjává nyilvánítja. A szakmai szervezetek 2024. november 8-án úgy döntöttek, hogy minden évben, első alkalommal 2025. november 10-én tartják meg a számviteli és adózási szakemberek napját, igazodva ahhoz, hogy a számviteli szakemberek világnapja minden év november 10-e. A határozati javaslat a szakmai szervezetek döntését támogatja most, egyéves késéssel.

A számviteli és adózási szakemberek a mindennapi életünk részét képezik, mégsem irányul rájuk elegendő figyelem. Természetesnek vesszük, hogy vannak, hogy értik a jogszabályokat, és helyesen is tudják alkalmazni azokat. Ezek a szakemberek a munkájukat nehezített körülmények között végzik. Ők a jól-rosszul, sebtében összeállított és beterjesztett jogszabályok gyakorlati alkalmazói, de az ő hangjuk sajnos ritkán jut el ide, a parlamentbe.

A kormánypárti többség eddig nem tartotta fontosnak, hogy a legalapvetőbb elvárás biztosítsa ennek a szakmának, az pedig a kiszámíthatóság. Minden évben számtalan alkalommal kerül sor év közben az adótörvények módosítására, sajnos nem egy esetben visszamenőleges hatállyal. A törvények elfogadása során a kormánypárti többség az ellenzéki javaslatokat egyszerűen lesöpri, így saját maga is hozzájárul a kiszámíthatatlansághoz. Jó példa erre az áfa alanyi adómentessége értékhatárának emelése a 2025. évtől.

A DK 2024 novemberében nyújtott be módosító javaslatot. A kormánypárti többség elutasította azt, majd egy kormányrendelet 2025. január 25-én rendelkezett erről visszamenőleges hatállyal. Pont ugyanerről szólt a javaslat. Ilyen ennek a szakmának a kormánypárti többség szerinti elismerése vagy támogatása.

Hiányérzetem van a javaslattal kapcsolatban, hiszen nem tartalmazza a legfontosabbat, a szándékot, az elszántságot a szabályozási stabilitás biztosítására, a digitalizációs és az adminisztratív terhek csökkentésére és a szakmai szervezetekkel folytatott érdemi egyeztetés erősítésére.

A számviteli és adózási szakembereknek nem kifejezetten csak ünnepnapra van szükségük, hanem stabil, kiszámítható szabályozásra, kevesebb adminisztratív teherre és olyan munkakörnyezetre, amelyben nem kell minden reggel attól félni, hogy ma éjjélkor vagy esetleg tegnap éjjélkor megint életbe lép valami új rendelet. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A H/13024. számú határozati javaslat célja egyszerű és rendkívül fontos: hivatalosan is elismeri mindazok munkáját, akik a gazdaság stabil és átlátható működésének láthatatlan, de nélkülözhetetlen pillérei, vagyis a számviteli és az adózási szakemberek munkáját egy szakmai nappal ünnepelné meg, emelné ki.

(16.20)

A kezdeményezést egy több mint 11 ezer tagot képviselő hazai szakmai szervezet indította el, képviselőtársam, miniszterhelyettes úr, Fónagy János

karolta fel és nyújtotta be a határozati javaslatot, amely november 10-ét hivatalosan is a számviteli és adózási szakemberek napjává nyilvánítaná.

Tisztelt Képviselőtársaim! A számvitel jelen van az élet minden területén. A számviteli és adózási szakemberek azok, akik rendet teremtenek a számok világában, eligazodnak a folyamatosan változó pénzügyi és gazdasági jogszabályok rengetegében, és segítséget nyújtanak a vállalkozóknak, a munkáltatóknak, a döntéshozóknak a pénzügyi-gazdasági döntéseikben egyaránt. Az ő munkájuk nem csupán adminisztráció, hanem felelősségteljes szakértelmük nélkül nincs megbízható pénzügyi adat, nincs pontos adózás, nincs stabil, tervezhető gazdasági környezet sem.

Ők azok, akik könyvelésen, adóbevalláson, bér-számfejtésen, banki folyamatokon és támogatási adminisztrációkon keresztül nap mint nap hidat képeznek a jogalkotók és a jogalkalmazók között. Ők azok, akik biztosítják, hogy a gazdálkodók a törvényeknek megfelelően, átláthatóan működjenek, hogy döntéseik megalapozottak legyenek. Ha a pedagógusokat joggal nevezzük a nemzet napszamosainak, akkor a számviteli és adózási szakembereket méltán hívhatjuk a nemzetgazdaság napszamosainak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A javasolt dátum, november 10-e nem véletlen, ahogy hallottuk, 1494-ben ezen a napon jelent meg Luca Pacioli ferences szerzetes korszakalkotó munkája. Az ő öröksége nyomán vált november 10-e a könyvelők, később a számviteli szakemberek világnapjává, amelyet ma már szerte a világon ünnepelnek, és a határozati javaslat elfogadásával hazánkban is fognak. Ehhez a KDNP frakciója a támogatását adja, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dócs Dávid képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy teljes egyetértés lesz az összes párt képviselői és vezérszónokai között erről a napról, hiszen valóban, a számviteli és adózási szakemberek napja egy olyan nap, amire már régen rászolgáltak. Éppen ezért természetesen a november 10-ei megjelölt dátum mindenképpen jár nekik, hiszen a megbecsülés egyébként is mindenkinek jár, aki hasznos része a társadalomnak.

Több mint százezer ember érint ez a nap. Azt gondolom, hogy ezekre az emberekre mindannyian büszkék lehetünk, hiszen a munkájuk rendkívül fontos. Ők a gazdasági működés koordinátorai, éppen ezért a mostaninál valóban sokkal jobban meg kell őket becsülni a jövőben. A vállalkozások, cégek, de egyébként az állam működésének is a motorjai, a számok összehangolásának a súlya nyomja az ő vállukat.

Azt gondolom, hogy ezért mindannyian hálásak lehetünk nekik, és ezúton is köszönjük szépen a munkájukat.

Természetesen a Mi Hazánk Mozgalom annak a pártján áll, hogy nemcsak ezeket a szakembereket, hanem más szakmák képviselőit is meg kell becsülni. Éppen ezért természetesen támogatjuk ezt a javaslatot, illetve más szakmák képviselőinél is kezdeményezni fogjuk a kitüntető címet, azt a napot, amit csak rájuk szánunk és amit csak nekik szentelünk. Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk, kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni e napirendi pont keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Fónagy János miniszterhelyettes urat, ez esetben képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Meg szeretném köszönni a parlamenti frakciók támogató nyilatkozatait, úgy is, mint előterjesztő, és úgy is, mint képesített könyvelő, vállalati tervező és statisztikus. Köszönöm a támogatást. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **globális minimumadóval kapcsolatos információk cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13011. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Gerlaci Bence úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

GERLAKI BENCE nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő! A globális minimumadóval kapcsolatos információk cseréjéről szóló törvényjavaslat célja a Magyarország által 2025. október 31-én aláírt, globális minimumadóval kapcsolatos információk cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodásnak a kihirdetése.

A megállapodás a globális minimumadó szabályozásából fakadó adatszolgáltatási kötelezettség központosított teljesítését írja elő. A központi benyújtás lehetővé teszi a multinacionális vállalatcsoport számára, hogy a globális minimumadóval kapcsolatos adatszolgáltatást egyetlen adóhatóságnál nyújtsa be,

amely azután kicseréli a vonatkozó információkat a többi releváns joghatósággal. Az érintett vállalatok számára ez adminisztratív egyszerűsítést eredményez, az adóhatóság számára pedig az információk átláthatóságát segíti elő. A megállapodás alapján a magyar állami adóhatóság az információcseré keretében továbbítani fogja a beérkezett globális minimumadóval kapcsolatos adatokat a partnerállamok adóhatóságai felé, és kap viszontadatokat.

Tisztelt Képviselő! A fentiekben bemutatott megállapodás lehetővé teszi az adóhatóságok közötti automatikus információcserét a globális minimumadóval kapcsolatos információk kapcsán. Ez az információcseré elősegíti, hogy az adóhatóság érvényt tudjon szerezni a hazai globális minimumadóval kapcsolatos adószabályok megvalósulásának az adózói jogok egyidejű tiszteltetésben tartása mellett.

Tisztelt Képviselő! Az elmondottak alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor; megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BALLA MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A betervezett nemzetközi szerződésről szóló törvényjavaslat célja, hogy lehetővé váljon a globális minimumadóval kapcsolatos információk cseréje a megállapodásban részt vevő adóhatóságok között. Eszerint a multinacionális vállalatoknak évente egyetlen szabványosított rendszerben kell adatot közölniük magukról, amely adatok tehát ezen a központosított rendszeren át kerülnek egységesen a többi adóhatósághoz.

Az adatszere-megállapodás a NAV mérlegelési és ellenőrzési kapacitásait növeli azáltal, hogy rálátást ad a globálisan működő vállalatok adóstruktúráira. Mivel nagyon összetett szabályokról van szó, ezért ahhoz, hogy az adóhatóságok vitathassanak egy adóalapot, szükségük van áttekinthető adatokra, amelyeket így központosított formában kapnak meg. Amennyiben Magyarország nem csatlakozna az információcseréhez, akkor a globálisan működő vállalatoknak minden államban külön kellene adatot szolgáltatniuk, ami jelentős terhet jelentene ezen vállalkozásoknak, de az adóhatóságoknak is. A csatlakozás biztosítja a globális minimumadó gördülékeny alkalmazását és egyúttal azt, hogy Magyarország ne veszítsen adóbevételt más országok javára.

A megállapodás elfogadása az érdekünket szolgálja, és egyszerűsíti a vállalkozások adatszolgáltatással kapcsolatos adminisztrációs terheit, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák szavazatukkal az előterjesztést. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Földi Judit képviselő asszonynak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony! *(Földi Judit feltűzi a mikrofonját.)* Csak nyugodtan! Kérem az órát visszaállítani. *(Földi Judit: Köszönöm szépen.)* Parancsoljon!

(16.30)

FÖLDI JUDIT, A DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat célja a globális minimumadóval kapcsolatos információk cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodásnak a hazai jogrendbe történő átvétele. A törvény a hazai jogrendbe való átültetéssel elismeri az érintett államokkal való kapcsolatban a megállapodás szabályainak kötelező hatályát.

Az információcserével kapcsolatos megállapodás elengedhetetlen a globálisminimumadó-szabályozás végrehajtásához. A 2024. január 1-jével Magyarországon is bevezetett globális minimumadó akár 2 ezer magyar vállalatot is érinthet, minden olyan céget, amely a szabályozásban meghatározott mértékű árbevételt elérő vállalatcsoport tagja, ugyanis a szabályozás szerint a bevételt vállalatcsoporti szinten vizsgálják. Vagyis amennyiben az anyavállalatra a globális minimumadó szabályai vonatkoznak, akkor az itteni leányvállalatra is, függetlenül attól, hogy az itteni bevételek nem érik el a 750 millió euró mértéket. A legismertebb magyar tulajdonú érintett vállalatok a MOL, az OTP, a Wizz Air, a Richter, az MVM, az NBH, a Szerencsejáték Zrt., a Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató. A többi érintett vállalkozás nemzetközi multicég magyarországi leányvállalata.

A javaslat több lényeges kérdést teljesen nyitva hagy. A hatálybalépést egy feltételes, más államokkal összekapcsolt mechanizmushoz köti, így elfogadása esetén nem lehet tudni, hogy mikortól lesz hatályos. Ez jogbizonytalanságot teremt az érintett vállalatoknak és a szakmai szereplőknek is. A javaslatból az sem derül ki, hogy milyen informatikai, adatvédelmi és adatminőségi feltételeket kell kialakítani, hogyan történik a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felkészítése, mit tesznek az adminisztrációs terhek növekedése ellen.

A javaslat arra sem tér ki, hogy milyen belső ellenőrzési és megfelelési protokollok biztosítják, hogy a megosztott adatok pontosak és összehasonlíthatóak legyenek. A javaslat nem biztosítja az érintett magyar vállalkozások felkészülését, az időben pontos tájékoztatást, a megfelelő felkészülési időt. Nem tudni, hogy kapnak-e támogatást az új adatszolgáltatási kötelezettség teljesítése érdekében. A megállapodás kihirdetése szükséges, de az is, hogy a javaslat átlátható hatálybalépést teremtsen, adjon részletes végrehajtási kereteket, biztosítson adatvédelmi garanciákat és készítse fel az érintett vállalkozásokat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Ma egy olyan törvényjavaslatot vitatunk meg, amely első hallásra talán technikai jellegűnek tűnik, mivel a globális minimumadóval kapcsolatos információcseréről, multilaterális megállapodás kihirdetéséről van szó.

Amennyiben azonban kereszténydemokrata szemüvegen át tekintünk erre a törvényjavaslatra, akkor sokkal többet látunk pusztán jogi normaszövegnél, akkor látjuk a mögötte meghúzódó erkölcsi rendet, a közjó szolgálatának kötelezettségét. Az Írás azt mondja: legyen az igenetek igen, a nemetek nem.

A mai törvényjavaslat éppen azt segíti elő, hogy a nemzetközi gazdasági életben is átláthatóbb és egyértelműbb legyen a működés. A multinacionális vállalatcsoportok adatszolgáltatása eddig még széttagolt volt, külön-külön országokban eltérő módon és eltérő adatokkal. A most kihirdetendő megállapodás ezt a folyamatot van hivatva rendezni, és lehetővé teszi, hogy az információkat az OECD által kidolgozott egységes formában, központilag nyújtsák be, majd az illetékes hatóságok automatikusan, egymással megosztva használják fel. A fentiek elsősre bürokratikus mondatoknak tűnnek, de a valóságban a tisztességes gazdálkodás alapfeltételeiről beszélünk, aminek a nemzetközi életre is ki kell terjednie.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokrata társadalmi tanítás egyik alapelve, hogy a közteherviselés csak akkor igazságos, ha mindenki arányosan vesz részt benne. A tisztességesen működő vállalkozók számára nem maga az adóteher a legnagyobb kihívás, hanem az, ha a versenytársak kibújnak az adó megfizetése alól, mert ezzel torzul a verseny és sérül a közjó. A törvényjavaslat segíti, hogy azok a vállalkozások, amelyek becsülettel, szabályosan teljesítik kötelezettségüket, ne kerüljenek ezért hátrányos helyzetbe a nem jogkövetőkkel szemben.

Fontos kiemelni, hogy mindez nem egy magyar sajátosság, nem egy elszigetelt lépés, az Európai Unió tagállamai között már megszületett az irányelv az információcserére, a DAC9 irányelv, amelyet hazánknak év végéig át kell ültetnie. A most tárgyalt törvényjavaslat ezzel összhangban áll, és biztosítja Magyarország számára azt, hogy a nemzetközi együttműködésnek megfelelően része legyen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bele kell rondítanom az eddigi békülékeny hangulatba, pedig nem szokásom. A helyzet az, hogy a globális minimumadó koncepciója engem egyébként úgy alaptól irritál. Tehát bennünk itt, a jobboldalon mindig beindul egy ilyen fázó reflex, amikor külföldről vagy a globális világból megpróbálják nekünk megmondani, hogy mi a minimumelvárás, és kitűzik ennek a sarokszámait és limitjeit, és nekünk azt végre kell hajtani. Az én természetes behuzalozásomhoz az áll sokkal közelebb, ha egy szuverén nemzetállam saját hatáskörben és saját jogkörben reagál a problémáira és megoldja azokat.

Na, ebben az esetben nem ez történt. Az a faramuci helyzet állt elő, hogy mi már jóval 2010 előtt nyomasztottuk a kormányokat azzal, hogy fejezzék már be a multinacionális óriáscégek egyoldalú kedvezményezését, hogy ne öntsenek oda annyi vissza nem térítendő támogatást, és fejezzék be azt az egyoldalú önfeladó versenyt, hogy a munkaerő olcsó mivoltával meg az infrastrukturális fejlesztések biztosításával az úgynevezett szent tehénként kezelt működő tőkét idecsábítgassák.

Én nagyon sokat kritizáltam a Gyurcsány- és Bajnai-kormányokat ebben a tárgykörben, ezek visszakereshetők a világhálón, az akkori sajtótájékoztatók hírei is. Álomban sem gondoltam volna, hogy 2010 után néhány éven belül megháromszorozzák az Orbán-kormányok a multicégek számára közvetlenül adott vissza nem térítendő támogatás mértékét. Volt olyan sok éve ismerősöm, aki kormányparti szavazóként rettenetesen megsértődött azon, hogy én írtam erről egy szacikket, és jeleztem azt, hogy háromszorosa lett a vissza nem térítendő aránya 2015 előtthöz képest, de sajnos a számok nem hazudnak.

A helyzet az, hogy ugyanez az elképesztő önfeladás volt tetten érhető az autógyárakkal, a globális autógyártókkal szembeni kormányzati magatartás során. Az Audit, a Mercedest és másokat is vizsgáltak ebből a szempontból. Az egyik autógyárnál mutatták ki azt, hogy volt olyan esztendő, amikor 1 százalék alatti adóbefizetést vállalt minden kedvezmény figyelembevételével. Tehát annyi kedvezményt szórt oda a magyar állam csak azért, hogy ezeket a beruházásokat bevonzza Magyarországra, hogy lényegében lenulázza a költségvetés számára befolyó adót.

És most is, ha megnézzük a társaságiadó-sort, az egy törpe, kicsinyke sor ahhoz képest, amit, mondjuk, áfabevételi soron behúznak a magyar embereken és a kisvállalkozásokon. A magyar kormány ugyanis egy támogatható és mégsem támogatható lépést tett; a társasági adó adóparadicsomi szintre történő csökkentését tudom támogatni a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások esetén. Ezzel nekem semmi bajom nincsen, sőt nagyon örülök neki. De hogy a multicégek számára miért kellett lehúzni a társasági adót egy olyan szintre, ami már-már vállalhatatlanul alacsony, és ami egyértelműen, a számok szintjén kimutatható módon oda vezetett, hogy nem

vesznek részt ezek a cégek közteherviselésben, az érthető lenne egy libertariánus kormányzástól, de egy olyantól, amely magát nemzeti érzelműnek vallja, nagyon nehezen elfogadható. Mert a számok makacs dolgok, azok nem hazudnak. Ezek a cégek nem fizetnek elegendő adót, és arányaiban nem fizetnek annyi adót, mint a magyar kis- és közepes méretű vállalkozások.

Engem ez nemzeti érzelmű emberként felháborít, és a minimum, amivel beérvén, az lenne, hogy az arányok kiegyenlítődnek. A globális minimumadó koncepciója, mondom, alaptól engem idegesít, én nem szeretem az ilyet, ne mondják meg kívülről, ez az életézés van bennem.

(16.40)

De nagyon-nagyon faramuci helyzet az, amikor a magyar kormány nem adóztatja eléggé és rendesen ezeket a multinacionális hálózatokat, és mára a globális rideg, hideg fémdobozban is megszületik az az elképzelés, hogy de azért 15 százalék minimum legyen. Tehát a magyar kormány alá megy még ezeknek a minimális elvárásoknak is. Aztán következett egy többéves huzavona, ahol én azt láttam, hogy bizonyos szereplők, állami és piaci szereplők elkezdtek alkudozni, hogy oké, legyen 15 százalék, de mit lehet még leírni. Tehát hogyan lehet ezt a 15 százalékot technikai eszközökkel legalább egy kicsit lejjebb nyomni?

És én azt látom, hogy ez a vita nem ért véget. A kormány teljesen érthető módon végrehajt irányelvű fakadó rendelkezéseket, kötelezettségeket, nyilván meg fogja ezt tenni a későbbiekben is, de nem látom azt a koncepciót, hogy hogyan tartunk meg hozzáadott értéket termelő cégeket Magyarországon úgy, hogy közben adót is fizetnek. Nem látom a kormány gazdaságpolitikájában ezt a koncepciót. Azt látom, hogy mindenáron minél több működő tőkét és beruházást akarnak idevonzani, ez egyébként egy tolerálható cél lenne, de nem önmagában, ez nem öncél. Ennek értelme akkor van, ha a magyar nemzetgazdaság gyarapodni képes ezáltal, ha a magyar beszállítói hálózat legalább kimutatható; ha Magyarország nemcsak akkumulátort gyárt, hanem mondjuk, szoftvert meg motort is, tehát van egy magasabb polcon elhelyezkedő gazdasági tevékenység, vagy például részt vennénk most az emberiség legnagyobb technológiai forradalmában, ahogy sajnos a magyar cégek nem vesznek részt széles körben ebben. Nem látom tehát azt a koncepciót, hogy hogyan lesz ebből a magyar költségvetésnek, a nemzetgazdaságnak és egyáltalán az országnak egy gyarapodó pálya.

Azt látom, hogy az ott dolgozók fizetést kapnak, oké, ha nem hoznak a helyükre vendégmunkást, akkor ez kétségtől tudja a kimutatott munkahelyek számát gyarapítani, és szerintem ennek örülni kell. De nem látom azt, hogy akár az autógyárak, akár az akkumulátorgyárak hogyan fognak a közteherviselésben részt venni.

A globális minimumadó koncepciója nekem nem szimpatikus. Lehet, hogy tudna segíteni ezen, a magyar kormány által nagyon rosszul kezelt és menedzselt helyzeten, de nekem még jobban tetszene, ha a magyar kormány kapna a fejéhez, és azt mondaná, hogy ami eddig ment, az most már ne menjen, és akkor mi saját hatáskörben elérjük legalább a közteherviselést. Emiatt nem fognak elszaladni ezek a multicégek. A bankok biztos nem, pedig azokat is lehetne rendesen adóztatni, nem hagyni nekik az áthárításokat, a multicégek is alapvetően azért ragaszkodnak a teljes régiót lefedő portfóliójukhoz, tehát ahhoz, hogy minden országban jelen legyenek. Lehet, hogy egy-két akkumulátorgyárat nem sikerülne idehozni, de összességében lenne ráció abban, hogy a közteherviselés alá bevonják ezeket a cégeket.

Én nem látom a kormány elképzelését, és remélem, hogy a zárszóban kapok ezt illetően néhány gondolatot, hogy amellet, hogy idecsalogatja a tőkét, hogyan kívánja elérni azt, hogy egy tisztességes verseny alakuljon ki a nemzetgazdaságban. Tehát ne a multik diktáljanak mindent, a magyar vállalkozások részt vehessenek ezekben a folyamatokban, nem csak lekövető módon, és a közteherviselés végre megvalósuljon. Ha efelé nem indul el a kormány, akkor nagyon fájó módon mi támogatni fogunk minden olyan folyamatot, amely mégis efelé viszi vagy kényszeríti önöket. De nekem sokkal jobban tetszene az, ha a magyar parlament adott esetben egy mindenki által elfogadott törvényjavaslatral a társasági adó egész rendszerét rendbe tenné, és áttekintené a biztosított és nyújtott kedvezmények rendszerét, hogy az ne legyen az önfeladás szinonimája, és ne legyen kimutatható az, hogy megtöbbszöröződött az egyoldalúan odaadott támogatás volumene még a 2010 előtti korszakhoz képest is. Ez sajnos egy nagyon szomorú bizonyítványa a kormánynak.

Remélem, hogy ebben a történelmi pillanatban ezt még belátják, és majd nem a globális minimumadó koncepciója és nem más globális szinten kitalált koncepciók, hanem egy szuverén, erős nemzetállam saját belső logikája teszi rendbe ezeket a dolgokat, mert közteherviselés nélkül egészséges nemzetgazdaság nincsen. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk, kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Kérdezem képviselőtársaimat, kívának-e felszólalni még az adott napirendünk keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. Államtitkár úr? *(Jelzésre:)* Nem kíván reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **fogyasztóvédelmi tárgyú törvényeknek a mikro-,**

kis- és középvállalkozások támogatását és jogharmonizációt célzó módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13041. számon, a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Gerlaci Bence úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

GERLAKI BENCE nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! 2024 nyara fordulópontot jelentett a magyar fogyasztóvédelem számára, amikor a kormány a kereskedelempolitika után a fogyasztóvédelem stratégiai irányítását is a nemzetgazdasági miniszterre bízta. Ez a változtatás új fejezetet nyitott, a piac működését alakító két terület ma így már egy irányba húz, közös céllal és összehangolt működéssel. Ennek szellemében 2025. január 1-jével létrehoztuk a Nemzeti Kereskedelmi és Fogyasztóvédelmi Hatóságot, az NKFH-t a magyar családok védelme, a fogyasztók és a vállalkozások közötti piaci egyensúly biztosítása céljából.

Az élelmiszer-kereskedelem és a fogyasztóvédelem feladatainak egy hatósághoz telepítése lehetővé teszi mindkét területre kiterjedő átfogó ellenőrzések lefolytatását összehangolt, egységes szempontok mentén. Nyilván ez a vállalkozások számára egy kiszámíthatóbb jogalkalmazás mellett az adminisztrációs terhek csökkentését is eredményezi. A fogyasztók védelme, a jogérvényesítésük elősegítése mellett a tisztességes mikro-, kis- és középvállalkozások támogatása is kiemelt célkitűzés. Biztonságos, átlátható, innovatív, modern piaci környezetet és versenyképes, bizalomra épülő gazdasági rendszert építünk.

Ennek jegyében a most önök előtt lévő törvényjavaslat alapvető célja a fogyasztóvédelem magas szintjének és a vállalkozások hatékonyabb működésének együttes biztosítása a jogharmonizáció követelményeivel összhangban. Mi abban hiszünk, hogy az erős fogyasztóvédelem és az erős vállalkozói környezet egymást erősíti. A tudatos vásárló, a tisztességes kereskedő együtt teremti meg a bizalmon alapuló gazdaságot.

A fogyasztóvédelem az emberek biztonságát, a családok védelmét, a vásárlói tudatosságot egyaránt szolgálja. A vállalkozások számára kedvező intézkedések egyrészt növelik a vállalkozások elégedettségét, másrészt lehetőséget teremtenek arra, hogy fokozott figyelmet fordítsanak a fogyasztóvédelmi szempontokra.

Kérem, engedjék meg, hogy részletesebben is ismertessem a törvényjavaslatban foglalt intézkedéseket! Magyarországon a 25 éve működő, békéltető testületekre vonatkozó rendelkezések európai uniós ösztövezetésben is kiemelkedően kedvezőek a fogyasztók szempontjából. 2024-ben a kormány a békéltető testületi rendszert jelentősen megerősítette, hozzájárulva

ahhoz, hogy ez a vállalkozások és a fogyasztók számára egyaránt gyorsabb, egyszerűbb és olcsóbb alternatív vitarendezési forma még népszerűbbé váljon a fogyasztók körében.

Jelenleg nyolc darab békéltető testület működik hazánkban. A békéltető testületi eljárás célja, hogy a felek között egységet hozzon létre. Emellett a 250 ezer forintot meg nem haladó ügyekben a békéltető testület határozatban is érvényt szerezhet a fogyasztó panaszána, ha a fogyasztó kérelme megalapozott, de nem jutnak a felek egyezsége. Hazánkban 840 ezer aktív vállalkozás működik, ezek túlnyomó része olyan mikro-, kis- és középvállalkozás, amely maga is alapvetően fogyasztóként lép fel a mindennapi ügyvitele során. A kormány erre tekintettel döntött úgy, hogy ezeket a vállalkozókat is megilletik a klasszikus fogyasztóvédelemmel járó jogok.

A törvényjavaslat biztosítja a mindennapi ügyvitelükben, hogy végső felhasználóként eljárhassanak, ahogy a természetes személyek, a kkv-k, és saját maguk részére vásárolt termékekkel kapcsolatos jogvitáik rendezése érdekében ezentúl békéltető testületekhez fordulhatnak. Vagyis ha egy vállalkozás saját részre vásárolt eszköze meghibásodik, nem a bírósági út marad az egyetlen lehetőség, a békéltető testület gyors és hatékony megoldást kínál számukra is.

A méltányosabb bánásmód céljához igazodva a javaslat szélesebb körben teszi lehetővé a hatóság számára, az NKFH számára, hogy a bírság kiszabása helyett a kkv-kat figyelmeztetéssel szankcionálja. Ha a jogsértés kisebb súlyú, a hatóság figyelmeztetést alkalmazhat, lehetőséget adva a hibák önkéntes kijávitására.

Emellett a méltányosságot szolgálja, hogy kimentési lehetőséget biztosítunk a hatósági eljárásban a vállalkozások számára, különösen a méltánylást érdemlő esetekben, vagy ha igazolja, hogy önhibáján kívül történt ez a jogsértés.

(16.50)

Tisztelt Képviselő! Gyakorlati, mindennapokhoz illeszkedő változás a szezonális élelmiszerekhez kapcsolódó módosítás, amely lehetővé teszi, hogy a szezonális termékeket - ilyen például a szaloncukor vagy a húsvéti csokinyuszi - már az ünnepi időszakot megelőző utolsó nyitvatartási napon is beszerzési ár alatt lehessen értékesíteni. Az intézkedés egyszerre csökkenti a kereskedők veszteségét, mérsékli az élelmiszer-pazarlást, és végül elősegíti a hatékonyabb gazdálkodást is.

Tisztelt Ház! A kártyásfizetés-díjmentesség egy olyan garancia, amely biztosítja, hogy az elektronikus fizetést előnyben részesítő fogyasztókat ne terhelje többletköltség ennek a lehetőségnek az igénybevétele miatt. Az ingyenesség kormányhivatalok általi ellenőrzésével előmozdítjuk, hogy a vállalkozások ne számíthassanak fel indokolatlan többletköltséget a kártyával fizető vásárlóknak.

Valljuk, hogy a fogyasztóvédelem egyik legjobb eszköze a tudatosság, ezért a Nemzeti Kereskedelmi és Fogyasztóvédelmi Hatóság honlapja kiemelt szerepet kap a fogyasztók, illetve a vállalkozások tájékoztatásában. Az információk egy helyen történő könnyebb elérhetősége érdekében a jövőben a folyamatban lévő és lezárt közérdekű keresetekről szóló információkat, valamint az online kereskedelmet érintő súlyos jogsértéseket megállapító döntéseket is az NKFH honlapján lehet majd elérni; ez támogatja a tudatosabb fogyasztói döntéshozatalt.

A fogyasztóvédelemnek folyamatosan lépést kell tartania a változó piaccal, így olyan új jelenségekre is reagálnunk kell, mint a zöldállításoknak az ellenőrzése. A megtévesztő környezetbarát-állítások visszaszorítását szolgálja a fogyasztók zöldállítással való szerepvállalását érintő irányelv átültetése. *(Sic!)* A szabályozás átláthatóbbá teszi a fenntarthatósági tájékoztatásokat, és egységesíti a környezetbarát-állításoknak, -címkéknek, -értékesítéseknek a szabályait. Az intézkedés az eddiginél szigorúbb követelményeket támaszt a zöldállítások megalapozottságával kapcsolatban. Ez a termékek csomagolásán is meg fog jelenni, ami a fogyasztók hatékonyabb tájékoztatását eredményezi.

A változásnak a gyakorlatban nem elhanyagolható a jelentősége, hiszen már egy kismértékű műanyagcsökkentésre utalás is megtévesztő lehet, ha azt látványos zöldgrafikával kommunikálják. A jövőben csak akkor lehet a termék környezetbarát jellegére utalni, ha emögött egyértelmű, objektív, nyilvánosan elérhető és ellenőrizhető kötelezettségvállalások állnak, amelyeket független harmadik fél, szakértő rendszeresen ellenőriz.

Tisztelt Képviselő! A fentiekben bemutatott szabályozás egyszerre szolgálja az emberek biztonságát, a családok védelmét, a bizalom erősítését és a tisztességes vállalkozások támogatását. A megfelelő tájékozottság tudatosabb fogyasztói magatartást, körültekintőbb vásárlást és elégedettebb fogyasztókat eredményez. A javaslat a fogyasztóvédelem eszközeivel kívánja elősegíteni a vállalkozás és a fogyasztó közötti egyensúlyt, valamint lefektetni azokat az elveket, amelyek mentén egyszerre biztosítható a fogyasztóvédelem magas szintjének fenntartása és a vállalkozások hatékonyabb működése; egyúttal a fenntarthatóbb fogyasztás elősegítése érdekében biztosítja, hogy a fogyasztók megtévesztése a termék környezeti vagy társadalmi jellemzői vagy a körforgásos jellege tekintetében mindenkor jogkövetkezményt vonjon maga után.

Tisztelt Képviselő! Az elmondottak alapján kérem, hogy a törvényjavaslatokat támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Szeberényi Gyula képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/13041. számú törvényjavaslat több törvény-módosítást is kezdeményez, igyekszem ezek közül néhány fontosat kiemelni.

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény módosítása megnyitja a békéltető testületi eljárás igénybevételi lehetőségét a kkv-k számára azokban az esetekben, amikor kvázi fogyasztói minőségben, végső felhasználóként vásárolnak terméket vagy vesznek igénybe szolgáltatást. A békéltető testületi eljárás kkv-k által történő kezdeményezésének lehetővé tételével a cél a mikro-, kis- és középvállalkozások támogatása jogaik érvényesítésében. Az intézkedés eredményeként a jogviták a bírósági útnál egyszerűbb, gyorsabb, költségkímélőbb módon rendezhetők a kkv-k számára.

A közérdekű keresetekkel kapcsolatos információk, valamint az online kereskedelemmel kapcsolatos, súlyos jogsértéseket megállapító jogerős hatósági vagy bírósági döntések közzétételének előírása a fogyasztók számára az információk könnyebb elérhetőségét szolgálja. A fogyasztóvédelmi hatóság honlapján a folyamatban lévő és elbírált képviselői keresetek mellett a folyamatban lévő és elbírált közérdekű keresetekről is tájékoztatás történik majd, emellett a súlyos jogsértéseket megállapító jogerős hatósági vagy bírósági döntések közzététele is itt valósul meg.

Hatásköri kijelölés történik a kártyás fizetés díjmentességének ellenőrzésére, a hatékonyabb hatósági eljárás és jogalkalmazás érdekében. A pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló törvény alapján az európai uniós jogi előírásoknak megfelelően nem lehet a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatáért díjat, költséget vagy egyéb fizetési kötelezettséget felszámítani, így a vállalkozás nem számíthat fel díjat például a kártyás fizetésért.

Gyakorlatban visszatérő probléma az ellenőrző hatóság meghatározása. A probléma megnyugtató megoldását a pénzügyi szabályozási szakterülettel való egyeztetés alapján a fogyasztóvédelmi tárgyú szabályozás olyan irányú módosítása jelenti, amely ezekben az esetekben megteremti a lehetőséget a fogyasztóvédelmi hatóság kormányrendeleti kijelölésének. A kkv-k figyelmeztetéssel történő szankcionálásának szélesebb körű lehetővé tétele több, jelenleg bírsággal szankcionálható jogsértés esetén lehetőséget biztosít bírságteher nélkül orvosolni a hiányosságot, szabálytalanságot. A kkv-k jogsértéseivel kapcsolatban az elvárhatósági szint az erőforrásaikat, infrastruktúrájukat tekintve nem azonos a nagyvállalatokéval, ezért a fokozatosság elvével összhangban esetükben indokolt széles körben biztosítani a figyelmeztetés alkalmazásának lehetőségét a kötelező bírságolás helyett. Kirívó esetekben a fogyasztók magas szintű védelme érdekében ugyanakkor továbbra is kötelező marad a bírság kiszabása, például emberi életet, testi épséget, egészséget sértő, veszélyeztető jogsértés, gyermek-, illetve fiatalokukat védő előírások megszegése esetén.

A kimentési lehetőség biztosítása a vállalkozások számára igazságosabb szankcionálást eredményez. A módosítás a méltánytalanul szankcionált helyzetek kiküszöbölését teszi lehetővé - bizonyos észszerű, a fogyasztók érdekeit védő korlátok között - különös méltánylást érdemlő esetben, ha a mulasztás a vállalkozás érdekkörén kívül következett be. A legsúlyosabb, például a fogyasztók széles körét vagy kiszolgáltatott fogyasztókat érintő jogsértések esetén továbbra sem lesz lehetőség a kimentésre.

A mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló 2009. évi XCV. törvény módosítása szerint a szezonális termékek beszerzési ár alatti értékesítésére nyitva álló határidő módosítása révén - ahogy államtitkár úr is mondta - a hatékonyabb gazdálkodás és az adminisztratív terhek csökkentését szolgálja azzal, hogy ezeket a termékeket a jellemző fogyasztási időszakuk végét megelőző utolsó nyitvatartási napon is lehet a teljes értékű beszerzési ár alatt is értékesíteni.

A termékek piacfelügyeletéről szóló 2012. évi LXXXVIII. törvény módosítása az időközben aktualitását veszített, nem működő központi piacfelügyeleti információs rendszer jogrendszerből történő kivezetése érdekében szükséges. Emellett a közösségi gyors tájékoztatási rendszert felváltotta az Európai Bizottság veszélyes termékek bejelentésére létrehozott információs rendszere, amelynek nemzeti kapcsolattartó pontja részt vesz a termékbiztonsággal kapcsolatos ügyekben illetékes piacfelügyeleti hatóságok európai hálózatában.

(17.00)

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Véleményem szerint a fentebb említett módosítások jól fogják szolgálni a kisvállalkozásokat és a fogyasztókat egyaránt, ezért kérem, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr! Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Földi Judit képviselő asszonynak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

FÖLDI JUDIT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat lényegében technikai jellegű, illetve egyes EU-s irányelvek magyar jogrendbe ültetésére vonatkozik.

A DK egyetért azzal, hogy a magyar fogyasztók védelmének erősítése és a vállalkozások támogatása egyaránt központi kérdés a gazdaság működése szempontjából. Ugyanakkor fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a fogyasztóvédelmi hatóság leterheltsége, a szétterjedt ellenőrzési hatáskörök, a piacfelügyeleti kapacitások csökkentése, valamint a kiszámíthatatlan

jogszabályi környezet gyengíti a fogyasztók és a tisztességes vállalkozások védelmét. A mostani javaslat ugyan javítja a kkv-k békéltető testülethez való hozzáférést és tisztázza a kártyás fizetés díjmentességének ellenőrzését, de ezek csak rész megoldások, nem kezelik a kkv-kat érintő strukturális problémákat, a kiszámíthatatlan jogszabályi változásokat, a pénzügyi adminisztrációs terheket, illetve a hatósági ellenőrzések következtetlenségét.

A törvényjavaslat szól a vállalkozások terheinek csökkentéséről, ennek megvalósulása azonban kérdéses, hiszen az elmúlt időszakban már számtalanszor láttuk, hogy a beígért adminisztrációs terhek csökkenése azok emelkedését eredményezte a gyakorlatban. A módosítások célja a piaci egyensúly fenntartása a vállalkozások és a fogyasztók között, azonban a tervezet nem tartalmaz átfogó mechanizmusokat, amelyek a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok megelőzését, a gyors jogérvényesítést és a fogyasztói jogok érvényesítését rendszerszinten erősítenék meg.

A próbavásárlás és a kártyás fizetések díjmentességének ellenőrzése fontos pontosítás, de a javaslat nem erősíti a hatósági kapacitásokat, nem biztosít hosszú távú, fenntartható ellenőrzést, és nem célozza meg a digitális ügyintézés hatékonyságának javítását sem.

A javaslatból hiányzik a stratégiát mutató szándék, nincs szó a hatósági kapacitások megerősítéséről, a gyorsabb digitális ügyintézésről, a fogyasztóvédelmi jogérvényesítés korszerűsítéséről vagy a piacfelügyeleti intézmények kiszámítható működéséről. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérnökönek. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat jogtechnikai jellegű, de ha kereszténydemokrata szemüvegen át tekintünk a törvényjavaslatra, akkor világosan kiviláglik belőle a gyengébb fél védelme, az igazságosság további támogatása és a tisztességes gazdasági működés további megerősítése, amiről is ez a törvényjavaslat szól.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ne feledjék, a keresztény társadalmi tanítás gerince a szolidaritás, a szubszidiaritás, a közjó szolgálata és a teremtett világ iránti felelősség. A jelen módosítások pontosan ezt az elvet tükrözik, segítve a mikro-, kis- és középvállalkozásokat abban, hogy ne legyenek kiszolgáltatottak, és hogy tisztességesen, méltányosan tudjanak érvényesülni a gazdasági térben.

Négy pontban foglalnám össze.

1. A békéltetés lehetősége és az igazságosság útja. A javaslat egyik legfontosabb eleme, hogy a kkv-k, amikor kvázi fogyasztói minőségben végső felhasználóként járnak el, igénybe vehessék a békéltető testületi eljárást.

2. A fogyasztók és vállalkozások tisztább tájékozódása. A javaslat előírja a közérdekű keresetek közzétételét, továbbá az online kereskedelemben elkövetett súlyos jogsértések nyilvánosságát, a kártyás fizetésért felszámított díjak ellenőrzésének egyértelműsítése pedig az igazságosságot szolgálja. Amiért nem lehet díjat szedni, azért senki ne is szedjen díjat.

3. A méltányos szankcionálás. A kkv-k számára a figyelmeztetés szélesebb körű alkalmazása egy nagyon fontos kereszténydemokrata alapvetet tükröz, nem ugyanazt várjuk el a kevesebbet birtoklótól, mint a többet birtoklótól. Ne engedjük el a felelősséget, de arányosságot, emberséget és méltányosságot gyakoroljunk.

4. A fenntarthatóság és a teremtett világ védelme. A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló törvény módosításai a teremtett világ védelmét támogatják. A tartósság, a javíthatóság, az újrahasználhatóság szempontjai mind-mind azt a meggyőződést tükrözik, hogy a teremtett világot felelősen kell kezelnünk. Nem szabad az eldobható, a pazarló mentalitást erősíteni, mert a földet művelnünk kell és őriznünk kell.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A jelen törvényjavaslat tehát az én szemüvegemem keresztül arról szól, hogy legyen igazságosabb szankcionálás, kevesebb terhelés a kis- és középvállalkozásoknak, nagyobb átláthatóság a fogyasztóknak, tisztább verseny a piacon, nagyobb felelősség a teremtett világ védelméért. Vagyis pontosan arról szól, amit a keresztény társadalmi tanítás már 2 ezer éve mond: a piac akkor működik jól, ha senki nem él vissza az erejével. Kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot, a KDNP frakciója is támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kezdjük a dicsérettel. Én üdvözlöm a fogyasztóvédelmi szuperhatóság létrejöttét. Tehát én azt látom, hogy vannak még kiaknázatlan, de nagyon komoly benne rejlő lehetőségek. Szerintem a területért felelős államtitkár is átlátja a rendszert. Ez jó, korábban nem mindig volt így.

Éppen ebből a rendszerátlátásból fakad az a - gondolom - közös ismeretünk is, hogy nem a magyar kormány új ötlete és nívója volt az, hogy a mikro-vállalkozásokat adott esetben fogyasztói minőségben tüntethetjük fel egy ilyen eljárás vagy annak rendezési kísérlete során, hanem pont most nyáron is volt nagyon komoly mérföldkövet jelentő uniós bírósági ítélet, ahol megerősítést nyert az az európai fogyasztóvédelmi térben is, hogy a mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások adott esetben fogyasztóként

viselkedve a korábbi gazdasági aktusok során kerülhetnek olyan helyzetbe, hogy a fogyasztókat rendre érő információs aszimmetriát ki kell kalapálni, vagy legalábbis el kell indulni az egyensúlyi helyzet felé, így lehessen fogyasztó egy mikro- és kisvállalkozás is. Nagyon örülök, hogy ez a döntés ilyen hamar megérkezett Magyarországra.

Nyilván nem önnek címezem, és nem is címezhetem, bárcsak a pénzügyi fogyasztóvédelem területén is ilyen hamar megérkezett volna az Unió C-630/23-as Marczingós-féle ítélete, ami egyértelműen lehetővé teszi az igazságtételt a devizahitelesek számára, de Magyarországon sem a felügyelet, sem a pénzügyi fogyasztóvédelemért felelős szervek, sem pedig a kormány, sem a Kúria nem tartja magára nézve kötelezőnek azt, ami egyébként minden normális esetben általános érvényű és kötelező hatályú kellene legyen Magyarországon: a devizásoknak már vissza kellett volna kapniuk a pénzüket.

Üdvözlöm tehát azt, hogy ebben az esetben a mikro- és kisvállalkozások fogyasztóként viselkedhetnek. Hozzáteszem, ha ez korábban érkezett volna meg Európába is, akkor lehet, hogy a vállalkozói devizahitelek kapcsán is ki lehetne nyitni azt a dossziét, amelynek értelmében rájuk is vonatkozik az igazságtételi csomag. Ezt még most is meg lehet kísérelni a Ptk. alapján, én nagyon remélem, hogy sikerrel fog járni, de ez nem ennek a törvényjavaslatnak a tárgyköre.

Azt is üdvözlöm, hogy a kártyás fizetések díjmentességének ellenőrzése gondos és óvó, odafigyelő kezekbe kerül. Ez mindenképpen pozitív, de azt is meg kell vizsgálnunk, hogy a kis- és közepes méretű vállalkozások miért próbálkoznak rendre ilyen trükközésekkel - ami kétségtelenül elítélendő trükközés - alapvetően még egy egyszerű virágvásárlásnál is. Amikor az ember vesz egy szál rózsát valakinek, nagyon sokszor látjuk azt a kiírást, vagy szóban elmondják nekünk, hogy légszji lehetőleg ne kártyával fizess, mert az a helyzet, hogy a bank olyan brutális terheket számít fel, hogy mondjuk az egy szál rózsán lévő árrés harmadát, felét, vagy akár az egészét elviszi csak az, amit a banknak fizetni kell. A kártyás fizetések tekintetében nagyon sokszor érzem azt, hogy a kereskedő is érzi a saját bőrén, hogy jobban járna a készpénzes fizetéssel, és ilyen trükkös machinációkat találnak ki annak érdekében, hogy a saját zsebüket védjék.

(17.10)

Én úgy gondolom, hogy végig kellene gondolnia a kormánynak azt, hogy amit az átlagbérig ingyenes bankolás tekintetében javasolunk, tehát hogy alapműveletek, kártyás műveletek, egyebek tekintetében ingyenesen lehessen bankolni, ugyanezt a kisvállalkozói szférára is vonatkoztatni lehetne egy bizonyos ésszerű bevételi határig. Úgy gondolom tehát, hogy ha ebben a jogalkotó rendet tenne, és mindenféle trükközés kényszerét és lehetőségét is kizárná, akkor sokkal előrébb lennénk, de alapvetően azt, ami ebben a

javaslatban van, el tudom fogadni, és még üdvözölni is tudom.

Az egyik kormánypárti képviselőtársam által pozitívumként felsorolt további és plusz kimentési lehetőségek, amelyek a fogyasztó-vállalkozói jogviszonyban a vállalkozói oldalon merülnek fel, már nem ennyire boldogítók. Főleg a digitalizáció és az AI világában látjuk azt, hogy a kimentési lehetőségek bővülésével egy jogvita esetén a vállalkozás szinte minden esetben megússza a még teljesen nettó módon bizonyítható visszaélés következményeit is. Ezt a részét tehát nem tudom üdvözölni, de azt igen, hogyha a fogyasztói jogok érvényesítése legalább más területeken és a legdurvább jogsértések esetén szavatolhatóvá és garantálhatóvá válik.

Hozzáteszem: ez a jogérvényesítés nagyon sok honfitársunk számára akkor lehetséges igazán, hogyha a személyes ügyintézés lehetőségével találkozunk, és a személyes ügyintézés kérdésénél ugyanazt érezzük, mint egyébként a készpénz versus bankkártya vitánál - én is használok bankkártyát, de szeretek készpénzzel is fizetni -, a szabad választás jogát és lehetőségét szeretném e tekintetben is fenntartani.

És ugyanez igaz az erőltetett digitális ügyintézésre is. Be kell látni, hogy idősebb honfitársaink vagy éppen a digitális kompetenciáikat szinten tartani akaró honfitársaink, akik nem akarnak feltétlenül digitalizálódni, ragaszkodnak a személyes ügyintézéshez, azt komfortosabbnak érzik, és ha ennek a hiánya mutatható ki, az nagyon sok esetben oda vezet, hogy el sem indítják a jogérvényesítési folyamatot. Tehát itt is legyen egy választható alternatíva, és baromi idegesítő az, hogy bizonyos ügyfajtákat már csak online és csak digitális eszközökön keresztül lehet elintézni. És ha mondjuk, az egyszerű ételrendelésre gondolunk, akkor tényleg egy Wolt vagy a Foodora és társai teljesen jogellenes módon odabindzsizik a 150 forintos rendszerhasználati díjukat, és a kis információs felületen felugrik - ez fogyasztóvédelmi szempontból tarthatatlan, Nagy Márton is egyetértett velem ebben - az, hogy hát, az ő rendszerük működőképességének megtartása érdekében fizettetnek az emberekkel minden tranzakció után, miközben neki az ügyfélszolgálat fenntartása törvényi kötelezettsége, és egy magánvállalkozásról van szó. Tehát az, hogy ilyen extra kis sarcokkal terhelik az embereket, abszolút jogellenes, és egészen biztos, hogy fogyasztóvédelmi szempontból tarthatatlan.

Még egy konkrét szakmai javaslatról és egyébként részsikerről kell hogy beszámoljak, és ebben az államtitkár úr és a területért felelős személyek személyes eljárását fogom kérni. Ugyanis a parlamentünknek van egy Fogyasztóvédelmi Albizottsága, azt történetesen én vezethetem - ez a Gazdasági Bizottság alatt működő testület -, és igyekeztem jó kapcsolatot kiépíteni fogyasztóvédelmi szervezetekkel. Egyikük a Tudatos Vásárlók Egyesülete, amely arról híres, hogy nemzetközi méréseket csinálnak. Korábban, ugye, a gyermek- és lányruháknál mutatták ki azt,

hogy a rákkeltő biszfenolszármazékok igenis kimutathatók - hadd ne mondjam, hogy mit jelent ez egy demográfiai katasztrófa helyzet közepén! -, és itt szerencsére elindult a betiltási folyamat.

De felmerült egy nagyon-nagyon durva greenwashing eset: ugye, több nemzetközi laborban csinált egy cumitesztet ez a szervezet, és 4, azaz négy darab BPA freeként, BPA-mentesként hirdetett cumi közül kettőben BPA, biszfenolszármazékok voltak kimutathatók. Ezek olyan gyermekeszközök, amelyeket, ugye, adott esetben évekig használnak a gyerekek, hadd ne mondjam, hogy a hormonrendszerükre nézve ez milyen hatásokkal járhat! És miután a Tudatos Vásárlók Egyesülete egy óriási kampányt indított ezeknek az azonnali betiltásáért, mi is behoztuk ezt a Fogyasztóvédelmi Albizottságba, már vannak részeredmények. Hiszen az egyik gyártó, szerencsére korrekt módon reagálva, magától kivonta a forgalomból ezt az anyagot, és önálló, saját vizsgálatot hirdetett; egy másiknál annyi történt, hogy most már szerencsére csak elérhetetlennek látszik a termék a webshopban, de a négyből kettő akkor megoldódott - viszont még mindig kaphatóak ilyen típusú termékek. És itt Magyarországnak az lenne a feladata, hogy ha detektál egy ilyen problémát, akkor ne várjon az Unióra, ne várjon másokra, azonnali beavatkozással indítsa el a betiltási folyamatot. És egészen durva helyzet állt elő, nem is értem az európai szabályalkotást: ugye, van a gyermekjátékokról szóló rendelet, meg van a gyermekek számára készült cikkekről szóló is, és kihagyták belőle ezeket a cumikat, tehát ezeket az eszközöket. Tehát van egy európai joghézag.

Magyarország felelőssége az, hogy ha már előfordulhat ekkora kreténység, hogy a cumit ide felkötő műanyag huzalnak vagy kis izének az előírásai között ott van, hogy nem tartalmazhat káros anyagot, a cumiról viszont nem rendelkeznek, így tehát az kimaradt, akkor Magyarország kezdje el verni a tamtamot az európai térben, hogy ezt azonnal meg kell oldani. Ez olyan fajsúlyos ügy, meg annyira szimbolikus, hogy úgy gondolom, ha önök ezt kiviszik az európai térbe, ez két hét alatt megoldható probléma. A Fogyasztóvédelmi Albizottságunk előző ülésén nagyon részletes prezentációt is tartott a Tudatos Vásárlók Egyesülete. Ha van ilyen igény, természetesen a kontaktokat is biztosítom hozzájuk.

Az a kérés, hogy haladéktalanul járjanak el ebben az ügyben, mert amikor a gyermekek biztonságáról és mindennapi életvitelének a biztonságáról van szó, akkor nincsen egyrészt-másrészt, tehát ott azonnal lépni kell, és vannak olyan fogyasztóvédelmi jellegű problémák, amelyeknél a fellépés egész egyszerűen nem halogatható. Én ezt ilyennek érzem, és ha ez a probléma megoldódik, akkor nyilván a Fogyasztóvédelmi Albizottságunk munkája is egy újabb sikerrel gyarapodik, mindenkinek az érdekében és mindenkinek a szebb jövője érdekében.

Éppen ezért arra kapacitálom önöket, hogy bár vannak ebben a csomagban támogatható elemek, és egyáltalán nem zárkozom el a támogatásától, ezeket a

járulékos ügyeket is próbáljuk rendbe tenni, mert minden egyes elvesztegetett nap újabb veszélyeket rejt magában, és a fogyasztóvédelem igenis lehet egy olyan nemzeti sorskérdés, amely kormányzati ciklusokon átívelő módon megkerülhetetlen. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Megkérdezem, kíván-e valaki még a napirendi pont keretében felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Gerlaci Bence jelzésére:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

GERLAKI BENCE nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Tisztelt Ház! Akkor kezdjük így hátulról! Ugye, fölmerült itt a Tudatos Vásárlók Egyesülete. Ugye, mi minden ilyen civil szervezettel együttműködünk, úgyhogy figyelemmel fogjuk kísérni ezt a prezentációt meg cumis kérdéskört, és fel fogunk lépni a megfelelő helyeken, és ki fogjuk vizsgálni ezt az ügyet. Ezt most megígérem.

Illetve elhangzott itt az ételfutárok kérdésköre. Mi is úgy látjuk, hogy egyébként egy nagyon problémásan működő szegmensről van szó. Itt több száz millió forintos bírságot... Tehát a tavalyi év végén, novemberben csináltunk egyébként már egy első vizsgálatot, januárban volt eredmény, ha jól emlékszem, 50 millió forintos bírságot szabtuk ki. Illetve most egy másik ételfutárcégnél is rendkívül komoly jogsértéseket tapasztaltunk mind ételminőség-biztonsági, mind fogyasztóvédelmi kérdésekben, több száz millió forintos bírságot szabtuk ki erre a vállalkozásra a fogyasztók védelme érdekében.

Nagyon fontos tehát kihangsúlyozni azt, hogy azért a fogyasztóvédelem stratégiai kérdéskörének, ami itt felmerült a képviselő asszony részéről, csak az egyik eleme a most benyújtott csomag. *(Földi Judit: Tudom.)* Tehát három pillérből áll a Nemzetgazdasági Minisztérium, a kormány, illetve az NKFH fogyasztóvédelem területén történő munkája, az első ez a jogszabálycsomag, amelyet most benyújtottunk.

De emellett körülbelül egy hónapja volt egy fogyasztóvédelmi konferencia, amelyen egy hétpontos cselekvési tervet mutattunk be, ahol kőkeményen fogunk fellépni a gyermekvédelmi ellenőrzések területén. Itt vizsgáljuk a reklámokat és az influenzazertartalmakat, az értékesítési tilalmakat az alkohol, illetve az energiatartalom területén. Gyermekjátékok tesztelünk folyamatosan, itt fulladási és egészségkárosító kockázatokat szűrünk ki; ebbe nyilván beleértendő a cumi is meg azok a gyermekjátékok, amelyek nagy része egyébként harmadik országból származik. Ezeket egyébként piacfelügyeleti szempontból próbáljuk a vámhatárokon megállítani, és minden esetben, ha laborvizsgálatok azt mutatják, hogy ezek

veszélyes termékek, kiszűrjük a forgalomból. Cél az, hogy már a vámhatáron megállítsuk, amennyiben bejöttek ezek a termékek az országba, akkor ezeket kiszűrjük. És nyilván itt a babaruhák vizsgálata is folyamatosan az eszköztárunk egyik része. Ez az egyik pillér.

A másik, hogy a csalówebáruház-keresőt is fel fogjuk állítani '26 első felében. Azt látjuk, hogy rendkívül komoly online csalások vannak egyébként, amelyek sértik a fogyasztói jogokat. Emellett az étrend-kiegészítők piacán is komoly fogyasztóvédelmi jog-sértéseket tapasztalunk, ennek egyik eleme egyébként az influenszertartalmak.

(17.20)

Aztán a vámhatár-ellenőrzéseket is fokozni fogjuk. Itt együttműködünk a Nemzeti Adó- és Vámhivattal. Cél az, ahogy elhangzott, hogy már a vámhatáron kiszűrjük a problémás termékeket; illetve cél még további laborfejlesztés, hogy pont ezeket az eszközöket a magyar Fogyasztóvédelmi Hatóság ugyanúgy ki tudja szűrni, ahogy a nemzetközi társhatóságok is. Egyébként a magyar Fogyasztóvédelmi Hatóság akkreditált laborral is rendelkezik, ami egyébként egyedülálló nemzetközi összehasonlításban, tehát ennyivel is előrébb járunk a társhatóságok előtt.

A magyar Fogyasztóvédelmi Hatóság kapacitása megfelelő, azt gondolom, hogy maga a hatóság egy 150 fős hatóság, két laborral, és nagyon fontos, hogy a kormányhivatalok ott állnak velünk, és a kormányhivatalok is mint fogyasztóvédelmi hatóságok eljárhatnak, mi a szakmai irányítói vagyunk; illetve emellett számos más, magyar kormányzati vagy háttérintézmény a fogyasztóvédelem területén fölépíthet. Ilyen a médiahatóság, a Nébih, a NAV, az SZTFH, a Gazdasági Versenyhivatal, és nyilván pénzügyi területen a Nemzeti Bank is. Nagyon erős, összehangolt munka zajlik egyébként a Fogyasztóvédelmi Hatóság és a társhatóságok között, így alkotunk egy egységes fogyasztóvédelmet Magyarországon.

Emellett még más cselekvési tervvel is készülünk, például az ingatlanközvetítőket is egyre szigorúbban fogjuk ellenőrizni. Itt az általános szerződési feltételeiket, valamint a csalogató reklámokat vagy megtévesztő reklámokat is ki fogjuk szűrni, és föl fogunk lépni ezek ellen. Tehát fontos azt megemlíteni, hogy a fogyasztóvédelemnek csak egy pillére a most benyújtott csomag. Emellett egy hétpontos cselekvési tervet fogunk végrehajtani rövid és középtávon. A harmadik pillér, amely múlt héten került bejelentésre, hogy egy éves vizsgálati programban az idei évben, a '25-ös évben 39 területet vizsgáltunk, 70 fölé fog emelkedni ez a szám: fogyasztóvédelmi, piacfelügyeleti, szolgáltatás-ellenőrzési, élelmiszer-biztonsági és egyéb területeken is fokozzuk a fellépést. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az államháztartási tárgyú törvényeknek a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló 2011/85/EU irányelv módosításáról** szóló, 2024. április 29-ei (EU) 2024/1265 tanácsi irányelv átültetésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13058. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvény szerint Magyarország az európai népek szabadságának, jólétének és biztonságának kiteljesedése érdekében közreműködik az európai egység megteremtésében. Ennek keretében Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése céljából biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat az Európai Unió új, modernizált költségvetési keretrendszeréhez való csatlakozásunk egyik fontos lépéseként tovább erősíti Magyarországon a felelős, átlátható és fenntartható költségvetési gazdálkodás rendszerét. A kapcsolódó uniós szabályozás hatálybalépése óta szerzett tapasztalatokra épülően az irányelvnek a tagállamok költségvetési keretrendszereit meghatározó szabályokra és eljárásokra vonatkozó követelményeit módosítani kell az Európai Tanács irányelvében foglalt, a központi költségvetés előkészítésére és végrehajtására vonatkozó követelmények tekintetében, annak a hazai jogrendszerbe való átültetésével.

Tisztelt Ház! Az éghajlatváltozás, az egyre gyakoribb gazdasági válságok, a pandémiát követő elhúzódó helyreállítási időszak és a háború okán az energiapiacra bekövetkező kihívások egyaránt ráirányították Európa figyelmét arra, hogy a tagállamoknak új alapokra kell helyezni költségvetési keretrendszerüket. A törvényjavaslatához kapcsolódó gyakorlati tapasztalatok alapján módosított irányelv arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a költségvetés tervezésekor ne csak a pénzügyi stabilitást, hanem a hosszú távú fenntarthatóságot, a társadalmi egyensúlyt és a környezeti hatásokat mindinkább figyelembe vegyék.

E három gondolat mentén haladva a most benyújtott törvényjavaslat célja az, hogy a magyar jogrendszerben olyan módosításokat hajtsunk végre, amelyek a nemzetközi kötelezettségek teljesítésének biztosítása mellett erősítik a költségvetés tervezésének átláthatóságát és szakmai megalapozottságát is, előmozdítják a gazdasági és környezeti fenntarthatóságot.

A törvényjavaslatban foglalt rendelkezések elfogadásával Magyarország megerősíti elköteleződését az átlátható és felelős gazdálkodás nemzetközi elvárásaival kapcsolatban, miközben alkalmazkodik a XXI. század legfontosabb, az éghajlatváltozás és a környezetvédelem jelentette közösségi elvárásokhoz is. A törvényjavaslatban szereplő módosítások közül elsőként a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény, valamint azzal összefüggésben az államháztartásról szóló törvény módosítására irányuló javaslatokat emelem ki, amelyek a költségvetési tervezés minőségének javítására, a független ellenőrzés megerősítésére, valamint a környezeti és hosszú távú fenntarthatósági szempontok beépítésére irányulnak a költségvetés elfogadására vonatkozó eljárásban.

A javaslat megerősíti a Költségvetési Tanács jelenlegi, független garanciális szerepét a központi költségvetéssel kapcsolatos eljárásban azzal, hogy az uniós irányelvben foglaltak harmonizációjával e szerv jelenlegi hatáskörei bővülnek. Az új szabályozás értelmében a Költségvetési Tanács nemcsak előzetesen véleményezné, hanem utólag is értékelné a makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket. Ezzel a jövőben tovább erősödnek a központi költségvetés pénzügyi és objektív szakmai alapjai is.

A törvényjavaslatban foglaltak alapján a Költségvetési Tanácsnak lehetősége lesz arra, hogy az előrejelzések utólagos értékelése által megállapításokat tegyen, azokat nyilvánosan közzétegye, a kormány pedig ezeket megfontolja. Ezen átláthatósággal, a nyilvánosság erejével és a szakmai kontrollal jelen törvényjavaslat együttesen szolgálja azt, hogy Magyarország központi költségvetése továbbra is hiteles, megalapozott, gazdálkodása pedig felelős legyen.

Tisztelt Képviselőtársaim! A központi költségvetés nemcsak számokról és egyenlegekről, hanem a jövő generáció életfeltételeinek megteremtéséről, az azokhoz szükséges források biztosításáról is szól. A törvényjavaslatban foglaltak szerint a központi költségvetés tervezése során a jövőben nagyobb hangsúlyt kapnak a környezeti és éghajlati változásokkal összefüggő kötelezettségek is.

*(Az elnöki széklet dr. Oláh Lajos,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A javaslat ezzel összefüggésben előírja, hogy a kormánynak a költségvetés indokolásában külön be kell mutatnia az adóbevételek és közvetett támogatások hatását, valamint a feltételes kötelezettségvállalások, vagyis az állami kezességek, garanciák és viszontgaranciák állományát, különösen azokat, amelyek a természeti katasztrófák vagy az éghajlatváltozás hatásainak kezeléséhez kapcsolódnak.

Emellett fontosnak tartom hangsúlyozni azt is, hogy a klímaváltozás okozta gazdasági kockázatok ma már nagyon is valóságosak: a szélsőséges időjárás, a mezőgazdasági károk, az energiaellátás bizonytalansága mind hatással vannak az állami kiadásokra is.

(17.30)

Ezért a törvényjavaslat célja, hogy ezek a hatások ne utólag, hanem már a tervezés szintjén megjelenjenek a költségvetésben.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat tartalmaz továbbá technikai, szövegpontosító módosítást is, melynek célja a jogalkalmazás elősegítése a decentralizált önkormányzati számlavezetésre vonatkozó rendelkezések alkalmazása során.

2025. október 1-jétől bevezetésre került a részleges kincstári számlavezetés a megyei jogú városok, a főváros, a kerületek és költségvetési szerveik számára, mely keretében az érintett önkormányzatok átmenetileg szabad forrásait a korábbi kereskedelmi banki számlákról a kincstári egységes számlára kell befizessék. A befizetendő összeget a Kincstár határozatban közli az önkormányzattal. A törvénymódosítással pontosításra kerül a határozathozatal dátuma. A Kincstár határozatban 2025. július 31-éig megállapította, ezt követően a tárgyévet megelőző év október 15-éig minden évben megállapítja a beutalással érintett önkormányzat és a költségvetési szerve tárgyévet megelőző második évi beszámolójában szereplő költségvetési kiadási összege 5 százalékát forintban. Az október 1-jén bevezetett intézkedéssel csökkenthető mind az államadósság, mind az államháztartás finanszírozási költsége. Látni kell, hogy az önkormányzatok az államháztartás részét képezik, közfeladatot látnak el, az önkormányzatok pénze, vagyona közpénz, bevételei államháztartási bevételek, kiadásai államháztartási kiadások, így közpénz kerül a kincstári egységes számlára.

A javaslat alapján törvényi szintre kerül az a veszélyhelyzeti kormányrendeletbe foglalt szabály, mely szerint az önkormányzatok - a kormány előzetes hozzájárulásával - meghatározott feltételek mellett működési célú, hosszabb futamidejű adósságot keletkeztethető ügyleteket köthetnek az állami tulajdonú gazdasági társaságokkal fennálló tartozásaik rendezésére. A rendelkezést természetesen a hatálybalépést megelőzően keletkezett, a hatálybalépéskor már fennálló tartozások kiegyenlítéséhez szükséges adósságot keletkeztető ügyletek megkötése során is alkalmazni kell.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy az elmondottak alapján önök is látják, hogy a jelen törvényjavaslattal az uniós irányelvbe foglaltak hazai jogrendszerbe való átültetése alapvetően három célt szolgál. Egyrészt megerősíti a költségvetési folyamat szakmai megalapozottságát azáltal, hogy független, utólagos értékelést kapcsol a makrogazdasági előrejelzésekhez. Másrészt beépíti a fenntarthatóság és az éghajlatvédelem szempontjait a költségvetés tervezésébe, ezzel is segítve, hogy a gazdaságpolitika a jövő generációk érdekeit is szem előtt tartva működhessen. Harmadrészt pedig jelen törvényjavaslat tovább erősíti a transzparenciát, az elszámoltathatóságot is, ami a pénzügyi stabilitás alapja. A törvényjavaslat tehát az uniós irányelvnek a hazai jogrendszerbe való

átültetése mellett kifejezi a felelős magyar gazdaságpolitika iránti elkötelezettséget is azért, hogy az abban megfogalmazott rendelkezések alapján Magyarország központi költségvetése átláthatóbb, szakmailag megalapozottabb és a jövő kihívásaira is felkészültebb lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a T/13058. számú törvényjavaslatot megvitatni, a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat és az ülésvezetésben segítő kollégákat.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felhívásokra kerül sor. Megadom a szót Szeberényi Gyulának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! A törvényjavaslat a 2011/85 uniós irányelv hazai jogrendszerbe történő átvezetésével az alábbi törvények módosítását tartalmazza: a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény, illetve az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény.

Az irányelv értelmében az éves és a többéves költségvetési tervezésre vonatkozó makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket egy újonnan létrehozott vagy már meglévő független, működési autonómiával rendelkező, az előrejelzést készítő szervtől eltérő szerv általi rendszeres, objektív és átfogó, utólagos, független értékelésnek kell alávetni. Az irányelv meghatározta egyrészt az ezen szervvel szemben támasztott, a függetlenségét megalapozó követelményeket, valamint körülírja az értékeléssel összefüggő elvégzendő feladatait is.

A törvényjavaslat szerint a módosítás az éves és többéves költségvetési tervezésre vonatkozó makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseknek a rendszeres, objektív és átfogó, utólagos, független értékelésével kapcsolatos feladatok Költségvetési Tanács általi ellátására tesz javaslatot, annak Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvényben való kijelölése és a makrogazdasági és költségvetési előrejelzések utólagos értékelésére vonatkozó feladatainak meghatározása által, figyelemmel arra, hogy a tanács az irányelv függetlenségre irányuló meghatározott elvárásainak megfelel.

A törvényjavaslat szerinti módosítás továbbá előírja a kormány részére, hogy a központi költségvetés indoklásában is köteles bemutatni az állami kezességek, garanciák és állami viszontgaranciák állományát, különös figyelmet fordítva az éghajlatváltozással és a természeti katasztrófákkal kapcsolatos vállalásokra. Ezenfelül a törvényjavaslat szerinti módosítás rögzíti, hogy a költségvetés tervezése során hosszú távon figyelembe veendő állami adókedvezmények tekintetében a

központi költségvetésnek az Országgyűlés részére történő benyújtásakor az adóbevételek és közvetett támogatások hatását is be kell mutatni, különös figyelemmel azok környezeti és éghajlati hatásaira.

A decentralizált önkormányzati számlavezetéssel összefüggésben a törvényjavaslat pontosítja az Áht. azon rendelkezését, amely a beutalással érintett összeget megállapító kincstári határozathozatalra irányul. A pontosítás által meghatározásra kerül, hogy a 2025. évet követően a tárgyévet megelőző év október 15-éig történik meg a kincstári határozathozatal.

A hatályban lévő veszélyhelyzeti kormányrendeletek felülvizsgálatának eredményeként kivezeti és a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítása által törvényi szintre emeli azon veszélyhelyzeti rendeleti szabályt, amely alapján a helyi önkormányzat a kormány előzetes hozzájárulásával köthet naptári éven túli futamidejű, működési célú adósságot keletkeztető ügyletet a közvetlenül vagy közvetve legalább kisebbségi állami tulajdonban álló gazdasági társaság felé fennálló tartozása kiegyenlítésére.

Úgy vélem, hogy a fentebb említett intézkedések egyértelműen elősegítik a közpénzügyek hosszú távú fenntarthatóságát, az átláthatóságot, valamint javítják a közkiadások hatékonyságát, a költségvetési tervezést és végrehajtást. Éppen ezért fontosnak tartom, és kérem önöket, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan szavazatukkal támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/13058. számú törvényjavaslat célja, hogy a magyar jogrendbe átültessük a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó, uniós követelményeket módosító, 2024. április 29-én elfogadott EU/2024/1265 irányelvet.

A javaslat több, egymással összefüggő területen pontosítja és erősíti a hazai költségvetési szabályozást. Engedjék meg, hogy ezek lényegét a törvényjavaslat szerinti sorrendben ismertessem három pontban.

Az uniós követelményekhez igazodó módosítások. 1. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján indokoltta vált, hogy a 2011/85/EU irányelv egyes rendelkezései pontosításra kerüljenek.

(17.40)

A mostani módosítások azt szolgálják, hogy a frissített uniós elvárásoknak Magyarország teljeskörűen és világos jogszabályi keretek között felelhessen meg. A módosítások érintik a gazdasági stabilitásról szóló 2011. évi CXCV. törvényt, valamint az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvényt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az irányelv egyik legfontosabb új előírása, hogy az éves és többéves költségvetési tervezés alapjául szolgáló makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket egy független működési autonómiával rendelkező szervnek kell rendszeresen és objektíven felülvizsgálnia. A törvényjavaslat erre a feladatra a Költségvetési Tanácsot jelöli ki. A Tanács már ma is megfelel azoknak a függetlenségi elvárásoknak, amelyeket az uniós jog előír. Ezért természetes és indokolt, hogy az előrejelzések utólagos átfogó értékelését is ez a testület végezze el a jövőben.

A törvényjavaslat emellett előírja, hogy a kormány a központi költségvetés indokolásában részletesen mutassa be az állami kezességek, garanciák és viszontgaranciák állományát, különös tekintettel a klímaváltozással és a természeti katasztrófákkal összefüggő vállalásokra.

Ugyancsak újdonság, hogy a költségvetés benyújtásakor be kell mutatni az állami adókedvezmények hosszú távú hatását, ideértve az adóbevételekre és a közvetett támogatásokra gyakorolt hatásokat is, különös figyelemmel azok környezeti és éghajlati követelményeire.

2. A decentralizált önkormányzati számlavezetés pontosítása. A javaslat egyértelmű szabályt ad az önkormányzatokkal kapcsolatos kincstári határozathozatal időpontjára. A módosítás rögzíti, hogy 2025-től kezdődően minden évben az előző év október 15-éig kell meghozni a beutalással érintett összeget megállapító kincstári határozatot. Ez növeli a tervezhetőséget és kiszámíthatóbbá teszi az önkormányzatok pénzügyi működését.

3. A veszélyhelyzeti szabályok rendezése. A hatályos veszélyhelyzeti kormányrendeletek felülvizsgálata során szűkségessé vált egyes ideiglenes rendelkezések törvényi szintre emelése. A javaslat kivezeti a korábbi rendeleti szabályozást, és a GST-ben rögzíti azt a lehetőséget, hogy a helyi önkormányzat a kormány előzetes hozzájárulásával naptári éven túli futamidejű, működési célú adósságot keletkeztető ügyletet köthessen annak érdekében, hogy a legalább kisebbségi állami tulajdonban lévő gazdasági társaság felé fennálló tartozását rendezze. A törvényjavaslat nemcsak az uniós jog harmonizációját szolgálja, hanem erősebb, átláthatóbb és kiszámíthatóbb költségvetési keretet is teremt mind a központi költségvetés, mind az önkormányzatok számára, szilárdabb alapokra helyezve a gazdaságpolitika tervezhetőségét és erősítve az államháztartás pénzügyi fegyelmét.

Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója is támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem, tisztelt Országgyűlés, hogy van-e további hozzászólásra jelentkező, akár kétperces, akár további képviselői felszólalás. *(Nincs ilyen jelzés.)* Tisztelt Országgyűlés! További

felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm szépen. Nagyon szépen köszönöm a támogatást, Vejkey úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12803. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány nemcsak a foglalkoztatottak számának emelését, hanem a munkából élők egészségének megóvását is elsődleges feladatának tekinti.

Az Országgyűlés előtt lévő javaslat célja az azbesztmentesítésben dolgozók és a bontás hatókörében tartózkodók egészségének védelme. A szabályozás módosítása arra is hivatott, hogy minél több, azbesztet tartalmazó építmény szabályos azbesztmentesítése valósuljon meg. Amennyiben a parlament elfogadja, új előírásként jelenik meg, hogy az azbesztbontási vagy azbesztmentesítési munka csak a munkavédelmi hatóság által kiadott engedély alapján végezhető. A munkavédelmi hatóság az engedélynek megfelelő munkavégzést kötelezően ellenőrizni fogja.

A javaslat tartalmazza, hogy a szabálytalan azbesztbontási, -mentesítési munkát a munkavédelmi hatóság szankcionálja, ami kiterjed az engedéllyel nem rendelkező vállalkozások megbízójára, továbbá arra is, aki olyan előre nem tervezhető, halaszthatatlan munkavégzésről nem értesíti a munkavédelmi hatóságot, melynek során kiderül, hogy az azbesztexpozíció kockázata áll fenn.

A javaslat ezenfelül még néhány technikai, jogértelmezési és jogalkalmazást segítő pontosítást tartalmaz.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A munkájuk során azbeszttel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló 2023/2668 európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetési határideje 2025. december 21-e. Az irányelv átültetésével, a munkavédelemről szóló törvény módosításával Magyarország az európai uniós tagságából fakadó jogharmonizációs kötelezettségét teljesíti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az azbeszt már régóta betiltott rákkeltő anyag; visszafordíthatatlan, általában hosszú lappangási idejű betegségeket okozhat. Bízom benne, hogy egyetértenek a törvénymódosítási javaslattal, amely mindnyájunk érdeke. Ennek elfogadása elengedhetetlen ahhoz, hogy az azbeszttel kapcsolatos munkavégzés során senki se szenvedjen egészségkárosodást.

Mindezek alapján kérem, hogy a T/12803. számú törvényjavaslatot megvitatni és a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Szatmáry Kristófnak, a Fidesz-képviselőcsoportja vezérszónokának, aki hozzászólását a pulpitusról kívánja elmondani.

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! A benyújtott törvénytervezet valóban egy fontos és veszélyes területet szabályoz: az azbeszttel kapcsolatos munkavégzés biztonságát. Az azbeszt, tudjuk jól, súlyosan rákkeltő anyag, ezért kiemelt feladatunk, hogy a vele dolgozó munkavállalók védelme a lehető legerősebb legyen, és a bontási, mentési folyamatok minden lépése szabályosan és főleg ellenőrizhetően történjen.

A módosítás kimondja, hogy az azbesztbontási vagy azbesztmentesítési munkák a jövőben csak a munkavédelmi hatóság engedélye alapján végezhetők. Ez a legfontosabb garancia arra, hogy a veszélyes tevékenységet kizárólag felkészült és ellenőrzött szereplők végezhessek. A hatóság számára pedig a törvény kötelezővé teszi, hogy az engedély alapján végzett munkát helyszíni ellenőrzéssel vizsgálja. A szabályozatlan, engedély nélküli vagy az engedélytől eltérő módon végzett munkát a hatóság szankcionálni fogja. A felelősség természetesen kiterjed nemcsak a kivitelezőre, hanem a megbízóra is, ha olyan vállalkozást bíz meg, amely nem rendelkezik megfelelő engedéllyel.

Emellett szankcionálható lesz az is, aki egyelőre nem tervezhető, de azbeszttel járó hasztalan munkát nem jelent be, vagy nem szól a hatóságnak.

(17.50)

A javaslat célja az is, hogy minél több, azbesztet tartalmazó építmény szabályos mentesítése történjen meg, és hogy a tevékenységében érintettek egészségvédelme minden körülmények között biztosított legyen.

Fontos kiemelni, hogy nem igényel többletforrást. Az azbeszttevékenységet jelenleg is be kell jelenteni a munkavédelmi hatóságnak, és a hatóság ezeket eddig is kiemelten ellenőrizte. Tavaly országosan

mintegy 250 bejelentés érkezett ilyen tevékenységről, ami várhatóan a jövőben is hasonló nagyságrendű marad. Ez átlagosan vármegyénként havi egy-két ügyet jelent, amely kezelhető számú feladatnak tűnik a hatóságok számára.

A javaslat néhány, ahogy elhangzott, technikai jellegű, jogalkalmazást segítő pontosítást is tartalmaz, amelyek tovább növelhetik az átláthatóságot és a szabályozás egyértelműségét. Tehát, tisztelt Ház, ezek alapján a törvényjavaslat egyértelműen erősíti a munkavállalók egészségvédelmét, támogatja a szabályos azbesztmentesítést, reményeink szerint visszaszorítja a szabályozatlan gyakorlatokat, és biztosítja, hogy Magyarország megfeleljen a vállalt uniós kötelezettségeinek is.

Meggyőződésünk, hogy ez a módosítás fontos és szükséges a munkavédelem szempontjából, ezért a magunk részéről természetesen a javaslatot támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Barkóczy Baláznak, a DK-képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Remélem, nem fogom meghaladni a rendelkezésemre álló időkeretet, de egy nagyon fontos ügyről van most szó itt a Ház előtt. Ennek az ügynek nyilvánvalóan különös és szomorú aktualitást ad a Komjáthi Imre képviselőtársunk által elmondott tegnapi napirend előtti beszéd, valamint az a tény, hogy itt az azbesztről van szó, de nem mehetünk el a munkavédelem egyéb szegmensei mellett sem, hiszen tény, hogy 2024-ben több mint 20 ezer munkahelyi baleset történt, és az építőiparban, a raktározásban, illetve a mezőgazdaságban dolgozók vannak leginkább kitéve a munkahelyi balesetek veszélyeinek. Valamint arról is szót kell ejteni, mielőtt áttérnénk a témára, hogy a Magyar Szakszervezeti Szövetség több munkavédelmi szabályozást is kifogásolt és ellenezett az elmúlt időszakban, például a kötelező orvosi alkalmassági vizsga eltörlését vagy a hagyományos helyett az általános írásos munkavédelem bevezetését. Ha munkavédelemről beszélünk, akkor azt hiszem, ezekről is a későbbiekben, akár így, a plenáris ülések keretei között is szót kell majd ejtenünk.

A törvényjavaslatot a Demokratikus Koalíció frakciója támogatja és támogatásra javasolja. Úgy gondoljuk, hogy a javaslat szükséges, időszerű és indokolt, különösen a munkavállalók egészségének védelme és az uniós jogharmonizáció teljesítése szempontjából. Pozitív, hogy rendszerszintű javulást hozhat az azbeszttel kapcsolatos munkavégzés biztonságában, és átláthatóbbá teszi a piacot. Ugyanakkor figyelembe kell venni nyilvánvalóan a megvalósítás gyakorlati nehézségeit, különösen a hatóságok kapacitásait és a vállalkozások adminisztratív terheit. Erre

majd a későbbiekben röviden kitérek. A jogszabály hatékony és zökkenőmentes alkalmazása érdekében úgy gondoljuk, hogy szükséges lehet végrehajtási rendeletekben részletes útmutatásokat adni, valamint a hatósági erőforrásokat a bővülő feladatokhoz igazítani. Ez mindenféleképpen szükséges.

Lássuk, hogy milyen pozitívumai vannak ennek a törvényjavaslatnak! Nyilvánvalóan elsőként a jogharmonizáció teljesítése, valamint a munkavállalók egészségének nagyobb védelme. Az előzetes engedélyezési rendszer bevezetése érdemben növelheti a védelem szintjét. Itt hadd ne ismétljem meg a mindannyiunk által ismert tényeket, hiszen mindannyian olvastuk ezt a törvényjavaslatot. Tehát ez a törvény csökkenti a rossz gyakorlatból, hozzá nem értésből vagy hanyagságból eredő kockázatot, amelyek az azbeszt esetében súlyos és hosszú távú egészségkárosodáshoz vezetnek. Ugyanilyen pozitívumként kell megemlítenünk a rendszer átláthatóságának és elszámoltathatóságának növelését, a szankciós rendszernek azt a tulajdonságát, amely megerősíti a szabályok érvényesülését. Itt gondolok a büntethetőség kiterjesztésére, hiszen ez szükséges és indokolt, mert az azbeszt nem csupán munkabiztonsági, hanem közegészségügyi kockázat is.

Ugyanakkor nem lehet elhallgatni a törvényjavaslattal kapcsolatban néhány anomáliát, néhány negatívumot, és hangsúlyozom, nem azért, mert ezek bármiféle módon csökkentik a törvényjavaslat értékét, hiszen a munkavédelem és a munkavállalók védelme az elsődleges, hanem azért, hogy orvosolni tudjuk, és ne lehessenek kifogások esetleg a későbbiekben. Ilyen például a többletadminisztráció és az eljárási terhek a vállalkozásoknak. Az engedélykérés különösen a kisebb cégek számára jelentős többletadminisztrációt és időigényt jelenthet. Amennyiben az eljárások lassúak, az építőipari projekteknél torlódásokat vagy csúszásokat okozhat. Ezt sem szabad elfelednünk, és erről is beszélnünk kell a törvényjavaslat kapcsán.

Ugyanilyen visszásságként említhetnénk, amiről már volt itt szó, a munkavédelmi hatóságok kapacitásterhelését. Ha a hatóság kapacitása, gondolok itt a személyzeti és szakmai erőforrásra, nem bővül ezzel a bejelentési kötelezettséggel, vagy többletadminisztrációval arányosan, akkor az eljárások lelassulhatnak, és ez a rendszer hatékonyságát gyengítheti. A törvényalkotónak és a törvény alkalmazóinak erre mindenféleképpen figyelniük kell.

Miniszterhelyettes úr is említette a váratlan azbesztexpozíciót. A váratlan azbesztexpozíció bejelentési kötelezettsége, úgy gondolom, nehezen értelmezhető a gyakorlatban. Bizonyos épületbontások során az azbeszt előfordulása csak a munkafolyamat közben derül ki. A váratlan expozíció bejelentésének pontos feltételei, illetve a munkavégzés leállításának módja és ideje értelmezési bizonytalanságokat okozhat.

A szankciók arányossága nyilvánvalóan kulcskérdés. A bírságolás kiterjesztése indokolt, de mi úgy gondoljuk, hogy megfelelő garanciák szükségeltetnek,

hogy a kisebb technikai hibák ne minősüljenek túlzottan szankcionálандónak, illetve a hatóság ne csak büntető, hanem támogató és tájékoztató szerepet is betöltsön.

Mindezek fényében még egyszer szeretném megismételni: a Demokratikus Koalíció természetesen a törvényjavaslatot támogatja, hiszen a munkavállalók védelménél semmi nem élvezhet elsőbbséget. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/12803. számú törvényjavaslat a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosítását tárja elénk. Ennek elsődleges célja, hogy Magyarország teljesítse jogharmonizációs kötelezettségét és átültesse a 2009/148/EK irányelv módosítását, vagyis a 2023 novemberében elfogadott EU 2023/2668. számú irányelvet, amely az azbeszttel kapcsolatos munkavégzés biztonsági követelményeit szigorítja. Az átültetés határideje, mint ahogy hallottuk, 2025. december 21.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az azbeszt évtizedek óta betiltott, sajnos bizonyítottan rákkeltő anyag, olyan betegségeket okoz, melyek akár 30 éves lappangási idő után is visszafordíthatatlan károsodásokhoz vezetnek. A szabályozás célja ezért kettős. Egyrészt megvédeni mindazokat, akik az azbesztmentesítési munkát végzik, másrészt megóvni a bontások környezetében élőket vagy az ott dolgozókat.

A fentiekben túl fontos cél, hogy minél több, azbesztet tartalmazó épületben történjen meg a szakszerű, szabályos azbesztmentesítés. A törvényjavaslat legfontosabb újítása, hogy azbesztbontási vagy -mentesítési munkát a jövőben csak munkavédelmi hatóság által kiadott engedély birtokában lehet elvégezni, a hatóság pedig kötelező jelleggel ellenőrzi majd, hogy a munkavégzés megfelel-e az engedélyben foglaltaknak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az irányelv átültetését követően a szabálytalan munkavégzést, tehát engedély nélküli vagy az engedélytől eltérő munkavégzést a hatóság szigorúan szankcionálni fogja. A felelősség a kivitelezőn túl a megbízót is terheli, és szankció vár arra is, aki egy előre nem tervezhető, halaszt-hatatlan, de azbesztexpozícióval járó munkavégzésről nem értesíti a hatóságot.

(18.00)

A módosítás ezen túl néhány technikai jogértelmezést segítő pontosítást is tartalmaz. Fontos hangsúlyozni, hogy a javaslat, mint ahogy hallottuk, többet költséget nem igényel.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Felmerülhet kérdés-ként, hogy miért nem ülteti át a teljes irányelvet a törvényjavaslat. Nos, a válaszom erre az, hogy azért,

mert a törvénymódosítás az átültetés egyik, de nem az egyetlen eleme, ugyanis a részletes szabályok miniszteri rendeletben jelennek meg még az uniós határidő lejárta előtt.

Barkóczy Balázs képviselőtársunk által felmerült kérdésként az, hogy képes-e a munkavédelmi hatóság az adott személyi állományával, vagyis a jelenlegi létszámmal ezeket a helyszíni ellenőrzéseket ellátni. A válaszom az, hogy igen, ugyanis az azbesztes munkákat ma is be kell jelenteni, és ezek ellenőrzése eddig is kiemelt feladat volt. A kötelező engedélyezési rendszer a hatóság számára nem jelent jelentős többletterhet. A tavalyi évben országosan mintegy 250 bejelentés érkezett, nagyságrendileg ennyi kérelemre lehet most is majd számítani, ami vármegyénként átlagosan havi egy eljárást jelent.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem, támogassák a T/12803. számú törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Komjáthi Imrének, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki hozzászólását a pulpitusról kívánja elmondani. Parancsoljon, képviselő úr!

KOMJÁTHI IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Magyar Szocialista Párt a törvényjavaslatot elfogadásra javasolja. Egyrészt pozitív a kormány azon intézkedése, hogy a hazai jogrendbe átülteti az EU-s irányelvet, másrészt azonban külön kérdéseket vet fel, hogy ezt a fontos egészségügyi kockázatot csökkentő intézkedést miért húzta el az utolsó pillanatig. Ugyanis a munkavédelmi hatóság a 2024 első félévi ellenőrzési tapasztalatairól szóló jelentésében többek között az azbesztbontási vagy azbesztmentesítési tevékenységgel kapcsolatban az alábbiak szerepelnek.

Becslések szerint a rosszindulatú daganatos megbetegedések tekinthetők a foglalkozással összefüggő halálesetek elsődleges okának az Európai Unióban, ezért a munkahelyi rákkeltő anyagokkal kapcsolatos szabálytalanságok feltárása és a megszüntetésük érdekében hozott hatósági intézkedések kiemelt jelentőséggel bírnak a megelőzésben. A klinikailag észlelhető daganatos megbetegedés megjelenéséig gyakran 10-50 év telik el, ezért a munkáltató és a munkavállaló is hajlamos alulbecsülni az ilyen anyagokkal végzett tevékenység veszélyességét, a jogszabály által előírtak betartásának fontosságát. A rákkeltő tevékenységet végző munkavállalókról vezető expozíciós nyilvántartás vezetésének pedig az esetlegesen később bekövetkező daganatos megbetegedések rekonstruálásában lehet kulcsfontosságú szerepe. Szerepel még a jelentésben, hogy a munkavállalók súlyos veszélyeztetése áll fenn azbeszttartalmú termék bontása, hegesztési tevékenység, valamint ipari ragasztók felhasználása során is. Ezekben

az esetekben is elsősorban a szükséges egyéni védőeszközök hiánya, illetve a munkavégzés higiénés feltételei biztosításának elmaradása eredményezhet súlyos jogsértést.

A törvénymódosítás kapcsán további kérdést vet fel, hogy míg a hatályos törvényszöveg a munkavédelem részletes szabályainak meghatározása kapcsán explicite említi a foglalkoztatáspolitikáért felelős minisztert, addig a törvénymódosítás törli ezt a kifejezést, és csupán annyit ír az egyes veszélyes tevékenységekre vonatkozó részletes szabályok meghatározása kapcsán, hogy azt a feladatkörében érintett miniszteri rendelet határozza meg. A módosítást követően tisztázni érdemes, hogy a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter kizárólagos irányítása megszűnik-e a területen, vagy sem, illetve a társmisztereknek milyen új feladat- és hatásköri illetékessége keletkezik. Mindezek mellett, még egyszer hangsúlyozom, a Magyar Szocialista Párt frakciója elfogadásra javasolja ezt a törvényt.

De nem csak ez ügyben szeretnék szólni, van itt egészen más is emellett, ami rendkívül fontos, hogy szót ejtsünk róla. Van egy figyelmen kívül hagyott uniós direktíva, amely elvárná, hogy minden tagállam dolgozza ki a méltányos minimálbér cselekvési tervét, amely a mediánbér 60 százalékához igazodik. A magyar kormány azonban nem készített ilyen tervet, nem emelte a béreket a valós megélhetés szintjére, és ezzel megszegte a saját ígéretét is. Emelgetik a saját fizetésüket, töltögetik a száz leggazdagabb tolvaj toplistáját, csak a melósra nem gondolnak.

Az MSZP „Méltányos munkahely” programja viszont konkrét és azonnali választ ad erre a helyzetre azzal, hogy a minimálbér szja-mentessé válna, ami jelentős emelkedést hozna a nettó keresetekben. A különbség 43 620 forint havonta, vagyis ennyivel több maradna a minimálbéreseknél. Ez az intézkedés azonnali, kézzelfogható segítséget adna a legkisebb keresetűeknek, és üzenete is egyértelmű: a munkát nem terhelni, hanem megbecsülni kell.

Mindig, amikor kiállok ide, és jön a miniszterelnök, akkor elkezd magyarázni, hogy mennyire fontos a kormánynak a melós, aztán nyitott a javaslatokra, és utána pedig az Országgyűlés Vállalkozásfejlesztési és Gazdasági Bizottságában bátran leszavazzák a javaslatainkat, és nem kerülhet vitára a parlament elé. A már említett adómentes minimálbér mellett olyan javaslatainkról lett volna szó, mint például a hosszabb álláskereső támogatás. Elutasították a magyar dolgozók védelmét és az álláskeresőknél szánt új lehetőséget is. Azt még meg is értem, hogy mondjuk a dolgozói nyereségrészesedést ellenezték, mert ez egy igazi töről metszett balos program, amely a politika emberi hangján szól, azt jelentené, hogy a nagyvállalatoknál 250 fő felett a nyereség legalább 25 százalékát kötelezően szétosztanák a munkavállalók között. Ez nem fér bele sem a Fidesz, sem a TISZA neoliberalis gazdaságpolitikájába. Oké, de a többi javaslattal mi a gond?

Mi a baj a biztonságos munkahelyek igényével? A gödi gyár évek óta megszegi a vonatkozó környezetvédelmi szabályokat, veszélyezteti a dolgozót, a helyben élőt, a környezetet. Hosszú tiltakozásba került, iszonyú jogi útvesztőkben kellett bolyongani, míg végül visszavonták a gyár engedélyét. Én mindig elmondom, hogy gyári munkás vagyok, tehát az ipar ellen nem beszélek, de amit nem raknának fel egy hegyvidéki villanegyedbe, a gyerek drága magánóvodája mellé, azt ne ültessék a gödiek nyakába se, és tessenek jobban vigyázni a dolgozókra!

Göd erre is a legrosszabb példa. 2022-ben egy magyar villanyszerelő áramütést szenvedett egy magasfeszültségű berendezés karbantartása közben. A férfi életre szóló sérüléseket szerzett. 2025 júliusában vádat emeltek egy dél-koreai művezető ellen foglalkozása körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés miatt. Itt újfent szeretném megemlíteni, amit a Vállalkozásfejlesztési Bizottságban is elmondtam, túrhetetlen az, amikor egy dél-koreai vezető, egy gyárigazgató azt mondja, hogy a gyárkapun belül már Korea van. Nem! Ott is Magyarország van, és a magyar törvényeket kell betartani.

Iváncsán az SK On akkumulátorgyár építésén több halálos és súlyos baleset történt: munkások lezuhantak, másokat gépek szorítottak agyon, több mérgezésnyús roszullét is történt. A hatóság több tíz millió forint bírságot szabott ki ugyan, de nincs nyilvános büntetőítélet. Szigetszentmiklós, a SungEel Hitech Hungary Kft. akkumulátorfeldolgozójában egy darálógép felrobbant, két dolgozó életét veszítette, többen megsérültek. A hatóság 10 millió forintos munkavédelmi bírságot szabott ki, vádemelésről nincs nyilvános adat. De ott van Zalaegerszeg, ott van Debrecen, és hosszan sorolhatnám.

(18.10)

Van az MSZP „Méltányos munkahely” programjának öt olyan lényeges pontja, amely megoldást jelentene ezekre a problémákra, és mint az ökölbe szorított öt ujj együtt, ellenállhatatlan erővel védené a magyar melóst. Melyek ezek? Adómentes minimálbér, amellyel több mint 40 ezer forinttal több maradna a dolgozó zsebében; álláskeresési járadék három hónapról kilenc hónapra emelése, mert több mint fél év, mire valaki melót talál; nyereségrészesedést a nyereséget megtermelő dolgozóknak; biztonságos munkahely, ahol a dolgozó életének és egészségének is van értéke, nem csak beszélő szerszámként tekintenek rájuk; az egészségüket vagy életüket elvesztő dolgozókkal szemben a cégvezetőknek, a felelősöknek büntetőjogi felelőssége kell hogy legyen. Nem értem, hogy a kormánypárti képviselőknek vagy a kormánynak mi baja van ezekkel, ez miért nem jó.

Majd felállnak megint, és elmondják, hogy milyen nyitottak, majd aztán szépen lekeverik ezt az egészet. De hát ez nem pártpolitika, ez nem kampány - ez az élet. Ez a kormányzás lenne, amire sokszor önök

nagyon büszkék. Miért elképzelhetetlen, hogy normálisan ellenőrizzék a magyar munkahelyek, a magyar dolgozók biztonságát? 2010-ig 1047 munkavédelmi és munkaügyi ellenőr volt, most a saját bevallásuk szerint 300, miközben büszkék arra, hogy teljes foglalkoztatás van, ami egyébként jó.

Tehát mindent meg kell tenni, hogy a kollégák a lehető legbiztonságosabb körülmények között dolgozzanak, de sajnos mindig lesz baj, sem az ember, sem a gép nem örök. Az viszont rólunk mond el sokat, hogy mit kezdünk azzal, aki bajba került, kárt szenvedett.

Mi itt a feladat? Elsőként az, hogy a kártérítési járadék emelését a munkáltató a jogszabályban előírt módon és határidőben hajtsa végre; hogy a jogos járadékemelés kifizetéséhez eleve ne legyen szükség hosszan elhúzódó bírósági eljárásra; hogy törvényhozási vagy felügyeleti eszközökkel megszűnjön az a gyakorlat, amely évekig tartó késedelemmel juttatja hozzá az érintetteket a megítélt összeghez, mint az oroszországi bányászok esetében. Engem ez érdekel, és nem a tőkésék sokadik milliárdja. Mi egy igazságosabb világot szeretnénk, ahol kevesebb szegény és kevesebb gazdag van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Van egy konszenzusunk arról, hogy a magyar jövő egyik legfontosabb pillére a magyar ipar. Van egy közös értékelésünk is arról, hogy ez az ipar most nehéz helyzetben van. Nem nyitok vitát arról, hogy Nagy Márton vagy a Brüsszel nevű város, esetleg a szankciók vagy a korrupció miatt lapult le a növekedés. Engem azok az emberek, egykori kollégáim érdekelnek, akik ezt a pillért naponta támasztják a hátukkal.

Tisztelt Képviselőtársaim! Képzelnék el egy napot bármilyen gyárban, ahol akkora a részvétel, mint nálunk egy átlagos vitán. Képzelnék el, hogy állna a gazdaság! Nem érzik, hogy ideje visszaadnunk valamit azoknak, akik miatt még működik az ország?

De akkor mondom olyat, amire önök is figyelnek. Nekem apám egyszer azt mondta, hogy ezt az országot munkásruhában építették újjá, és most öltönyben rabolják szét. Cáfoljanak rá! Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Fónagy János: Köszönöm, igen, ha megengedi, röviden.)* Parancsoljon, megadom a szót, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a támogató frakciónyilatkozatokat. Engedjék meg, hogy nagyon röviden a törvényjavaslattal kapcsolatban, ha nem is választ, de néhány kapcsolódó megjegyzést tegyek!

Jelezni szeretném, hogy az azbeszttel kapcsolatos tevékenység eddig is jelentési kötelezettség alá esett, a hatóságoknak mindig elsőbbségi feladatként volt kijelölve ezek vizsgálata. Tehát ez újszerű megoldást, többletkapacitást vagy bármilyen új kötelezettséget vagy többletterhet ebből a szempontból nem jelent.

Vejkey képviselőtársam már utalt arra, hogy a most ismertett törvényjavaslat a rendelkezéseknek csak az egyik lába, a másik lába egy részletes miniszteri rendelet, amelynek természetesen ki kell térnie arra, amit Barkóczy képviselőtársam mondott, eljárási szabályok, adminisztráció, az előre be nem jelentett, tehát... - nem tudom ezt az elegáns kifejezést, ami a hirtelen előkerült azbesztveszély kivizsgálásával és kezelésével kapcsolatban.

Komjáthi képviselőtársamnak gratulálok a választási beszédéhez. Egyébként annyit, hogy az irányelv átültetését egy egyéves szakmai polémia előzte meg, úgyhogy a mostani előterjesztést egy általunk megalapozottnak szánt szakmai előkészítés szolgálta, nem volt kormányzati késedelem.

A statisztikát Vejkey képviselőtársam elmondta.

Még egyszer köszönöm a támogatást. Kérem, hogy ennek megfelelően foglaljanak állást a szavazás során is. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2024. évi egyseges költségvetésének végrehajtásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Költségvetési Bizottság által benyújtott előterjesztés T/11974. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szűcs Lajosnak, a Költségvetési Bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési Bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Mind a két törvényjavaslatnál, ami ezután következik, el fogom mondani ezt a mondatot, de csak egyszer. Ebben a helyzetben immáron többször a parlament Költségvetési Bizottsága olyan helyzetben van, hogy mivel a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság nem képes benyújtani ezt a törvényjavaslatot, ezért a parlamenti házszabály szerint ezt a törvényjavaslatot benyújtja a Költségvetési Bizottsághoz, és a Költségvetési Bizottság pedig szárnyai alá veszi, és ő nyújtja be a parlament részére. Mindenféle szakmai kérdést megelőzve azt tudom önöknek mondani, hogy szakmai kérdésekben a Kulturális Bizottságot lehet a beszámolóval meg a költségvetési tervszöveggel is az utána következő napirendi pontnál megkeresni, és ott be tudnak számolni a beszámolóval, a zárszámadról, illetve a költségvetésről az NMHH képviselői.

Mindenesetre a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság a törvényi előírásoknak megfelelően május 31-éig benyújtotta a 2024. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló javaslatot, amelyet a Költségvetési Bizottság a május 19-ei ülésén megtárgyalt, és azt javasolta, hogy az Országgyűlés tárgyalja meg. A bizottság az ülésen a hatósági zárszámadást 9 igen szavazattal, 3 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül fogadta el.

Ez a javaslat, ahogy eddig is, négy külön költségvetés végrehajtásáról számol be. Egyrészt tartalmazza az NMHH, a Médiatanács, a Médiatanács kezelésében lévő előirányzatok, valamint az MTVA zárszámadását is.

Az NMHH kiadásait alapvetően két forrásból fedezi: egyrészt a saját bevételekből, másrészt a költségvetési hozzájárulásból. Ilyen saját bevétel: a frekvenciadíjak, az azonosítók lekötéséért és használatáért, továbbá a hatósági eljárásért fizetett díjak és a felületei díj.

Az Országgyűlés 57,8 milliárd forinttal hagyta jóvá az NMHH 2024. évi költségvetésének kiadási és bevételi előirányzatait. A költségvetési kiadások teljesítése ehhez képest 71,1 milliárd forint volt, a költségvetési bevételek pedig 59,3 milliárd forint összegben teljesültek.

A Médiatanács költségvetése: itt a kiadások 363,9 millió forint, a bevételek 525,6 millió forint volt. Mindkettő az eredeti előirányzatnál kevesebb volt.

A Médiatanács kezelésében lévő bevételi és kiadási előirányzatok költségvetése a Médiatanács által kiszámlázott, de véglegesen az MTVA-t illető bevételeket tartalmazzák.

(18.20)

A 2024. évi tervezett kiadási és bevételi főösszege 820 millió forint volt, míg a kiadások 149,9 millió forint volt, a bevételek 153,6 millió forinttal teljesültek.

A negyedik pedig a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetése. A tervezett 142,1 milliárd forint helyett 147,1 milliárd forint volt, a kiadás pedig 145,7 milliárd, ami szintén valamelyest meghaladja az eredeti terveket. Itt egyszer egy egyedi központi költségvetési összeg, illetve az NMHH támogatásemelése okozta az eltérést.

Tisztelt Képviselők! Elnök úr! Úgy vélem, hogy az előkészített zárszámadástörvény-javaslat és a kapcsolódó indoklás kellő részletességgel tárja az Országgyűlés elé a 2024. évi költségvetés teljesülését. Egyúttal szeretném megjegyezni azt is, hogy mind a négy zárszámadást független könyvvizsgáló auditálta, és jelentésükben megállapították, hogy a 2024. évi gazdálkodásról, a vagyoni helyzetről valós és megbízható képet nyújtanak az előterjesztett zárszámadások.

A fentiekre tekintettel kérem képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot tárgyalják meg, és a végén pedig fogadják el. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki fel szólalásra kerül sor. Megadom a szót Szabó Tündének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, öné a szó.

DR. SZABÓ TÜNDE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A médiatörvény szerint a hatóság egységes költségvetése négy különböző költségvetést is tartalmaz, így az egyik a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság költségvetése, a másik a Médiatelekom, a harmadik a Médiatelekom kezelésében lévő előirányzatok, a negyedik pedig a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap, vagyis az MTVA költségvetése.

A médiahatóság költségvetése tekintetében a 2024. évi bevételi és kiadási előirányzat 57,8 milliárd forint volt. A költségvetési bevételek 2024-ben 59,3 milliárd forint összegben teljesültek. Ez összességében 102,7 százalékos teljesítést mutat az eredeti előirányzathoz képest.

A Médiatelekom működési költségvetését illetően a költségvetési kiadásai 363,9 millió forint összeg volt, az eredeti előirányzat 65,7 százalékos teljesítést mutatja. A költségvetési bevételek 525,6 millió forint összegben teljesültek, ahogy ezt képviselőtársam is említette. A Médiatelekom kezelésében lévő bevételi és kiadási előirányzatok költségvetése a Médiatelekom által kiszámlázott, de véglegesen az MTVA-t illető bevételeket tartalmazza.

A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetésében a költségvetési bevételek tervezett összege 135,1 milliárd forintot, míg a kereskedelmi bevételek 7 milliárd forintot tettek ki, amelyről részletes pénzügyi tájékoztatást kapunk a törvényjavaslatban.

Én is meg tudom erősíteni: mind a négy zárszámadást független könyvvizsgáló auditálta, és jelentésükben megállapították, hogy a 2024. évi gazdálkodásról, vagyoni helyzetről valós és megbízható képet mutatnak az előterjesztett zárszámadások.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Mint a Kulturális Bizottság tagja, ezúton én is szeretném megerősíteni - ahogy képviselőtársamtól is hallhatuk -, hogy az általános vita lezárása után a következő kulturális bizottsági ülésen fogjuk a törvényjavaslat részletes vitáját lefolytatni, ahol az előzetes kérdésekre elnök úr, valamint munkatársai rögtön tudnak majd választ adni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Mindezek alapján a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság előttünk fekvő 2024. évi zárszámadásitörvény-javaslatát, és ezúton is tisztelettel kérem képviselőtársaimat is, hogy a benyújtott javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Barkóczi Baláznak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Megdöbentő, hogy amikor egy ilyen pénznyelő zárszámadásitörvény-javaslatról tárgyalunk, mint a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, akkor a kormányból senki nem érzi szükségét egyrészt annak, hogy képviselje a kormány álláspontját, azt ismertesse itt, a tisztelt Ház előtt - nem mintha annyian lennénk, hogy kirúgnánk a ház oldalát -, másrészt hogy esetleg válaszoljon a felmerülő kérdésekre. Mondom, ezt megdöbentőnek tartom.

Talán nem is árulok el titkot, hogyha már itt rögtön az elején elmondom, hogy természetesen a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja a zárszámadásitörvény-javaslatot nem fogja támogatni. Nehéz egy ilyen zárszámadásitörvény-javaslatról beszélni egy olyan hatóság kapcsán, amely névleg független, de mindannyian tudjuk, hogy politikailag befolyásolt.

Elég, hogyha a legegyszerűbbre, a kinevezési rendszerre gondolunk, amely a miniszterelnök javaslata alapján történik, ráadásul kilencéves mandátumot kapnak a kinevezettek. Nemcsak mi állítjuk, nemcsak a parlamentáris ellenzék állítja, hogy az NMHH politikailag befolyásolt, hanem többek között a Media Pluralism Monitor - a 2025-ös országjelentésében ugyanez szerepel -, a Riporterek Határok Nélkül. Emlékezzünk rá, hogy a Velencei Bizottság már a 2011-es médiatörvény-csomag kapcsán kifogásolta a mediaszabályozás függetlenségének a hiányát. Tehát ez egy több mint 15 évre visszanyúló történet.

Amikor az szerepel a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság leírásában vagy feladatkörei között, hogy tisztességes és hatékony versenyt kellene kialakítania és fenntartania a média különböző szereplői között, akkor nem tudom, hogy hogyan értelmezzük azt, hogy azoktól az adóktól, amiket eddig a KESMA nem tudott felvásárolni, elveszik a frekvenciát például - láttunk rá esetet a Klubrádió kapcsán -, vagy hogyha erre nem képesek, hogy frekvenciát elvegyék - itt az RTL Klubra gondolok -, akkor minden eszközzel megpróbálnak borsot törni a fenntartó orra alá, illetve a működtető orra alá.

Az állami pénzből fenntartott alapon belüli MTI ingyenesen szolgáltat híreket, ellehetetlenítve ezzel más hírügynökségeket, vagy cenzúrázzák az Országos Sajtószolgáltatón belüli közleményeket. Heti szinten visszatérő probléma, hogy a Demokratikus Koalíció kiad egy közleményt, majd az OS visszadobja valami fülnél, grabancánál fogva előrangotott kifogással. Tehát még azt sem engedik meg - egészen felháborító módon -, hogy egy törvényesen működő parlamentáris párt sajtóközleményben ismertesse a saját maga véleményét a választópolgárokkal és az ország közvéleményével.

Ha megvizsgáljuk a költségvetést, akkor azt látjuk, hogy a 2024. évhez képest a 2025-ös jóváhagyott

költségvetés nagyságrendileg mintegy 3 százalékos növekedést prognosztizál. A legnagyobb probléma, hogyha már így tízmilliárdokkal meg százmilliárdokkal dobálózunk, egyébként úgy, hogy a jóváhagyott költségvetést aztán a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnak soha nem sikerül betartania, tehát folyamatosan túlköltekezik, akkor nemcsak közpénzekkel játszanak önök, és nemcsak közpénzekekről beszélünk, hanem arról is döntünk, hogy kik és milyen közszolgáltatást kapnak, és kik maradnak esetleg az országút szélén, ott, ahol állítólag - amint a miniszterelnök azt 15 éve elmondta - senkit nem fognak hagyni. Hát, most már nem is a felét, hanem az ország 90 százalékát ott parkíroztatják szerintem.

Úgy gondolom, hogy ez nemcsak igazságtalan, hanem egész egyszerűen közveszélyes prioritástévesztés is. Tehát amikor a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságba számolatlanul öntjük bele az adófizetői tízmilliárdokat és százmilliárdokat - a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap, vagyis az MTVA jövő évi keretösszege több mint 165 milliárd forint lesz -, akkor el kell azon gondolkodnunk, hogy mire nem jut, merthogy ez napi szinten több száz millió forintot jelent arra, hogy a kormány saját maga számára biztosítsa a közszolgálati propagandát, egy monopolizált médiaszolgáltatást. Ez egyáltalán nem a társadalmi szükségletek kielégítését jelenti.

Most már viccszámba megy az, hogy aki a valódi hírekre kíváncsi, annak eszébe sem jut bekapcsolni egy közszolgálati csatornát. Hogyha megteheti, mert olyan vételi körzetben lakik, akkor nyilvánvalóan átkapcsol egy másik csatornára, vagy egyáltalán be sem nyomja a távirányítón az „ON” gombot, hanem inkább az internetről tájékozódik, már azokról a portálokról, amelyeket az önök oligarchái még nem zabáltak fel. Van még néhány ilyen ezekből, hála istennek, az országban.

(18.30)

Én úgy gondolom, hogy mindezekből az összegekből legalább részben valódi közfeladatokat szolgáló testületeket kéne támogatni, vagy az ő finanszírozásukat kellene növelni. Mire gondolok? Magyarországon több mint kétmillió, egész pontosan olyan 2 millió 400 ezer ember jogosult nyugdíjra vagy nyugdíjszerű ellátásra, ennek ellenére mintegy 182 ezer nyugdíjas kap ma kevesebbet, mint havi százezer forint. Hát, ezekből a közpénzmilliárdokból miért nem ezeket a nyugdíjasokat kompenzálják? Nem utalványokkal, nem 14. havi nyugdíjjal, hanem egy átlátható nyugdíjrendszerrel, mondjuk, a svájci indexálás visszavezetésével, aminek a kivezetésével önök 16 év alatt 5 millió forintot vettek ki minden egyes nyugdíjas zsebéből. Nyilvánvalóan, ha ezt a pénzt továbbra is a saját állami propagandagépezetükre költik, és a sajátjaikat fizetik ki belőle, akkor a nyugdíjasok helyzete tovább fog romlani, még csak nem is stagnál.

Vagy ott van az egészségügy. A European Observatory on Health Systems and Policies szerint Magyarországon az egészségügyi rendszer komoly strukturális problémákkal küzd, alacsony az egészségben töltött évek, magas a megelőzhető halálozások száma, és súlyos munkaerőhiány van mind az orvoslásban, mind az ápolásban. Nyilvánvalóan, aki komolyan veszi a szakmáját, és nem akarja, hogy magával együtt a családja is éhen haljon, az már régen külföldre távozott, és mindeközben százmilliárdok folynak a közmédiába. Vagyis miről van szó? A kormány előbbre helyezi a hatalmi kommunikációt, mint az emberek életét és egészségét.

Ott van az oktatás, ahol a finanszírozás - most mit mondjak? - növekedése, de azt mégsem lehet, stagnálása nem tart lépést a szükséggel. Rádásul pont a tegnapi napon mondtam el, hogy amíg a pedagógusbérekben történt valamekkora kompenzáció - messze nem kielégítő nyilvánvalóan, de valamit visszacsöpögtettek így már 16 év után a pedagógusoknak -, addig például a nevelési-oktatási munkát segítő munkatársak továbbra is a bérminimumot alig meghaladó pénzt kapnak, holott nagyon sokszor a fennálló pedagógus- és óvodapedagógus-hiány miatt a nevelési feladatoknak a többszöröse hárul rájuk. Nyugodtan lehetne az oktatást fejleszteni.

Bérlakásépítés. Budapesten és vidéken egyaránt súlyos lakhatási válság van, ezt már az önök minisztere is elismerte. Az állami bérlakásállomány rendkívül alacsony, Budapesten mindössze 2 százalék körüli, a lakásárak, bérleti díjak pedig folyamatosan emelkednek. Önöknek mégsem a lakhatás megoldása a prioritás - inkább hitelcsapdába kergetik az életüket éppen frissen elkezdő fiatalokat -, hanem számolatlanul öntik bele megint ezeket a milliárdokat a közszolgálatnak csúfolt NMHH-ba.

És nem arról van szó, félre ne értsenek, hogy a közmédiának nem kellene forrás, hanem arról van szó, hogy így, ilyen mértékben és ekkorára duzzasztva ez a forráselosztás egész egyszerűen ártalmas. A kormány a kommunikációs céljait finanszírozza, nem pedig a társadalmi igényeket elégíti ki. A médiagépezetük a saját narratívájukat erősíti, miközben az oktatás, az egészségügy, a nyugdíjasok - hogy más, társadalmilag jelentős jelenségekről vagy társadalmi csoportokról ne is beszéljünk - szenvedik ezt el.

Tehát nem folytathatom anélkül, hogy ne hívjam fel nyomatékosan az itt jelen lévő csekély számú kormánypárti képviselő figyelmét arra, hogy a költségvetési prioritásnak igenis, ebben az esetben is vissza lért, amit a közmédia költségvetésének növelésére fordítanak, azt jelenleg az idős emberektől, a betegektől, a diákoktól, a fiataloktól, akik lakhatási bizonytalansággal küzdenek, vonják el. Ez nem folytatódhat tovább, még egyszer szeretném hangsúlyozni, a DK frakciója ezért a törvényjavaslatot nem támogatja. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a DK sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat mögött meghúzódó döntés célja egyszerű és világos: jóváhagyni a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2024. évi költségvetésének végrehajtását, ahogy azt a törvény előírja. A zárszámadás mutatja meg, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy hogyan teljesülnek a korábban elfogadott előirányzatok, és mire költött a hatóság, a Médiatanács és a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap.

Először nézzük a hatóság fő számaint! A 2024. évben a kiadások 71,1 milliárd forintot, a bevételek 59,3 milliárd forintot tettek ki, a különbséget finanszírozási bevételek fedezték. A kiadások döntő része működési és dologi jellegű volt. Személyi juttatásokra és járulékokra összesen mintegy 16,5 milliárd forint, dologi kiadásokra közel 35,7 milliárd forint jutott. A dologi kiadások növekedését főként az adattörlő alkalmazás működtetéséhez kapcsolódó feladatok indokolták, amelynek költségei a korábbi évek tartalékaiól egészültek ki.

A beruházásokra több mint 7,8 milliárd forintot fordítottak, amely informatikai és tárgyi fejlesztések eredménye. A hatóság éves pénzmaradványa hozzávetőlegesen 9 milliárd forint volt, amelyet adattörlési feladatokra, működési tartalékokra és médiatudatossági programokra használtak fel.

A második a Médiatanács működési költségvetése. Megállapítható, hogy ez is rendezett: 363,9 millió forint kiadás, 525,6 millió forint bevétel, a kötelezettséggel terhelt maradvány 161,7 millió forint, amely teljes egészében a hatóság tartalékait erősíti.

A harmadik a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap. Az alap 2024-ben több mint 146 milliárd forint kiadással és 147 milliárd forint bevétellel gazdálkodott. Idetartozik a közszolgálati média finanszírozása, a támogatási programok, valamint a vagyonkezelési és műsorszolgáltatási feladatok. Az alap közszolgálati tartaléka 246 millió forint, amely a korábban elindított, de pénzügyileg még el nem számolt beruházásokat fedezi.

Összességében tehát elmondható, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy a hatóság, a Médiatanács és az alap 2024-es gazdálkodása jogszabályi keretek között, ellenőrizhetően és az előirányzatoknak megfelelően zajlott. A felhasználás szerkezete tükrözi a hatóság és a közszolgálati feladatok növekvő technológiai igényeit, különösen az információbiztonság, az adattörlés és az infrastruktúrális fejlesztések terén.

Tisztelt Országgyűlés! A most tárgyalt törvényjavaslat elfogadása nem új kötelezettségekről szól, mint ahogy mondtam, hanem a 2024-ben elvégzett munka pénzügyi lezárásáról. Kérem ezért a támogatásukat a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2024. évi egyetemes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvény

elfogadásához. A KDNP parlamenti frakciója támogatja, támogassák önök is! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Szabadi Istvánnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, aki hozzászólását a pulpitusról kívánja elmondani.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Már évek óta tapasztalom, ami egyben rendkívül sajnálatos, hogy a rendszer úgy van kitalálva, hogy például a médiahatóság, a Médiatanács elnöke nem lehet jelen az általános vitán. Sőt, a Kulturális Bizottság tagjaként még azt is meg kell tapasztaljam, hogy az általános vita után lehet majd a bizottságban meghallgatni, tárgyalni, érdeklődni a médiahatóság képviselőitől, hogy mégis mi folyik az ő házuk táján, hogyan működik, és miért működik így, hiszen valóban, ahogy hallhattuk is, jelentős közpénz felhasználásával működik azért a Médiatanács, a médiahatóság.

(18.40)

Értem én azt, hogy most az Országgyűlésnek szimplán szárazon a számokra, a költségvetésre kell majd rábólintania, de azért beszéljünk már arról, hogy mi folyik tényleg ezen a területen, hiszen érdemes képet alkotni és képet kapni arról, mondjuk, itt az Országgyűlésben, hogy mi is történik a magyarországi média világában, és mire kellene odafigyelni, mit kellene tenni ezen a területen.

Ahogy már mondtam, az előttünk álló törvényjavaslat alapján - hogy egy kicsit a száraz számokról is beszéljünk - a médiahatóság 2024-ben a korábbi évek tartalékával együtt összesen 110,3 milliárd forint bevételből gazdálkodott, amiből 71,1 milliárd forint kiadás merült fel, illetve 39,2 milliárd forint tartaléka és kötelezettségvállalással terhelt maradványa keletkezett. Költségvetési bevételeinek legnagyobb hányada, 29,5 milliárd forint frekvenciadíjából származott. A Médiatanács 2024. évi bevételeinek összege 690 millió forint volt, ebből 364 millió forint kiadása és 325 millió forint maradványa keletkezett.

Itt jön az, amire már utaltam, nézzük meg, hogy mit is kapunk ezért a pénzért. Engedjék meg, hogy felhívjam a tisztelt képviselőtársak figyelmét arra, hogy a magyar médiapiacra a legkiszolgáltatottabb törvényesen működő parlamenti párt a Mi Hazánk Mozgalom. Ebből a példából eredően szeretném bemutatni, hogy hogyan is működik a média világa itt nálunk, kis hazánkban.

A Mi Hazánk Mozgalom a médiát a legerősebb hatalmi ágak tartja, különös tekintettel a közösségi médiára, ami mára az élet szinte valamennyi területén véleményformáló tényezővé vált. Ezért is tartjuk kiemelten fontosnak, hogy a médiahatóság és a Médiatanács

az éves költségvetéséből megfelelően lássa el a feladatot, többek között a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének médiafelügyeletét. Ez azonban sajnálatos módon csak a lineáris médiaszolgáltatásokra terjedt ki, de a gyakorlatban még ott sem érvényesül maradéktalanul, egyes esetekben pedig egyáltalán nem érvényesíti a médiahatóság a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének elvárását.

Tisztelt Képviselőtársak! Magyarországon a legnagyobb médiabeli kirekesztettséget tavaly az önkormányzati és európai parlamenti választások előtt és azóta is a Mi Hazánk Mozgalom kell hogy elszenvedje. A médiahatóság statisztikáiból kiderül, hogy a Mi Hazánkat milyen durva mértékben hallgatják el a különböző médiumok. A választások előtt, 2024 májusában a Mi Hazánk összes szereplése a hírműsorokban 2,8 százalékos volt, ehhez képest a nullaszázalékos támogatottsággal rendelkező Párbeszédé 7,6 százalékos. Amíg Magyar Péter 250 alkalommal szerepelt a hírműsorokban, addig Toroczkai László elnök úr számára tizedennyi szereplés jutott. A kampányban a Mi Hazánk Mozgalom 60 cikkben tudott megjelenni, ugyanezen időszak alatt a TISZA Párt 1400 cikkben jelenhetett meg. A helyzet azóta csak romlott! 2025 júniusában a Mi Hazánk a hírműsorokban 1,9 százalékos arányban szerepelt, Toroczkai László elnök úr mindössze három alkalommal, amíg Magyar Péternek 320 szereplés jutott. A közpénzből működő Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnak erre semmilyen válasza nincs.

Az elhallgatásokon túl százmillió lejárató kampányt is indított a Fidesz a Mi Hazánk ellen, szerte az országban terjesztették postaládákba a mozgalmat lejáratni szándékozó szórólapot. S most kapaszkodjanak meg, képviselőtársaim, az volt a szórólapon, hogy mi a Gyurcsány pártja vagyunk. Érdekes világot élünk! A milliárdokból kampányoló baloldal és a még több pénzt összeharócsoló jobboldal durva versenyhátrányba szorította a Mi Hazánkat. A választást megelőző fél évben a kormányoldal 2,1 milliárd forintot költött Facebook- és Google-hirdetésekre, így csak a közösségi médiás költésük önmagában több volt, mint a 2022-es országgyűlési választásokon érvényes összes kampányköltés limitje, ami 1,2 milliárd forintot tett ki. Ha van ilyen esetekben központi költségvetésből működtetett NMHH, médiafelügyelet, akkor hogyhogy ennek nem halljuk a hangját?

Nem csoda tehát, hogy idén júniusban eltörölték az országgyűlési választásikampány-kiadások felső összeghatárát, amit sosem tartottak be. A Rogán-féle kormánypropaganda CÖF-ös kampányokkal és Megafon-reklámokkal kerülte meg ezen szabályokat. A Miniszterelnöki Kabinetiroda irányítása alá tartozó Nemzeti Kommunikációs Hivatal által az állami szektor kommunikációjára meghirdetett tendereket 2015 óta folyamatosan a Balásy Gyula érdekességébe tartozó New Land Media és Lounge Design nyeri el, így az állami szervek kommunikációs feladatokra velük kötelesek szerződni, és döntenek az állami hirdetések szétosztásáról is. Felháborítónak tartjuk,

hogy nyolc év alatt - és most szintén jó lassan mondom, hogy mindenki megértse - 1300 milliárd forint ment el kormánypropagandára. Éves beszámolóik alapján a fideszes kampányokat folytató CÖF-CÖKA szervezethez 2010 óta több mint 2 milliárd forint, a kormánypárti influenszereket foglalkoztató Megafonhoz 2020 és 2022 között több mint 6 milliárd forint támogatás érkezett úgy, hogy a forrásáról semmi nem deríthető ki. Egyértelműen kijelenthető, hogy tevékenységükkel befolyásolták a választás eredményét. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnak erre sincs semmilyen szakmai válasza.

Cinikusnak tartjuk, hogy miközben a mikroado-mányozásokat korlátozzák, a kormánypártok közpénzből finanszírozták a saját kampányukat, és közpénzt lapátoltak ki a hozzájuk közel álló civil szervezeteknek. Emellett a kormányoldal brutálisan leuralta az óriásplakátok piacát, így ők dönthetik el, kinek az üzenete jut el a lakossághoz ezen a platformon. A posztai szórólapterjesztést megszüntették, a fideszes Mediaworks leányvállalata, a Médialog került monopolhelyzetbe. A 2022-es országgyűlési választás előtt pártunk hiába szerződött a kampánytámogatásból országos terjesztésre, az alvállalkozók kifaroltak, mert a Médialog megfenyegette őket. De azért érdemes felhívni a figyelmet arra, hogy amikor a Fidesz megtehetette, meg is tette, hogy kiveszi a postának azt a lehetőségét, hogy reklám- vagy bármilyen propagandaanyagot terjesszenek, aztán pedig elszipkázza az összes terjesztési lehetőséget, majd utána leuralja. Az önök részéről ez egy tökéletes megoldás, csak ez nem korrekt.

A versenyhátrány ellenére a tavalyi önkormányzati választáson a 19 vármegyéből 18-ban a Mi Hazánk Mozgalom kapta a második legtöbb szavazatot a pártok közül, több vármegyében is 20 százalékos feletti eredményt értünk el, az önkormányzati képviselői mandátumaink számát pedig megötszöröztük, és öt egyéni győztesrel is büszkélkedhetünk a 10 ezer fő feletti városokban (*Dr. Szűcs Lajos tapsol.*) Képviselő úrnak köszönöm szépen a tapsot. A kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megvalósítása, annak betartása fel sem tűnik a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnál azért a pénzért, amiről majd az Országgyűlés, amikor a határozatot hozza, elfogadja a költségvetését.

Az európai parlamenti választások eredménye alapján elmondható, hogy az egyetlen párt vagyunk, amely a 2022-es országgyűlési választáshoz képest növelni tudta százalékos szavazatarányát a listás szavazatok tekintetében, annak ellenére, hogy új szereplőként megjelent a TISZA Párt. Mindezt az eredményt úgy sikerült elérnünk, hogy Magyarország legszegényebb és legelhallgatottabb pártja vagyunk.

Nemcsak az elhallgatás és a pénzhány volt az, ami a Mi Hazánk Mozgalom kampányát rendkívüli mértékben megnehezítette, hanem ismételtelen leszerpeltek a közvélemény-kutatók is. Az összes közvélemény-kutató alulmérté a Mi Hazánk Mozgalmat, és azt sugallta a választóknak, hogy a ránk adott szavazat

akár elvesző szavazat is lehet. Ennek ellenére és a TISZA Párt robbanásszerű megjelenésének ellenére növelni tudtuk a szavazatarányunkat. A hazug, manipulatív közvélemény-kutató cégekre azóta több alkalommal is megsemmisítő csapást mértünk. A 22 ezer lakosú Gyömrő városában 31 százalékos eredménnyel a Mi Hazánk Mozgalom jelöltje, Kisberk Szabolcs lett a polgármester, de Tolna vármegyében az időközi országgyűlési választáson elnökhelyettesünk, Dúró Dóra mintegy 20 százalékos eredményt ért el, Újpesten pedig, az egyik legnehezebb terepen, Balogh Csaba 6,23 százalékos eredményével tudta növelni korábbi támogatottságunkat. S mindezt úgy, hogy a médiahatóság ölbe tett kézzel figyelte azt az elhallgatottságot, azt a kiegyensúlyozottságmentes médiavilágot, ami Magyarországon működik.

(18.50)

Az egyetlen olyan, valódi országos támogatottsággal rendelkező párt vagyunk, amely már augusztusban mind a 106 egyéni országgyűlési választókerületben megnevezte jelöltjeit. Most pedig az, hogy a TISZA Párt megmutatja a jelöltjeit, akkora hír, mintha meghódítottuk volna a Marsot.

A Mi Hazánk Mozgalom arra hívja fel a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság figyelmét, hogy mivel közpénzből közfeladatot lát el, ezért vegye komolyan a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének felügyeletét, és tegye meg a törvényben előírt kötelességét. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Bravó!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kálmán Olgának a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő asszony!

KÁLMÁN OLGA (DK): Köszönöm, elnök úr. Önök 2010-ben pár hónap alatt kivették a közmédia működését szabályozó törvényekből a pártatlanság minden lényegi biztosítékát, az összes szervezetet, hatóságot a saját embereikkel töltötték fel. Rövid időn belül az MTVA műsoraiban felbukkanó egyre nagyobb hazugságok, hírhamisítás és a folyamatosan ömlő, a kormány céljainak megfelelő népbütítő propaganda fokozatosan közröhej tárgyává, majd a Fidesz-uralom szimbólumává tette az MTVA-t. 2015 őszén aztán a migrációs válsággal elindult a pánikkeltés is. A nagy nézettségű sportesemények szüneteiben elindultak az egyperces migránshíradók. A közmédia hazugságait egyszerűen lehetetlen lenne felsorolni. Mindez, ugye, egyszer sem zavarta például a hatóságot.

Szolt Péter szociológus írta még 2016-ban azt - idézem -: „Ha az állampolgár teljes mértékben félrevezethető, és nincs hatóság, amelyik ezt megakadályozza, akkor az emberek képtelenek lesznek eldönteni, mi igaz és mi hamis, és mi alapján kell például népszavazniuk vagy választaniuk. Hamisított nyilvánosságban nincs értelme

szavazni, és nincs értelme a demokráciának sem” - írja tehát a szociológus. Összeomlik a demokráciánk, ha elfogadjuk a hírhamisításokat. Tudják önök, mit jelent ez a mondat?

Nos, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2024-es költségvetésével kapcsolatban egy dolog mondható el: a hírhamisítókra és a hírhamisítók fölött őrkdő hatóságra minden forint közpénz sok. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. További képviselői felszólalások következnek. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát ezennel lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Szűcs Lajos jelzésére:)* Parancsoljon, megadom a szót.

DR. SZÚCS LAJOS, a Költségvetési Bizottság előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ismételten bebizonyosodott, hogy a parlament egy olyan hely, ahol mindenről lehet beszélni, kivéve a törvényjavaslatról. Ez a törvényjavaslat a nemzeti médiahatóság zárszámadásáról szól, nem arról, hogy ki hányszor szerepelt a televízióban, ki milyen százalékot ért el a választásokon, nem a következő választások jelöltjeinek a bemutatásáról szól.

Ez valóban egy zárszámadás, egy költségvetésnek a zárszámadásáról szóló törvényjavaslat, és minden, a tartalommal kapcsolatos kérdést pedig a Kulturális Bizottságban lehet megtárgyalni. Kérem képviselőtársaimat, tegyék meg, a bizottságban ott lesz majd a médiahatóság teljes vezérkara, ott nyugodtan feltehetik ezeket a kérdéseket; mint ahogy minden évben eljártsszuk ezt a bohóctréfát, minden évben ugyanezeket a mondatokat mondják el, és mi minden évben elmondjuk... *(Közbeszólás a DK soraiból: Mert semmi nem változik! - Kálmán Olga: Mert minden évben igaz!)* Igen, igaza van, képviselő asszony, minden évben igaz a zárszámadás *(Kálmán Olga: Már mint a hírhamisítás!)*, mert ha nem lenne igaz, akkor a zárszámadást nem fogadná el a parlament.

Ezt kérem önöktől is, fogadja el a parlament a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2026. évi egységes költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Költségvetési Bizottság által benyújtott előterjesztés T/12934. számon a parlamenti informatikai hálózaton érhető el. Elsőként megadom a szót Szűcs Lajosnak, a Költségvetési Bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési Bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ott folytatjuk, ahol abbahagytuk, de most már nem a zárszámadásról, hanem a jövő évi költségvetéséről szóló javaslatot tárgyaljuk meg T/12934. számon a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2026. évi egységes költségvetéséről szólva.

Az NMHH a kiadásait a saját bevételeiből és a központi költségvetés hozzájárulásából kell hogy fedezze. A törvényi előírás szerint a hatóság egységes költségvetése egyaránt tartalmazza az NMHH, az NMHH Médiatanácsa és a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetését. Az NMHH elnöke a törvényben előírt határidőn belül megküldte a törvényjavaslat-tervezet indoklásával együtt, amit a Költségvetési Bizottság az október 28-ai ülésén megtárgyalt, és 11 igen szavazattal, 3 nem ellenében, tartózkodás nélkül benyújtott az Országgyűlésnek.

Az NMHH költségvetésének kiadási és bevételi főösszege 2026-ban várhatóan 50,4 milliárd forint lesz. Ezen belül négy nagy csoportról beszélhetünk. A kiadási főösszegben megjelennek az NMHH működéséhez kapcsolódó költségek, személyi költségek, illetve a dologi kiadások 20,8 milliárd forinttal, a beruházási kiadások 3,9 milliárd forinttal, amelyben jelentős részt képviselnek a mérőszolgáltatás zökkenőmentes folyamatát biztosító, valamint az informatikai területet érintő beruházások is.

A második pillér a Médiatanács költségvetése: összességében 690 millió forint, amely személyi juttatásokat, járulékokat, szakértői díjakat, eszközbeszerzéseket és társszabályozási együttműködésre fordítható összeget tartalmaz.

A harmadik elem: a Médiatanács kezelésében lévő előirányzatok 1,2 milliárd forint bevételi és kiadási főösszeggel. Ezen összegek alapvetően az MTVA-t illetik majd meg, és a médiaszolgáltatási és frekvenciapályázati díjak, kötbér, bírság, óvadékösszeg szerepel ezen tételek között.

A legnagyobb a negyedik tétel, az MTVA önálló költségvetése. Itt a költségvetési bevételek 148,5 milliárd forintot érnek el, az MTVA pedig 6,2 milliárd forint kereskedelmi bevétellel is számol, így jön ki a végösszeg: 154,7 milliárd forint. A kiadások között 11,5 milliárd forintot az alap továbbad a törvényben felsorolt szervezeteknek működésre, illetve pályázatok útján oszt ki.

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársak! Meglátásunk szerint az előbbieken elmondottak alapján megállapítható, hogy a benyújtott törvényjavaslat megalapozott és a csatolt indoklásokkal együtt megfelelően részletes, ezért azt megtárgyalásra és majd elfogadásra javaslom. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Szabó Tündének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZABÓ TÜNDE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2026. évi költségvetés-tervezetét, és azt alkalmasnak tartja az általános és részletes vitára. Az NMHH elnöke a törvényben rögzített szeptember 15-ei határidőig elkészítette és az Országgyűlés részére megküldte a 2026. évi egységes költségvetési-törvény-javaslatot.

Ahogy az előző vitában is hallhattuk, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság önálló szabályozó szervként működik, működését saját költségvetéséből, bevételeiből, hozzájárulásból kell fedeznie. A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló törvény értelmében a hatóság egységes költségvetése egyaránt tartalmazza az NMHH, a Médiatanács, a Médiatanács kezelésében lévő előirányzatok, valamint a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap, azaz az MTVA költségvetését.

Az NMHH alaptevékenységi bevételeit a frekvenciahálózatért, az azonosítók lekötéséért és használatáért fizetett díjak, a felügyeleti díjak, eljárási díjak, valamint a beszedett bírságok képezik. Ezen bevételek várhatóan 50,4 milliárd forint összegben realizálódnak. A hatóság költségvetésének kiadási főösszegében jelennek meg a létszámkerethez kapcsolódó tételek.

(19.00)

Szintén az ebben az összegben szereplő dologi kiadások 20,8 milliárd forintos előirányzata tartalmazza a hivatali, működési, műszaki, infrastrukturális és ügyviteli jellegű kiadásokat. A Médiatanács költségvetését tekintve a közvetlen működési költségek fedezésére 380 millió forint használható. Ez magában foglalja az ötagú Médiatanács személyi juttatásait, járulékait, a szakmai működésüket segítő szakértői keretet, az eszközbeszerzéseket, valamint a társhatósági működésre tervezett támogatási összegek fedezetét. A Médiatanács működési költségvetésében kell kimutatni továbbá a médiapiaci bevételek áfatartalmát, amely összesen 310 millió forint, így a költségvetés főösszege mind bevételi, mind kiadási oldalon 690 millió forint lesz. A Médiatanács kezelésében lévő előirányzatok bevételi és kiadási főösszege egyaránt 1200 millió forint. Az MTVA költségvetése pénzforgalmi szemléletben, a bevételi és kiadási oldalon összesen 154,7 milliárd forintot tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az elhangzottak alapján a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, és ezúton is tisztelettel kérem a képviselőtársaimat, hogy a benyújtott javaslatot támogathatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Kálmán Olgának, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának, aki hozzászólását a pulpitusról kívánja elmondani. Parancsoljon!

KÁLMÁN OLGA, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Hát, sok bűnük van önöknek. Ezek közül az egyik legnagyobb az, amit a sajtószabadsággal csináltak. Gátlátalanul kebelezték be a köztévét, a Távirati Irodát, a megyei lapokat, a rádiókat, a tévéket, és ha ez még mindig nem lenne elég, közpénzmilliárdokkal finanszíroznak youtubereket, Facebook-huszárokat - vagy mostanában, azt hiszem, harcosoknak hívják őket őket. Nem, nem az újságírószakmába lettek szerelmesek, hanem a hatalomba, és pontosan tudják, hogy annak egyik alappillére a propaganda, az önfényezés, a politikai ellenfelek lejáratása.

Hát, kormányozni nem tudnak, az már kiderült. Hiszen mit tettek ezzel az országgal? Nézzenek már körül! Van valami ebben az országban, amihez az államnak köze van, és jól működik? A maguk kormányja egy kamukormány, amit mérhetetlenül sok közpénzmilliárdból finanszírozott propagandával próbálnak eladni; tehát egy propaganda-, kamukormány.

Pár nappal ezelőtt - talán önök is hallották - lemondott a BBC vezérigazgatója. Egyik háttérműsorukban olyan módon vágta össze Donald Trump beszédét, ami megtévesztő lehetett a nézők számára. Félmondatokat vágta egymás után, kiemelve azokat a kontextusukból. Nem a vezérigazgató hamisított, hanem egy beosztottja vagy a beosztottjának egy beosztottja, egy riporter. Tehát ha a riporter hírt hamisít, természetesen lemond a vezérigazgató.

És nálunk? Önök vezérigazgatót csináltak a hírhamisító riporterből. Papp Dániel a hírhamisításért nem büntetést, hanem előléptetést kapott az állami televíziónál. És maguk beszélnek sajtószabadságról?! Ha csak ez az egyetlenegyszerűsített történet volna a köztévénél, már az is sok lenne. Elbábozzák, hogy van Média- és Hírközlési Hatóság, Médiatanács. Van persze, a káderekből, akiket mind maguk neveztek ki, az elnököt például 9 évre. A hatóság úgy és azt büntet, ahogy és akit akar. Ha valami nem tetszik, akkor mondva csinált okokkal, kifogásokkal elveszik még a frekvenciáját is - lásd Klubrádió.

A Demokratikus Koalíció nem támogatja a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2026-os költségvetési támogatását. Miért támogatnánk? Mint ahogy a korábbi 57 és 59 milliárd forintos támogatást és a mostani 50 milliárdos támogatást sem. Hosszan sorolhatnám, hogy miért, de leginkább azért, mert minden költségvetési forint sok a hírhamisítókra, a propagandistákra, a hatóságnak nevezett házi intézményekre, amellyel és akikkel önöknek egyetlenegy céljuk van, hogy minél tovább megőrizték a korrupciós hatalmukat. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalandó

törvényjavaslat a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2026. évi egységes költségvetéséről szól, vagyis egy olyan intézmény büdzséről, amelynek feladata nem kevesebb, mint a média- és hírközlési piac stabil, átlátható és biztonságos működésének garantálása a frekvenciagazdálkodástól a fogyasztóvédelemig, a médiaszabályozástól a digitális infrastruktúrák felügyeletéig.

A törvényjavaslat három nagy egységet rendez világos, átlátható keretek közé. Az első ilyen nagy egység maga a hatóság költségvetése, összesen 50,35 milliárd forint bevétellel és ugyanennyi kiadással tervezve. Ez biztosítja a működés fenntartását, a bérköltséget, az informatikai és mérési fejlesztéseket, a spektrummenedzsmentet, valamint a digitális átállást támogató háttérfeladatokat. A tervezés stabil, a bevételek döntő része továbbra is közhatalmi díjakból, például frekvenciadíjakból származik.

A második ilyen nagy egység a Médiatanács költségvetése. A Médiatanács 690 millió forintból látja el 2026-ban majd a médiaszabályozási, pályázatügyi és monitoringfeladatait. Ez szintén kiegyensúlyozott, saját bevétellel és államháztartási támogatással fedezett működés is.

Míg a harmadik nagy egysége a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap, azaz az MTVA költségvetése. Tulajdonképpen ez a legnagyobb egység, 154,7 milliárd forintos kiadási és bevételi tervezett főösszeggel. Idetartoznak a közszolgálati médiaszolgáltatás fenntartásának költségei, úgymint a műsorsorgyártás, az archívumok digitalizálása, a műsorszórás finanszírozásáig terjedően egy jelentős ív. A közszolgálati hozzájárulás biztosítja az alap működésének döntő hányadát. A törvényjavaslat gondoskodik arról is, hogy az éves zárszámadáskor az Országgyűlés dönthessen a maradványok felhasználásáról, vagyis a parlamenti kontroll nem csökken, hanem éppen erősödik.

Tisztelt Ház! Ez a költségvetés kiszámítható, átlátható és önfenntartó működést teremt a szabályozó hatóság, a Médiatanács és a közszolgálati médiarendszer számára. A modern hírközlés és médiapiac alapfeltétele az, hogy legyen egy szakmai, stabil és megfelelően finanszírozott háttérintézmény. A most bemutatott büdzsé éppen ezt a stabilitást teremti meg a 2026. évre. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot támogassa, a KDNP parlamenti frakciója támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Szabadi Istvánnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, aki hozzászólását a pulpitusról kívánja elmondani. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Igen, az előző felszólalásom során már megkaptam kormánypárti képviselőtársaimtól, hogy itt most szárazon a

zárszámadásról, arról a költségvetésről van szó, ahol számok vannak - az odáig rendben van. Szerintem senkinek nincs kétsége afelől, hogy a 15 éve kétharmaddal kormányzó Fidesz-KDNP biztosan megszavazza. Úgy-hogy ez egy játék tulajdonképpen, hogy itt a számokat elmondogatjuk, de azért én is mondok egypár számot ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, már csak azért is, hogy beszéljünk arról is egy keveset.

(19.10)

Az előttünk álló törvényjavaslat a médiahatóság 2026. évi költségvetését 50,4 milliárd forint, a Média-tanácsét 690 millió forint bevételi és kiadási főösszeggel tervezi jóváhagyni.

Előző felszólalásomat folytatva fontosnak tartjuk, hogy nem kevés közpénzért cserébe a médiafelügyelet megfelelően kellene hogy működjön, különösen a közelgő 2026. évi választásokra tekintettel. Kifogásoljuk azt, hogy a Média-tanácsnak csak fideszes tagjai vannak, szemben a 2010 előtti időszzakkal, amikor az ORTT-ben - akkor még ORTT volt a neve - minden parlamenti frakciónak lehetett helye. Ez is a kétharmaddal való visszaélés ékes példája, de több ezer példát lehetne még hozni, hogy a Fidesz a kétharmaddal nem él, hanem visszaél, mint ahogy az előbb is mondtam azt, hogy ez a zárszámadás elfogadása sem bonyolult. Olyan egyszerű, mint a faék: a kétharmados fideszes-KDNP-s többség biztos, hogy megszavazza, teljesen mindegy, hogy mit mondunk mi itt az Országgyűlésben. Ezért úgy gondolom, hogy senki ne csodálkozzon azon, hogy az emberek dühe, az elmúlt 15 évben felhalmozódott emberek dühe megárasztja a TISZA-t.

Na de nézzük tovább! Magyarországon nincs kiemelt tájékoztatás, mint ahogy ezt az előző felszólalásomban is már többször kiemelttem, a lineáris médiaszolgáltatásokra nézve sem, a közösségi médiában pedig példátlan cenzúra folyik. És a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság ezt csak mellékszereplőként nézi.

A politikai befolyásolásban a hagyományos médiának, rádióknak, televízióknak és a nyomtatott sajtónak egyre kevesebb szerepe van. Amíg 2007-ben az RTL, TV2, M1, Duna TV és az ATV híradóinak össznézettsége meghaladta a 3,2 millió főt, 2022-re a nézőszám megfeleződött, mintegy 1,6 millióra esett vissza. A köztvé híradóit manapság alig százezer ember nézi, az RTL és a TV2 hírműsorainak csúcsidőben 600 ezer nézője van.

Ezzel szemben Magyarországon tavaly 7,3 millió közösségi-média-felhasználó volt, a teljes lakosság háromnegyede, ezen belül a Facebooknak közel 5,4 millió felhasználója volt, a TikTok-nak 3,2 millió. Tehát nagyon komolyan kellene foglalkozni ennek a felügyeletével, illetve ennek a kezelésével.

A demokratikus nyilvánosságot a XXI. században az a veszély fenyegeti, hogy az online óriásplatformok gyakorlatilag azt csinálnak az egyes országok politikai nyilvánosságával, amit akarnak vagy amit éppen a megrendelőik kérnek tőlük.

2020-ban azt ígérte a kormány, hogy Varga Judit volt igazságügyi miniszter vezetésével bizottságot hoznak létre, amely fel tud lépni majd a magyar szólásszabadság védelmében, a Meta ellen, a Metával szemben. A kormány azonban a szólásszabadságért vívott harc helyett 2021 februárjában alkut kötött a Meta vezetőivel, melynek értelmében a Facebook 3,8 milliárd forint reklámadót fizetett be a magyar költségvetésbe, csak hogy a Facebook azóta se fizet egy fillér reklámadót sem Magyarországon, és a hatalmas bevételükhöz képest ez a 3,8 milliárd forint aprópénz, így sajnos azt kell hogy mondjuk.

Az EU a DSA-rendelettel a saját politikai ideológiáját érvényesíti az online platformok felett és nem a nemzetállami érdekeket. A balliberális globalista diktatúra továbbra is beavatkozik és cenzúrát gyakorol a közösségi médiában, és a digitális közösségi platformok befolyásolni tudják a politikai választásokat.

Novák Előd képviselőtársam törvényjavaslatot nyújtott be, amely szerint módosítaná a büntető törvénykönyvet, hogy a mesterséges intelligenciával létrehozott, személyazonosságot manipuláló tartalmakkal való visszaélést szankcionálni lehessen. Továbbá a TISZA Párt etikai kódexéhez - ami egy kicsit azért vicces - hétpontos kiegészítő javaslatot küldött a Mi Hazánk Mozgalom, amelyben szerepel többek között, hogy írásos, érdemi pártprogramot kell közzétenni, és az országos listát állító pártok között legyen miniszterelnök-jelölti vita, mert azért ez alól kibújni szintén egy szegyenkategória.

A közösségi médiában ma már brutálisabb cenzúra megy végbe, mint a kommunista diktatúra idején. A DSA-rendelet pedig nem más, mint ennek az állapotnak a befagyasztása. Álláspontunk szerint olyan szabályozásra van szükség, amely a közösségi-média-tulajdonosokat arra kötelezi Magyarországon, hogy hozzanak létre telephelyet, láthatóak és elérhetőek legyenek a felhasználók számára. A magyar jog szerint is számonkérhetőek legyenek, és a magyar állampolgárok adatait csak magyarországi szervereken tárolják.

Tisztelt Képviselőtársak! A nem kevés közpénzből fenntartott és működő Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság pedig ne mellékszereplőként, hanem fő ellenőrző és szabályozó szervként végezze a feladatát! Nyilván az általános vitát követően a Kulturális Bizottságban majd fogok ezzel kapcsolatban kérdéseket feltenni a médiahatóság vezetőjének, elnökének, delegációjának, csak, ahogy már az előző felszólalásomban is említettem, azért úgy lett volna illendő, hogy a nyilvános vita előtt kerüljön sor egy olyan bizottsági ülésre - ha már nem lehet itt a médiahatóság, a Média-tanács elnöke -, hogy akkor ott feltehezzük a kérdéseket, és az arra kapott válaszokra, itt, esetleg a vita során ki lehessen térni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Előre bejelentkezett felszólalóként megadom a szót Barkóczi Baláznak, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kálmán Olga képviselőtársam az előző felszólalását úgy zárta, hogy minden egyes fillérért kár, ami ebbe a közpénzzabáló testületbe megy. De nyilvánvalóan egy ilyen súlyos kijelentést azért meg kell indokolni. Hadd soroljak fel pár érvet, hogy miért!

Egyrészt túlméretezett bürokrácia: az NMHH szervezeti struktúrája évek óta folyamatosan dagad, miközben a tényleges piaci feladatok és kihívások nem is indokolnak ekkora apparátust. A túlfoglalkoztatás és az önmagáért való adminisztráció pedig rengeteg közpénzt éget el, aminek máshol sokkal jobb helye lenne, lásd: oktatás, egészségügy, bérlakásépítés, nyugdíjak. Átláthatatlan költségek, a hatóság működési és kommunikációs költségei rendre nehezen követhetők, a nyilvánosan elérhető adatokból sem derül ki egyértelműen, hogy pontosan mire is megy el itt több tíz- és százmilliárd forint.

A feladathoz képest aránytalan költségvetés. Egy szabályozó hatóságnak természetesen szüksége van erőforrásokra, de a jelenlegi összegek messze meghaladják azt, amit a hatékonyság vagy a teljesítmény egyáltalán indokolna. A piacfelügyeleti és frekvencia-gazdálkodási feladatok nem igényelnek ilyen méretű pénzügyetést. Nyilván nem is ide megy elsősorban a pénz, hanem a sajátjaikat fizetik ki belőle.

Szakmai munka helyett propaganda. Nagyon sok szó esett róla a mai este folyamán. A hatóság egyre inkább a kormányzati kommunikációs célok kiszolgálójaként működik: kampányok, saját médiafelületek, imázsépítés. Ez pedig nem szakmai feladat, hanem egész egyszerűen közpénztemető.

Felesleges beruházások. Évek óta láthatóak olyan fejlesztések és projektek, amelyek költségét sem eredménye, sem társadalmi haszna nem igazolja. Informatikai rendszerek, monitoringmegoldások, kommunikációs projektek mind-mind-mind hatalmas pénznyelők, mind arra szolgálnak, hogy önök újabb milliárdokat tudjanak csurragtatni, cseppenteni a sajátjaiknak.

A függetlenség látszata drágán fenntartva. A hatóság költségvetése elvileg a függetlenséget szolgálja, a gyakorlatban viszont politikai befolyásoltság miatt sokan úgy látják - ne mondjam, hogy mindenki -, hogy csak egy aranyból épült kirakatot tartunk fenn, csak sajnos közpénzen. Nem a médiapluralizmust, hanem a kontrollt erősíti, ahelyett, hogy a költségvetés valóban sokszínű, szabad és versengő médiapiacot támogatna - mármint az NMHH költségvetése -, a túlköltés inkább a felügyeleti eszközök bővítését szolgálja. Ez pedig nem erősíti a demokráciát, hanem pont ellenkezőleg, és nyilvánvalóan, amiről az előző felszólalásomban is beszéltem, más területeken sokkal nagyobb szükség lenne erre a pénzre, az oktatásban, az egészségügyben, a szociális ellátásban, a szociális dolgozók béremelésében, a nyugdíjakban, a független civil szférában, a bérlakásépítésben.

Nagyon-nagyon-nagyon hosszan sorolhatnánk, ezért nem is támogatható és nem is támogatandó ez a

törvényjavaslat. Nyilván ezek az érvek mind-mind-mind lepörögnek önökről, erre utal az is, hogy a kormány nem is állított ki nemhogy hozzászólót, hanem egyáltalán bárkit, aki a kormány álláspontját itt ismertetné nekünk. Önöknek egy dolog számít: Hell jeges kávé legyen, meg pusztai zebrák, de már az is csak öt hónapig, megnyugtatom önöket. (Dr. Vejkey Imre tüsszent.) Kedves egészségére, képviselőtársam! Köszönöm a figyelmet. (Varga Zoltán: Így igaz!)

(19.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Nincs jelzés.) Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (Dr. Szűcs Lajos jelzésére:) Parancsoljon!

DR. SZÚCS LAJOS, a Költségvetési Bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy ma ismét bebizonyosodott, hogy sok mindenről beszéltek, de az NMHH 2026. évi költségvetéséről esett a legkevesebb szó, de ez már csak így van az elmúlt évek során, erről nem kell bennünket meggyőzni. Én arra kérem önöket, hogy a Kulturális Bizottságban nyugodtan tegyék fel ezeket a kérdéseket, és vitassák meg. (Derültség az ellenzéki sorokban.) Nagyon jól szórakoznak, jó szórakozást kívánok hozzá. A parlamentnek pedig azt kívánom, hogy a törvényjavaslatot fogadja el. Köszönöm a szót, elnök úr. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **környezetvédelemmel, a hulladékgazdálkodással és a víziközmű-szolgáltatással összefüggő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13048. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót... (Tordai Bence: Felmondott a kormány!) Államtitkár úr, parancsoljon! Önre várunk. (Dr. Gondola Csaba elfoglalja államtitkári székét, kártyáját a gépbe helyezi.) Elsőként megadom a szót Gondola Csaba úrnak, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. GONDOLA CSABA energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Korunkban a klímaváltozás és az erőforrások szűkössége olyan globális kihívásokat támasztanak, amelyekre a fenntarthatóság, a környezeti, gazdasági és társadalmi szempontjaink együttes figyelembevételével kell választ adnunk. A kormány célja,

hogy Magyarország Európa azon országai közé tartozzon, ahol a legjobb élni, lakni és dolgozni, még hozzá biztonságos és tiszta környezetben.

A jelen törvényjavaslatban megjelenő módosítások is ezt hivatottak elérni. Környezetünk védelme egy összetett cselekvési tervet igénylő feladat, és ezt a szempontot a kormány a törvényalkotás során következetesen érvényesíti. Teremtett és épített környezetünk védelme érdekében nélkülözhetetlen a tudatos vízgazdálkodás és a körforgásos gazdaság előtérbe helyezése, hiszen ezek teszik lehetővé erőforrásaink felelős használatát és a környezeti terhelésünk mérséklését.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat integrált szemléletet tükrözve környezetvédelemmel, hulladékgazdálkodással, valamint víziközmű-szolgáltatással foglalkozó törvényeket módosít. A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosításának célja, hogy az uniós előírásoknak megfelelően a hazai szabályozás is rögzítse azokat a rendelkezéseket, amelyek alkalmazásával védelmi helyzetben, valamint egyéb esetekben projektek vagy projektrészek mentesíthetők legyenek az egyes engedélyezési eljárások alól.

Az alaptalan hangulatkeltést megelőzve fontosnak tartom kiemelni, hogy a kormány a hazai jogszabályban foglalt rendelkezések mellett kizárólag az uniós szabályozásban meghatározott célok és feltételek teljesülése esetén adhat mentesítést egyes környezetvédelmi eljárások lefolytatása alól. A hazai szabályozás tehát összhangban áll az uniós normákkal, mind az uniós, mind a hazai szabályozás eddig is tartalmazta a mentesítés lehetőségét. A cél tehát jelen esetben az uniós követelményeknek való teljes körű megfelelés.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény kiegészítésére irányuló javaslat célja, hogy a szolgáltatók modern, hatékony üzemeltetési eszközökkel, például céljárművek és irányítástechnikai rendszerek igénybevételével végezhessek el az üzemeltetési és fenntartási feladataikat. Az eszközbeszerzések további finanszírozási lehetőségének megteremtése hozzájárul a gyorsabb hibaelhárításhoz, illetve a szolgáltatásbiztonság növeléséhez.

A tervezett módosítás elősegíti, hogy a víziközmű-szolgáltatók ne csak megőrizzék, hanem fejlesszék is az infrastruktúrájukat, ezáltal is biztosítsák a lakosság és a gazdaság számára a megfelelő minőségű szolgáltatás nyújtását. A 30 napos felmondási határidő bevezetése pedig lehetővé teszi az üzemeltetési területek gyorsabb és hatékonyabb átszervezését a szolgáltatók között, ezzel is elősegítve a gördülékeny átmenetet és a stabil működést.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Hulladékgazdálkodási szempontból a jelen javaslat célja, hogy megvalósítsa az Európai Parlament és a Tanács két rendeletével való összhangot, valamint azok végrehajtásához és átültetéséhez szükséges törvényi szintű jogalkotási feladatokat. A módosítás tartalmazza továbbá a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény

aktuális módosításait. 2025. január 22-én megjelent az Európai Parlament és a Tanács csomagolásokra vonatkozó új rendeleti szabályozása, az úgynevezett PPWR-rendelet. A rendelet a körforgásos gazdaságra való átállást és a csomagolások környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatásának csökkenését szolgálja a csomagolással és a csomagolási hulladékokkal kapcsolatos nemzeti intézkedések összehangolásán keresztül. A rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Az összhang biztosítása érdekében a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény, a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény, valamint a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény korrigálása is szükségessé vált. A tervezett módosítások jogharmonizációs feladatot valósítanak meg, amelyek technikai jellegűnek minősülnek. Ezenfelül 2024. április 30-án megjelent az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott, a hulladékszállításra vonatkozó új rendeleti szabályozás, amely 2026. május 21-étől felváltja a korábbi rendeletet.

A törvényjavaslat egyik feladata a rendelettel való összhang megteremtése. A hulladékszállítás uniós információs szakrendszeréhez történő hazai csatlakozás jogszabályi háttérét, adatkezelési felhatalmazásait a hulladékról szóló törvény biztosítja, a módosítás ezért előfeltétele a kapcsolódó végrehajtási kormányrendelet módosításának és a rendszer nemzeti bevezetésének. A hulladékról szóló törvény további módosításai részben a hulladékgazdálkodási rendszerhez kapcsolódó gyakorlati tapasztalatokon alapuló módosítások. Ezenfelül az alkalmi hulladékszállításra vonatkozó szabályozás pontosításának a célja, hogy akkor tege lehetővé a gazdálkodó szervezetek számára a tevékenységük során képződött, elkülönítetten gyűjtött, saját hulladék hulladékgazdálkodási engedély vagy nyilvántartásba vétel nélküli szállítását, ha a saját szállítás a környezetvédelmi előírások betartása mellett előnyösebb, gyorsabb és hatékonyabb intézkedést tesz lehetővé az elszállíttatáshoz képest.

A savak és lúgok hasznosítási célú semlegesítésére vonatkozó szabályozás egyszerűsítése szintén a magyar kkv-k és vállalkozások számára jelent könnyebbséget, a hulladék termelője ugyanis a hulladékká vált savak és lúgok semlegesítését a továbbiakban nyilvántartásba vétel alapján maga is elvégezheti, amennyiben erre fennállnak az ehhez szükséges feltételek. A tevékenységet természetesen a környezet veszélyeztetése nélkül, a vonatkozó környezetbiztonsági előírások betartásával kell végezni.

A törvényjavaslat a közszolgáltatást végző gazdálkodó szervezetek számára szintén kedvező módosítást tartalmaz az elhagyott hulladék felszámolásával összefüggésben. Ha önkéntesen nem teljesítik az illegális hulladék felszámolását azok, akik elhelyezték a hulladékot egy adott ingatlanon, akkor az ingatlan tulajdonosának kell viselnie ezt a költséget. A törvény módosítás alapján a továbbiakban ez alól mentesülhetnek azok a közszolgáltatók, akiknek a területén elhelyezték

a hulladékot, és csakis akkor, ha a kötelezettség teljesítése alapfeladatuk ellátását veszélyeztetné.

Tisztelt Ház! A módosítások tehát összességében egyszerre szolgálják az uniós kötelezettségek teljesítését, a magyar vállalkozások érdekeit és a fenntartható hulladékgazdálkodás erősítését. Kérem a tisztelt képviselőket, hogy szakmai javaslataikkal, majd pedig szavazataikkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Bencsik Jánosnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BENCSIK JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország következetesen, lépésről lépésre, megfontoltan igazítja jogrendjét az Európai Unió új rendelkezéseire, mégpedig úgy, hogy mindeközben a magyar emberek érdekei ne vagy legkevésbé sérüljenek.

(19.30)

Az Európai Unió évekkal ezelőtt átfogó reformba kezdett a csomagolási hulladékok és a hulladékgazdálkodás területén. Ma az uniós jogszabályok közvetlenül alkalmazandók minden tagállamban. Egyetlen ország sem térhet ki a végrehajtás elől, így Magyarország sem. A most tárgyalt törvényjavaslat jogtechnikai pontosításokat tartalmaz, fogalmakat és hivatkozásokat frissít, és a legfontosabb, hogy biztosítja a magyar környezetvédelmi szabályok és az uniós előírások összhangját.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosítás egyik legfontosabb előnye, hogy megerősíti az állami és hatósági kontrollt a hulladékgazdálkodási ágazat felett. A szigorúbb nyilvántartás, a pontosabb adatszolgáltatási kötelezettség és a kiemelt szabályszegők rendszerének átalakítása visszaszoríthatja a visszaéléseket és védi a tisztességesen működő vállalkozókat. Magyarországon sok olyan cég dolgozik, amely becsülettel, a szabályok betartásával végzi a feladatát. Nekik érdekük, hogy a jogsértők ne tudjanak előnyhöz jutni.

A hulladékszállítás uniós szinten is megújul, ezért is szükséges a magyar hulladéktörvény módosítása. Ez különösen az új digitális uniós hulladékszállítási információs rendszerhez való csatlakozás miatt fontos. A javaslat megeremti a rendszer működéséhez szükséges adatkezelési eljárási hátteret, és ezzel elkerüli a 2026-tól jelentkező jogbizonytalanságot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vízellátás vitathatatlanul a legfontosabb közszolgáltatás. Senki nem gondolhatja azt, hogy egy település a mai világban akár rövid időszakra is szolgáltatás, vízszolgáltatás nélkül maradjon. Éppen ezért fontos az, hogy a szolgáltatók kellő jogbiztonság mellett, kellő hatékonysággal végezzék a munkájukat, szolgáltatásukat.

A jelenlegi szabályozás, bár az elmúlt években folyamatosan javult, a jogi környezet még mindig nehézkes és rugalmatlan. Éppen ezért szükséges az, hogy az üzemeltetési szerződéseket ne csak év végén és minimum négyhónapos határidővel lehessen közös megegyezéssel felbontani, hanem a módosított jogszabály tegye lehetővé a 30 napos felmondási időt, de csak akkor, ha az ellátás folyamatos marad, és a feladat átvételére már készen áll az új szolgáltató.

A hatályos törvény nem teszi lehetővé azt sem, hogy a víziközmű-szolgáltatók a Víziközmű-fejlesztési és Ellentételezési Alap forrásait a mindennapi üzemeltetéshez szükséges működtető eszközök, többek között szervizjárművek, irányítástechnikai vagy éppen mérőberendezések beszerzésére fordítsák. A törvény módosítás lehetővé teszi, hogy a Víziközmű-fejlesztési és Ellentételezési Alap forrásai ezeknek a fontos, a napi üzemeltetés biztonságát szolgáló eszközöknek a beszerzésére is felhasználhatók legyenek. Ezáltal a szolgáltatók számára gyorsabb, rugalmasabb fejlesztési lehetőségek nyílnak meg, ami hozzájárulhat a víziközmű-szolgáltatás színvonalának javításához, az ellátás biztonságához és a rendszer hosszú távú stabilizálásához.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! A Fidesz képviselőcsoportja a törvényjavaslatot támogatja, és a képviselőtársaimat is erre biztatom. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Varga Zoltánnak, a DK-képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Hát, mi, debreceniek, tartunk össze! Próbálom magam ehhez tartani, de azért mégiscsak engedje meg, hogy pár észrevételt megfogalmazzak az előttünk fekvő dolgozattal szemben. Értem én, hogy jogharmonizáció, és értem azt is, hogy formailag ez a javaslat inkább jogtechnikai jellegű, és a kormányzati indoklásban benne is van, hogy egyfajta összhangteremtő is és hatékonyságnövelő célokat szolgál.

Mindezzel tisztában vagyok, el is tudnám fogadni. Azonban az olvasható ki itt a sorok között, hogy több rendelkezés mégiscsak tartalmilag is beavatkozik a környezetvédelmi és a víziközmű-feladatok szervezésébe, ami bizony nemcsak szakmai, hanem politikai okból is felvet különböző kérdéseket. Tehát, ahogy az előbb is mondtam, én látom azt, hogy a javaslat formailag megfelel az uniós követelményeknek, de tartalmilag ez bizony nem hoz valódi környezetvédelmi reformot. A környezetpolitikai részek technikai szinten maradnak, miközben víziközmű-szabályozásban kockázatos centralizáció és instabilitás irányába mozdul el a rendszer, amit felvetnek itt. Első ránézésre a javaslat persze Európa-kompatibilisnek tűnik, de nem biztosítja sem a környezet, sem a közszolgáltatások védelmének tényleges erősítését. A politikai

üzenete pedig inkább a külső megfelelés demonstrálása, mintsem a belső fenntarthatóság garantálása.

Úgy gondolom, hogy Keresztes képviselőtársam többet fog a víz részéről beszélni, ismerve most már itt, nagyjából a szereposztást, engedjék meg, hogy én inkább a hulladékgazdálkodásról beszéljek. Ha tévednék, akkor elnézést kérek képviselőtársamtól ebben az ügyben.

Nehéz mással magyarázni, tisztelt Ház, mint egy átláthatatlan díjmelési spirál létrehozásával, hogy év közben is módosíthatóvá teszik a hulladékgazdálkodási díjak, vagyis a lakossági szemétszállítási díj, illetve a hulladékgazdálkodási közfeladatokat - például a gyűjtés, hasznosítás, lerakás, és ezt lehetne még sorolni - végző intézmények díjainak nemcsak éves ciklusban, hanem rövid időn belüli, akár az év folyamán is történő megváltoztatásának a lehetőségét. Ez korábban kormányzati döntéshez volt kötött és jellemzően éves díjmegállapítás formájában történt. Az új rendelkezés tehát megnöveli a díjváltoztatás rugalmasságát ugyan, azonban csökkenti az előreláthatóságot és a tervezhetőséget, és mondjuk azt, hogy szabad kezet is ad amúgy a szolgáltató számára.

Számomra is, de szerintem más számára is különösen visszás, hogy a rezsicsökkentés és a rezsivédelem politikájával kampányoló kormány most éppen olyan törvénymódosítást terjeszt elő, és erről beszélünk mi is most, amely megnyitja az utat az évközi díjmelések előtt a hulladékgazdálkodás területén. Miközben a kormány kommunikációjában továbbra is a háztartások védelméről beszél, és ez visszaköszön itt, az előttünk fekvő előterjesztésben is, valójában a rezsiköltségek egyik elemének, a szemétdíjnak a növelését készíti elő, ráadásul bármikor, előzetes politikai, parlamenti vagy társadalmi kontroll nélkül. Ez a lépés nemcsak az önkök ígéretével, a rezsicsökkentés politikai ígéretével áll szemben, hanem megingatja vagy megingathatja a lakosság amúgy is törékeny bizalmát a rendszerrel kapcsolatosan, hiszen a kormány, saját retorikájával ellentétben, most éppen rezsit kíván emelni, bárhonnan is nézzük ezt, ez bizony így van, csak persze a szokott csendes, jogtechnikai, ha most erősen akarnék fogalmazni, akkor azt is mondhatnám, hogy sunyi módján.

És hát, nem mehetünk el szó nélkül amellett sem, hogy a hulladékgazdálkodási koncessziót elnyerő MOL-csoport tevékenységét az elmúlt hónapokban, mondhatnám években, számos jogos kritika is érte, akár szervezetek, akár a lakosság részéről is. A korábban önkormányzati és regionális alapon amúgy jól működő szemétszállítási rendszert a központosított modell gyakorlatilag felrúgta, megszűntek a helyi döntési jogkörök, az önkormányzatoknak nincs már beleszólásuk a szolgáltatás megszervezésébe, és ezzel egyenes arányosságban a munkavállalói feltételek is romlottak.

A hulladék szállítók éjszakai műszakpótlékát megszüntették, mert a rendszer csak reggel 7 után engedi meg a gyűjtést, éppen akkor - különben hozzá kell tennem, én ugyan debreceni vagyok, de látom itt a budapesti állapotokat -, amikor a legnagyobb a forgalom,

dugók vannak, és ezt még inkább erősítik a különböző szemétszállító, hatalmas gépjárművek, és akadályozzák is ezzel a közlekedést. A munkások terhei persze nőnek, a szolgáltatás lassabb és drágább lett, miközben a MOL-nak koncessziós díjak és az állami garanciák biztosítják a stabil és mindenkori bevételt. Ez a modell a legkevésbé sem teszi hatékonyabbá; még inkább kiszolgáltatottá teszi a rendszert mind a dolgozók, mind pedig a lakosság számára.

De hogy ne csak a negatívumokat soroljam, azért engedjenek meg pár pozitívumot is. Nem akarom államtitkár úr kedvét sem elvenni. Mindenképpen pozitívum az, hogy a jogharmonizáció az uniós környezetvédelmi joggal - nyilvánvaló módon ez a célja az előterjesztésnek is - megjelenik.

(19.40)

A jogtechnikai pontosítások és maga a modernizálás is visszaköszön az anyagból. És hogy a víziközmű-szolgáltatásról mégiscsak beszéljek pár szót: annak rugalmassága növelése is tetten érhető az anyagban. A 30 napos felbontási idő bevezetése nyilvánvalóan gyorsabb váltást tesz lehetővé a szolgáltatók között, ám papíron elősegítheti a rugalmasabb és hatékonyabb működést is, különösen a pénzügyi nehézségekkel küzdő szolgáltatóknál.

Hát, ennyi volt a pozitívumokból, a többi talán inkább kritika lenne. Egyrészt a formális és nem érdemi környezetvédelmi reform. Bár a javaslat az uniós jogharmonizációra hivatkozik leginkább, tartalmilag azonban nem erősíti a hazai környezetvédelem intézményi garanciáit.

A víziközmű-rendszer kiszolgáltatottságának erőteljes növekedése lesz tapasztalható, hiszen a 30 napos felbontási határidő első látásra ugyan rugalmasabb működést szolgál, de mindenképpen stabilitási kockázatot is jelent.

Nyilvánvaló módon visszaköszön - és ez nemcsak ebből az előttünk fekvő anyagból, hanem gyakorlatilag az Orbán-kurzus minden lépéséből - a központosítás rejtett előretörése és erőltetése, hiszen szinte nincsen olyan közműszolgáltatás vagy egyéb más olyan rendszer, amelyet önkök nem szeretnének minél közelebb tudni a Karmelitához.

A következő a díjak politikai vagy parlamenti kontroll alóli kicsúsztatása. Szerintem ez az egyik talán legveszedelmesebb dolog, legalábbis a lakosság számára, hiszen a korábbi rendszerben a szemétdíjmelés kormányzati döntéshez, nota bene! esetlegesen parlamenti döntéshez volt kötve, és éves ciklusokhoz kötődött, ami azért mégiscsak biztosított egyfajta transzparenciát és védelmet a hirtelen szolgáltatói emelésektől, és nyilván a szolgáltató elszámoltatását is jobban biztosította. Én attól tartok, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat pontosan ez ellen mutat.

És amiről az előbb beszéltem, ez nem más, mint maga a díjmelési kockázat. Tehát amiről azért a kormányzati propaganda naponta harsog, a rezsivédelem, ez itt a legkevésbé sem fog és tud érvényesülni.

Nyilván látjuk azt - egy elég érdekes folyamatát - lehetne erről felfesteni -, hogyan sikerült az egyik legnagyobb közműszolgáltatást átjátszani egy magáncégnek; és hát, a MOL-féle állami koncessziós rendszer megerősítése az, ami visszaköszön ebből az anyagból. Majd mindjárt fogok még beszélni arról, hogy ez hogyan is történt, mert érdemes pár szót erről beszélni.

Persze, sorolhatnánk még ezeket a negatívumokat, de mégiscsak fussunk már végig, hogy mi is történt az elmúlt időszakban. Ne feledjük el, amikor a kormány bejelentette, hogy a hulladékgazdálkodást a MOL veszi át, akkor azt ígérték az embereknek, a fogyasztóknak, a magyar állampolgároknak, hogy majd minden jobb lesz, hogy egy tisztább, olcsóbb, átláthatóbb, gazdaságosabb, hatékonyabb rendszert hoznak létre. Ehhez képest hol tartunk most? Azt látjuk, hogy ugyan szigorodnak a szabályok, de romlik a szolgáltatás színvonala, és bizony a lakosság terhei nemhogy csökkennének, hanem nőnek. Ráadásul a szolgáltatás színvonala is csökken, hiszen emlékeznek rá, talán az egyedüli olyan közszolgáltatás, amit mind a mai napig csak sárga csekken lehet befizetni, és nem követhető nyomon online formában, hogy éppen hol áll a mi befizetésünk.

Mindezeket pedig a MOL-lal vezették be, amely a szemétszállítás teljes korábbi rendszerét azal a lendülettel fel is rúgta. A dolgozók elvesztették - erről már beszéltem - az éjszakai pótlékukat, hiszen most már reggel 7-től dolgozhatnak csak; a központosított rendszer nem hatékonyabb, hanem rugalmatlanabb lett, drágább lett és igazságtalanabb lett, ezt érzik nyilvánvaló módon a lakosok is. Ha a kormány valójában a rezsicsökkentést akarná folytatni - hozzá kell tegyem, hogy szemmel láthatóan nem ebbe az irányba mutatnak itt most a vektorok -, akkor nem a kukák túlsúlyát kellene mérni, hanem a családok terheit kellene még inkább csökkenteni. Ki kell mondani, tisztelt parlament, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat nem a lakosságot védi, vagy annak próbál jobb minőségű szolgáltatást nyújtani, ez a rendszer a MOL-t, egy magánvállalkozást véd a lakossággal szemben.

Lássuk, hogyan sikerült ezt elérni! 2014-ben a kormány meghirdette a rezsicsökkentést, azt ígérték, hogy a lakosságnak majd kevesebb közüzemi díjat kell fizetni, és erre hivatkozva elüldözték a külföldi közműszolgáltatókat, az energiaipart pedig állami kézbe adták.

2016-ban már csendben elkezdtek a hulladékgazdálkodási rendszer átszervezését, és ebben az ágazatban is bevezették a közszolgáltató cég fogalmát; azóta csak olyan cég végezhet hasonló tevékenységet, amely megkapja ezt a minősítést. Azonban bárki is kapta meg a hulladékszállítási munkát ebben az országban, belépett fölé mindig egy új ellenőrző szervezet.

És emlékezetes, hogy 2016-ban alapították meg az állami tulajdonú Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt.-t, az NHKV-t, és ennek a cégnek az lett volna a feladata, hogy kiszámlázza

és beszedje - átlátható módon - a lakossági díjakat. Tudjuk, hogy micsoda botrányhoz vezetett, hosszú-hosszú hónapok, évek alatt gyűltek a számlák, nem tudtak kiszámlázni, nem küldték a számlákat, utána nem tudták, hogy mit szedjenek be. Mindenki emlékszik erre az egész dologra. Nagyon hamar kiderült, hogy ez a rendszer gyakorlatilag működésképtelen. És nyilvánvaló módon most már tudjuk azt, hogy ennek mi is volt a célja, az volt, hogy ezt a rendszert teljesen tönkretegyék, bizonyítsák azt, hogy ez így nem tud működni.

Majd így kapta meg a MOL ezt a koncessziót. 2023. július 1-jétől 35 évig gyakorlatilag egy iparágidegen magáncégnek, egy olajtársaság feladatának adták oda, hogy az évi közel 5 millió tonna magyarországi települési hulladékot begyűjtse és kezelje. Itt 4,5 millió háztartásról beszélünk, tisztelt parlament, és 2 millió gazdálkodó szervezet kiszolgálását jelenti még egyben. Ez egy hihetetlen nagy szám, mondhatnám azt is, hogy az egyik legnagyobb biznisz különben ez most itt Magyarországon. Érti ezt a MOL is, hiszen nem véletlenül szállt be ebbe a cégbe. Azóta, tudjuk, hogy az úgynevezett kukaholdingot már rég benyelte. Hozzá kell tegyem, hogy maga a számlázási rendszer azóta sem lett jobb egy picikét sem, nem is nagyon változott semmi azonkívül, hogy a keletkező nyereséget most már legalább van, aki elnyelje vagy elvigye.

Mindez a hatalmas átrendeződés, melynek végeredményeként most már a MOL gyakorlatilag egyedül döntheti el, hogy milyen alvállalkozókkal akar majd dolgozni az elkövetkezendő harminc évben, én attól tartok, meghatározza a jövőjét is ennek az iparágának. És nem igazán fényesek ezek a kilátások, én nagyon félek attól, hogy ennek szörnyű vége lesz. De meglátjuk, hogy mi lesz belőle. Én várom államtitkár úr okfejtését, hogy mennyiben látja biztosítottak akár a hulladékgazdálkodás jövőjét is ilyen feltételek mellett. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A fenti törvényjavaslat célja, hogy Magyarország megfeleljen a hulladékgazdálkodás, a csomagolási előírások és a hulladékszállítás területén elfogadott új európai uniós szabályozásoknak, továbbá a törvényjavaslat több helyen pontosítja a hazai rendszert a koncessziós modell gyakorlati tapasztalatai alapján. A törvényjavaslat tehát három fő területet érint: a csomagolási szabályozás uniós megfeleltetését, a hulladékszállítás új uniós rendszeréhez történő csatlakozást, valamint a hazai hulladékgazdálkodási rendszer finomhangolását.

Nézzük akkor ezeket a fő területeket! Első fő terület az új csomagolási rendelet, a PPWR végrehajthatósága. Az Európai Parlament és a Tanács 2024-ben elfogadott új csomagolási rendelete, a PPWR

2026 augusztusától kötelező és közvetlenül alkalmazandó minden uniós tagállamban. A rendelet célja, hogy csökkenjen a csomagolási hulladék mennyisége és a tagállami szabályok egységesek legyenek.

(19.50)

A hazai jogban ezért technikai jellegű, de szükséges pontosításokat kell átvezetnünk a környezetvédelmi termékdíj-törvényben, a hulladéktörvényben és a környezetvédelmi kerettörvényben. Ezek a módosítások elsősorban definíciós pontosításokat tartalmaznak, például a csomagolószer helyett egységesen a csomagolás fogalma kerül alkalmazásra, igazodva az uniós előírásokhoz.

A törvényjavaslat célja az, hogy a PPWR magyarországi alkalmazása zökkenőmentes legyen, és ne legyen eltérés a hazai és az uniós jog között, különösen a koncessziós rendszer működése mellett.

A második fő terület a hulladékszállítás új uniós rendszere, a DIWASS-rendszer bevezetése. Megjelent az új, 2026-tól alkalmazandó hulladékszállítási rendelet is, ez váltja le a jelenlegi 1013/2006-os szabályozást. A legfontosabb újdonság a DIWASS nevű digitális uniós rendszer, amely minden tagállamban egységesíti a határon átnyúló hulladékszállítás engedélyezését és nyomon követését.

A Ht. módosítása elengedhetetlen, mert ehhez teremti meg az adatkezelési felhatalmazásunkat, enélkül nem lehetne csatlakozni a rendszerhez, és ez komoly működési bizonytalanságot okozna a cégeknek és a hatóságoknak. Az uniós rendszerhez a koncessziós társaság is kapcsolódik, így a mielőbbi hazai jogi illeszkedés különösen is fontos.

A harmadik fő terület a hulladéktörvény további gyakorlati módosítása. A javaslat számos olyan módosítást tartalmaz, amelyek a koncessziós rendszer mindennapi működése során jelentkező gyakorlati problémákat oldanak meg. Engedjék meg, hogy ezek közül a legfontosabbakat megemlítsem: pontosítás a saját hulladék-szállításra vonatkozó szabályokban, hogy a visszaélések kizárhatók legyenek, de a környezetvédelmi szempontból előnyös önszállítás továbbra is lehetséges legyen, akár a veszélyes hulladékok esetén is; könnyítés a savak és lúgok helyszíni semlegesítésében, ha az gyorsabb, biztonságosabb megoldást jelent, ez a vállalkozások versenyképességét is javítja; a koncessziós rendszer eszköz- és költség-felülvizsgálatának erősítése, hogy a vizsgálatok során a tényleges adatok és díjak feltétlenül figyelembevételre kerüljenek; a vagyonkataszter egyszerűsítése és a hivatal bírságolási jogosítványának bővítése, ha a társaság nem teljesíti a számviteli szétválasztási kötelezettségeket; a díjképzés rugalmasabbá tétele, különösen veszélyhelyzet idején, amikor évközi díjmódosítás válhat szükségessé. Az éves országos hulladékanalízis kötelező elkészítésének könnyítése továbbra is elvégezhető, ha indokolt, de nem minden évben kötelező. Kiemelt hulladékjogi szabályszerűségeket nyilvántartásának a pontosítása, mert ezek a szereplők nem juthatnak hulladékgazdálkodási

támogatáshoz. És végül a hulladék felszámolásához kapcsolódó költségek mérséklésének a lehetősége, ha a kötelezett közszolgáltató működésének veszélyeztetése fenyegetne.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat célja tehát az összhang megteremtése az uniós szabályokkal, a hazai rendszer stabilitásának erősítése, a koncessziós modell gördülékeny működése és a környezetvédelmi célok biztosítása. A módosítások nem új terheket, hanem nagyobb jogbiztonságot, kiszámíthatóságot és gördülékenyebb működést hoznak mind a vállalkozásoknak, mind az állami szereplőknek.

Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Tordai Bencének, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Az elmúlt 15 évben megtanultuk, hogy a Fidesz-kormány két esetben nyúl hozzá a környezetvédelmi jogszabályokhoz: ha tönkre akar tenni valamit, vagy ha már nagyon nagy a baj és tűzoltásra van szükség. Olyat, hogy pusztán azért módosítanak valamit a környezetvédelmi szabályozáson, hogy hatékonyabban védjék a természeti és környezeti értékeinket, nem láttunk az elmúlt másfél évtizedben, és gondolom, államtitkár úr, a következő öt hónapban sem lesz ebben változás.

Ez esetben egy alapvetően romboló jellegű javaslatcsomag van itt a Ház előtt, de vannak benne a tűzoltást szolgáló kezdeményezések is. A legdurvább, amit a környezeti hatásvizsgálatok tárgykörében terveznek elkövetni: az elmúlt másfél évtizedben sorra létesültek olyan ipari beruházások, jellemzően akkugyárak, köztük például az ország második legnagyobb ipari üzeme, a gödi Samsung, amelyekhez a környezetvédelmi hatóságként eljáró kormányhivatalok egyre-másra adták ki az olyan állásfoglalásokat, hogy nincs jelentős környezeti hatása. Értjük, egy hatalmas gyárnak, egy vegyüzemnek, egy akkugyárnak úgymond nincs jelentős környezeti hatása! Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy nem lesz környezetihatásvizsgálat-köteles.

Ezt a nyilvánvalóan jogsértő gyakorlatot a bíróságok az elmúlt időszakban elkezdték megelégedni, és például a gödi Samsung is pert veszített. Évekig működött környezetvédelmi engedély nélkül, és most végre hatásvizsgálatra kötelezték őket is.

Ezért most az Orbán-kormány kitalált egy újabb trükköt: a most beterjesztett módosítás alapján védelmi és veszélyhelyzetre hivatkozva felmentés adható a környezetvédelmi hatásvizsgálat készítésének kötelezettsége alól. Aki itt él Magyarországon, az pontosan tudja, hogy ez mit jelent, gyakorlatilag biankó csekket. *(Dr. Gondola Csaba jelzésére:)* Államtitkár úr szerint félreolvastam.

Akkor elővesszük a jogszabály szövegét! 66/B. § (1) bekezdés: ha a környezeti hatásvizsgálati eljárás, illetve az előzetes vizsgálati eljárás lefolytatása hátrányosan befolyásolja a kizárólag védelmi célokat szolgáló, vagy kizárólag a polgári lakosságot fenyegető veszélyhelyzetekre reagáló projekt vagy annak részeleme céljának a teljesülését, a feladat- vagy hatáskörrel rendelkező miniszter javaslatára a kormány az eljárás lefolytatása alól egyedi mentesítést adhat. És van még tovább, mindjárt odaérünk. Szóval, láttuk, hogy mit jelent az, amikor veszélyhelyzetre hivatkozással fel lehet menteni valakit egy eljárás alól, vagy éppen kivételes eljárást lehet véghez vinni, például az állam elővásárlási joga a stratégiainak minősített magáncégek esetében is a veszélyhelyzetre hivatkozással került be a magyar jogrendbe, és ezt a lehetőséget eddig, hogy nem, kizárólag a NER-es haverok érdekében alkalmazták.

De nem állnak meg ennél a paragrafusnál, ha már lúd, legyen kövér: azt is törvénybe iktatták, hogy akkor is elhagyható a környezeti hatásvizsgálat, illetve a hatásvizsgálati eljárás, hogyha az a projekt céljának teljesülését hátrányosan érinti. Ez nem a védelmi célú projektekre vonatkozik, hanem gyakorlatilag tényleg bármire. Itt van ugyanannak a 66/B. §-nak a (2) bekezdése: ha a környezeti hatásvizsgálati eljárás, illetve az előzetes vizsgálati eljárás lefolytatása a projekt céljának teljesülését hátrányosan érinti, a kormány kivételes esetben és amennyiben a 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv célkitűzései teljesülnek - a feladat- és hatáskörrel rendelkező miniszter javaslatára - döntésével az eljárás alól egyedi mentesítést adhat. A kormány dönti el a miniszter javaslatára, hogy a saját döntése vajon megfelel-e ennek az irányelvnek. Mikor szokott annyira szigorú lenni magával ez a kormány, drága államtitkár úr?

Szóval, beraknak ebbe a törvénybe két olyan gumiparagrafust is, amely alapján bármely környezetpusztító gigaberuházás megvalósítható lesz anélkül, hogy környezeti hatásvizsgálatot kéne folytatni, és ezután már a bíróság sem szólhat közbe, már a bíróság sem kötelezheti utólag ilyen környezetvédelmi engedélyezési eljárásra a hatóságot. Ha Magyarország jogállam lenne, azt mondanám, hogy az Alkotmánybíróság majd biztosan megsemmisíti ezt a törvényt, hiszen a testület korábbi döntése kimondta, hogy környezeti ügyekben tilos a visszalépés, vagyis a környezetvédelemben a jogszabályban rögzített szint utólag nem csökkenthető jogszerűen.

(20.00)

Márpedig most pontosan erről van szó, erről lesz, vagy erről lenne szó. De az a helyzet, hogy Polt Péter vezeti az Alkotmánybíróságot, innentől kezdve nagy meglepetés lenne, ha az AB elmeszelné ezt a törvényt. Nem is tudom, hogy arra a kis időre még egyáltalán érdemes-e hozzájuk fordulni, mert egy kormányváltás nyilván egyszerűbben és gyorsabban megoldja ezt a problémát.

De lépünk tovább a hulladékszállítás, hulladékgazdálkodás témakörére! Szintén egy olyan romboló szándékú, hatású módosítást nyújtottak be, amely szerint a vállalkozások is szállíthatják a saját veszélyes hulladékukat. Mi volt a helyzet eddig? Eddig ezt csak az erre külön feljogosított, megfelelő járművel rendelkező cégek tehették meg, akik grammra pontos, szigorú elszámolást vezettek, mostantól azonban gyakorlatilag bárkinek lesz erre lehetősége. Ennek az a borítékolható következménye, hogy illegálisan lerakott veszélyes hulladékokkal fogunk lépten-nyomon, az eddigieknél is többször találkozni.

Államtitkár úr megint csóválja a fejét, de az a helyzet, hogy helyi civil aktivisták meg ellenzéki képviselők tártak fel nagy számban például illegális akkuhulladék-lerakatokat. Mindezt úgy, hogy elvileg egy viszonylag szigorú rendszerben lehetett csak ilyeneket szállítani, de még így is megoldották, például Tiborcz István cégei. Nos, innentől kezdve ezt gyakorlatilag bárki megteheti, gyengülni fog az eddig is nagyon gyenge kontroll. Egy újabb visszalépés a környezetvédelem jogi szabályozásában.

De nemcsak súlyos környezetkárosítás lesz ennek az eredménye, hanem várhatóan egy uniós kötelezettségszegési eljárás is, mert nemcsak a nem létező magyar alkotmánnyal, nemcsak a fideszes Alaptörvénnyel, de az uniós joggal is szembemegy ez a módosítás. Mondanám, hogy sok szerencsét meg jó vergődést majd az uniós intézmények előtt, de az a helyzet, hogy ez már nem a maguk feladata lesz, mert mire odaérne a helyzet, megérne rá a pillanat, maguk már bukottak lesznek.

Most nézzünk egy ilyen klasszikus, tűzoltás jellegű megoldást a törvényből! Ugye, itt van a MOL MOHU, amely az elmúlt időszakban folyamatosan veszteséges, a hulladékgazdálkodási koncesszió keretében akárhogyan toldozgatták-foldozgatták a MOL javára, miközben az Európai Unió legdrágább hulladékkezelési rendszerét valósították meg, és mindemellett képtelenek a korábbi, sokkal olcsóbb és hatékonyabb, jobban működő rendszer begyűjtési és hasznosítási szintjeit hozni. Tehát innen indulunk és akkor ezen még csavarnak egyet a MOHU érdekében, most éppen a csomagolási anyagok előállítóival szembeni erőfölényét növelik ennek a cégnek, de ha azon múlt volna, hogy a többi szereplővel szemben milyen erőfölényben van a MOHU vagy mohó, ahogy az emberek hívják, akkor már réges-régen rendben lennénk. De látszik, hogy ez az egész egy csódtömeg, egy igazi katasztrófa.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Megoldást megint nem hoznak, de sikerül a gazdaságban és azon belül is a hulladékos szektorban újabb feszültségeket teremteni. Akárhogy toldozzák-foldozzák tovább ezt a jogi szörnyszülöttet, akárhogy próbálják védeni a haverok védhetetlen koncessziós jogát, azért előbb-utóbb választ kell majd adni arra a

kérdésre, hogy ezt az ilyen nyilvánvalóan működés-képtelen vagy csak csapnivalóan működő rendszert - ahogy tetszik -, amely magyar tulajdonú, hulladékgazdálkodásban dolgozó kisvállalkozások ezreit tette tönkre, mikor fogják végre elengedni, mikor fogják felmondani ezt a koncessziót, vállalkoznak-e még arra, hogy elhordják azt a szemétheget, azt a bűzölgő kupacot, amit itt összehordtak a hulladékkezelés koncessziója kapcsán a MOHU háza táján, vagy ezt is majd az utódaira bízzák. Nem is tudom, hogy melyik a jobb. Én azon vagyok, hogy ha már fizetjük önöket, akkor egy kicsit próbáljanak meg dolgozni, de kivételesen ne kárt okozzanak, hanem hasznot hajtsanak. Próbálják ki egyszer, hátha sikerülni fog! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tordai Bence képviselő úr. Most megadom a szót Dócs Dávid képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az az igazság, hogy ez a törvénymódosító javaslat, amely itt fekszik előttünk, több sebből is vérzik. Ha már a környezetvédelemről van szó, akkor talán azt kellene első körben leszögezni, hogy nem ártana egy önálló minisztérium ennek a témának, hiszen azt gondolom, ha valóban fontosnak tartják azokat a megfogalmazott célokat, amelyek az Alaptörvényben vannak leírva, akkor ott pontosan kirajzolódik, hogy hogyan kéne az utódainkra hagyni ezt az országot, hogyan kéne megőrizni a természeti kincseinket, hogyan kellene megőrizni az értékeinket. Most ez egy önálló minisztérium híján, úgy látom, egyre nehezebben megy.

A három témát, a hulladékgazdálkodást, a víziközmű-szolgáltatást és magát a vízkincset, valamint a környezetvédelmet egy ikonikus példával szeretném alátámasztani, mondjuk így, hogy lássuk, mennyire nem megy ez ma Magyarországon. Elhangzott az előttem lévő felszólalótól a gödi Samsung-gyár. Én azt gondolom, hogy ez az önkormányzatának vagy az elkövetett hibáinak a kicsinyített lenyomata, vagy akár az állatorvosi ló esete is lehetne. Ha megnézzük a környezetvédelmet és a gödi Samsung-gyárat, akkor azt láthatjuk, hogy ha valami nem működik szabályosan, ha valami nem úgy működik, hogy a környezetvédelemre kiemelt hangsúlyt fektessen, akkor az pontosan a gödi Samsung-gyár, hiszen a bíróság megvonta a környezethasználati engedélyt, amit azóta sem tudott ez a gyár megszerezni. Egész egyszerűen úgy gondoljuk, illetve a helyiek is, több civil szervezet is úgy gondolják, hogy igen nagy környezeti terhelést jelent ennek a gyárnak a működése. Ráadásul - ezt csak zárójelben jegyezném meg - a hozzá fűzött reményeket sem igazán váltja be, annak ellenére sem, hogy önként most készülnek újabb 133 milliárddal támogatni ennek a gyárnak a működését úgy, hogy már közvetett vagy közvetlen

módon több mint 200 milliárd forintot öltek ennek a gyárnak a működésébe.

A legnagyobb probléma az, hogy nagyon úgy néz ki, a gazdasági érdekek önöknél felülírhatja a környezetvédelmi előírásokat vagy a környezetvédelemre fektetett hangsúlyt, hiszen a gödi Samsung-gyár nem állt le, annak ellenére sem, hogy nincs érvényes környezethasználati engedélye, tovább működik, ezzel a jogszabály-módosítással pedig most annak fognak megágyazni, hogy a további működése ne törvénytelenül, hanem törvényes módon tudjon megtörténni.

Ha már veszélyes hulladékról beszélünk, vagy veszélyes hulladékok szállításáról, egy olyan saját példát tudok elmondani, hiszen a szomszéd településünket érintette, ami a veszélyes hulladékok kategóriájába sorolható anyagokat tartalmazó épületet mutat be. A Mohora nevű településen egy volt szertepepen olyan big-bag zsákokba pakolt veszélyes hulladékot találtak, aminek ott semmi keresnivalója nem lett volna. Ráadásul a legszebb az egész ügyben, hogy a hatóságok sajnos megpróbálták falazni annak, aki odaszállította ezeket az anyagokat, valószínűleg a busás fizetségét felvette érte. Az már kevésbé érdekelte őt, hogy ha esetleg bármilyen katasztrófa-helyzet tör ki, vagy ne adj' isten az épület leég, akkor milyen környezeti károsodást szenved a környék vagy a környék lakossága egyenesen. Hosszas munka után derült ki - amiben más ellenzéki parlamenti képviselőknek is volt igencsak nagy munkája, én magam is több hivatalt kerestem meg ezzel kapcsolatban -, hogy valóban veszélyes hulladékról beszélünk. Valóban nagyon sok esetben bizonyos megengedett értékeknek a sokszorosára rúg az a veszélyesanyag-mennyiség, amit itt tároltak, és ennek a veszélyes hulladéknak az eredete gyakorlatilag egészen a gödi Samsung-gyárig vezethető vissza, hiszen innen szállították oda. Tehát azt gondolom, hogy ez a gödi Samsung-gyár mindenre is alkalmas most, minden rossz példát is be lehet vele mutatni.

És ha már a víziközmű-szolgáltatásról is szó esik ebben a javaslatban, akkor le kell szögezni, hogy a Kvassay Jenő-terv, nagyon úgy néz ki, csak terv marad a közeljövőben, hiszen nem igazán látjuk, hogy bármilyen érdemi előrelépés lenne ennek érdekében. Nem igazán látjuk, hogy a víz valóban mint nemzeti kincs lenne megóvva az önkormányzat részéről, és megint csak a gödi Samsung-gyárat tudom példaként felhozni, hiszen nagyon érdekes párhuzamot szeretnék vonni.

Önök sikerként kommunikálják és adják elő a „Vizet a tájba!” programot, amely valóban egy nagyon jó irány és nagyon jó elképzelés lehetne, csak nem származik 4,7 milliárd forinttal az egész országra kivevőre. Önök a tavalyi évben csak a homokhátság területére, ami a csonka országnak az egytizede, terveztek be 400 milliárd forint vízmegtartó vagy vízpótló beruházást. Ezeket a beruházásokat bizonytalan időre elhalasztották, majd idén a tízszeresére növelve a területet és a századjára csökkentve az ehhez allokált forrásokat, megpróbálják sikertörténetként eladni ezt a „Vizet a tájba!” programot.

(20.10)

Viszont ha megnézzük, mondjuk, hogy a gödi Samsung-gyár vízpótlását, vagy a szükséges vizet milyen összegből próbálnák megoldani, milyen kormányzati fejlesztés keretén belül fogja a Mészáros és Mészáros nevű cégcsoport ezt megvalósítani, akkor azt láthatjuk, hogy az elmúlt években megháromszorozódva fogja ezt a kivitelezést végrehajtani ez a cégcsoport, méghozzá 34,5 milliárd forintért. Azt gondolom, hogy ez egy igen nagy kontraszt. Mennyit érnek a magyar gazdák? Mennyit ér a magyar vidék? Mennyit ér a magyar táj? És mennyit ér egy olyan külföldi multi, amit önök hoztak ide a nyakunkra, és eddig túl sok haszna nem volt belőle sem a magyar embereknek, sem a magyar államháztartásnak, hiszen - még egyszer ki szeretném emelni - azok a számok, amelyeket önök reméltek ettől a gazdasági csodafegyvertől, rendre nem teljesülnek, ezek rendre alul maradnak. Mi sem bizonyítja ezt jobban, hogy az államháztartási hiánycél évről évre növekszik. Ha annyira nagyon jövedelmező lenne ezeknek a gyáraknak a működése, a magyar államháztartást annyira pörgetnék, akkor itt nem hiány keletkezne, hanem valószínűleg csökkenne ez a hiány, és végre egy növekvő, pozitív számot is el lehetne érni.

Ezzel szemben viszont azt látjuk, hogy mindent, ami a magyar lakosság rovására megy, azt önök elkövetik, és egész egyszerűen hihetetlen, hogy ezzel a törvénymódosítással is nem kifelé akarják vezetni a bajból a magyarokat, hanem még mélyebbre vinnék. Hiszen az is egészen megdöbbentő volt, amikor más gyáraknál is gyakorlatilag ezt a környezethasználati engedélyt elengedték vagy szemet hunytak felette akkor, ha biz' isten, bizonyos éven belül, bizonyos időintervallumon belül pótolja a hiányosságait.

Tehát nagyon úgy veszem észre, hogy a környezetvédelem egy huszadrangú dolog. Remélem, hogy ez a jövőben változni fog, és remélem, hogy egyszer önök is jobb belátásra fognak térni. Mi mindenesetre azon leszünk, hogy ez így legyen. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dócs Dávid képviselő úr. Miután a vezérszónoki felszólalások végére értünk, az elsőként jelentkező független képviselőnek adom meg a szót, aki nem tartózkodik a teremben, tehát nem tudom megadni a szót. Most a kétperces felszólalások következnek, de nincsenek. További képviselői felszólalás, aki jelen van, V. Németh Zsolt képviselő úr, miniszterelnöki biztos úr.

V. NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A lakossági rezicsökkentés fenntartása mellett 2024. január 1-jén a kormány bevezette az országosan egységes, nem lakossági víziközmű-szolgáltatási díjakat. Az eltérő üzemeltetési környezet miatt azonban így jelentős bevételkülönbségek alakultak volna ki a szolgáltatók között, ennek kiegyenlítésére jött létre a Víziközmű-fejlesztési és

Ellentételezési Alap. Az új rendszer egy teljesen új finanszírozási keretet ad az ágazatnak, az így keletkező többletbevétel pedig jelentősen hozzájárul a fejlesztésekhez és a felújításokhoz az uniós források mellett.

A magyar kormány 2025-ben mintegy 100 milliárd forint hazai költségvetési forrással támogatja az alap működését. A nem lakossági díjbevételekből származó többletbevétellel együtt így már több mint 200 milliárd forint pluszforrás áll rendelkezésre a víziközmű-szolgáltatóknál. Ez biztosítja, hogy a rendszerek továbbra is magas színvonalon működjenek, és a megkezdett fejlesztések ütemezetten végrehajthatók legyenek.

Az új finanszírozási modell eredményei már most jól láthatóak. 2024-ben az ágazat bevételei dinamikusán nőttek, az üzemi eredmény pedig közel 27 milliárd forinttal javult. Fontos kiemelnem, hogy a kormány az elmúlt 14 évben több mint 1000 milliárd forintot fordított a víziközműrendszerek fejlesztésére. Ennek köszönhetően ma Magyarország minden települése rendelkezik közműves ivóvízellátással, a szennyvíztisztító telepek száma pedig tíz év alatt megduplázódott, mostanra több mint 820 létesítmény működik országszerte. 2024-ben a települések közel 70 százaléka, ami a háztartások több mint 84 százalékát jelenti, rendelkezett közműves szennyvízelvezetéssel. Ez meghaladja az uniós átlagot is. A következő években a meglévő infrastruktúra megújítására, rekonstrukciójára kell hogy helyezzük a hangsúlyt.

A munkavállalói fluktuáció csökkentése érdekében jelentős béremelésekről is döntöttünk. 2024-ben két ütemben, összesen 15,5 százalékkal emeltük a béreket, 2025-ben pedig újabb 10 százalékos béremelést léptettünk életbe, évi 450 ezer forintnyi kiegészítéssel a munkaadók számára. A bérek rendezése az önkormányzati tulajdonú szolgáltatóknál szintén az új finanszírozási rendszer biztosított többletforrást. A bérnövekedés üteme ágazati szinten 2020 óta folyamatosan nő. 2019-hez képest 2024-re több mint 70 százalékkal emelkedett a személyi jellegű kifizetések összege.

Kiemelt figyelmet kap a tervszerű megelőző karbantartás is. 2024-ben a szolgáltatók már a korábbi évek közel kétszeresét, több mint 40 milliárd forintot fordíthattak erre a célra. A karbantartások növelése hozzájárul ahhoz, hogy rendszereink megbízhatóan, meghibásodások nélkül üzemeljenek, és hosszú távon is biztosítsák a stabil vízellátást és szennyvízkezelést. 2026-tól, ha az Országgyűlés úgy dönt, lehetővé tesszük, hogy az alap forrásait ne csak fenntartásra, az infrastruktúrára, hanem az üzemeltetéshez szükséges eszközök - például céljarművek vagy irányítástechnikai berendezések - beszerzésére is fel lehessen használni. Célunk, hogy a szolgáltatók ne csak megőrizzék, hanem fejlesszék is az infrastruktúrájukat.

A hatékonyabb működés érdekében javasoljuk továbbá, hogy a jelenlegi legalább négy hónapos felbontási határidő helyett a szolgáltatók akár 30 napos határidővel is megszüntethessék üzemeltetési szerződésüket közös megegyezéssel. Ez felgyorsítja

és egyszerűsíti az átadás-átvételt, miközben garantálja a szolgáltatás folytonosságát és minőségét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Meggyőződésem, hogy az új finanszírozási modell, a folyamatos fejlesztések és a munkavállalók megbecsülése együtt biztosít hosszú távú stabilitást a víziközmű-ágazatnak. Mindez pedig elengedhetetlen ahhoz, hogy a magyar emberek továbbra is magas színvonalú, biztonságos és megfizethető szolgáltatást kapjanak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, V. Németh Zsolt miniszterelnöki biztos úr. Most megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, független képviselő.

CSÁRDI ANTAL (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, először érdemes föltenni azt a gondolat-kísérletet, hogy vajon van-e érdekellentét az energiaügy és a környezetvédelem között. Én azt gondolom, ha ezt egy másodpercig reálisan végiggondoljuk, akkor látjuk, hogy egy kibékíthetetlen érdekellentét van a környezetvédelem és az energiaügy között, és azt gondolom, hogy ennek fényében érdemes gyakorlatilag egyből egy részletet felolvasnom az előttünk fekvő törvényjavaslatból, ami úgy szól: ha a környezeti hatásvizsgálati eljárás, illetve az előzetes vizsgálati eljárás lefolytatása a projekt céljának teljesülését hátrányosan érinti, a kormány kivételes esetben, és amennyiben az európai parlamenti és tanácsi irányelv célkitűzései teljesülnek - a feladat- és hatáskörrel rendelkező miniszter javaslatára - döntésével az eljárás alól egyedi mentesítést adhat.

Mit jelent ez a mondat? Ez azt jelenti, kérem tisztelettel, hogy gyakorlatilag a magyar állam teljesen elengedte a környezetvédelmet, és azt mondja az ipari beruházóknak, hogy tessék jönni, mert van az a pénz, és igenis hajlandóak vagyunk mindent elengedni, minden érdekünket az ipari beruházás céljai alá sorolni. Nem beszélek a levegőbe, mert azt gondolom, hogy mindenki tapasztalhatta, aki ebben az országban él, hogy az elmúlt években a magyar környezetvédelem, jellemzően egyébként a környezetvédelmi hatósági eljárások gyengesége, gyakorlatilag a hatóság - érdekből, pénzért, vagy a Jóisten tudja, miért - ellenálló-képtelensége okán ma az ipar azt csinál, amit akar.

(20.20)

A mai vitában már felmerültek az illegális hulladéklerakások az akkumulátorgyártással összefüggésben. Lehet, hogy az államtitkár úr nem tudja, de akkor mondok néhány településnevet, ami nem egy teljes felsorolás, éppen csak hogy tényleg államtitkár úr emlékezetébe idézzük ezeket az eseteket: Mohora, Abasár, Galgagyörk. Ezek a helyeken mind-mind akkumulátorgyártásból származó illegális hulladékok voltak lerakva.

Mi történt ekkor, mit csinált a környezetvédelmi hatósági rendszer, a kormányhivatal, tehát az itt ülő kormány intézménye? Semmit. Semmit nem csináltak, ami érdemben megakadályozta volna, javította volna, hogy ez a folyamat megálljon. Mit csinált ehhez képest a katasztrófavédelmi hatóság? Nem fogják kitalálni: semmit. Gyakorlatilag én végigjártam több megyei katasztrófavédelmi hatóságot azzal a tapasztalattal, hogy azon kívül, hogy a tényeket meghamisították és az ipari szennyező céget megpróbálták felmenteni, gyakorlatilag semmi mást nem csináltak.

Azt gondolom, hogy ez a paragrafus, amit az előbb felolvastam, ami úgy szól, hogy ha a projekt céljának a teljesülését hátrányosan érinti, a kormány felmentést adhat a hatásvizsgálati eljárás alól, az azt jelenti, nézzük meg, hogy mivel jár egy ilyen hatásvizsgálati eljárás: pénzzel, pénzbe kerül, és idővel jár. Mije nincs a vállalkozónak jellemzően, vagy mi az, amivel nagyon-nagyon szeretne takarékoskodni? Pénzzel és idővel. Ennek eredményeképpen elmondható, hogy amennyiben változtatás nélkül elfogadásra kerül ez a törvénytervezet, akkor gyakorlatilag bármelyik ipari szennyezőnek lehet azt mondani, hogy egyedi mentesítést kapnak, hiszen az ipari célok teljesülését hátrányosan érinti. Azért mondom, hogy ez így van, mert ez nem egy ilyen levegőben lógó pesszimizmus, hanem ezek gyakorlati tapasztalatok.

Raisz Anikó államtitkár asszonnyal volt szerencsétlenségem több alkalommal tárgyalni, aki igen, elmondta, és tudom, hogy államtitkár úr rázza a fejét, de államtitkár asszony elmondta, hogy ő nem ért a környezetvédelemhez, és ez meg is látszik. Az az ügy, amiért én ott voltam, a pusztavámi szennyezés ügye, azért illeszkedik ebbe a törvényjavaslatba, mert egyszerre sérti meg a hulladéktörvényt, egyszerre sérti meg a környezetvédelmi törvényt, illetve a 6/2009-es együttes rendeletet, ami a szennyezési mértékekről szól.

Ezt a szennyezést egyébként a kormány egyértelműen támogatta - támogatta, mert a kormányhivatal több sajtóközleményben is elmondta, hogy azok az akkreditált mintavételen alapuló akkreditált vizsgálatok, amelyeket a szennyező céggel közösen végeztünk el, azok szerintük nem hitelesek, mert csak addig hiteles nekik egy vizsgálat, amíg az ő érdekeiket védi. De a helyzet az, hogy az az engedély, amit kiadott egyébként hulladékgazdálkodási tevékenységre az érintett cégnek, ott gyakorlatilag egy olyan egyedi határértéket határozott meg, amit nem határozhatott volna meg, amit nem írhatott volna elő a kormányhivatal. A kormányhivatal ennek ellenére előírta, pedig a rekultivációs engedélyben fehéren-feketén a kormányhivatal aláírásával van rögzítve az, hogy a rekultiváció kezdetekor ott nem volt szennyezés. Majd a rekultiváció közepén kiderült, hogy most már van, mert odahordták.

Államtitkár úr, elnézést kérek, egyetlenegy szavukat sem hiszem el, mert önök az elmúlt években sorozatosan és következetesen elárulták a magyar környezetvédelmet, és mindent megtettek annak érdekében, hogy az ipari lobbizás győztes táncot járhasson a magyar környezetvédelem felett.

Én nagyon nagyra értékelem azokat a szép szavakat, amelyekkel felvezette ezt a törvényjavaslatot a teremtett környezetünkről és a tiszta környezetünkről, ami az Alaptörvényben le van írva, hogy mindenkinek jár, de a helyzet az, hogy ma Magyarországon a legkevésbé pont a környezetvédelmi hatóság és az Energiaügyi Minisztérium az, amely ezt megpróbálja megvédeni.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy hosszan-hosszsan beszélhetnék arról, hogy hogyan és milyen technikákkal oldja meg a magyar jogrendszer azt, hogy a szennyező cégek itt úgy élhessenek, mint hal a vízben, de azt gondolom, hogy arra kevés lenne az a negyedóra, ami a rendelkezésemre áll. És azt is gondolom, hogy a bíróságnak kell kimondania azt, hogy mind a kormányhivatal, mind a rekultivációt végző cég igenis jogszabálysértő módon járt el. Abban reménykedem, hogy ebből egyértelműen fog látszódni az az összefüggés, amit egyébként tapasztalhattunk a gödi Samsungnál vagy egyébként a pusztavámi szennyezés esetén is.

De azt gondolom, hogy érdemes még egy mondatot arra elpazarolnom, hogy gyakorlatilag teljesen szabadjára engedik a díjakat. Ez két előnyt hordoz az önök számára és két hátrányt a magyar állampolgárok számára. Az - és megint idézni fogom -, hogy a miniszter a díjakat rendeletben a tárgyév során is módosíthatja, két dolgot fog eredményezni. Egyrészt egy teljesen kiszámíthatatlan környezetet teremt az itt élőknek, beleértve a gazdasági szereplőket, az állampolgárokat, a családokat és mindenkit, illetve az átláthatóságot nagyon durván nyakon fogja vágni, hiszen már nem kell behozni a parlamentbe egy díjmódosítást, egy koncessziós díj csökkentését adott esetben, hanem gyakorlatilag egy egyszerű miniszteri mondattal csökkenthető a MOL koncessziós díja, emelhető a személyszállítási díj. Azt gondolom, hogy ez az egyetlen paragrafus, ugyanúgy, ahogy az előző, mindent elmond az önök viszonyáról a magyar környezetvédelemmel kapcsolatban. Az, amit önök eddig csináltak az elmúlt 15 év alatt, talán most már 16 lassan, és amit a jövőben szándékoznak csinálni, szégyenteljes, és azt gondolom, hogy nagyon nehéz ezen kívül bármit hozzatenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Keresztes László Lóránt független képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Itt a felszólalás elején jelzem, hogy én némileg kritikusabb leszek, mint az előttem felszólaló képviselőtársaim, és kihasználva azt, hogy ön most itt van a plenáris ülésen, kérdéseket is szeretnék önnek feltenni. Előrebocsátom, hogy ön egy válságterület felelőse államtitkárként, de a kritikus felszólalásom nem is csak önnek szól, hanem az ön felettesének, a miniszter úrnak, illetve közvetetten a miniszterelnök úrnak.

Az, hogy a környezetvédelem, a természetvédelem ügye Magyarországon talán az egyik legsúlyosabb válságterület, egy politikai döntés következménye, ez a politikai döntés pedig az önök pártcsaládjából vezethető le, amely gyakorlatilag, ahogy már egyébként egyszer-kétszer ebben a vitában elhangzott, semmibe veszi a természeti kincseink megővésének az ügyét.

Tisztelt Miniszter Úr! Sokat beszélnek önök kormányzati szinten is, politikai, pártpolitikai szinten arról, hogy a veszélyek korában élünk. Én azt gondolom, hogy ez így is van. Tehát valóban egy olyan korszakban élünk, ami minden más korszaktól megkülönböztethető a tekintetben, hogy milyen kihívásokkal szembesülünk, milyen mélységű kihívásokkal, és mennyi mindent kell vagy kellene megtennünk annak érdekében, hogy meg tudjunk felelni ezeknek a kihívásoknak. Ezen körülmények között én azt gondolom, hogy messze a legfontosabb feladat a természeti kincseink megővése a gyermekeink jövőjére tekintettel, a vízkincseink megővése, a termőföld megővése, az erdők megővése, a települések egészséges környezetének a megővése.

(20.30)

És az a helyzet, tisztelt államtitkár úr, hogy sok-sok éve ki lehet jelenteni, hogy rövid távú gazdasági vagy politikai szempontoknak alárendelve önök bármikor készek gyakorlatilag elfelejteni ezeket a kérdéseket.

Sokat beszélnek arról, hogy meg kell tartani az egyensúlyt a gazdasági működés, a gazdaság fejlesztése, illetve a természeti erőforrások megőrzése között. Nos, hát szó sincs arról, hogy ez az egyensúly még meglenne. Én azt gondolom, hogy itt bármikor fel tudnak áldozni, és készek feláldozni az ipari cégek, jellemzően egyébként az idegen befektető cégek profitszerzésének az oltárán bármit, ami egyébként a magyar természetvédelem számára fontos kérdés.

Hulladékgazdálkodás, illetve környezetvédelem, konkrétan a javaslat. Tisztelt államtitkár úr, Szijjártó miniszter úr a meghallgatásán, néhány héttel ezelőtt úgy fogalmazott, hogy Magyarországon vannak a legszigorúbb környezetvédelmi szabályok, és a magyar államnak készen kell állnia arra, hogy ezeket a szabályokat érvényesítse. Nos, tisztelt államtitkár úr, az önök iparstratégiájának a zászlóshajója az akkumulátorstratégia. Látjuk, hogy az akkumulátoripari üzemek működését robbanások, tüzesetek, botrányok, jogsértések, súlyos szennyezések kísérik. Kaderják Péter, az Akkumulátor Szövetségnek, ilyen lobbiszövetségnek a vezetője évekkal ezelőtt felhívta a figyelmet arra, hogy egy állami feladat érvényesíteni a természetvédelem és a környezetvédelem szempontjait, és hogyha folyamatosan ilyen esetek történnek az akkumulátoripari üzemekben, akkor senki egy percig ne gondolja azt, a kormány se, hogy a magyar társadalom el tudja fogadni vagy el akarja fogadni ezt az iparágat. És önök nem hallgattak még az iparági lobbira sem tulajdonképpen ilyen szempontból.

Tisztelt Államtitkár Úr! Önök voltak azok, akik az akkumulátorstratégia megvalósítása előtt a saját maguk által saját maguknak kötelezően előírt stratégiai környezeti vizsgálatot sem végezték el. Magyarul, nem végezték el azt, hogy egy ilyen akkumulátorstratégia megvalósításáért milyen árat kell hogy fizessen a magyar nemzet, főleg egyébként a természeti kincseink felhasználása terén, például a vízfelhasználás terén. Önök adtak sorra mentességet a szigorú környezetvédelmi szabályok előzetes megkövetelése alól a különböző ipari szereplőknek.

A gödi Samsung-gyár - sokat említették képviselőtársaim - éveken keresztül környezetvédelmi engedély nélkül működött. Azt már elmondták képviselőtársaim, hogy a környezetvédelmi engedély aztán meglett, de azt a helyi civilek által indított per nyomán el is veszítette a cég. És hozzáteszem, tisztelt államtitkár úr, hogy ebben a bizonyos perben az állam, a kormányhivatal az idegen cég mellett szállt be a perbe a helyi lakosság érdekeit képviselő civilekkel szemben. Én azt gondolom, ez egy szimbolikus lépés volt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Sorra minősítették nem jelentős környezeti hatásúnak azokat az üzemeket, amelyek később aztán botrányok sorozatát produkáltak. Most pedig előttünk fekszik egy törvényjavaslat, amely miről szól? Pontosan arról szól, hogy önök gyakorlatilag kézi vezérléssel még ezt a maradék rendszert is, a környezetvédelem maradék rendszerét is le tudják bontani.

Tisztelt Államtitkár Úr! Én szeretném, hogyha válaszolna egy konkrét kérdésre. Ennek a bizonyos javaslatnak - ugye, az első paragrafusokra gondolunk - van-e, lehet-e a későbbiekben bármiféle összefüggése a gödi gyár működésével? Szerintem nagyon fontos, hogy erre a kérdésre egy világos választ kapjunk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hulladékgazdálkodás, hulladékok szállítása. A jövő héten lesz Lantos miniszter úr meghallgatása a Fenntartható Fejlődés Bizottsága ülésén, a múlt héten volt Nagy István agrárminiszter, természetvédelemért felelős agrárminiszter úr meghallgatása, Szijjártó Péter urat is meghallgattuk. Én fölhívtam a figyelmet egy jelenségre, amellyel évek óta küzdök: rendszerszinten hordanak Magyarországra Olaszországból jellemzően feldolgozatlan műanyag szemetet, textilhulladékot, gümiszemetet - ez gyakorlatilag egy maffiaszerű tevékenység -, és a sok év botrányai után, jogi eljárások után a kormányhivatalok újra és újra kiadják az engedélyt.

Idén június környékén Jászszentandrásról kerestek meg engem a helyiek azzal, hogy döbbenet látják, hogy kamionok óriási mennyiségben hordanak hatalmas nagy bálákat Jászszentandrásra, egy települészéli telephelyre. Elmentem a helyszínre, gyorsan kiderült, hogy szintén Olaszországból származó, tulajdonképpen feldolgozatlan szemétről volt szó. Pílanatok alatt, hát, néhány hét alatt ezertonnányi mennyiséget halmoztak fel a hatóságok szeme láttára, tisztelt államtitkár úr. Ez a telephely kapott egy úgynevezett engedélyt arra, hogy szemetet dolgozzanak

fel, külföldről származó műanyag szemetet, ugyanakkor az odaszállított mennyiség az engedélyben szereplőnek a tízszerese volt, és úgy kapott engedélyt a telephely a kormányhivaltól, hogy a feldolgozásnak az alapfeltételei sem voltak meg. Sem gépi berendezések nem voltak, sem árambekötés nem volt, tisztelt államtitkár úr, a tűzvízellátás sem volt biztosított ezen a telephelyen, és ezt a hatóságok végignézték. És egészen addig nem történt semmi, amíg az ott, a helyszínen készített videóinkat, mondjuk, egymillió ember nem látta. És amikor ez már megtörtént, és olyan mértékű volt a társadalmi felháborodás, akkor mozdultak meg a hatóságok, akkor adtak utasítást az újabb szállítmányok elhelyezésének a leállítására.

Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor én már feljelentést tettem az ügyben, mert az elmúlt évek tapasztalatai alapján láttam, hogy mi történik, akkor az ön politikustársai még vidémen arról beszéltek, hogy itt munkahelyteremtés történik. Ez nem munkahelyteremtés volt, ez gazemberség. Rendszerszinten hordják ide az olasz szemetet évek óta.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tamásiban tízezer tonnát halmoztak fel. Másfél évünkbe került, mire fel tudtuk számolni ezt a telephelyet. Államtitkár úr, Egyházasharaszttiban, ott nálunk, Baranyában ötezer tonna olasz szemét hever évek óta a szabad ég alatt.

Én rengeteg kérdést feltettem önöknek ezzel kapcsolatban. Önök 2023-ban kifizettek közel egymillió forintot két cégnek különböző fejlesztésekre és hulladékgazdálkodási tevékenységre ezzel a telephellyel kapcsolatban. Én világosan fölvettem önöknek a kérdést, hogy milyen feltételekkel kapta meg ez a cég ezt a hatalmas összeget, milyen elvárásaik voltak, és milyen összefüggésben van az ott évek óta látható olasz szeméthez. Tisztelt államtitkár úr, önök megtagadták a választ. Miért nem válaszolnak erre a kérdésre? Amikor küzdök, a magyar emberek érdekében küzdök az olasz szemétimport ellen, amit egyébként magukat vállalkozónak nevező bűnözői körök végeznek, akkor önök nem a munkámat segítik, sőt még kijátsszák egyébként a különböző jogszabályi lehetőségeket, és a legalapvetőbb kérdésekre megtagadják a választ.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kétszer tettem föl az ön főnökének, a miniszter úrnak a kérdést, hogy hol vannak még ilyen olasz illegális hulladéklerakatok. Miért nem válaszolnak erre a kérdésre? Tisztelt államtitkár úr, miért ezeket a gazembereket védelmezik?

Államtitkár Úr! Pécs mellett 2022 novemberében 3500 köbméternyi olasz szemetet helyeztek el. Én azonnal feljelentést tettem. Meggyújtották ezt az óriási szemétheget. A szakemberek szerint amikor egy ilyen, vegyes műanyag hulladékokból származó szemétheget meggyújtanak, akkor olyan gázok keletkeznek, amelyek a világháborús harcigázokkal egyenértékűek.

Tisztelt Államtitkár Úr! 2022. március, én akkor tettem feljelentést. Idén májusban született jogerős ítélet a büntetőeljárásban, 4 év fegyházbüntetést kapott a delikvens, a visszatérő bűnöző, de a hatóságoknak

eszébe sem jutott felszámolni ezt a hulladéklerakatot. Államtitkár úr, ez a szeméthegy összesen hétszer gyuladt meg, meggyőződésem szerint hétszer gyújtották fel. Én e miatt a gyújtogatás miatt is külön eljárást indítottam. Augusztus 12-én minden eddiginél nagyobb tűz volt, a fél várost betérítette, és arra hivatkozik a kormányhivatal, ami a megdöbbenő, hogy az illegális hulladékhegy fölszámolásával meg akarták várni a büntetőeljárásnak a lezárását. Hát mégis, mi köze hozzá?

Tisztelt Államtitkár Úr! Most kiszabtak 10 millió forint bírságot, de mit kezdenek az ötezer tonnányi, Egyházasharasztiban évek óta látható szeméthegygel? Konkrétan a magyar hatóságok évek óta ilyen jelentéktelen bírságokat küldenek oda, de miért nem számolják fel? És mikor és ki felel azért, hogy választ adjanak nekem arra a kérdésre, hogy amikor kifizetnek közel egymilliárd forintot egy ilyen telephelyre, és még mindig ott van a szemét, azért ki a felelős, hova került az a pénz? Miért fizettek ki ekkora összeget? És ki a felelős azért, hogy ott még 2019 környékén ötezer tonna műanyag szemetet helyeztek el?

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön fel tudja mérni, hogy milyen tűzbiztonsági kockázatot jelent ez a telephely? És hány ilyen van még az országban?

Tisztelt Államtitkár Úr! Én Szijjártó miniszter urat is kértem, Nagy István miniszter urat, én betérjesztettem egy határozati javaslatot, hogy végre állítsuk meg ezt a rendszert. Én arra kérem önöket is, önt is kérem, hogy válaszoljon arra, hogy támogatják-e, hogy sok év tétlenség után végre történjen valami. Én hivatalosan fölvettem a kapcsolatot az olasz törvényhozás alsóházának a környezetvédelmi bizottsági elnökével, a jövő héten megyek Rómába információkat gyűjteni az olasz törvényhozásnál, hogy fel tudjuk deríteni ezt a fajta tevékenységet. Pontosan tudjuk, hogy az olasz maffia milyen mértékben van benne ebben a bizniszben, és hogy hány országba exportálják a szemetet. Én mindent elkövetek annak érdekében, hogy ezt a rendszert megállítsuk, hogy információkat tudjunk adni egyébként a hatóságoknak, hogy fellépjenek, önök pedig nem tesznek semmit ez ellen, és az önökhöz tartozó kormányhivatalok újra és újra teljesen megalapozatlan helyszínekre engedélyeket adnak ki.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor számíthatunk arra, hogy fölszámolják ezeket az illegális lerakókat? Mikor számíthatunk arra, hogy legalább választ adjanak ezekre a kérdésekre? És mikor számíthatunk arra, hogy sok más ország felelős politikusaikhoz hasonlóan végre a sarkukra álljanak, és azt mondják, hogy Magyarországból nem lehet külföldi szemétkerakót csinálni? Bulgáriában egy felelős miniszter odaállt, amikor hordták ezeket a szemétszállítmányokat, és azt mondta, hogy vissza a feladónak - és visszaküldték a szemetet az olaszoknak. Tisztelt államtitkár úr, önök pedig újra és újra kiadják az engedélyeket.

En már elkezdtem utánajárni ezeknek a cégeknek. Néhány hét alatt - én nem vagyok nyomozó hatóság, tehát néhány hét alatt - rengeteg információt össze tudtam gyűjteni, amellyel segíteni tudtam a hatóságok munkáját.

(20.40)

Rengeteg büntetőeljárás van folyamatban. A további esetben egyébként már a bíróság előtt áll a delikvens.

Államtitkár úr, még egy döbbenetes példát hadd mondjak önnek! Amikor Tamásiban tízezer tonnát halmoztak fel a szemétből 150-200 méterre a lakóházaktól a település közepén, akkor hiába tettek jelzést a hatóságok felé a helyiek. Nekem kétszer kellett megtennem a feljelentést, mire a hatóságok foglalkoztak vele, és egy hónap még eltelt, mire leállították a szállítást, és utána az informátorok szerint megtalálták az ácsi telephelyet, és oda kezdték szállítani ezt az olasz szemetet. Egy olyan információt is kaptam egyébként, hogy Tamásiból még hivatalos jelzést is küldtek a kormányhivatalnak, hogy vigyázzanak, mert súlyos vizszoalések történnek, ennek ellenére a hatóságok végignézték, hogy ott is több száz tonnányi szemetet leraktak, aminek a felszámolása vagy a szemétkerakók felszámolása csak most kezdődött meg, hogy oda is elmentünk, és ott is felléptünk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Én azt gondolom, hogy ez gyalázat. Ilyen történések mellett, amikor ez történik a valóságban, akkor minimum több szerénység lenne indokolt az önök minisztériuma részéről, főleg egyébként - és ezt el kell mondani -, hogy az Energiaügyi Minisztérium messze az, amely a legkevésbé hajlandó kiadni információkat, amikor olyan ügyekben küzdünk, amelyek a magyar emberek érdekeinek megfelelőek. Konkrétan nem hajlandóak kiadni információkat.

Röviden említeném én is Pusztavám ügyét. Képviselőtársam már beszélt arról, hogy itt egy egykori bezárt bányaterületen úgynevezett rekultiváció történik. Itt egy különleges engedélyt adtak ki, tisztelt államtitkár úr, 45 ezer tonna veszélyes és nem veszélyes hulladékból előállított úgynevezett fedőanyaggal töltik fel ezt a bányagödört. Tisztelt államtitkár úr, mondhatjuk, hogy azóta teljes hírzárlat van az ügyben. Miért nem lehet tudni, hogy milyen irányból, honnét származnak azok az anyagok, amelyekből aztán lesz ez a bizonyos fedőanyag? Hogy adhatták meg ezeket a különleges határértékeket, mi indokolta, amikor mérések történnek? Képviselőtársam beszélt arról, hogy a mérések brutális koncentrációt tanúsítottak különböző veszélyes anyagokból. Miért nem veszik ezt komolyan? Miért? Miért adnak önök mentességet - egyébként ilyen ötvenszeres határértékeket - egy cégnek az úgynevezett rekultivációra?

Én ezt az ügyet felhozta Szijjártó miniszter úrnak. Szijjártó miniszter úr nyilvánosan ígéretet tett, hogy segítenek az ügy feltárásában, és akkor azzal a kéréssel fordultam hozzá, hogy egy külön napirendi pontban erről tudjunk beszélni, méltóztasson megjeleni az Országház épületében a hatóság, és elmondani, magyarázatot adni a helyieknek, szakembereknek, hogy miért adták meg ezeket a határértékeket, és hogy pontosan mi történik ott.

Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy, ahogy nem jöttek el a Fenntartható Fejlődés Bizottsága legutóbbi ülésére, egy osztályvezető nem volt a minisztériumból, hogy elküldték volna, önök ott lesznek ezen a napirendi ponton? Én meghívtam az Energiaügyi Minisztériumot, kértem, hogy legyenek ott a kormányhivatal emberei, a hatóságok, a vízügyi szakemberek, hogy fel tudjuk tárni ennek az ügynek a részleteit, a civil szakértők is el tudják mondani, és a helyieket képviselő civilek is el tudják mondani a véleményüket, és a kérdéseket fel tudják tenni. Miniszter úr nem tud kibújni évente egyszer a meghallgatás alól. Ott lesz az Energiaügyi Minisztérium a Fenntartható Fejlődés Bizottsága ülésén, tisztelt államtitkár úr, és megadják tisztességesen a tájékoztatást a helyieknek?

Nos, az a nem túl pozitív hírem, hogy még jó néhány kérdésem van, úgyhogy mivel lejár a 15 percem, azt egy következő hozzászólásban folytatom.

ELNÖK: Köszönöm, Keresztes képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Csárdi képviselő úrnak.

CSÁRDI ANTAL (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Lesz mersze válaszolni a zárzó előtt a felmerülő kérdésekre? Bizottsági elnök úr tételesen sorolt fel olyan ügyeket, amelyekre ma nincsenek válaszok, és amikor azt mondom, hogy nincsenek válaszok, akkor nem csak arról beszélek, hogy ön itt ül, a vállát vonogatja másfél órája, és nem válaszol, nem nyom gombot, de a helyzet az, hogy ez teljesen analóg azzal, amikor a komáromi környezetvédelmi hatósághoz nyújtottam be közérdekűadat-igénylést, amire ők azt válaszolták, hogy nem tudnak válaszolni a közérdekűadat-igényemre, mert folyamatban van bírósági vagy hatósági ügy.

Én megkérdeztem ezzel párhuzamosan egy írásbeli kérdés formájában a minisztériumot, akik elmondták, hogy nincsen semmilyen hatósági vagy bírósági eljárás folyamatban az ügy kapcsán. Államtitkár úr, ki hazudott? A miniszter, vagy a kormányhivatal? Döntsük el! Államtitkár úr, kérem még egyszer határozottan, hogy nyomja meg a gombot, és a zárzó előtt adjon választ a kérdésekre! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Keresztes László Lóránt független képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Akkor folytatnám a kérdéseimet a témához kapcsolódóan. Most áttérek a törvényjavaslat lényegesen kisebb részét kitévő víziközműves részekhez. Itt csak nagyon röviden arra reagálnék, ami elhangzott a vita során, főleg államtitkár úrtól. Én azt gondolom, abban nincs vita, hogy a víz maga az élet, és az ivóvízellátás, az egészséges ivóvízellátás biztosítása, illetve a felszín alatti vízkincsünk védelme messze a legfontosabb közszolgáltatás.

Nos, az úgymond pozitív kormányzati megnyilatkozásokkal szemben én ezt is egy súlyos válságterületnek tartom, és ezt alapozom arra is egyébként, amit már 2017-ben a Megyei Jogú Városok Szövetsége megfogalmazott. Akkor egy szakértői anyagot rendeltek, amely már akkor válságosnak nevezte a víziközműszektor helyzetét. Pontosan tudjuk, hogy a forráselvonások miatt milyen mértékű a romlás ezen a téren. Tudjuk azt, hogy 25 százalék körül van a felhasználás nélkül elfolyó vizek aránya, tehát a hálózati veszteség. Tudjuk azt, hogy 20 százalék alatt van a megfelelő minőségű vízrendszerek aránya. Azt is tudjuk, hogy becslések alapján a szennyvíztisztító berendezések kétharmada nem megfelelő kapacitással működik. Azt is láthatjuk az Állami Számvevőszék jelentéséből, hogy most már bőven 3700 milliárd forint fölé teszik azt az összeget, ami hiányzik középtávon, hogy a rekonstrukciós munkákat el lehessen végezni.

Az a helyzet - és nagyon sok vitát folytattunk, miniszterelnök úrral is három esetben folytattam a vitát az azonnali kérdések órájában -, súlyos probléma az, hogy nem jut kellő mennyiségű forrás az ivóvízellátás rendbetételére, a karbantartásra.

Szijjártó miniszter úr elismerte, hogy 1500 milliárdot fordítottak az akkumulátorgyárakra - idetelepítés, infrastruktúra fejlesztése és a többi -, és az is látható, hogy mennyi pénzt költenek el tételesen kimutathatóan - a zárszámadás vitája alatt ezt ki is mutattam - az idegen ipari szereplők ivóvízellátását biztosító infrastruktúra megépítésére. Tehát amikor arról beszélnek a különböző vitákban, hogy százmilliárdokat költenek el évente a víziközműrendszer fejlesztésére, nos, látható, hogy itt nagyon jelentős tételt tesznek ki az ipari szereplők ivóvízellátására biztosított közműépítések. Nem akarom terhelni ezt az ülést azzal, hogy soroljam, hogy különböző ipari parkokra, különböző szereplőkre mennyi pénzt költöttek, de a gödi gyár esetében is 30 milliárdos fejlesztésről beszélhetünk, az iváncsai gyár esetében is 30 milliárdról, nem akarom végigsorolni.

Tehát az a helyzet, tisztelt államtitkár úr, hogy addig, amíg az ágazat nem kapja meg a fejlesztéshez szükséges forrásokat, és elkülönítve, tehát nem az ipari szereplőkkel megosztva, tehát a lakossági ivóvízellátás fejlesztéséhez szükséges forrásokat, addig nem lehet csodát tenni. Addig sem a különböző átszervezések, sem az államosítás, sem más nem fog segíteni, amíg az ágazatba nem kerülnek bele ezek a források.

Zárásként: itt említésre került a vízgazdálkodás kérdése, a „Vizet a tájba!” program, említette államtitkár úr is az exozéjában a vízgazdálkodás kérdését. Nos, jó néhány éve igen éles és komoly vitákat folytattunk erről a kérdéstről. Múlt héten mi találkoztunk is államtitkár úrral a Műszaki Egyetemen egy nagyon-nagyon értékes szakmai konferencián. Én azt látom, tisztelt államtitkár úr - önökhöz tartozik a vízgazdálkodás kérdése -, hogy nem sikerült megfelelni annak a rendkívül fontos feladatnak, hogy Magyarországon valóban egy felelős vízgazdálkodás érvényesüljön.

Most már ott tartunk, hogy a vízügy kimondja világosan, hogy a vizet nem elvezetni kell, hanem megtartani a tájban. A tájban van lehetőség olyan mennyiségben megtartani a vizet, visszatartani a vizet, ami érdeemben tudná az ország kiszáraitását megállítani, ehhez viszont óriási felelőssége és feladata van az agráriumnak. Ez elhangzott az Országos Vízügyi Főigazgatóság főigazgató-helyettesétől, államtitkár úr is elmondta a Műszaki Egyetemen, miközben egyébként agrárminiszter úrtól tavaly még azt hallottuk, hogy neki nincs köze a vízgazdálkodáshoz, az agrárium megrendelő a vízügy felé. Most pedig a múlt heti miniszteri meghallgatásán azért lobbizott - ami egészen megdöbbentő volt számomra -, hogy próbáljuk meggyőzni a vízügyet, hogy az a szemléletváltás, amely az Agrárminisztériumban megtörtént, a vízügynél is jelenjen meg. Én ezt egészen megdöbbentőnek tartom.

Az már csak hab a tortán, amit Lázár János az egyik Lázárfón elmondott, most nem akarom idézni, hogy milyen trágár szavakkal illette a kormány vízgazdálkodási politikáját. Na most ez, hogy ilyen súlyos ellentmondások vannak, a vízügy teljesen jogosan megfogalmazza, hogy az agrárium tudja a helyet biztosítani a víznek a tájban, és amikor az agrárminiszter meg visszamutogat, hogy mi győzzük meg a vízügyet, Lázár miniszter úr pedig aztán teljesen a pálya széléről beküszli ilyeneket, miután egyébként miniszterelnök úr pedig elmondja, hogy Magyarországon semmiféle vízhiány nincs, és Magyarországon felesleg van vízből, akkor ez azt mutatja, hogy úgymond a kormány ülésein ez a rendkívül súlyos, én azt gondolom, nem túlzás azt mondani, messze a legsúlyosabb nemzetstratégiai kérdés nem kapja meg a kellő figyelmet.

(20.50)

A „Víz a tájba!” programot az OVF indította el, bevallottan egyébként társadalmi nyomásra, az úgynevezett gerillaakciók hatására, és ősszel egy szakmai fesztiválon, a Vízválasztó Mozgalomnak a fesztiválján elmondta a főigazgató-helyettes úr, hogy a gazdák által a „Víz a tájba!” programba elárasztásra felajánlott területeknek a 10 százaléka alkalmas arra, hogy elárasszák. A 10 százaléka! Az a helyzet, hogy a „Víz a tájba!” program, amit az OVF elindított, jó irányokat fogalmaz meg, jó célokért küzd, de teljesen fordított módon hajtották azt végre, tisztelt államtitkár úr.

A helyzet az, hogy a földrajz törvényeit nem lehet meghazudtolni, tehát látni kell és meg kell jelölni azokat az egykori ártereket, egykori vízjárta tereket, ahova időszakos többletvíz lehet juttatni. Állami feladat ezeknek a területeknek a lehatárolása, szintén állami feladat ezeknek a jogszabályi meghatározása, hasonlóképpen agrárminiszteri feladat lenne, alapvetően kormányzati feladat lenne a megfelelő támogatáspolitikai és ösztönzőrendszerben történő változásokkal érdekelte tenni a gazdákat, hogy tájhasználatváltással újból és újból vízjárta térré, időszakosan vízzel borított térré lehessen tenni azokat a területeket,

akkor lehetne megvalósítani azt a helyes vízgazdálkodást, ami végre megállítja az ország kiszáraitását.

Tehát beszélhet itt Nagy István agrárminiszter arról, hogy trendeket fordítottak meg, és hogy már kevesebb víz folyik ki az országból, mint amennyi beérkezik, amikor ez nem igaz. Ezt elmondta Hubai államtitkár úr is, miközben egyébként az Országos Vízügyi Főigazgatóság vezetője, Láng főigazgató úr elmondta, hogy sajnos ez nem így van. Elmondta azt is, hogy még most is negatív a vízmérleg, elmondta, hogy évente 3-5 centiméterrel csökken a talajvízszint, és elmondta, hogy például csak a Duna-Tisza közén 6 köbkilométer, bocsánat, 8 köbkilométer víz hiányzik a tájból.

Tehát, tisztelt államtitkár úr, jelenleg sajnos rendszerszinten az ország kiszáraitása történik, és addig, amíg önök úgymond nem tudják meggyőzni Nagy István agrárminisztert, nem tudják meggyőzni az Agrárminisztériumot, hogy valóban egységes szemléletre van szükség, és valóban arra van szükség, hogy a tájhasználatváltás feltételeit biztosítva érdeemben tudjuk a vizet eltárolni a tájba, addig nem lehet arról beszélni, hogy trendforduló következett, nem lehet arról beszélni, hogy az ország kiszáraitása nem történne meg.

Tisztelt Államtitkár Úr! Remélem, hogy nem kritizálnak minket azzal, hogy csak a negatívumokat mondjuk, amikor évek óta megpróbálunk szakmai javaslatokat letenni az asztalra. Január 9-én a Képviselői Irodaházban volt a Vízválasztó II. Konferencia, ott volt az Agrárminisztérium, ott volt a Nemzeti Agrárkamara, ott volt államtitkár úr is, nyitóbeszédet mondott, ott volt az Országos Vízügyi Főigazgatóság. Ott egy nagyon részletes, szakmailag, tudományosan és egyébként gyakorlati példákkal is alátámasztott koncepciót mutattunk be arról, hogy milyen módon lehetne valóban felelős vízgazdálkodást érvényesíteni Magyarországon, hogyan lehetne érdemi lépéseket tenni az ország kiszáraitásának a megállításáért.

Ezek után eljutottunk oda, hogy a „Víz a tájba!” program, amely egyébként bizonyos helyi szinten, lokálisan nagyon hasznos és jó példákat mutat, nem tudott egy rendszerszintű megoldás lenni. Nem történt meg egyébként országosan annak az úgymond jogszabályi munkának az előkészítése sem, ami ennek az alapját jelentené, és ott tartunk, hogy az agrárminiszter úr minket akar meggyőzni a bizottsági ülésen, hogy mi győzzük meg a vízügyet, hogy vegyék már észre, hogy szemléletváltásra van szükség. Az szerintem teljesen egyértelmű mindenki számára, hogy a vízügynek van egy feladatrendje, a vízügy úgymond nem tud az agrárium területére bejutni, ha így bezárkózik a kormány.

Tehát én azt gondolom, hogy rendkívül súlyos rendszerproblémákkal állunk szemben, tisztelt államtitkár úr, és én azt tudom mondani, hogy rendkívüli mértékben nehezményezem azt, hogy amikor ilyen sorskérdésekről beszélünk, akkor bezárkózik a minisztérium.

Egyébként a Dunát érintő szlovák tervekről, tárgyalásokról is kérdeztem Sziijártó miniszter urat, tőle is kaptunk egy ígéretet, hogy lesz egy tematikus ülés,

egy tematikus napirendi pont, amikor erről beszélni tudunk. Az önök minisztériuma nem jelent meg. Szijjártó Péter minisztériuma jelezte, hogy önök fogják képviselni az álláspontot, és nem jött el senki a bizottsági ülésre. Ezt megdöbbenőnek tartom.

Nos, lekerékítve, tisztelt államtitkár úr, én azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat a legfontosabb stratégiai kérdéseket érinti. Nyilván vannak benne pozitív elemek, de összességében én azt gondolom, hogy ezeket a válságterületeket, az ezeket érintő problémákat nem lehet a szőnyeg alá söpörni. Én azt gondolom, hogy Lantos miniszter úrnak szembe kell néznie a saját felelősségével, mint a rendkívül fontos területek sorozatáért felelős miniszternek. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a független képviselők soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre megadom a szót V. Németh Zsolt képviselő úrnak.

V. NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. A szívem facsarodik, hogy nem tudok beszélni a „Vizet a tájba!” programról, mert nem tartozik a most benyújtott törvényjavaslathoz. A „Vizet a tájba!” program nem azonos az OVF online felületével, ennél jóval bővebb dologról, törekvéseink gyűjtőfogalmáról van szó. Viszont a hálózati vízvesztés Magyarországon nem 25 százalék, hanem 22,1, és 2023-ról '24-re fél százalékot javult a MEKH számai alapján is.

Van rengeteg gondunk, de nem kell ilyen apokaliptikus képet festeni, mert ezt egyszerűen nem igazolják vissza a számok. Az ipari parkoknál lévő fejlesztések jelentős része - szerintem többsége - a lakosságot érinti, tehát egy büki új víztorony vagy hálózati rekonstrukció, szennyvíztelepek nem csupán az ipari fejlesztéseket szolgálják ki, ez kimutatható.

Megint csak a hálózatra vonatkozóan: lakossági visszajelzések. A MEKH két évente az egész országban felhasználói elégedettségméréseket végez, és folyamatosan, több mérésre visszavezetve mindig a víziközmű-szolgáltatók állnak az élen. Tehát ha egy olyan mértékben elhasznált hálózat lenne folyamatos csőtörésekkel, akkor ez a szolgáltatás minőségében is megjelenik, és a lakosság ezt bizony nem igazolja vissza.

Mindemellett képviselőtársamnak igaza van, rengeteg forrás kellene a magyar víziközmű-hálózat fejlesztéséhez, csak azt cáfolom, hogy ne lenne az Európai Unió átlagának megfelelő ez a szolgáltatás. Megfelelő, minden szám azt mutatja, hogy olyan vagy jobb. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, V. Németh Zsolt képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen, két percre Keresztes László független képviselő úré a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak egy nagyon gyors

válasz államtitkár úrnak. Én rengetegszer kritizáltam az elmúlt években a víziközműszektornak az állapotát, helyzetét, a kormányzati politikát, de mindig hoztattam azt, hogy ez egy olyan terület, ami 2010-ben, már úgymond a kormányváltás előtt is egy válságterület volt. Az is teljesen egyértelmű, hogy ez nagyjából minden európai országban egy súlyos válságterület.

Ugyanakkor én azt nehezményezem, tisztelt államtitkár úr és *(V. Németh Zsolt felé fordulva:)* tisztelt államtitkár úr, hogy a kormány ezt nem tekinti olyan prioritásnak, hogy a források elosztásánál ennek a jelét mutassa. Én egyszer megkérdeztem itt a miniszterelnök urat, és amikor először kérdeztem, akkor még nagyon távol állt attól a felismeréstől úgymond - vagy elismeréstől -, hogy itt ezermilliárdos a forráshiány. Majd a következő felszólalásában már elismerte, amit egyébként sok évvel ezelőtt szintén egy szakmai becslés állapított meg, hogy 3000 milliárdos forráshiány van, majd legutóbb már arról beszélt, hogy ennél több is.

Viszont azt mondta, hogy azért kell ennyi pénzt iparfejlesztésre fordítani, mert majd az ipari szereplők megtermelik azt a forrást, amit föl lehet használni a víziközműszektor rendbetételére. Nos, az a helyzet, hogy ezek az ipari szereplők már felemésztettek 1500 milliárd forintot, és ez az 1500 milliárd forint óriási lépést jelentett volna a magyarországi víziközműrendszer, a lakosság ivóvízellátását biztosító csőrendszer és egyéb berendezések fejlesztésére.

A másik oldalról pedig látható, hogy a profitot kiviszik ezek az idegen akkumulátoripari üzemek az országból. Látható - és ez is elhangzott már a vitában -, hogy a gazdasági várakozások sem felelnek meg ennek, tehát súlyos hiba a legfontosabb stratégiai infrastruktúra-forrást alárendelni egy iparstratégiának.

Én azt gondolom, hogy akkor lesz valódi megbecsülése Magyarországon a víziközműrendszernek, amikor a lakossági ivóvízellátás rendszerének a karbantartására lényegesen több forrás jut, mint az ipari szereplők ivóvízellátására. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Keresztes képviselő úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom, és megadom a szót Gondola Csaba államtitkár úrnak, az előterjesztőnek, aki láthatóan válaszolni kíván az elhangzottakra. Ön é a szó, államtitkár úr.

DR. GONDOLA CSABA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, házelnök úr. Nem lenne illendő, ha ilyen késői órában túl sokáig húznám az önök idejét, de azért mégiscsak reflektálnom kell egy-két elhangzott gondolatra.

(21.00)

Először is hadd köszönjem meg Bencsik, Vejkey és V. Németh Zsolt képviselő uraknak a konstruktív hozzászólást és a támogatást, illetve hogy még jobban

kontextusba helyezték az előttünk fekvő javaslatot. Ugyanezt sajnos nem tudom elmondani az ellenzéki képviselő urakról, hiszen bevallom őszintén, egy jóval rövidebb estére számítottam, hiszen jogtechnikai, jogharmonizációs és deregulációs javaslatokkal érkeztünk ide. Tehát önök vagy nem olvasták el, vagy szándékosan félreolvasták az önök előtt fekvő javaslatot.

Akkor mennék sorban. Csak röviden Varga képviselő úr megjegyzésére. Valóban, de én Debrecenből is másképpen látom a helyzetet, mint ahogy ő felvázolta. Ráadásul a legnagyobb probléma mégsem az a szemüveg, amit felveszünk, hogy budapesti vagy debreceni a szemüvegünk - lehet mind a kettő is természetesen, ahogy az én esetemben is fennáll -, hanem sokkal inkább az, hogy teljesen összemosta és összetévesztette a közszolgáltatási lábat más hulladékgazdálkodási szolgáltatási lábakkal. Az, hogy a rezsi-szociális kivezetését tervezi a kormány, nonszensz. Gyakorlatilag ettől kiszámíthatóbb, stabilabb intézkedés Európában nem létezik, ez marad így a jövőre nézve is. Egy teljes összekeverése volt itt a dolgoknak.

Tordai képviselő úr, szintén őszinte kell legyen, kerestem egy ideig az összefüggéseket, nem találtam. Örültem volna, ha esetleg tud reflektálni rá. Valójában az általa leginkább vitatott, környezetvédelemről szóló törvény módosítása egy szigorítás, az európai uniós normáknak való megfelelést szolgálja. Itt Csárdi képviselő úr is és többen felvetették ezt. Javasolom tüzetesebb megvizsgálásra, ez egy jogharmonizációs és európai uniós kötelezettségnek való megfelelés, jelenleg is benne van a jogszabályban. A kormány soha nem élt ezzel a mentesítési lehetőséggel, tehát az a habosítás, amit itt többen előadtak, valójában egy vaklárma.

A szállítással kapcsolatban itt is elhangzott többször, deregulálunk, könnyebbé tesszük a vállalkozóknak, hogy olyan terheket tudjanak csökkenteni, amelyek egyébként egy modern, fenntarthatóbb, jobban működő hulladékgazdálkodási rendszert biztosítanak. Gyakorlatilag itt minden érdekelt vállalkozásnak továbbra is be kell tartani az összes környezetvédelmi és természetvédelmi szabályt.

Csárdi képviselő úr sokféle megjegyzésére. Kezdeném azzal, hogy kibékíthetetlen ellentét áll-e az energetika és a környezetvédelem között. Sok esetben igen, de tudok önnek egy nagyon jó példát mondani. 2024-ben van egy ország, amelynek az elektromos árama 25 százalékban napenergiából származik, és ezzel világelső. Ezt az országot úgy hívják, hogy Magyarország. Ez egy rendkívül nagy siker. Világelső, tehát nem régiós, nem Európai Unió. Azt gondolom, hogy a jövő évekre is tudjuk vállalni a hasonló, de legalább dobogós helyezésünket. Tehát a kibékíthetetlen ellentétre ez a rövid válasz.

Az államtitkár-kollégáimat ért nemtelen megjegyzésekre nem kívánék hosszabban reflektálni. Kérem, hogy bízson bennük, a legjobb szakemberek az országban.

Keresztes képviselő úr felvetéseire. Abszolút egyetértek, a környezetünk megóvása egy kiemelt dolog, és azt gondolom, hogy a környezet megóvása rokonságban

áll a hazaszeretettel is. Ez nálunk alapvetés, és ezt következetesen képviseljük is. Igen, azt is ki lehet mondani, hogy Magyarország nem lehet illegálisszemét-lerakóhely. Ez ellen fel kell lépni, ez ellen fel is lépünk, ahogy én is megtettem. Megkerestem az olasz kollégáimat, az illetékeseket, és párbeszédet folytatunk velük, hogy hogyan lehetne elejét venni az ön által is említett sokszereplős és akár olasz maffiát is érintő tevékenységnek.

Tehát ezen a téren sem áll meg az, amit ön állított, hogy nem teszünk semmit, igenis fellépünk, igenis vizsgáljuk, felmérjük az érintett területeket, és szükség esetén mindig is beavatkoztunk, és ez a jövőben is így fog történni.

Köszönöm szépen a lehetőséget, nem húznám tovább a tisztelt Ház idejét. Köszönöm még egyszer, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gondola Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig soron következik a **méltányos adathozzáférésre és -felhasználásra vonatkozó harmonizált szabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról** szóló törvényjavaslat, valamint a **nyilvánosságokkal és digitálissal összefüggő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/13050. és T/13051. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Solymár Károly Balázs úrnak, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. SOLYMÁR KÁROLY BALÁZS energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány 2010 óta azon dolgozik, hogy Magyarország a digitalizáció nyertesévé váljon. Az elmúlt bő évtized informatikai beruházásainak köszönhetően hazánk a digitalizáció terén is jelentős fejlődésnek indult. Az előttünk álló digitális korszakban azonban egyre sürgetőbbé válik megválaszolni a kérdést, hogy mit tehetünk a magyarok adatainak védelme érdekében, miközben a technológiai környezet rohamos fejlődésével is lépést tartunk.

A személyes adatok védelme mellett azonban egyre fontosabb kérdéssé válik az emberek adatahozférfési és adatmegosztási jogának létrehozása, kiterjesztése a digitális adatállományokra és kapcsolódó szolgáltatásokra, ami nemcsak a mindennapi élet megkönnyítésében hoz jelentős előrelépést, hanem gazdasági, innovációs szempontból is kulcsfontosságú.

Tisztelt Ház! A méltányos adathozzáférésre és -felhasználásra vonatkozó harmonizált szabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló törvényjavaslat célja a vonatkozó európai uniós rendelkezések hazai végrehajtását szolgáló keretek megalkotása. Az adatrendelet arra kötelezi a gyártókat

és a szolgáltatókat, hogy tegyék lehetővé a felhasználók számára a termékeik vagy szolgáltatásaik használatából származó adatokhoz való hozzáférést és azok újrafelhasználását a kávéfőzőgépektől a robotporszívókig.

Mindeközben azokat a hiányosságokat igyekszik kezelni, miszerint a tárgyak és szolgáltatások által generált adatokat jelenleg kizárólag az adott terméket gyártó, tipikusan multinacionális vállalatok használják fel gazdasági céljaikra, beszűkítve az innováció lehetőségét. A cél tehát ösztönözni az adatalapú innovációt, és ezen keresztül javítani a versenyképességet.

A rendelet nemcsak vállalat-vállalat szinten, hanem vállalat-kormányzat szinten is biztosítja az adatáramlást. Ez a gyakorlatra lefordítva azt jelenti, hogy ha az országban veszélyhelyzet alakul ki - például árvíz -, akkor a kormány a szabályozásnak köszönhetően adatokat kaphat a vállalatoktól, ezáltal elemzések készíthetők a kormányzati intézkedések megtervezéséhez. A szabályozás hatékony végrehajtásához a felelős hatóságokat is kijelöli a szabályozás, amelyek között a hatósági koordinációs szerepkört a Központi Statisztikai Hivatal tölti be. A felelős megválasztása is mutatja, hogy ebben az esetben inkább adatgazdálkodásról, mint személyes adatvédelemről beszélünk.

A nyilvántartásokkal és digitalizációval összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat célja pedig, hogy az egyes nyilvántartásokhoz kapcsolódó, a digitalizációt elősegítő jogszabályokat pontosítsa, ezzel segítve a helyes jogalkalmazást. Az önök előtt fekvő, az Országgyűlés elé most beterjesztett törvényjavaslat egyrészt a digitalizációt támogató jogalkotási lépéseknek tesz eleget, másrészt pedig egyes nyilvántartásokat érintő, a jogalkalmazást elősegítő, pontosító rendelkezéseket tartalmaz.

A digitális államról és digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény jelen tervezettel történő módosítása olyan, az embereket segítő fejlesztések jogi rendezése miatt vált szükségessé, mint a „Digitális állampolgárság” program keretein belül létrejött integrált e-aláírási megoldás, a felhasználói adatok változásáról a szervek részére küldött automatikus értesítés, a DÁP és az Ügyfélkapu+ további párhuzamos használatának lehetővé tétele, valamint a digitális szolgáltatások felügyeleti eljárásának egyszerűsítése.

Az uniós szabályokkal összhangban 2026 augusztusában ki kell cserélni a 2000. január 1-je előtt kiállított személyazonosító igazolványokat. A javaslat az ehhez szükséges szabályokat állapítja meg, természetesen a díjmentesség biztosítása mellett. Mindezek mellett az önök előtt fekvő törvényjavaslat arra tesz javaslatot, hogy a digitális közszolgáltatások egyszerűbbek, átláthatóbbak és olcsóbbak legyenek minden magyar ember számára.

(21.10)

A mobilfizetés tekintetében átfogó vizsgálatot követően olyan új szabályozásra teszünk javaslatot,

amelynek alapján az autósokat terhelő újabb kényelmi díjat törölhetünk el. Az online vásárolt autópálya-matricák után így az ország minden részében olcsóbbá válik a parkolás is. Ennek érdekében a kormány egyeztetést kezdeményezett fizetési partnereivel, a mobilszolgáltatókkal és más fizetési szolgáltatókkal. Ezzel a javaslattal megtesszük az első jogi lépéseket annak érdekében, hogy 2026 első negyedévében eltörölhessük a kényelmi díjat, a jövőben így az autósokat a parkolási díjon felül további fizetési kötelezettség nem terheli majd.

A további, egyes nyilvántartásokhoz kapcsolódó javaslatok jogalkalmazást könnyítő, kisebb jellegű szövegpontosító módosításokat tartalmaznak. Kérem a tisztelt képviselőket, hogy hozzászólásaikkal, javaslataikkal, szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Solymár Károly Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pajtók Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. PAJTÓK GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy arra az előterjesztő utalt, a T/13050. számú törvényjavaslat a méltányos adathozzáférésre és -felhasználásra vonatkozó, az Európai Parlament és a Tanács 2023/2854 rendelete, vagy ahogyan az ismert, az adatrendelet, a Data Act hazai végrehajtásáról, annak törvényi szabályai megalkotásáról szól.

Az adatalapú gazdaság és a digitális innováció korában az adatokhoz való hozzáférés, az adatok fel- és újrafelhasználása nemcsak gazdasági, hanem versenyképességi kérdés is. Az adatrendelet célja, hogy a gépek és készülékek által generált adatok ne maradjanak zárt rendszerben, hanem a felhasználók, köztük a vállalkozások egyaránt méltányos módon férhessenek hozzájuk, ennek révén új, értékteremtő folyamatok indulhassanak el. A javaslat ennek érdekében megteremti az adatok hozzáféréseinek, felhasználásának, hazai végrehajtásának az intézményrendszerét.

A törvényjavaslat a Központi Statisztikai Hivatalt jelöli ki az adatigénylési és adatmegosztási hatósági eljárások lefolytatására illetékes hatóságként, a digitális piac felügyeletéért pedig - ahogy az elhangzott - a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság felel.

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság továbbra is kulcsszerepet fog betölteni az adatvédelem biztosításában, különös tekintettel a személyes adatok vonatkozásában. Ezen törvényjavaslat tehát egyszerre erősíti a felhasználói jogokat, az adatok szabad áramlását, a vállalkozások közötti tisztességes adatmegosztást, s mindemellett a nemzeti szuverenitás keretein belül biztosítja az uniós jog végrehajtását.

Háttérszabályként, ha a törvény másként nem rendelkezik, a hivatkozott európai parlamenti és tanácsi rendelet, a Data Act hatálya alá tartozó, a gépek és készülékek felhasználóival kötendő szerződésekre a fogyasztóvédelmi törvény, a vállalkozások közötti adathozzáféréssel és -felhasználással kapcsolatos tisztességtelen szerződési feltételekre pedig a polgári törvénykönyv szabályait kell alkalmazni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A T/13051. számú, a nyilvántartásokkal és digitalizációval összefüggő törvények módosításáról címet viselő törvényjavaslat az imént ismertetett törvényjavaslattal szoros összefüggésben a nyilvántartásokkal és a digitalizációval összefüggő törvények módosítását, számos, a digitális állam kiépítését szolgáló technikai és jogharmonizációs pontosítást tartalmaz. A javaslat célja, hogy az ügyfelek és a közigazgatás közötti elektronikus ügyintézés még egyszerűbb, még gyorsabb és még átláthatóbb legyen, mint ahogy arra államtitkár úr is utalt.

A módosítások érintik többek között a személyi adat- és lakcím-nyilvántartást, az elektronikus azonosítást, a közúti közlekedési és egészségügyi nyilvántartásokat, valamint a digitális állampolgárság rendszerét.

A törvényjavaslat hozzájárul ahhoz, hogy 2026-tól egységes, biztonságos, felhasználóbarát digitális ügyintézési környezet álljon minden ügyfél rendelkezésére. Ennek előnyei mindenki számára kézzelfoghatóak lesznek. Az ügyintézés folyamata tovább gyorsul és egyszerűsödik, csökken az adminisztrációs teher, és ezek eredőjeként az állami rendszerek adatkezelésébe fektetett bizalom tovább erősödik.

Mindkét törvényjavaslat célja közös: a digitális szuverenitás megerősítése - azaz, hogy az állam szervezetei útján ellenőrzést gyakoroljon digitális infrastruktúrája, technológiája és adatai felett -, továbbá a közigazgatás modernizálása és a nemzeti adatvagyon felelős hasznosítása. A magyar állam ezzel a lépéssel nemcsak az uniós jogharmonizációs kötelezettségének tesz eleget, hanem tudatosan építi a digitális Magyarországot.

Tisztelt Ház! E két törvényjavaslat jövőbe mutató, felelős szabályozási keretet kíván teremteni. Ezek a jogszabályok nem pusztán technikai módosítások, hozzájárulnak, hogy Magyarország a digitális korszak nyertese lehessen. A méltányos adathozzáférés és a digitális közigazgatás fejlesztése, mindkettő a gazdasági növekedést, az állampolgárok kényelmét és javát és így a nemzeti érdekeket szolgálják. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, a parlamenti frakciókat, képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pajtók Gábor képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat

célja, hogy Magyarország végrehajtsa az Európai Unió új, méltányos adathozzáféréseiről és adatfelhasználásáról szóló rendeletét, az úgynevezett adatrendeletet. Ez a rendelet 2025 szeptemberétől közvetlenül kötelező minden uniós tagállamban, mely alapjaiban alakítja át azt, hogy miként férhetünk hozzá a különböző okoseszközök által termelt adatokhoz, a porszívótól a kávéfőzőig, traktoron át az autóig. A cél világos: az adatok használata ne csak a gyártók kiváltsága legyen, hanem a felhasználóké is, és ezzel új lendületet kapjon az innováció, a verseny és a fogyasztói jogok érvényesülése.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mit jelent mindez a gyakorlatban? Azt jelenti, hogy az EU új rendelete előírja, miszerint a gyártók kötelesek biztosítani a felhasználóknak a termékeik működése során keletkező adatokhoz való hozzáférést és azok továbbadásának lehetőségét is. Így például az autótulajdonos megoszthatja a jármű adatait a szerelőjével vagy a biztosítójával, egy flottakezelő hozzáférhet a gépjárművek adataihoz. A háztartási gépek felhasználóinak pedig világos tájékoztatást kell kapniuk arról, hogy milyen adatokat gyűjt róluk a készülék. A rendelet a vállalatok és a kormányzat közötti adatáramlást is rendezi. Veszélyhelyzet idején, például árvíz, járvány vagy háborús helyzet esetén a kormány kérhet bizonyos szükséges adatokat a vállalatoktól, hogy jobban lássa a lakosság mozgását és viselkedését. Ennek célja nyilvánvalóan a gyorsabb és pontosabb döntéshozatal az emberek védelme érdekében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat meghatározza a hazai végrehajtáshoz szükséges intézményi kereteket is.

(21.20)

A Központi Statisztikai Hivatal lesz Magyarország adatkoordinátora. A KSH lesz az egykapus kapcsolattartó, koordinálja az adatmegosztással kapcsolatos eljárásokat, és éves jelentést küld majd az Európai Bizottságnak.

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság pedig eljár az adatvédelmi kérdésekben, amikor személyes adatok érintettek. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság az elektronikus hírközlési szolgáltatások területén kapcsolódó ügyekben jár el.

A törvényjavaslat ennek megfelelően módosítja az infotörvényt, a piacfelügyeleti törvényt és a hivatalos statisztikai törvényt is - ezek jogtechnikai, jogharmonizációs jellegű pontosítások új terhek nélkül.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az adatrendelet végrehajtása illeszkedik Magyarország digitalizációs-modernizációs stratégiájához. Az elmúlt évek fejlesztései - különösen a „Digitális állampolgárság” program - azt szolgálják, hogy az állampolgárok egyszerűbben, gyorsabban, egyetlen felületen intézhessék ügyeiket. Ma már több mint 2,4 millióan töltötték le a Digitális Állampolgár alkalmazást, több mint 27 millió állami ügyintézési belépés történt rajta, és több százezer digitális dokumentumot hitelesítettek vele.

A mostani módosítások tovább csökkentik a bürokráciát, az állami szervek automatikusan megkapják a szükséges adatváltozásokat, a lakcímadatok hivatalból kerülhetnek át az ügyintézésbe, a központi címregiszter adatai a szolgáltatók számára is elérhetővé válnak, 2026-tól pedig bevezetésre kerül az integrált elektronikus aláírás, amely tovább egyszerűsíti a digitális ügyintézését.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Végül óhatatlanul felmerül a kérdés, hogy miért fontos ez az egész. Nos, azért fontos, mert a gazdaság jövője az adatalapú működésen alapul, továbbá mert az adatokhoz való hozzáférés erősíti a tisztességes versenyt, végül, de nem utolsósorban pedig azért, mert készülékhasználóként természetes elvárásunk, hogy az általunk generált adatok valóban a mieink legyenek. Ne feledjük, a digitális állam akkor működik jól, ha az emberek gyorsan, biztonságosan és egyszerűen intézhetik ügyeiket. A törvényjavaslat pedig mindezt biztosítja, miközben illeszkedik az uniós kötelezettségvállalásainkhoz és a magyar digitális fejlesztési irányokhoz.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az előtünk fekvő törvényjavaslat korszerű, átlátható, a felhasználók érdekeit középpontba helyező adatszabályozás alapjait teremti meg hazánkban. Kérem ezért, hogy támogassák a törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója is támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey Imre képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdezem, hogy kíván-e valaki még hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, ezért tisztelt Országgyűlés, az együttes általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, amennyiben kíván élni a felszólalás lehetőségével. *(Dr. Solymár Károly Balázs jelzésére:)* Solymár Károly Balázs államtitkár úr fog megszólalni.

DR. SOLYMÁR KÁROLY BALÁZS energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megköszönni Pajtkó és Vejkey képviselő uraknak a kiváló és precíz összefoglalót. Ha néhány gondolatot ki kell emelnem az önök előtt fekvő törvényjavaslatból, akkor nagyon egyszerűen megfogalmazva az az, hogy eddig az összekapcsolt eszközökre vagy hálózatra kapcsolt eszközökre úgy gondoltunk, mint amelyek valamilyen adatot tárolnak rólunk, és ezzel kapcsolatban tudatosnak kell lennünk: tudnunk kell letiltani, követni, hogy mi történik az adatokkal.

Ez egy kicsit kiegészíti ezt a gondolkodást azzal, hogy hadd legyen nekem is jó az adataimból, hadd tudjak azzal gazdálkodni, hadd tudjam elérhetővé tenni mások számára, ha én akarom. Tehát ez az adatok fölötti kontrollnak egy másik oldalát teremti meg, ami az innováció előtt nyit utat. Talán ezt ma még

nem értjük annyira egyértelműen, mint a személyes adatok védelmének a kérdéskörét, az a mindennapjainkban érződik, a bőrünkön érezzük. Azt gondolom, a következő években egyre fontosabb lesz ez az irány is, és úgy gondolom, hogy ebben az esetben az európai uniós szabályozás, a rendelet maga is előremutató.

A KSH esetében pedig azért esett erre a szervezetre a választásunk, mert igaz, hogy itt a személyes adatok is érintettek, ugyanakkor egy másfajta adatgazdálkodási gondolkodás az, ami sokkal jobban illeszkedik ehhez a szabályozáshoz. És ne felejtsük el a Nemzeti Adatvagyon Ügynökséget, a KSH tulajdonosijog-gyakorlása alatt álló szervezetet, amely hasonló jellegű ügyekben épít ki, épített ki kompetenciát.

Ha még egy fontos dolgot ki kellene emelnem a nyilvántartásokkal összefüggő törvényjavaslatból, az a kényelmi díj eltörlése. A nemzeti mobilfizetési rendszer több mint tíz éve kiválóan működik, bizonyított, de mára felülvizsgálatra szorul mindenképpen. Az a célunk, hogy azokat a szolgáltatásokat, amelyek elektronikus szolgáltatások, és valójában a fenntartásuk olcsóbb, mint a hagyományos szolgáltatásoké, ne terhelje semmiféle egyéb díj. Tehát egy olyan modellt alakítunk ki, amely lehetővé teszi, hogy a parkolás esetében is - ahogy azt az e-matrica esetében megtettük - eltöröljük a kényelmi díjat, ezzel segítve tovább az autósok életét.

Köszönöm szépen, és kérem, hogy lehetőség szerint akkor módosító javaslatot nyújtsanak be, ha szükséges. Köszönöm szépen a támogatást. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Solymár Károly Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. A **napirend utáni felszólalások** következnek. A hiányzókat kihagyom, így napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sztojka Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője, aki „Milyen támogatásban részesülnek ma Magyarországon a hátrányos helyzetű tanulók, diákok” címmel fogja elmondani napirend utáni felszólalását. Képviselő úr!

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Minden megszülető gyermek ajándék, erőforrás és ígéret. Minden gyermekben ott van a jövő Magyarországa; ott van az a leendő felnőtt, aki majd a saját sorsát a kezébe veszi, és aki a közösségünket igazán gazdagítja; ők hozzák el a jövőt, ők határozzák meg Magyarország sorsát a következő évtizedekben. Minden gyermeknek esélyt kell adni a boldogulásra, különösen azoknak, akik nehezebb körülmények közül indulnak. A mi feladatunk az, hogy a hátrányból induló gyermekeknek is esélyt adjunk, hogy ne az elmúlt időszak és annak örökölt terheit, hanem a jövő lehetőségeit kapassák és láthassák.

Ez a gondolat vezette a Fidesz-KDNP-kormányt, amikor 2010-ben felépítette az esélyteremtés intézményrendszerét, azt az intézményrendszert, amely a születés pillanatától egészen az egyetemig és akár a munka világába való belépésig kísérheti a fiatalokat. Ez a rendszer átfogó és átjárható már nullaéves kortól, hiszen ott vannak a „Biztos kezdet” gyerekházak, hároméves kortól az esélyteremtő óvodák, az általános és középiskolákhoz kapcsolódó tanodarendszer vagy a középiskolásoknak az Arany János kollégiumi program, végül az egyetemistáknak a roma szakkollégiumok, és mindezt átíveli az Útravaló- ösztöndíjprogram rendszere. Ez az esélypolitikai láncolat garanciát jelent arra, hogy a hátrányos helyzetből induló fiatalok ne lemaradjanak, hanem előre tudjanak lépni az életben.

Tisztelt Országgyűlés! Az Útravaló- ösztöndíjprogram a hátránykompenzáció egyik leghatékonyabb eszköze, amely idén ünnepli 20. évfordulóját, de a kezdetkor nem ilyen volt az ösztöndíjrendszer, mint ma. Az Útravaló- ösztöndíj a baloldali kormány ideje alatt csak nevében tartalmazott ösztöndíjrendszert, gyakorlatban nem, ugyanis abban az időszakban az ösztöndíj nem volt eredményhez kötött, inkább segély jellegű öltött magára: akár gyengébben, akár jobban tanult egy diák, ugyanolyan ösztöndíjban részesült, pontosan 3400 forintot kapott havonta, sőt, ha megbukott, akkor is megkapta.

(21.30)

A nemzeti kormány 2012-13-as tanévben ezen változtatott. Az Útravaló ösztöndíjrendszert tanulmányi eredménytől tette függővé, differenciált ösztöndíjrendszert hozott létre, az elérhető legmagasabb ösztöndíjszavot pedig közel kilencszeresére növelte, azaz havonta egy tanuló akár 30 ezer forintnyi ösztöndíjban is részesülhet.

A 2025-26-os tanévben az ösztöndíjprogram minden eddiginél nagyobb forráskerettel, 2 milliárd 970 millió forintos összeggel áll rendelkezésre. Ez több mint tízezer gyermeknek nyújt ösztöndíj-lehetőséget, és közel 4000 mentorpedagógusnak ad biztos megbecsülést. Ezúton is köszönjük a mentorpedagógusok munkáját.

Tisztelt Ház! Ma már látjuk a kézzelfogható eredményt. Azok a fiatalok, akik 15 éve az első ösztöndíjasok között voltak, ma diplomás, dolgozó, családot nevelő, felnőtt emberek. Ők ma példát mutatnak a saját közösségüknek, és bizonyították, ha van esély, akkor van felemelkedés is. A mi esélypolitikánk világos elvre épül. Esélyt adni nem segélyt jelent, hanem tudást. Nem kiszolgáltatottságot, hanem önállóságot. Nem lemaradást, hanem előrelépést.

Hiszünk abban, hogy nincs elveszett sors, csak olyan, aminek esélyt kell adni. Ezért folytatjuk és erősítjük tovább esélyteremtő programjainkat. Mert Magyarország jövője a gyermekeink kezében van, és ha gyermekeinket felemeljük, akkor az egész nemzet erősödik. Ha nekik adunk esélyt, akkor biztosak lehetünk

abban, hogy Magyarország jövője stabil, független és reményteljes lesz. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sztojka Attila képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót napi-rend utáni felszólalásra: „Aktuális közügyek” címmel Dócs Dávidnak, a Mi Hazánk képviselőjének.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Örülök, hogy Sztojka Attila képviselőtársam is itt van még a teremben, hiszen egy nagyon érdekes témát hoztam ide. Egészen pontosan tegnap éjjel, hétfőn éjjel a szlovén parlament megszavazta azt a törvényt, ami szabad kezet ad a rendőrségnek, hogy razziákat hajtson végre, és biztonsági kockázatot jelentő területeket jelöljön ki.

Azért említettem képviselőtársamat, mert a múltkor itt vitába keveredtünk, hogy a rendpártiságunkat ön úgy értelmezte, hogy mi rasszisták lennénk, és mindig kipécéznünk maguknak egy adott etnikumot, de nem erről van szó, ugyanúgy, mint ahogy ennek a szlovén törvénynek a kapcsán sem erről döntött a szlovén parlament, hanem egész egyszerűen a szlovének megelégtették a bizonyos szubkultúrára jellemző életformát vagy viselkedési formát, miután október végén egy Novo Mesto-i bártulajdonost, Ales Sutart, agyonverték egész egyszerűen, amikor a fia segítségére sietett.

Ez akkora társadalmi feszültségeket szült déli szomszédunkban, hogy lemondott az igazságügyi miniszter és a belügyminiszter is. Itt zárójelben megjegyezném, hogy a mi belügyminiszterünk azt mondta 2010-ben, hogy két hét alatt rendet tesz. Ez olyannyira nem sikerült, hogy eltelt 15 év, de rend a mai napig nincs. Nagyon szívesen elviszem önöket több olyan településre, ahol még önök is megijednének, hogy milyen állapotok uralkodnak. Tehát nemhogy nem mondott le, nemhogy rend nincsen, hanem eltelt 15 év, és csak egyre aggasztóbb helyzetek alakulnak ki. Éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom Szolnokon tartott egy demonstrációt a rend mellett, és amellett, hogy mi mindig kiállunk, és mindig ki fogunk állni azon honfitársaink mellett és a többségi társadalom mellett, akik betartják a szabályokat, betartják a törvényeket, és a viselkedésükkel, a pusztán életformájukkal nem jelentenek veszélyt másokra. Tehát azt gondolom, hogy ez a feladata egy parlamenti pártnak, ez a feladata egy parlamenti képviselőnek, nem pedig az, hogy szemet hunyjon valakiknek a bűnelkövetése felett csak azért, mert esetleg közelebb állnak valamiért hozzá.

A társadalmi feszültségről sokat árulkodik, hogy még Robert Golob miniszterelnök is úgy vélekedett, és megvédte ezt a törvényt, miszerint nem egy etnikai csoport ellen lett ez a törvény hozva, hanem a bűnözés ellen; az esetleges átfedésekért, ahogy ő sem, így én sem tudom vállalni a felelősséget. Egy viszont biztos, hogy Magyarországon nem egy ilyen és hasonló eset történt, hanem számos ilyen eset történt sajnos a közelmúltban vagy az elmúlt években, és azt gondolom,

hogya soha nem volt ilyen retorzió, soha nem volt ilyen fellépés a magyar politikusok részéről.

Azt gondolom, hogy megfontolandó, hogy ezt a törvényt átültessük akár a magyar Országgyűlésbe is, vagy akár Magyarországra is, hiszen vannak most már olyan no-go zónák, vannak most már olyan településrészek vagy akár komplett települések, de sajnos bizonyos helyeken akár járási területek is, ahol megszűnt a normalitás, ahol megszűnt az emberek mindennapi biztonsága, ahol nagyon sokan sötétedés után már nem mernek kimenni az utcára, egész egyszerűen azért, mert a testi épségük vagy az életük nincsen biztonságban.

Éppen ezért ki kell mondani, hogy amíg nem eszkalálódik jobban ez a helyzet, addig szükséges a rendet megszilárdítani, hiszen utána olyan állapotok jöhetnek, amit már aztán nem fogunk tudni megoldani, amit már aztán nem lehet kezelni.

Éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom ennek a törvényjavaslatnak a kapcsán be fog terjeszteni a magyar Országgyűlés elé is egy hasonló tartalmú törvényjavaslatot. Nagyon remélem, hogy ez itt támogatásra talál, hiszen a magyar emberek biztonsága és a rend fenntartása mindannyiunk közös érdeke. Bízom benne, hogy ezt, pártállástól függetlenül mindenki így fogja gondolni, és támogatni fogják ezt a törvényt. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dócs Dávid képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja ülését. Nyugodalmassal, jó éjszakát kívánok! Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 21 óra 36 perckor ért véget.)

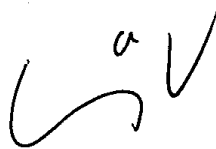
Dócs Dávid s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hiteléről:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)